

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KAYLA GROSSE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Çeviri Kitaplar Telegram

<https://t.me/cevirigiller>

Change of Pace

KAYLA GROSSE

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.
Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı© 2025 Kayla Grosse

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar hariç olmak üzere, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

İzin almak için www.kaylagrosse.com adresinden
yazarla iletişime geçin.

Kayla Grosse tarafından yayınlandı

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

Birinci ABD Baskısı: Nisan 2025

ISBN: 979-8-9923007-2-7 (ciltlessiz) AISN:

B0DV43VHYY

Editör: Mason Frey

Kapak Tasarımcısı / Sanatçı: Andra

Murarasu Harita Sanatı: Francesca Weber

Düzen: Nicole Reeves

Contents

İthaf Yazarın
Jesse KızNotu
Change of Pace Yol Gezisi <u>Çalma</u>
Listesi Tanımları
Sol Harita
Sağ Harita
Yapılacakla
r Listesi
1. Jesse
2. Jesse
3. Asher
4. Jesse
5. Asher
6. Jesse
7. Jesse
8. Asher

9. Jesse
10. Asher
11. Jesse
12. Jesse
13. Asher
14. Jesse
15. Asher
16. Jesse
17. Asher
18. Jesse
19. Asher
20. Jesse
21. Asher
22. Jesse
23. Asher
24. Asher
25. Jesse
26. Asher
27. Jesse
28. Asher
29. Jesse
30. Jesse
31. Asher
32. Asher
33. Jesse
34. Asher
35. Jesse

[36. Asher](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür Ayrıca Kayla](#)

[Grosse Yazar Hakkında](#)

Sally'e
Bana her kalp atışına değ er vermeyi  ğrettiğ in için teşekkür
ederim.

Author's Note

Sevgili okuyucu,

Kawasaki hastalığından kurtulan ve bir ICD implantının gururlu sahibi olduğum için bu kitap kalbime çok yakın ve değerli. Bu iki şeyin ne olduğunu bilmiyorsanız endişelenmeyin, bu sayfalarda öğreneceksiniz!

Tüm kitaplarımda olduğu gibi, okurken bulacağınız içeriği paylaşmak için bir dakikanızı ayırmak istiyorum. Bilmek istemiyorsanız, bunu atlayabilir ve devam edebilirsiniz!

- Ölüm ve ölmek hakkında konuşmak
- Ölüme yakın deneyimler
- Kawasaki hastalığı temsilcisi
- ICD implant temsilcisi
- Geçirilmiş kalp krizleri
- Tartışmalar . vücut görüntü, ağırlık kayıp, ve düzensiz yeme
- İlaçlar hakkında konuşun

- DEHB temsilcisi (bir uyarıcı ile ilaçlanmış)
- Açık kapı baharatı (müstehcen konuşma ve oral dahil)
- Hafif esaret

Lütfen dikkat: DEHB'nin yanı sıra bir kalp rahatsızlığı ile yaşamının doğru bir deneyimini temsil etmek için elimden geleni yaptım. Bunları sadece kendim deneyimlemekle kalmadım, aynı zamanda farklı deneyimlere sahip birden fazla kişi bu hikayeyi okudu. Bununla birlikte, verilen tüm kararlar ve temsiller benim sorumluluğumdadır. Her zaman olduğu gibi, lütfen kendinize ve ruh sağlığınıza dikkat edin.

Şimdi Jesse & Asher'a aşık olma zamanı. Xoxo,
Kayla

Not: Kitabın bir yerinde Jesse ve Asher Maine'deki Cadillac Dağı'na bir gezi yapıyorlar. Ağustos ayında Maine'de güneşin doğuşunun görülebileceği ilk yerin burası olmadığının farkındayım; Mars Hill öyle. Ancak bu bir kurgu olduğu ve bu özel yeri sevdiğim için biraz özgür davrandım! Olur da bir gün bir yolculuğa çıkmayı planlarsanız, yanlış bilgi verdiğim için beni suçlamanızı istemem :)

The Jesse Girl

İçindekiler:

2 oz cin

3 oz kıvılcık meyve suyu (şekersiz
veyatatlandırılmış, tercihe bağılı olarak)

oz taze misket limonu suyu

oz sade şurup 2 oz

soda

Buz

Garnitür için taze kıvılcık ve biberiye sapı

Talimatlar:

Bir shaker'ı buzla doldurun, ardından cin, kıvılcık suyu, misket limonu suyu ve basit şurubu ekleyin. Yaklaşık on beş saniye boyunca iyice çalkalayın ve buz dolu bir bardağı süzün. Üzerine soda ekleyin ve hafifçe karıştırın. İsterseniz taze kıvılcık ve bir dal biberiye ile süsleyin!

Change of Pace Road Trip Playlist

"Heartbeat Song" Kelly Clarkson
"Brave" Sara Bareilles
"Shots" LMFAO & Lil Jon
"Toxic" Britney Spears "E.T."
Katy Perry
"Radioactive" Imagine Dragons
"Perfect" One Direction
"Complicated" Avril Lavigne "Torn"
Natalie Imbruglia
"Quit Playing Games (With My Heart)" Backstreet Boys
"Stronger" Kelly Clarkson
"A Thousand Miles" Vanessa Carlton "I
Get Around" The Beach Boys "Jessie's
Girl" Rick Springfield
"Truly Madly Deeply" Savage Garden "Can't
Help Falling in Love" Haley Reinhart "Cake by
the Ocean" DNCE
"I Won't Give Up" Jason Mraz "I
Won't Back Down" Tom Petty
"Everything You Want" Vertical Horizon "Dare
You to Move" Switchfoot
"I'm Yours" Jason Mraz

Definitions

Kawasaki Hastalığı Nedir?

Kawasaki hastalığı, öncelikle beş yaşın altındaki çocukları etkileyen nadir bir enflamatuar durumdur. Tedavi edilmediği takdirde ciddi komplikasyonlara yol açabilir. Bu durum kan damarlarında, özellikle de kalbe kan sağlayan koroner arterlerde iltihaplanmaya neden olur. Acil tedavi uygulanmadığı takdirde Kawasaki hastalığı olan çocukların yaklaşık %25'inde damar duvarlarında anormal şişkinlikler olan koroner arter anevrizmaları gelişebilir. Bu anevrizmalar kan pıhtılaşması, kalp krizi veya uzun süreli kalp hasarı riskini artırır. - *Kawasaki Hastalığı Vakfı'ndan alınan bilgiler*

ICD İmplantı Nedir?

Bir ICD (İmplant Edilebilir Kardiyoverter Defibrilatör) implantı, kalp ritimlerini izlemek ve düzenlemek için deri altına, genellikle köprücük kemiğinin altına yerleştirilen küçük, pille çalışan bir cihazdır. Tehlikeli bir aritmi (düzensiz kalp atışı) tespit ederse, normal bir ritim sağlamak için elektrik şoku verebilir. Defibrilasyona ek olarak, bir ICD aynı zamanda kalp pili olarak da çalışabilir ve kalp atışlarına küçük elektriksel uyarılar verebilir.

çok yavaşladığında veya düzensizleştğinde kalp atış hızını sabit tutmaya yardımcı olur. - *Google'dan toplanan bilgiler*

Change of Pace Road Trip

Start: Madison, WI

1. The Corn Palace, Mitchell, SD
2. Yellowstone National Park, WY
3. Idaho Potato Museum, Blackfoot, ID
4. Florence, OR
5. Carhenge, Alliance, NE
6. World's Largest Ball of Paint, Alexandria, IN
7. World's Tallest Filing Cabinet, Burlington, VT
8. Cadillac Mountain, ME
9. Return to Madison, WI

¿\$fl esse's Cb4nAe o/P4ce
8ucket Liste

ONA one-night (It's okay to enter your slut era, Jesse.
ber. don't be thin to get dicked down good! Xoxo,
m"

○ Dövmе yaptırmaк

Wetcl- tke gün doğumu <t MQiNe'de C<4illQc Mountgin

○ *-u J° *° "°"e *°"Λg u " "°Λ* *° ° JΛ° t°

○ Take n dlanсe clpss

(○) Ride zt motor*ycle ○

crasÑ a weÓÑiny

○ Swim n<keó in tl-e oce<n

○ Bkz. OlÓ F<itl-/°ul nt Yellowstone

○ a |-ot pınarında yüzün

○ FinÑ a Nécent yluten-\$ree pizza

○ Vzsit <t leaſt /ouy new ſtaſes

□ ~~Dominatе a man~~ (Why did you scratch this one out,
Jesse? Xoxo, your best friend)

Birinci Bölüm

/esse

"UNUTMAYIN, BALLARI TUHAF KOKUYORSA, GİDİN."

Gözlerimi kıkırdayan barmenden başka bir yere sabitlemediğim arkadaşımın çılgınca sözleri yüzünden yüzüm domates kırmızısı yanıyor. İkinci cin toniklerimizi koyuyor ve sanırım içimden biraz ölüyorum. Herkesin içinde böyle bir şey söylemek Kate'e kalmış.

"Sesini alçalt," diye sustum, utancın sıcaklığı boynumu yalıyordu. "Tüm barın bir ilişki aradığımı bilmesine ihtiyacım yok." Son kısmı sadece onun duyabileceği şekilde söylüyorum.

Kate dönüyor, pembe boyalı dudaklarından kahkahalar yükseliyor. "Amaç da bu değil mi zaten? Gecenin sonunda yapılacaklar listenin ilk maddesini tamamlamış olacaksın. Ve ben sadece her kadının... ya da erkeğin... gereken sağlam tavsiyeler veriyorum."

"Kate-"

"Bu doğru değil mi..." Dikkatini barın üstünü siliyormuş gibi yapan barmene çeviriyor ve onun isim etiketine bakıyor. "...Luke? Bana katılıyorsun, değil mi?"

Boğazımı temizliyorum ve dikkatimi barın arkasında duran yirmili yağlardaki çekici sarısın adama çeviriyorum. Ama o bana bakmıyor, Kate'e güzel bir atıştırmalıkmiş gibi bakıyor. Lisedeki erkekler ona "Her Erkeğin Kapı Fantezisi" derdi. Kahverengi saçları, mavi gözleri ve ince ama biçimli vücuduyla tam da öyle.

"Ne hakkında konuşuyordunuz?" Luke soruyor. "Ne dediğini duydum ama sanırım içeriğini bilmem gerekiyor."

Kate sandalyesinde daha dik oturuyor. Ona söylemesini ve beni daha da utandırmasını engellemek için ağzımı açıyorum ama o beni yeniyor.

"Eğer ilişkiye girdiğiniz kişinin taşakları kokuyorsa, hemen oradan ayrılın" diye cıvıldıyor.

Benim aksime Luke'un yanakları kızarmıyor. Konuşmamızla çok ilgilenmiş ve eğlenmiş görünüyor. Kate'in gözlerinin içine bakmadan önce, "Başka bir erkeğin taşaklarıyla ilgili bir deneyimim yok ama kokan taşaklara sahip olmamanın önemli olduğuna katılıyorum," diyor. Dudaklarında Kate'inkine benzer flörtöz bir gülümseme belirir. "Şimdiye kadar böyle bir sorun yaşadığımı söyleyemem. Her gün duş almaya özen gösteriyorum."

"Ve tüm önemli yerleri yıkıyor musun, gerçekten tüm o yarıklara giriyor musun?" Kate parmağını içkisinin kenarında gezdiriyor.

"*Aman Tanrım.*" Nefesimin altında inledim.

Luke onun küstah sorusu karşısında tereddüt etmiyor. "Tabii ki. İsterseniz koklamanıza izin vermekten mutluluk duyarım"

Sözlerindeki çifte anlam çok açık -ve iğrenç- yine de Kate kıkırdıyor. İçkimden bir yudum alıyorum, gözlerim ikisi arasında gidip geliyor. Gözlerimin önünde şehvete kapılmalarını mı izliyorum? Kate saçlarını omzunun üzerinden atıyor ve kirpiklerini kırıştırıyor.

Evet. Ölüyorum. Bu gecenin benimle ve yapılacaklar listemle, Kawasaki hastalığından kurtulmanın kalıcı etkileri nedeniyle çok fazla ölüme yakın deneyim yaşadktan sonra oluşturduğum yapılacaklar listemle ilgili olması için çok fazla. İki kalp krizi geçirdikten ve ardından başka bir felaket kalp olayını önlemek için ICD takıldıktan sonra, olaylara farklı bakmaya başlıyorsunuz. Ya da en azından ben öyle yaptım. Bu yüzden yapılacaklar listesi ve bu gecenin oyun planı beni yatağa atacaktır. Oyun planıydı.

Kate, Luke'un söylediği bir şeye gülüyor ve dikkatim onların üzerinde kalıyor. Luke şimdi barın karşısında eğiliyor ve Kate

Hem de çok. Sanki şimdi ve burada birbirlerinin üzerine atlayacakmış gibi görünüyorlar.

Cin toniğimi kavıyorum, buzlu bardak ısınan avucumu serinletiyor. Kate'ten ekürim olmasını istemenin riskli olduğunu bilmeliydim. Sadece çekici değil, flört etmekte de çok iyi ve spontane olmayı seviyor. Erkekleri avucunun içine alma konusunda eşsiz bir yeteneği var.

Bu gece bana yardım etmesini istememin ilk nedeni flört becerisi olsa da, arkadaşım ve oda arkadaşım Melissa onu getirmem konusunda beni uyardı. Melissa bir şey olabileceğinden endişeliydi ve onun yerine onu getirmemi istedi. Ama yarın nişan partisi var ve şehir dışından gelen bir ailesi var.

Önümüzdeki hafta sonuna kadar bekleyebilirdim, ancak bir aydan biraz daha uzun bir süre sonra yeni bir işe başlayacağımdan ve o zamana kadar yapabildiğim kadar çok şeyi başarmak istediğimden maddeleri geçmeye başlamaya hevesliydim. Kate'e yapılacaklar listemden bahsettiğimde yardım etmekten büyük heyecan duydu. Bu gecenin odak olacağıma söz verdi, ben de onun kanat kadın olmasına izin verdim.

Bu kadarı da fazla.

Küçük çantamdan telefonumu çıkarıp Melissa'ya mesaj atıyorum. Kate barmenle "hijyen" üzerine yaptığı konuşmaya o kadar dalmış ki fark edemiyor.

M

Haklıydın.

Melissa'nın ailesiyle ya da müstakbel kocasıyla birlikte olduğunu düşünerek cevap vermesinin biraz zaman alacağını tahmin ediyorum ama telefonumu elimden bırakamadan bir mesaj geliyor.

MELISSA:

Ne hakkında?

Bir sonraki mesajı yazmadan önce bakışlarım iki flört arasında gidip geliyor.

M

Kate çoktan barmeni yakalamıştır... ama Ben.

MELISSA:

Gelmemi ister misin? Otuz dakika içinde orada olabilirim. Belki kırk beş.

M

Yapamayacağını biliyorsun. Mesulsün!

MELISSA:

Hangi ?

M

Cidden, değil. Sadece bilmeni istedim ki haklıydı.

MELISSA:

*Çıldırmanı ne kadar istesem de, bunu bu gece yapmak zorunda değilsin. Ailem şehirden ayrıldıktan sonra dışarı çıkabiliriz. En iyi eküri ben olurum.

İçkimi dudaklarıma götürüyorum, çam iğnelerinin tadı dilimde güçlü. Normalde daha fazla tonik isterdim - özellikle de bol miktarda kan sulandırıcı ilaç kullandığım için ama şu anda sert içki için minnettarım. Alkol boğazımı yakarken, iki ay önce ICD implantım takıldığından beri ilk kez içtiğimi hatırlıyorum. Ayrıca bu benim hızlı bir yemek ya da sinema gibi kolay bir şey için dışarı çıktığım ilk gece. Bu mutlu bir gece olmalı.

sözünü tutmadığı için arkadaşlarımdan birine bir zaman değil.
Melissa'ya mesaj attım.

M

Tamam, kulağa hoş geliyor. Başka bir gece
tekrar denerim. Böyle iyi bir arkadaş
olduğun için teşekkürler

Gönder tuşuna bastıktan sonra kendimi toparlamak için bir an gözlerimi kapatıyorum. Kate'e kızgıyım ama kendime de kızgıyım. Bu gece listemdeki bu özel maddeyi geçmeyi bu kadar önemsememem gerektiğini biliyorum. Ama bu geceyi kafamda planlamıştım. Tek gecelik bir ilişki yaşamak benim en büyük, en korkutucu maddelerimden biri ve bunun diğerlerini tamamlamak için ihtiyacım olan itici güç düşündüm.

Melissa'nın eşyayı ilk gördüğü zamanı hatırlıyorum; neden orada olduğunu merak etmişti. Cevabımı ezbere söylemek kolaydı. Kendimi bildim bileli, üniversitede ve yirmili yaşlarımızda arkadaşlarımı keşfederken izledim, takıldıkları erkeklerden ve bunu yaparken yaşadıkları tüm eğlencelerden bahsettiklerini duydum. Ama kendimin bunu deneyimlemesine asla izin vermedim. Her zaman daha büyük bir bedende yaşadım ve güvensizliklerimin ve takıntılarımin birinin beni böyle isteyeceğine inanmamı engellemesine izin verdim. Erkeklerin bana nadiren yaklaşması ya da benimle flört etmesi de yardımcı olmadı.

Kalp krizi geçirdikten, çocukken teşhis edilmemiş Kawasaki hastalığım olduğunu keşfettikten -ki bu da kalbimde anevrizmalara neden oldu- ve ardından ICD implantı takıldıktan sonra cevap daha da kolaylaştı. Sadece tek gecelik bir ilişkinin heyecanını yaşamak değil, vücudumun kontrolünü tekrar elime almak istiyorum. Kendimi canlı hissetmek ve kaygısız olmak istiyorum. Arsızca eğlenmek.

Melissa'nın yanıtı gelmeyince telefonumu çantama tıktırıyorum ve Luke'un mavi gözlerinde kaybolmuş olan Kate'e dönüp bakıyorum. İçkimden bir yudum daha alıyorum ve bakışlarımin çiftten Kate'in diğer tarafında duran adama kaymasına izin veriyorum.

Dudakları düz bir çizgi halinde ve Luke'un suratına yumruk atmak ister gibi bakıyor. *Aynen dostum.*

İçkimi bırakıyorum ve gözlerim barın üzerinde geziniyor. Saat dokuzu geçtiği için gittikçe kalabalıklaşıyor ve Luke dışında çalışan sadece bir barmen daha var ve o da meşgul. Kate'in yanındaki adam Luke'a el sallamaya çalışıyor ama hemen görmezden geliniyor. Luke'a bir müşterisi olduğunu söylemeliyim ama kendimi yeni yabancının güneşten öpülmüş profilini incelemeye kaptırıyorum.

İyi kesilmiş altın-kahverengi sakallarıyla örtülü hafif bir çift çenesi var, renk, tozlu sarı vurgularla karıştırılmış konik buklelerle eşleşiyor. Alnındaki kaş çatma çizgilerine bakılırsa benim yaşlarımda ya da belki biraz daha yaşlı görünüyor, ancak bu sadece belirgin sıkıntısından kaynaklanıyor olabilir. Yüzündeki görünür duygulara gülümserken buluyorum kendimi ve üflemesinin ne kadar süreceğini merak ediyorum.

"Aslında Luke, belki arkadaşım Jesse'ye yardım edebilirsin."

İsmimi duyunca dikkatimi yabancından Kate'e yöneltiyorum. "Ne?" diye sordum.

Kate önce Luke'a sonra da bana işaret ediyor. "Ben de ona bu gece sana nasıl yardım edebileceğini anlatacaktım. Birkaç dakika içinde işten çıkacak." Kaşlarını bana doğru sallıyor ve midem bulanıyor.

Arkadaşım gerçekten de kendisiyle yatmak isteyen adamlarla yatmamı mı öneriyor? Acı ve utanç zaten sinirli olan bedenime doluyor ve beni ayağa kalkmaya itiyor. Bu hareket o kadar ani oldu ki neredeyse üzerinde oturduğum taburenin düşmesine neden olacaktım. Luke'un bana diktiği gözleri görmezden gelerek Kate'e bakarken tabureyi tutmayı başarıyorum.

"Ben gidiyorum."

"Ne?" diye sorar. "Düşündüm ki-"

"Sorun değil, fikrimi değiştirdim."

"Ama yapılacaklar listen-"

"Başka bir gece." Barmenin gözlerinin içine bakmadan, içkileri ve bahşişi karşılayacak kadar parayı barın üstüne koydum

Sonra da içkimin kalanını yudumlarım. Kate bana katılmak için ayağa kalktı ama onu durdurdum. "Hayır, kal. Sen git eğlen."

Kaşlarını çatıyor. "Ama ben-"

Öne doğru eğiliyorum, böylece ağzım kulağının yanında oluyor ve beni sadece o duyabiliyor. "O seni istiyor. Onunla git; sorun yok." Sorun var. Ve Kate'in benim için iyi bir arkadaş olup olmadığını ya da uzun zamandır birbirimizin hayatında olduğumuz için tüm işaretleri görmezden gelip gelmediğimi ciddi ciddi sorguluyorum. Geri çekildiğimde hâlâ kaşlarını çatıyordu.

"Üzgünsün," diye belirtiyor.

"Hadi canım, Sherlock" demek istiyorum ama kendimi tutmayı başarıyorum. Halkın içindeyiz ve olay çıkarmak istemiyorum. Kate'i de tanıyorum ve Luke'un bana "yardım etmesini" önererek muhtemelen iyi bir arkadaş olduğunu düşündüğünü bilecek kadar onu anlıyorum. Ama bana yardım etmeyecek, bana acıyarak sikecek. Bu da isteyeceğim son şey.

"Kızgın değilim." Yalan kolay söylenir. "Lütfen, git eğlen."

"Jesse, ama. Burada senin ekürin olmaya çalışıyorum."

Luke'un meraklı bakışlarının hâlâ ikimizin üzerinde olduğunun farkında olarak başımı sallıyorum. "Eve sağ salim döndüğünde bana mesaj at, olur mu?"

Dudağını ısıyor ve Luke'a bakıyor, o da hâlâ diğer müşterilere yardım etmiyor, az önce izlediğim yabancı da dahil.

"Gerçekten emin misin? Kendimi kötü hissediyorum," diyor Kate sadece benim duyabileceğim şekilde. "Üzülme."

Gülümsemeyi başarıyorum. "Eve bir Uber çağıracağım ve sonra görüşürüz."

Omzunu okşayıp bir adım uzaklaşıyorum, ama ben ayrılamadan bileğimi tutuyor. Gözleri üzerimdeki gül rengi şal elbiseyi bir aşağı bir yukarı tarıyor. "Kalıp dans etmelisin. Bu elbiseyle erkeklerin sana akın edeceğini söyledüğimde bana güven. Çok seksisin!"

"Bunu düşüneceğim." Bir yalan daha ama gitmeme izin versin diye söyledim. Yanağıma bir öpücük konduruyor ve ben de onu geçirmeyi umduğum geceyle baş başa bırakıp tuvalete doğru yürüyorum.

Çantamı omzuma atıyorum ve iyi vakit geçirmek için dışarı çıkmış, bazıları zaten gözle görülür şekilde sarhoş olan insan kalabalığının arasından geçiyorum. Tıka basa dolu dans pistinin kenarına sıkışmış tuvalete doğru hafifçe sallanıyorum. Otururken içtiğim içkiler beni etkilememişti ama şimdi hareket ettiğim için sarhoşluğum inkar edilemez. Karar vermeme engelleyecek ya da beni yavaşlatacak kadar değil ama kesinlikle hissetmeme yetiyor.

Tuvaletin kapısını iterek açtığımda iki kabinin de dolu ama lavaboların açık olduğunu görüyorum. Zaten işemem gerekmiyordu ama kendimi toparlamak ve Kate'e Luke'la gitmesi için zaman tanımak için ellerimi yıkıyor, sonra da su lekeli aynadaki yansımama bakıyorum. Kate bir konuda haklıydı: Bu elbise benim için harika şeyler yapıyor. Erkeklerin bana akın edeceği konusunda haklı mı emin değilim ama iyi görünüyorum.

Sade anvelop elbise bana bir bel illüzyonu veriyor ve göğsümü aşağı doğru keserek geniş göğüs dekoltemi ortaya çıkarıyor. Bir metre on santimlik bedenimi neredeyse bir metre altı gösteren topuklu ayakkabılar giyiyorum ve sosyal medyadaki yüz filtrelerinden birini takmışım gibi görünecek kadar makyaj yapıyorum.

Kendimin geliştirilmiş versiyonu gibi görünüyorum. Sol köprücük kemiğimin altındaki yeni arkadaşım hariç, ICD implantımdan kalan ve ten rengi silikon bir bandajla kapattığım ince kırmızı bir yara izi. Sadece bu gece için normal olmak, potansiyel erkeklerle konuşmalarımın sağlık sorunlarımdan bahsederek başlamasını istemedim.

Barda hissettiğim öfke geri dönüyor ve gözlerimi yakıyor. Camlaşmış gözlerimin yaşarmasını engellemek için derin bir nefes alıyorum.

"Kahretsin, çok güzelsin!"

Gözlerimi kırıştıırıp aynadaki bandajıma odaklandığımda arkamdaki kabinden bir kadının çıktığını görüyorum. Yanımdaki lavaboya doğru yürürken başımı çeviriyorum, ellerine sabun koyarken gözleri benim üzerimde.

"Ben mi?"

Yüzünde geniş bir gülümsemeyele etrafına bakınıyor. "Evet! Başka konuşuyor olabilirim ki? Çok sarhoş olmadığım sürece

düzgün. Bu da doğru olabilir! Bu espresso martiniler harika."

Cümlelerinin hızlı bir ritimle birbirine bağlanması sarhoş olduğunu doğruluyor. Kıkırdıyorum ve ellerimi kurulamak için bir kağıt havlu alıyorum.

"Teşekkürler." Dispenser arkamda olduğu için ona bir kağıt havlu uzatıyorum ve o da gülümseyerek alıyor.

"Sen Amazon mısın?" Başımı sallıyorum.

"Keşke."

"Evet, bence sen de öylesin. Uzun ve seksisin. Keşke ben de uzun olsaydım."

Bir saniye sonra diğer bölmeden başka bir kadın çıktı. Bana bakıyor ve gözleri kocaman açılıyor. "Oh, uzunmuşsun. Kutsal sexpot!"

"Miranda, ona bir Amazon olduğunu söyledim. O bir Amazon, değil mi?" "Kesinlikle."

Bir kahkaha dudaklarımdan dökülüyor ve kendimi iki kadının ilgisinden dolayı kızarıırken buluyorum. Koyu renk saçları ve kısa boylarıyla ikiz gibi görünüyorlar, ikisi de ışıltılı siyah mini elbiseler giymişler.

"Amazon değil," diyorum. "Sadece uzun boylu."

Miranda adındaki kadın arkadaşını ya da kız kardeşini yoldan itiyor ve ellerini yıkıyor, yıkarken de biraz sallanıyor. "Oh adamım, daha fazla espresso martini yok, yoksa eve erken gitmek zorunda kalacağız."

"Anlaştık. Bu arada ben Gina. Bu da kankam Miranda."

"Memnun oldum, adım Jesse." "Güzel isimmiş," diyor Gina. "Vay be."

"Teşekkürler." Yüzüm daha da kızardı. "Normalde insanlar böyle tepki vermez. Genelde erkek olduğumu düşünürler ya da *Toy Story 2*'deki kovboy kızın adını mı sorarlar."

"Bu insanlar aptal," diyor Miranda. "Bekle." Bana doğru bir adım atıyor, yeşil gözleri benimkilere dikiliyor. "Ağlıyor musun?"

Tekrar göz kırpıyorum ve hassasiyetime lanet ediyorum. Ağlak biriyim ve hep öyleydim; bu huyumu annemden ve büyükannemden almışım. Ağlamaktan nefret ettiğim için bunu saklamak için elimden geleni yapıyorum. Ama bazen bu imkansız oluyor-özellikle de içki içmişsem.

"Ben iyiyim," diye cevap verdim.

"Hayır, hayır!" Gina bana doğru yaklaşıyor, böylece Miranda'yla birlikte benim özel alanıma giriyorlar. "Seni kim incitti? Bir erkek miydi? Kadın mıydı? Kim yaptı!"

"Ben iyiyim, gerçekten," diye kıkırdıyorum.

Gina'nın parmağı göğüs kafesime bastırıyor, yüzü nefesindeki alkol kokusunu alabileceğim kadar yakın. "Boktan bir bar tuvaletinde ağlamak için fazla ateşlisin. Burada biriyle misin?"

"Bir arkadaşım ile birlikteydim ama o barmenle gitti." Ben daha düşünmeden bilgi beni terk ediyor. Görünüşe göre sistemimdeki az miktarda alkol, bu iki yabancıya yanlış giden gecem hakkında fikir vermeme izin veriyor.

Miranda ve Gina birbirlerine bakıp başlarını salladıktan sonra tekrar bana odaklanıyorlar. "Artık bizim arkadaşımızsın," diyor Gina. "Seni evlat edindik."

Utanç verici bir kahkaha attım ve onların gülümsemesine neden oldum. "Ben de eve gidecektim."

"Eve gitmek için fazla ateşli görünüyorsun. Gel bizimle dans et!" Miranda ekliyor.

Onlara evet ya da hayır diyemeden Gina ellerimden birini tutuyor. "Biz kadınlar birbirimize destek olmalıyız," diyor.

"Evet." Miranda diğer elimi tutuyor. "Yoldaşını bar tuvaletinde üzgün bırakamazsın diye bir kural var. Bu kadın kurallarına aykırı."

"Kadın kodu mu?"

Başını salladı. "Aynen öyle."

"Rahatsız etmek istemem," diyorum.

"Sen değilsin. Sizi biz davet ettik. Şimdi, gelin!"

Öyle ya da böyle konuşmamı beklemeden dönüyorlar ve beni banyonun sessizliğinden çekip çıkarıyorlar. Gina beni

Kapı açılıyor ve LMFAO'nun "Shots" şarkısı ile tanımadığım başka bir şarkının yüksek sesli mashup'ı kulaklarıma saldırıyor.

"BU ŞARKIYA BAYILIYORUM! Hadi, Jesse!" Gina tezahürat yapıyor ve dans pistinin ortasına gelene kadar beni kendine çekiyor. Kalabalık neredeyse yoldan çekilmiş gibi görünüyor, böylece en iyi yere sahip oluyoruz.

Gina ve Miranda ellerimi bırakıyor ama bana lise danslarında arkadaşlarımla nasıl dans ettiğimi hatırlatan bir tür çember içindeyiz. İki arkadaş gülüşüp kıkırdıyor, bana doğru dönmeden önce birbirleriyle müstehcen bir şekilde dans ediyorlar.

"Müziği hissedin! Dans ederken üzölmeye vakit yok!" Miranda ellerimi tekrar tutarak bağılıyor. Beni dışarı ve içeri itiyor, kalçalarını sallıyor ve onu taklit etmemi söylüyor. Dans etmekten hoşlanıyorum ama her zaman biraz garip hissediyorum, özellikle de sarhoş değil de çakırkeyif olduğumda. Sarhoşken kendini ve kimse izlemiyormuş gibi davranmak çok daha kolay.

"Kalçalarını oynat, anne!" Gina ekliyor.

Gözlerim kısa bir süre odanın içinde geziniyor ve Kate'in daha önce bulunduğu yere bakıyorum. O artık yok, Luke da öyle. Midem biraz bulanıyor ama Miranda elimi sıkıyor ve ben de ona dönüp bakıyorum.

Bana sırtıyor ve sonra bir dönüş deniyor. Garip bir durum ve ikimiz de neredeyse devrilecekken gülüyorum, özellikle de onun koordinasyonu şu anda tam olarak yerinde olmadığından, benimki de öyle. Şarkı Britney Spears'ın "Toxic" remiksine geçiyor ve şimdi bu şarkıyı ne kadar çok sevdiğimi söyleyen benim.

Şu anda bir adam tarafından işgal edilmiş olan bar taburesine son bir kez baktıktan sonra, Gina ve Miranda'nın önerdiği şeyi yapmaya karar veriyorum - müziği hissedeceğim ve eğleneceğim. Eğer bir şey varsa, bunu kendime borçluyum. Melissa da arkadaş edindiğim ve yanımda tanıdığım biri olmadan rahatlık alanımın dışına çıktığım için benimle gurur duyacak. Belki de yapılacaklar listemdeki ilk şey bu olmalıydı.

Bir kahkaha atarak ellerimi havaya kaldırıyorum ve kalçalarımı döndürüyorum, ellerimi kıvrımlarımda gezdirirken remiksin tekno ritimlerinin beni yıkamasına izin veriyorum ve yeni arkadaşlarımın mutlulukla neşelenmesini sağlıyorum. Sanırım bu gece farklı bir hal aldı.

İkinci Bölüm

/esse

Ne kadar zamandır dans ettiğimi bilmiyorum ama artık alkolün etkisi altında olduğumu söyleyemem. Cin toniğın son damlasına kadar vücudumdan terledim.

"Gidip bir içki alacağız ve biraz soluklanacağız!" Miranda müziğin gürültüsünden bağırıyor. "Gelmek ister misin?"

Başımı sallıyorum ve onlar da pistten çıkmadan önce el sallıyorlar. Gözlerimi kapatıyorum, müziğin ritmini ruhumda hissediyorum. Bana ne oldu bilmiyorum, çünkü bir milyon yıl geçse de kimsenin izlemediği bir yerde dans edeceğimi düşünmezdim. Ve kesinlikle izleyen insanlar var çünkü sadece dans pisti değil bar da kalabalık. Cuma gecesi olduğu için şaşırtıcı değil.

Şu anda çalan hareketli şarkı yavaşlıyor ve Katy Perry'nin "E.T." şarkısının fütüristik akorları çalıyor. Gözlerimi açıyorum ve derin bir nefes alıyorum, artık daha yavaş bir şarkı olduğuna göre belki de biraz dinlenmem gerektiğini düşünüyorum. Ameliyatımdan bu yana yaptığım en fazla aktivite bu ve su iyi geliyor, özellikle de alkolün üzerine.

Tuvalette işemek ve tazelenmek için bir mola verdikten sonra bara doğru ilerliyorum. Miranda ve Gina'yı arıyorum ama göremiyorum. Biraz aradıktan sonra bir kadınla bir erkeğin arasında durabileceğim açık bir alan buluyorum. Dönüp bakıyorum

Dans pisti, gözlerim beni korkunç bir gece geçirmekten kurtaran yeni arkadaşlarımı bir kez daha tarıyor ve onları ellerinde içkilerle tekrar buluyorum. Bu sefer yalnız değiller. Aralarına bir adam sıkışmış, onlar ona asılırken büyük ikramiyeyi kazanmış gibi sırtıyor.

Onların bu kadar eğlendiğini görünce, su içmek yerine geceyi bitirsem mi diye düşündüm. İyi vakit geçirdim, o yüzden sanırım buna bir galibiyet diyebilirim. Belki de ölmeden önce yapılacaklar listeme "bir barda çılgınlar gibi dans etmeyi" ekler ve bunu kontrol ederim.

"Burada sık sık dans eder misin?" diye bağılıyor yanımdaki adam insan ve müzik gürültüsü arasında.

Dikkatimi ona yöneltiyorum ve Luke'un hizmet etmediği adamı hemen tanıyorum.

Yabancı bu sefer bana daha yakın olduğu için profilinden daha fazlasını görebiliyorum. Sadece saçları kıvrıcık değil, aynı zamanda alnına düşmüş mükemmel bir kıvrım da var. Eğlenen gözleri benim ela gözlerime bakıyor ve ben hemen onların içinde kayboluyorum. Kahverengi ama sıradan bir kahverengi değil. Bana sıcak çikolatayı hatırlatan görkemli bir kahverengi, tadı erimiş bitter çikolata gibi olanlardan, toz haline getirilmiş olanlardan değil. Sanırım içlerinde açık kahverengi benekler de var.

"Pardon, ne dedin?" diye sordum.

Yüz yüze gelmemiz için vücudunu çevirirken eğik dudakları orantısız bir sırtışa dönüşüyor ve yan tarafı barın tepesine dayanıyor. Topuklu ayakkabılarımla bile beni aşıyor, bu da onu 1.80 yapıyor olmalı. Biliyorum çünkü bu babamın boyu.

"Burada sık sık dans ediyor musun diye sordum?" Başımı sallıyorum.

"Asla, aslında."

"Beni kandırabilirdin. Orada rahat görünüyordun." Ona kara bir kaş kaldırdım. "Şaka yapıyorsun."

"Tamamen ciddiyim. Çok eğlenceli görünüyordu." "Peki sen neden dans etmiyorsun?"

Koyu renkli bir likörü dudaklarına götürüyor ve . "Bunu düşündüm ama araya girmek istemedim. Sen ve senin

arkadaşlar eğleniyordu."

Söyledikleri kafamı karıştırdı. Gina ya da Miranda ile dans etmek istediğini ama bölmek istemediğini anlamam bir saniye sürdü. Yeni arkadaşlarımın hâlâ aralarındaki adamın üzerinde döndükleri pisti işaret ediyorum.

"Onları dansa kaldırabilirdin," diyorum. "Yaparlardı."

Yanımdaki adam onlara bakıyor ama sonra dikkatini tekrar bana çeviriyor. "Peki ya sana sorsaydım, ne derdin?"

"Ne?" Aptalca sordum.

Gülümsemesi daha da genişliyor. "Sana sormak için araya girmek isteseydim, ne derdin?"

"Ben mi?"

"Evet, sen."

"Ben, şey, ben- ben- ben değildim."

"Kahretsin." Kıkırdıyor, ses beni tam karnımdan vuruyor ve vücuduma sıcaklık yayıyor. "Sanırım düşündüğüm kadar sevimli değilmişim. İyi ki araya girmemişim."

"Hayır!" Elim dışarı fırlıyor ve daha düşünmeden ön kolunu kavriyorum. Elim sıcak tenine değdiği anda geri çekiliyorum, yanaklarım kızarıyor. "Özür dilerim, bunu yapmamalıydım."

"Ne yaptın? Bana dokundun mu yoksa tatlı mı dedin?" "Sana tatlı demedim...?"

"Yani ben sevimli değil miyim?" "Hayır, , ama-"

"Gördün mü, yaptın. Ben de şikayet etmiyorum, bence sen de çok tatlısın. Hayır, bence 'ateşli' senin için daha iyi bir kelime. Ya da çarpıcı. Sevimli ve ateşli senin için fazla ortalama." Erimiş çikolata gözleri vücudumda geziniyor, sonra tekrar bakışlarımla buluşuyor. "Evet, ben çarpıcı diyeceğim."

Sanırım bu sözleri duyunca nefesim kesildi. Elbette, birileriyle çıktım. İki yıl önce geçirdiğim ilk kalp krizinden önce altı ay çıktığım eski sevgilimle daha önce seks yapmıştım. Ama yirmi sekiz yıllık hayatımda hiçbir zaman bardaki rastgele bir adam bana sevimli demedi - seksi ya da çarpıcı demedi. Şunlar

kelimeler her zaman birlikte olduğum geleneksel güzel kadınlar için ayrılmıştı. Kate gibi kadınlar.

İsimsiz adam bana bakıyor, bir şey söylememi bekliyor ama nutkum tutuluyor. Boştaki elini sakallı çenesinde gezdiriyor ve tekrar gülümsüyor. "Sen iyi misin?"

Yutkunuyorum ve sonunda başımı sallamayı başarıyorum. "Evet. Ben iyiyim."

Bara yaslanıyor ve aramızda garip bir sessizlik geçiyor. Muhtemelen bir şey söylemeliyim.

Biri size çarpıcı olduğunuzu söylediğinde ona teşekkür eder misiniz? Yoksa ona yakışıklı mı demeliyim? Çünkü sevimli olsa da, yakışıklı daha iyi bir kelime. Ya da sakalı ve geniş omuzlarıyla Calvin Klein modelinden çok açık hava adamı gibi, ki ben bunu tercih ederim. Kıyafetlerimi çıkarıp Brad Pitt'in kaslı vücudu ve pırıl pırıl kaplamalarıyla uyanmak zorunda kalmamayı tercih ederim. Onun gibi erkekler neredeyse fazla güzel.

Bu adamı seviyorum: Wisconsin'de birlikte büyüdüğüm çoğu erkek gibi sağlam bir Ortabatılı.

"Sana bir içki ısmarlayabilir miyim, Fine?"

Son söylediğim şey yüzünden bana Fine dediğini ve birbirimizin adını bilmediğimizi anlamam bir saniyemi alıyor. Küçük bir kahkaha atıyorum ve orantısız sırtışı midemi altüst ediyor. Bana bir içki ısmarlamak ve benimle dans etmek istiyor. Bu gece çok farklı bir hal aldı, orası kesin.

"Burada kimseyle birlikte değıl misin?" diye soruyorum. "Seninleyim," diye akıllıca cevap veriyor.

Yanaklarım gerildi. "Anlıyorum. Şimdi de bana bir içki ısmarlamak mı istiyorsun?"

"Öyle görünüyor."

Bara yaslanıyorum ve o da bunu barmenlerden birini işaret etmek için bir işaret olarak alıyor. Bu sefer kadın barmen. Luke'tan çok daha kibar ve profesyonel.

"Arkadaşım için cin tonik ve iki su," diyor dostça bir ses tonuyla.

Barmen içkimi hazırlamaya koyuluyor ve ben ağzım bir karış ona bakıyorum. "Ne yapacağımı nereden bildin?"

Sipariş?"

"Seni daha önce burada arkadaşınla gördüm."

"Ve içkimi hatırladın mı?"

Dudaklarını büzüyor ve utangaç bir ifadeye bürünüyor. "Kahretsin, bu çok garip, değil mi?"

Sıkıntısına gülmemeye çalışıyorum, bir tepki için yüzümü okumaya çalışırken garip bir sessizlik içinde bir süre daha asılı kalmasına izin veriyorum. Ayaklarını kaydırıp boğazını temizlediğinde sonunda pes ediyorum. "Hatırlamış olman biraz garip ama aynı zamanda da tatlı."

"Fine, seni unutmak çok zor. İyi günümde unutkan olduğum için bu da bir şey ifade ediyor."

Dans etmekten zaten kızarmamış olsaydım, şimdi kıpkırmızı olurdu. Adam bana bakıyor ve ben onun güzel kahverengi gözlerinde kayboluyorum. Gözbebekleri hafifçe büyümüş ve tepkimi görmek için beni yakından izliyor. Bir an için müziğin ve bar müşterilerinin gürültüsü azalıyor ve sadece ben ve o kalıyoruz.

"; var mı?" diye soruyor barmen.

Gözlerimi hızla kırıştırıyorum ama yeni erkek arkadaşım gözlerini kaçırmadan, "Evet, bunu ve ben kapatana kadar istediği her şeyi ekle," diyor.

Sanırım barmen gülüyor ama ben dikkat etmiyorum. Adamın orantısız sırıtışı tam bir gülümsemeye dönüşüyor, gözleri sanki ruhumu görebiliyormuş gibi daha da delici. Silahsızlandırıcı ama iyi anlamda. Daha önce kimsenin bana böyle baktığını sanmıyorum.

"İşte." Suyu aldı ve bana uzattı. "Kavrulmuş görünüyor muyum?"

Gözlerinin kenarları kırışıyor. "Susuz kalmamak her zaman iyidir. Elektrolitlere ne zaman ihtiyaç duyacağınızı asla bilemezsiniz."

Kaşlarım havaya kalktı. "Sen her zaman böyle-" Bir kelime ararken sözümü yarıda kesiyorum.

"İleri mi?"

"Ben flörtöz diyecektim. Ama sanırım bu iyi bir kelime."

Uzanıp elimi tutuyor, sıcaklığı kolumda karıncalanmalara yol açıyor. Bir an için ne olduğunu merak ettim.

Ama sonra buzlu suyu bardağa koyup geri çekiliyor, kendi içkisini alıyor ve bardağının kenarından beni süzüyor.

"Ben sadece istediğim bir şeyi ya da birini gördüğümde ileri giderim." Kehribar rengi sıvıdan bir yudum alıyor ve gözlerim boğazına kayıyor, yutkunurken kaslarının çalışmasını izliyorum. Bu hareketle dudaklarımı ıslatıyorum ve o da tekrar yapıyor. Bakışlarıyla karşılaştığımda gülümsüyordu.

Açlıktan ölürken yakalandığım için utançtan çenem düşüyor - hem de onun boğazında- ve sudan bir yudum alıyorum. Soğuk sıvı boğazımda buz gibi bir yol açıyor ve omurgamı titretiyor.

"Çok mu ileri gittim?" diye soruyor ben konuşmayınca.

Bir içki daha alıyorum ve sorusunu düşünürken tekrar gözleriyle buluşuyorum. Jesse kalp krizi geçirmeden ve ICD takılmadan önce onun sözlerinin ve hareketlerinin çok ileri olduğunu düşünürdü. Ama şimdi öyle düşünmüyorum. Bu isimless adam tuhaf bir şekilde çekici. Açıklayamıyorum ama ona çekiliyorum.

"Hâlâ benimle dans etmek istiyor musun?" Sorunun cevabım olmasına izin vererek soruyorum. Pembe dili alt dudağını baştan çıkarıcı bir şekilde yalamak için dışarı kayıyor.

"Çok isterim."

Karnımda bir sıcaklık hissettim ve suyu yere bıraktım. Yanında parasını ödediği dolu içeceği görünce kaşlarımı çatıyorum. Gerçekten içmek istemiyorum ama ödediği paranın boşa gitmesini de istemiyorum. İçimdeki, her zaman nazik olmak ve bana verileni kabul etmek isteyen Orta Batı kızı diyelim.

Sıcak eli yine benimkine dokunuyor, elimi avucunun içinde tutuyor. Avuç içi bir işçinin eli gibi sert. Suyun yaptığı gibi omurgamı ürpertiyor ama bu sefer soğuktan değil.

"İçkiyi bırak," diyor. "Önemli şey değil." "Akıl mı okuyorsun?"

"Boş zamanlarımda." Göğsümden bir kahkaha yükseliyor ve elimi sıkıyor. "Bana bir dans teklif ettin, ben de kabul etmek istiyorum. İçkiyi boş ver, tabii sen istemiyorsan."

Başımı sallıyorum. Bakışlarım onun sıcak gözlerinden dudaklarına kayıyor. "Tamam, ama önce adını bilmek istiyorum."

"Asher, ama bana Ash de."

"Ash," diye tekrarlarlarken buluyorum kendimi, dudaklarımda bıraktığı his hoşuma gidiyor. Ona yaklaşıyor.

"Peki adını öğrenebilir miyim? Sana Fine demekten rahatsız olduğumdan değil."

Sanki daha önce yapmış gibi parmaklarımla oynamaya başlayınca başımı eğlenerek sallıyorum. Bu hareket bayıltıcı ve içimden dudaklarını öpmek geliyor. Bunun yerine ona cevabını veriyorum.

"Jesse. Ama bana Jesse diyebilirsin."

Şimdi gülme sırası onda, gülümsemesi o kadar geniş ki beni de gülümsetiyor. "Jesse, Jesse'yi aradı. Dans edelim mi?"

"Çok isterim, Asher Ash'i aradı."

Parmak eklemlerime yumuşak bir öpücük konduruyor, dudakları kalbimin teklemesine neden olacak kadar uzun süre kalıyor. Ben tamamen yerde bir su birikintisine dönüşmeden önce beni dansçı kalabalığına doğru çekiyor, orantısız sırtışı dudaklarına kalıcı olarak yerleşiyor.

Bölüm ree

Asher

Hayatta çok iyi olduğum birkaç şey var. Bunlardan biri teknoloji, özellikle de yazılım ve uygulama geliştirme. Diğer ve tartışmasız daha önemlisi ise istediğim şeye aşırı odaklanma konusundaki sarsılmaz yeteneğim. Bir şeye kilitlendiğimde, sanki dünyanın geri kalanı yok oluyor ve onu elde edene kadar durmuyorum.

Kendimi bildim bileli sahip olduğum bu özellik, çocukken DEHB teşhisi konulduktan sonra daha kolay tanımlanır hale geldi ve şu anda da fazlasıyla devreye giren bir özellik. Çünkü şu anda dans pistinde beni takip eden çarpıcı esmerle göz göze geldiğim anda geleceğimiz konusunda ikna olmuştum. Başından sonuna kadar görebiliyordum ve onu istiyordum. Onu istiyordum. Ne pahasına olursa olsun.

İnkâr edilemez bir çılgınlık mı? Evet, öyle. Ama bunu içimde o kadar güçlü hissettim ki, neredeyse iki büklüm olacaktım. İşin komik tarafı, nasıl bildiğimi bile açıklayamıyorum. Belki de dans pistindeki kaygısız hareketlerinden. Ya da arkadaşlarıyla o kadar mutlu görünüyordu ki, sanki bu boktan barda dans etmek dünyanın en güzel şeyiymiş gibi. Gerçekten bilmiyorum. Bildiğim tek şey, en azından onunla konuşmadan buradan ayrılamayacağım. Ve şimdi onu tanımak istediğimden daha da eminim.

Onun eli benim elimdeyken ortaya yakın açık bir alan buluyorum, bedenler dalgalanıyor. Onu nazikçe kendime doğru çekiyorum, yine de aramızda mesafe bırakıyorum. Yuvarlak yüz hatlarında bir çatıklık beliriyor ve onu yatıştırmak istiyorum. "Alabilir miyim?" Belini işaret ediyorum.

Çarpıcı ela gözleri açılıyor ve başını sallıyor. "Elbette."

Onu odanın öbür ucundan dans ederken gördüğümünden beri dudaklarımdan eksik olmayan gülümseme büyüyor. Bu bara bir şeyler içmek ve beyzbol maçı izlemek için gelmiştim ama tek bir vuruş bile izlemedim. Tek görebildiğim, dans pistinde tek başına yatak odasındaymış gibi dans eden çarpıcı kadındı.

Gözleri zamanın yarısında kapalıydı, yuvarlak kalçaları ritme göre sallanıyordu, bazen de ritmin dışında. İçime girdiğinde nasıl hissedeceğini, yumuşaklığının benimkiyle nasıl birleşeceğini hayal ederdim. Çiçek ya da tatlı bir şey gibi kokup kokmayacağını merak ettim. Ama uydurduğum hiçbir şey gerçeğine benzemiyordu.

Kollarını omuzlarıma dolamış, parmakları boynumun arkasında birleşiyor. Ellerim kalçalarının ince eğimini buldu ve göğüsleri göğsüme baskı yapıyor. Sıcak, hatta yakıcı. Sıcaklığı o kadar derin bir iz bırakıyor ki, varlığının hayali ağırlığını bedenimde bir damga gibi her zaman hissedeceğimi biliyorum.

Fuuckk.

Parmaklarım içgüdüsel olarak onu daha sıkı kavlıyor. Nefes alıyorum, niyetimi açıkça belirtmiş olmama rağmen aletimin ortaya çıkmasını ve potansiyel olarak onu korkutmasını önlemeye çalışıyorum - onu takip ediyorum. Ama içime çektiğim nefesle sakinleşmek yerine, onun kokusuyla çarpılıyorum.

Çiçeksi olduğu ilk düşüncemde haklıydım, ama aynı zamanda bir baharat da var, belki bir parfüm ya da şampuan. Dans etmenin teri ve hafif alkol kokusuyla karışıyor ama daha az umursayamazdım. Şarkının ritmi Imagine Dragons'ın "Radioactive" şarkısının daha yavaş, daha baştan çıkarıcı temposuna dönüşürken onu daha yakına çekiyorum ve

başının tepesine. Kalçalarımız hareket ederken çenesini kaldırıyor ve eğlenen bir sırtıyla bana bakıyor ve onun vücuduna verdiğim tepkiyi durdurmak benim için zorlaşıyor.

"Az önce beni mi kokladın?"

Utanmam ama . "Ben yaptım."

Dudakları birbirine yapışıyor ve yanakları öyle bir pembeleşiyor ki, kızardığında tüm vücudunun bu renge dönüşüp dönüşmediğini merak ediyorum. Göğüs dekoltesinin rengine bakarak bir tahminde bulunacağım ve evet diyeceğim.

"Nasıl kokuyorum?"

Kasıtlı olup olmadığından emin değilim ama şarkının ritmine uyarak neredeyse kasıklarına sürtünüyor. Bir iniltiyi bastırarak burnumu tekrar başının tepesine değdiriyorum ve uzun bir nefes çekiyorum. Dudaklarım kulağına değecek kadar eğilmeden önce terinin çiçeksi notaları ve baharatı burnumu gıdıklıyor.

"Seks gibi."

Vücudu kollarımda hareketsiz duruyor ve bir an için çok ileri gidip gitmediğimi, gerçekten çok ileri gidip gitmediğimi ve bu düşüncüyü kendime saklamam gerekip gerekmediğini tartışıyorum. Belki de ona dans teklif etmeden önce barda daha fazla zaman geçirmeliydik. Belki de aramızdaki anlık bağı yanlış anladım ve o bir yabancıyla seksi bir danstan başka bir şey istemiyor.

Özür dilemek için geri çekiliyorum ama o beni kendine çekiyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve gözbebeklerinin büyüdüğünü ve nefeslerinin kısaldığını görüyorum.

"Buradan çıkmak ister misin?" diye soruyor.

Zihnimde, onu dans pistinden sürükleyerek ve onu becermek için en yakın düz yüzeyi bularak tepki veriyorum. Tutuklanmayacak olsaydık, güzel elbisesini burada parçalardım ve çoktan ıslanmış ve benim için hazır olup olmadığına bakardım. Kotumun önü daralıyor ve uzanıp ellerinden birini boynumun arkasından çekip tutuyorum.

"Daha fazlasını istemezdim."

Jesse dönmeden önce dudaklarıma bakıyor, sanki ben üzerimi değiştirmeden önce gitmek için acele ediyormuş gibi elimi çekiyor.

Aklımda. Ama hiçbir şey onu isteme fikrimi değiştirmeyecek.

O beni hareket ettiremeden, ben onu geri çekiyorum. Göğsüme çarptığında bir şaşkınlık ciyaklaması çıkarıyor. Gözleri sorularla parlıyor ve boştaki elimle yüzünün yan tarafını kavriyorum, başparmağımı elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdikten sonra çenesini başparmağım ve işaret parmağım ile tutuyorum.

"Önce bir öpücük, Jesse'nin adı Jesse." Güzel gözleri neşeyle dans ediyor ve elbisesiyle uyumlu pembe dudakları hafifçe aralanıyor. "Alabilir miyim?"

"Evet."

Cevap vermekte tereddüt etmemesi kalbimin durmasına neden oluyor ve bir an bile kaybetmeden ağızımı onunkinin üzerine kapatıyorum. Dudakları benim için hemen ayrılıyor ve ağızının içine girip onu tatmak istesem de, bu bizim ilk öpücüğümüz. Tek ilk öpücüğümüz ve bunun tadını çıkarmak istiyorum. Bunu ezberlemek ve varlığımın liflerine işlemek istiyorum ki yaşlanıp saçlarımız ağardığında bile bunu asla unutmayayım.

Jesse (soyadı bilinmiyor) henüz bilmiyor ama bu bizim son ilk öpücüğümüz. Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım.

Dördüncü Bölüm

/esse

ASH, sanki insanlarla dolu bir dans pistinin ortasında değil de kapalı kapılar ardında bir yerlerde yalnızmışız gibi dudaklarımı keşfetmek için zaman ayırıyor. Barda elimi tuttuğunda olduğu gibi, etrafımızdaki sesler kayboluyor ve ben onun içinde kayboluyorum. Geriye kalan tek şey dudaklarının sıcaklığı ve başımı kavrayan güçlü eli, saçlarımda gezinen parmakları.

Alt dudağımı çekiştiriyor ve nefesim kesiliyor, ellerim kalçalarına gidiyor ve onu kemer halkalarından kendime doğru çekiyorum. Ağzıma girmeye çalışmasını, dillerimizi birbirine dolammasını bekliyorum ama o sanki benim tadıma bakıyormuş gibi emiyor ve ısırıyor.

Ben daha fazla dayanamayana kadar devam ediyor. Hiçbir zaman kontrolü ele alan biri olmadım, her zaman partnerlerimin liderlik etmesine izin verdim, ama bu gecenin çoğunda olduğu gibi, kendimi beklemediğim bir şeyi yaparken buluyorum. Ağzını hava almak için ayırdığı anda dudaklarının arasından kayıyorum, dillerimiz sonunda birbirine değiyor.

Ash inliyor, diğer eli uzanıp boynumun yan tarafını kavriyor. Tadı dumanlı viski gibi, kokusu ise odun ve misk gibi. Öpüşmeyi benim yönetmeme izin veriyor, devralmıyor ya da vermek istediğimden fazlasını talep etmiyor. Yumuşak ama güçlü vücudu benimkine baskı yapıyor, ereksiyonunun şişkinliği

karnımın alt kısmındaki deriye sürtünüyor. Bunun baskısı bu anı gerçek kılıyor ve soruma verdiği cevap zihnimin n saflarına geri dönüyor. Evet dedi. Buradan benimle ayrılmak istiyor ama önce beni öpmek istiyor.

"Yeewhaw, Jesse!" diye bağırıyor tanıdık bir ses. "Durma, yakala, yakala!"

Asher'ın dudaklarından uzaklaşıp başımı çevirdiğimde Miranda'nın parıldayan gözleriyle karşılaşınca etrafımızdaki oda tekrar odaklanıyor. Yumruğunu sıkıyor ve daha önce Gina'yla srtnrken gördüğüm adamla dans etmeye devam ediyor. Ama Şimdi Gina başka bir kadınla dans ediyor, görünüşe bakılırsa öpmek üzere olduğu bir kadınla.

Asher'ın başparmağının yanağıma değmesiyle dikkatim tekrar ona yöneliyor. Dudakları Şişmiş ve rujumun izlerini taşıyor, gözleri ise Őehvetle parlıyor.

"İyi misin?" diye soruyor nefes nefese. Başımı sallıyorum. "Evet, sen?"

"İyiden de te." O konuşurken, Miranda dans ederek ona çarpıyor ve omzuna bir tokat atıyor.

"Odadaki en ateşli kıza sahipsin! Ona iyi bak, yoksa kıcını tekmelerim." Miranda bana bir başparmak işareti yaptı ve sonra adamıyla dans etmeye devam etti.

Gözlerim Ash'inkilerle buluŐtuđuunda gülmemeye çalıŐarak aptal gibi sırtıyor.

"Miranda'yla bu gece tanıştım ama sanırım doğruyu söylüyor," diyorum.

Ash öne doğru eğiliyor, böylece dudaklarımız tekrar yakınlaşıyor. "Ben de öyle düşünüyorum. Özellikle de odadaki en ateşli kıızı elde etme kısmı."

Dişlerim alt dudağımı yakalıyor ve Ash'e bakıyorum, gözlerindeki arzu büyüyor. Kulağımın arkasına bir tutam sa sıkıŐtırmadan önce beni usulca öpmek için eğiliyor. "Sana göz kulak olacağıma söz veriyorum."

"Gerçekten mi?" Ben de öyle dedim. "Peki bunu nasıl yapacaksın?"

Ellerinden biri belime bastırıyor ve dudaklarını kulağımın kabuğunun üzerinde gezdiriyor. "Seni yaparak

o kadar sert gel ki, "iyi" kelimesi artık kelime dağarcığının bir parçası olmayacak, Jesse kız."

Son kısmı söyleme şekli, sanki ismim değerli ve eşsizmiş gibi, beni tamamen içine çekiyor. Daha önce soyunmaya ve kendimi bu adama sunmaya hazır değildiysem bile şimdi hazırım.

"Hesabını kapat, seninle ön tarafta buluşuruz," diyorum uzaklaşırken.

"Nereye gidiyorsun?"

"Tuvaleti kullanmam gerek."

Asher beni inceliyor, sanki bu anı kaçmak için kullanacağımdan korkuyormuş gibi. Belki geçmişte kaçırdım. Gina ve Miranda'yla tanışıp dans pistinde kendimi kaybetmeden önce benimle tanışmış olsaydı kaçabilirdim. Ama şimdi, bunu yapmamın imkanı yok.

Ellerimi göğsüne koydum ve onu öpmek için eğildim. "Seninle ön tarafta buluşuruz."

Orantısız sırtışı geri döndü. "Söz veriyor musun?" "Söz veriyorum."

Memnun bir şekilde gitmeme izin veriyor ve bara gitmeden önce bana bir kez daha bakıyor. Miranda ve Gina'yla hızlıca vedalaşıyorum ve numaramı almaları için onlara mesaj atıyorum, ayrılırken dudaklarından onay sözcükleri dökülüyor. Bu sadece onları bu geceden önce tanımış olmayı dilememe neden olmakla kalmıyor, aynı zamanda Kate'le olan arkadaşlığımı değerlendirme ihtiyacımı daha da derinleştiriyor - ya da en azından bana nasıl hissettirdiği hakkında onunla ciddi bir konuşma yapıyorum.

Ama şu an bunun bir önemi yok. Beni terk etmeseydi, Ash'in yanındaki bara gitmezdim.

Onu bekletmek istemediğim için aceleyle banyoya gidip ağzımı çalkalıyorum ve ıslak bir kağıt havluyla yüzümü ve kollarımın altını siliyorum. Eğer bu iş istediğim yere doğru gidiyorsa, en azından terden kabuk bağlamamış olurum.

Melissa'nın bana verdiği gül suyunu yüzüme sıktıktan ve rujumu yeniden sürdükten sonra aynada kendimi kontrol ediyorum. Gözlerim bana bakıyor ve gülümsüyorum. İki yıl önceki teşhisimden bu yana ilk kez her şeyin iyiye gittiğini hissediyorum.

Telefonumu çıkarıp Melissa'ya mesaj atıyorum ve Ash'i dairemize davet edeceğimi bildiriyorum. Şokunu ve heyecanını ifade eden milyonlarca emojiyle yanıt veriyor ve ardından korunmam için beni uyarıyor. Gülüyorum ve telefonumu kaldırmadan önce mesajı beğeniyorum, daha fazla beklemek ve Ash'in onu ektiğini düşünmesi riskini almak istemiyorum.

Aynada kendime son bir kez baktığımda, yansımama sevimsiz bir çift başparmak gönderiyorum ve kendime bir moral konuşması yapıyorum. "Bunu yapabilirsin Jesse. Bunu yapabilirsin. O ateşli. Sen de ateşlisin. İstedğin şey bu, buraya bunun için geldin. Bunu yapabilirsin."

Bir nefes veriyorum ve beni bekleyen adamı aramak için banyodan çıkıyorum. Onu gördüğümde Ash ön tarafta, tam da benimle buluşmasını söylediğim yerdeydi. Beni gördüğünde yüzündeki orantısız sırıtış tam olarak ortaya çıkıyor.

Fedai ile birlikte Wisconsin yaz gecesinin tadını çıkaran ve aylak aylak dolaşan birkaç kişi var ama ben ona yaklaşırken sanki onlar yokmuş gibi davranıyorlar. Elini uzatıyor, ben de kendi elimi onunkine koyuyorum. Bunun daha önce yüzlerce kez yaptığımız bir şey gibi hissettirmesi garip mi? Barda parmaklarımla oynadığında da aynen böyle hissetmişim.

Elimi sıktı. "Hazır mısınız?" "Hazırım."

İkimiz de aynı anda konuşmaya çalışmadan önce bir saniye daha orada durup birbirimize ateşli bakışlar

Asher güler. "Önce sen git."

"Benim evime gider misin? Yürüme mesafesinde."

"Benim için fark etmez." Parmak eklemlerimi dudaklarına götürüyor ve daha önce yaptığı gibi bir öpücük konduruyor. "Rahat olmanı istiyorum."

Gülümsüyorum. Bu adam nereden geldi? Daha önce tanıştığım hiç kimseye benzemiyor ve onda ne olduğunu anlayamadığım bir aşinalık var. "Beni öldürürsen en azından ailem ve arkadaşlarım cesedimi bulabilir diye düşündüm. Ayrıca bir güvenlik kameram var."

Bir kahkaha atmadan önce bir duraksama oldu. Muhtemelen bunu söylememeliydim ama ağzımdan çıkıverdi. Gülmesi bitince, sadece benim duyabileceğim şekilde öne eğildi. "Öldüreceğim tek şey senin o amcığın olacak."

Gözlerini görebilmem için geri çekiliyor, orantısız gülümsemesi daha çok Cheshire kedisi sırtışına benziyor. "Bunu gerçekten söyledin mi?"

Başını yana doğru eğiyor. "Çok mu ileri?" diye soruyor, daha önceki sorularını yineleyerek.

"Hayır, sadece... Senin gibi biriyle hiç tanışmadım."

Başparmağını parmak eklemlerime sürüyor. "Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum."

Loş ışıktaki yüzünü inceliyorum. Burnunun ucu yuvarlak ve teni bronzlaşmış, muhtemelen dışarıda vakit geçirdiği için. Ona ne demek istediğini sormak istiyorum, çünkü konuşma tarzına ve yakışıklılığın bakılırsa, eminim pek çok kadınla tanışmış ve eve götürmüştür. Ve son birkaç yıldaki sağlık sorunlarıma rağmen, çok heyecan verici bir insan değilim. Aslında, ortalama biriyim. Bunları öğrenecek zamanı olmadığından değil.

Ash elimi sıkıyor ve ben de onun delici bakışlarına karşılık veriyorum. "Eğer bunu yapmak istemiyorsan, bir lokanta bulabiliriz. Konuşuruz. Çok ileri gittiğimi biliyorum ama sen nasıl rahat edersen öyle yapmak istiyorum."

Buraya yatacak birini aramaya geldiğimden beri ilk kez midemde suçluluk duygusunun biriktiğini hissediyorum. Ash yapılacaklar listemi bilmiyor. Bir bakıma onu kullandığımı bilmiyor. Gerçekten iyi birine benziyor, Barmen Luke'tan çok farklı. İlişkimiz için fazla çaba sarf etmeyen eski sevgilimden ya da çıktığım birkaç erkekten farklı. Ve çoğunlukla yabancı olmamıza rağmen, eğer her şeyi doğru okuyorsam, beni gerçekten önemsiyor gibi görünüyor.

"Jesse?"

Bulanıklaşan görüşüm yeniden odaklanıyor. Melissa bu gece buraya gelmeden önce bana bir tavsiye vermişti: Bana akışına bırakmamı, ne olursa olsun, onlarla yatmış olsam bile kimseye bir şey borçlu olmadığımı söyledi. Sanki hiç

ne de Ash'in bana karşı bir bağılılığı var. Ama yine de biraz kötü hissediyorum.

Konuşmak, son birkaç yılın travmasını onun üzerine yıkmak ve bu gecenin bencilce benimle ilgili olduğunu bilmesini sağlamak için harekete geçiyorum. Eğer bu geceden sonra daha fazlası olacağını umuyorsa, hayal kırıklığına uğrayacak. Ama Ash bu hareketi bir davet olarak algılıyor; aradaki mesafeyi kapatıyor ve beni öpüyor.

Beni daha önce öptüğünden farklı öpüyor. Tutkulu. Çiğ. Dili, hakimiyet ve güç gösterecek şekilde benimkine doğru kayıyor. Kesime giden istekli bir kuzu gibi onun içinde eriyorum.

Yakınlarda sigara içen bir adam kurt ısılığı çaldığında, Asher durmuyor; seyirciler onu sadece teşvik ediyor gibi görünüyor. Hâlâ elinde olan elimi sıkıyor, dilimi emiyor ve boğazımın altından inlememe neden oluyor. Öpücükleri de kişiliği gibi: ileri ve baskın. Sonunda geri çekildiğinde ikimiz de nefessiz kalıyoruz.

"Ne vermek istersen alacağım, Jesse kız."

Zihin okuma yetenekleri hakkında tekrar yorum yapmak istiyorum ama isim karşısında eriyorum. Önceki tüm çekincelerim pencereden uçup gidiyor ve tuvalette hissettiğim gücü geri kazanıyorum. Asher'a yapılacaklar listesini daha sonra itiraf etmek istersem ederim. Ama verebileceğim her şeyi almaya hazırsa, ben de ona verebileceğimi vereceğim: bu gece.

"Hadi benim dönelim," dedim.

Beşinci Bölüm

Asher

Jesse bana küçük yatak odasını gösterirken "ÇOK FAZLA BİR ŞEY DEĞİL AMA BURASI EV" diyor. Haklı; alan çok büyük değil. Orta boy bir yatak ve köşede küçük bir masa sığacak kadar büyük ama hepsi bu kadar.

Odada ve beni buraya getirmek için götürdüğü yaşam alanında dikkatimi çeken tek şey, nelerden hoşlandığına dair fikir verebilecek pek fazla kişisel eşyanın olmaması. Oturma odasında basit mobilyalar ve bir televizyon gördüm, odasında ise duvarda birkaç resim var ama hepsi bu kadar.

Ancak bunların hiçbiri benim için önemli değil çünkü iş için seyahat ettiğimde evim gibi hissettirmeyen yerlerde kalmaya alışkınım. Ayrıca, gittiğimiz yeri ben seçmiş olsaydım, barın banyosunda dizlerimin üzerine çöker ve çığlık atana kadar onu yerdim. Ben bile yatağın daha iyi ve kesinlikle daha hijyenik olduğunu kabul edebilirim. Daha rahat olduğundan bahsetmiyorum bile.

Jesse çantasını masa sandalyesinin arkasına asıyor ve sadece tepedeki loş ışıkla aydınlanan önümde duruyor. Ellerini gergin bir şekilde vücudunun önünde sıkıyor ve barda özgürce dans eden kadına ne olduğunu merak ederek ona doğru bir adım atıyorum. Geniş gözleri

göğsü kabarıyor ve neredeyse dikkatimi göğüslerinin arasındaki yemyeşil vadiye çekiyordu. Ama o bölgeyi daha sonra ayrıntılı olarak keşfetmek için zamanım olacak. Şu anda, daha önce olduğu gibi rahat olmasını istiyorum.

Ellerini nazikçe avuçlarıma içine alırken bakışlarım yüzüne odaklanıyor. Yutkunuyor, boğazındaki kaslar çalışıyor. Daha önceki öpücüklerimden şişmiş dudakları nazikçe ayrılıyor. Ellerini göğsümün üzerine koyuyorum, sonra dudaklarım başının tepesinde gezinecek kadar yaklaşıp yumuşak bir iç çekmesine neden oluyorum. Bu ses kulaklarıma müzik gibi geliyor. Çiçeksi baharatlı kokusunu içime çekiyorum ve dudakları dudaklarıma yapışana kadar yanağından aşağıya doğru öpücük yoluma devam ediyorum.

Artık birbirimizin öpücüklerine aşina olduğumuzdan, tereddüt etmeden derinleştiriyoruz. Üzerimdeki pamuklu tişörtü kavriyor, beni daha yakına çekiyor, böylece bedenlerimiz arasında neredeyse hiç boşluk kalmıyor. Ellerim orta kısmını buluyor ve onu orada kavriyorum ama ağzından bir nefes çıkıyor. Yavaşça geri çekiyorum.

"Gıdıklanmak mı?"

Başını sallıyor, ben de ellerimi kalçalarına indirip onu kendime çekiyorum, böylece bana yaptıklarının kanıtını hissedebiliyor. Bu sefer ağzına inleyen ben oluyorum.

Vücudunun biraz gevşediğini hissettiğimde, yavaşça yatağa doğru yürümeye başlıyorum. Dizlerinin arkasının yatağa çarptığını hissediyorum ve kısa bir süreliğine öpücükten ayrılıyorum. "Arkana yaslan," diye yumuşakça emrediyorum.

Jesse kapüşonlu gözlerle bana bakıyor. Vücudu artık o kadar gergin olmasa da hâlâ emin değil gibi görünüyor. Daha önce söylediklerimde ciddiydim, eğer konuşmak ve seks yapmamak istiyorsa benim için de sorun olmazdı.

Ben de tekrar teklif ettim. "Yapmak zorunda değiliz-"

"Hayır." Jesse beni durdurdu. "I-" Dudaklarını yalıyor, sanki kaybolacağımdan korkuyormuş gibi elleri hâlâ tişörtümü yumruklarının arasında tutuyor. "Dürüst olabilir miyim?"

Midem bulanıyor ve kısa bir an için tereddütlü ve gergin olmasının bakire olması olup merak ediyorum.

Benim için fark etmezdi ama ben olsam bu anı tekrar düşünürdüm. Her kadın mükemmel ve yeni tanıştığı bir erkekten daha önemli biriyle ilk kez birlikte olmayı hak eder.

Dalgali saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Tabii ki yapabilirsin."

Ellerini göğüs kaslarıma dayayıp düşüncelerini toparladıktan sonra tekrar gözlerimin içine bakıyor, ela derinlikleri anlam veremediğim duygularla dolu. "Normalde bunu yapmam."

Çenem başımı sallayarak eğiliyor. "Bu seks mi oluyor?"

Bana göz kırpıyor, başını iki yana sallamadan önce gözleri açılıyor. "Hayır, ben... Tanrım, bu utanç verici. Seks yaptım ama hiç böyle biriyle eve gitmemiştim."

"Yeni tanıştığın birini mi kastediyorsun?"

Başını sallıyor. "Tek gecelik ilişkiler genelde yaptığım bir şey değildir."

Göğsüm sıkışıyor. Neden bunun tek gecelik bir ilişki olduğunu düşündüğünü biliyorum. Ona karşı böyle hissetmeseydim, varsayımına gözümü bile kırpmazdım çünkü aynı şey olmasını beklerdim, özellikle de Madison'ı sadece hafta sonu için ziyaret ettiğimden.

Ama belli ki ne onu ne de bu geceyi böyle düşünüyorum. Yine de ona gergin olmasına gerek olmadığını çünkü evleneceğim kadının o olduğunu söylemenin yanlış bir hareket olduğunu bilecek kadar akıllıyım.

Böyle bir şeyi evlilik yemininiz sırasında söylersiniz, biriyle yeni tanıştıktan sonra değil. Aksi takdirde, sadece bir sapık gibi konuşursun, belki de bir sapık. İkisi de değilim. Ben sadece bir kadın gören ve tek gecelik bir ilişkiden çok daha fazlası olabileceğini hisseden bir adamım. Umarım ayrıldığımızda Jesse'nin de aynı şeyi hissetmesini sağlayabilirim.

Duygularımı görmemesi için yüz hatlarımı düzeltiyorum ve ellerimi onunkilerin üzerine koyuyorum. "Utanacak bir şey yok," diye onu temin ediyorum. "İşleri yavaştan alabiliriz."

Sanki daha fazlasını anlatmak istiyormuş gibi bana bakıyor. Onun yerine dudaklarını yalıyor ve benimkilere bakıyor. Bir sonraki hamleyi yapmasını bekliyorum, beni öpme ya da aklında başka ne varsa bana söyleme seçimini yapmasını istiyorum.

"Prezervatifin var mı?" Bunu ağzından kaçırmaması ve ardından kızarması neredeyse çok sevimli ve beni sırtıtmaya itiyor. Sanırım işleri ağırdan almak istemiyor.

"Cüzdanımda," diye cevap veriyorum.

Bir başka şaşırtıcı hareketle, elini benimkinin altından çıkarıp kotumun arka cebine doğru kaydırıyor. O çekip çıkarmadan önce elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Gözlerinde sorularla bana bakıyor.

"O kısım daha sonra gelecek. Önce yatağa otur ve arkana yaslan." "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Tam olarak ne yapacaksın?" Alay ediyorum.

Yanakları yanıyor. "Bilmiyorum, her ne düşünüyorduysan."

Ne düşündüğümü çok iyi biliyor ve bunu söylememesi çok hoş.

Tekrar konuşmadan önce ağzına sert bir öpücük konduruyorum. "Bu gece birlikte geçireceğimiz tek gece olsa bile, ön sevişme şart." Dudaklarım kulağının yanına gelene kadar burnumu elmacık kemiğinin üzerinde gezdiriyorum. Kulak memesini nazikçe tutuyorum ve kulağını süsleyen inci küpenin etrafını ısıyorum. Bu hissin etkisiyle nefesi kesiliyor ve kalçalarını kendime doğru çekerek ona sürtünüyorum. "Seni becermeden önce tadına bakmak istiyorum Jesse kız. Yapabileceğimi söyle."

"Madem ısrar ediyorsun."

Verdiği akıllıca yanıt kulağına karşı kıkırdamama neden oldu. Titriyor ve fikrini değiştirip beni sadece onu becermeye ikna etmeye çalışmadan önce, ikimiz de yatağa uzanana kadar yavaşça sırtını indirmeye başlıyorum.

Başını yastıklarına yaslayana kadar doğrulmasına yardım ediyorum, omuz hizasındaki saçları yorganının gri doğru dalgalanıyor. Keşke burası daha aydınlık olsaydı da her yerini inceleyebilseydim, ama bu başka bir zaman için. Umarım o zamanı bulurum.

Gözlerimiz kilitliyken, onu öpebilmek için bedenimi yukarı kaldırıyorum. Elleri sırtımdaki kasları keşfederken bir süre ağzının tadına bakıyorum. Parmaklarım yumuşak saçlarında dolaşır ve boynuna ağzı açık öpücükler kondurmadan önce vücudu kucağımda neredeyse bir su birikintisine dönüşene kadar bekliyorum.

Dilimi nabzının üzerinde gezdiriyorum, hassas derisini emmeden önce nabzının hızlandığını hissediyorum. Jesse pazularımı kavırıyor, inerken sürtünme arayışıyla kalçaları yukarı kalkıyor. Titreşimler dilimi gıcıkıyor ve boğazını daha sert emiyorum, köprücük kemiğine doğru öpmeden önce hafif kırmızı bir iz bırakıyorum. Dudaklarım pürüzsüz bir tene dokunuyor, sonra bir an içinde ten yapışkan bir şeye dönüşüyor.

İnlemeleri kesiliyor ve dikkatim karşısında kasları geriliyor. Gözlerimi açtığımda bir çeşit bandaj gibi görünen bir şey görüyorum ve bakışlarımı Jesse'ye kilitlediğimde, gözleri geniş, neredeyse gergin. Kendimi ona o kadar kaptırmışım ki bunu daha önce fark etmemiştim. Dürüst olmak gerekirse, sanki orada değilmiş gibi cildine karışıyor.

"Yaralanma mı?" Yumuşakça soruyorum.

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıyor ve uzun bir süre sonra başını sallıyor. "Sadece üzerine çok baskı yapma, ben iyi olacağım."

Başımı sallıyorum, vücut dilinden vermek istediği tüm bilginin bu olduğunu anlayabiliyorum. Elimden geldiğince yumuşak bir şekilde bandajın üzerine bir öpücük konduruyorum. Bu hareketten dolayı titriyor ve ben de tekrar yapmadan önce usulca gülümsüyorum.

İyice öptükten sonra, aşağı doğru devam ediyorum, göğüs dekoltesine öpücükler konduruyorum, emiyorum ve çukur yakanın yakınında görünen yumuşak beyaz çatlakların üzerinde geziniyorum.

Jesse'nin ellerinden biri buklelerimi tutuyor ve kafa derim karıncalanana kadar kavırıyor. Memnuniyetle mırıldanıyorum, ondan daha sert çekmesini istemeyi düşünüyorum. Ama buna gerek kalmıyor çünkü sol göğsünün üst kısmını emdiğimde bunu kendi kendine yapıyor. Aletim kotumun fermuarına doğru seğiriyor ve diğer göğsünün derisini yalıyorum.

"Ash," diye iç geçiriyor. Adımı dudaklarında duymak ateşimi daha da körüklüyor. Daha fazlasını görmekten kendimi alıkoyamayana kadar teninin bana açık olan her parçasını yalıyor ve tadına bakıyorum.

Göğüslerinin vadisinden aşağıya doğru öpüyorum, kısa süre sonra elbisesinin ön bağına ulaşıyorum. Kapüşonlu gözlerimi yukarı çevirip onunkileri buluyorum ve o da başını sallayarak izin veriyor. Düğümü kolayca çözüyorum, yumuşak pembe kumaşı açarken ağzım sulanıyor.

Altında sakladığı vücudu da en az geri kalanı kadar güzel. Pelüş göbeğinin büyük bir kısmı bir çift yüksek belli dantelli pembe iç çamaşırı ile örtülü ve göğüsleri eşleşen bir sütyen tarafından bir araya getirilmiş.

Dudaklarımı yalıyorum ve cinsel organının üzerindeki kumaşa bir öpücük konduruyorum, vücudu bu hareket karşısında titriyor. "Üşüdün mü?" diye soruyorum.

Başını sallıyor. Parmaklarımı iç çamaşırı bandının yakınına yerleştiriyorum, kendimi kalçalarının arasına gömmeden önce ona son bir kez sesleniyorum. Ama gözleri neredeyse kapalı, göğsü ve karnı kısılan nefesleriyle birlikte hareket ediyor. İnanılmaz derecede güzel ve ne kadar güzel olduğunu bilmesini istiyorum. Beni durdurmadığında, parmaklarımı kumaşın üzerinde kıvırıyorum ve ona yukarı kalkmasını söylerken aşağı çekiyorum.

İç çamaşırı gittiğinde, yerde bir yere atıldığında, sonsuza kadar hafızama kazınacak bir manzarayla baş başa kalıyorum: elbisesi vücudunun altında toplanmış, sütyeni hala üzerinde, kalın kalçaları ve bacakları hafifçe ayrılmış. Işık yeterince parlak olduğu için düzgünce kesilmiş amının uyarılmayla ıslanmış dolgun dudaklarını görebiliyorum. İç çamaşırını daha yakından incelesem, üzerinde ıslak bir nokta bulacağımdan eminim.

Aletim kendini belli ediyor, fermuarımı acı verecek kadar zorluyor. "Büyüleyici," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. Övgülerim karşısında çenesi düşüyor ve gömleğimi çıkarabilmek için dizlerimin üzerinde geriye kayıyorum. Jesse her hareketimi izliyor, elleri şimdi yorganı yumrukluyor. Bugünlerde pek çok erkek gibi yırtık pırtık olmasam da, yumuşak ama güçlü vücudumla rahatım ve bazılarının "baba vücudu" dediği şeyi onun için sergilemekte bir sorun görmüyorum.

Gömleğim yerdeki iç çamaşırlarına katıldığında, ellerim kalçalarına yerleşecek şekilde kayıyorum. Nefes alış verişini tekrar hızlanıyor ve ben de onları ayırmak için biraz güç katmadan önce yumuşak tenini okşuyorum. Şişmiş klitorisinin dışarı çıktığını görünce ağızım sulanıyor ve başparmağımla işaret parmağımla kullanarak onu tomurcuklanan bir çiçek gibi açmak için şimdi açık olan bacaklarının arasında manevra yapıyorum. Uyarılmışlığının misk kokusu burnuma doluyor ve ben gidici oluyorum.

Klitorisine üflüyorum ve sesli bir şekilde nefesi kesiliyor, kalçaları yukarı kalkıyor ve bana onunla ziyafet çekmek için mükemmel bir fırsat veriyor. Aminin lezzeti tat alma tomurcuklarımı dolduruyor ve göğsümden hırlamaya benzer bir ses çıkıyor. Yalar ve emerim, inlemeleri her saniye sikimi daha da acıtır. Dilimi klitorisinin etrafında döndürürken kalçalarım biraz rahatlamak için yatağa doğru itiyor, vücudu duyumların saldırısından sarsılana kadar dişlerimi sinirlerin üzerinde hafifçe kazıyorum.

"Ash. Aman Tanrım, Asher," diye ağlıyor.

Gülümseyen gözlerle ona bakarken bir yandan da ağızımı seksinin üzerinde tutuyorum. Jesse'nin göz kapakları kapalı ve başı yastıklara yaslanmış durumda. Bir saniye sonra eli yanında, bir saniye sonra ise daha önce olduğu gibi saçlarımı kavriyor. Beni istediği yerde tutuyor, pelvisi sanki yüzüme binmeye çalışıyormuş gibi yatakta dalgalanıyor.

Açıkça sevdiği şeyi yapmaya devam ediyorum, iki parmağımla sırlıslıkam girişini bulurken sert ve hafif emme arasında gidip geliyorum. Onları yavaşça içeri daldırıyorum, uyarılması sıcak ve yatağa damlıyor. Kısa bir an için, normalde partnerleriyle mi bu kadar tahrik olduğunu yoksa tüm bunların benim için mi olduğunu merak ediyorum. İkincisi olduğuna inanmak için kendime izin veriyorum.

Ona daha fazlasını vermek isteyerek parmaklarımı dar kanalının içinde kaydırıyorum. Parmaklarımın etrafında çırpınıyor ve inliyorum. Klişe gibi gelmesin ama ne kadar da sıkı. Kalçalarım yatakta tekrar hareket ediyor ve onu gerektiğini biliyorum yoksa her şey çok çabuk bitecek ve amını öldürme sözüm yerine gelmeyecek.

"Oh!" Parmaklarımı onun içinde kıvrırken Jesse haykırıyor, uçları G noktasının sert derisi üzerinde geziniyor. "Bu hissediyor -Evet!" Parmaklarımın itişiyile aynı anda klitorisini tekrar emerken ağlıyor. Uyarılmasının çıkardığı gıcırtilı ses sadece ne kadar tahrik olduğumu artırıyor ve parmaklarımı daha hızlı hareket ettiriyorum.

"Benim için gel, Jesse. Parmaklarıma fışkırt."

Başı geriye eğiliyor, kalçaları öne doğru atılıyor. Dudaklarım şişmiş seksiyile buluşuyor ve sütyen kaplı göğsü yataktan yükselirken ve adım dudaklarından bir savaş çığlığı gibi dökülürken emiyor ve yalıyorum. Klitorisini nazikçe yalayarak ve iç duvarlarının parmaklarımı düzensiz bir ritimle sıkıştırmasının tadını çıkararak onu sürüyorum. Eli saçlarımdan kurtuluyor ve bana durmamı işaret etmek için kullanıyor. "Artık yok, ben..."

Klitorisine üflüyorum ve kalçaları kalkıyor. "Hassas mı?"

Başını sallıyor, teni kızarmış ve başının tepesinden boncuk boncuk ter damlıyor. Kalçasının iç kısmını öperken sinsi bir gülümseme takınıyorum, dudaklarım ve sıkı kesilmiş sakalım onun uyarılmasıyla ıslanıyor.

Elimle silerek kot pantolonumun üzerine fırçalıyorum. O daha sorgulamadan, dudaklarım onunkilerle buluşana kadar vücudunu öpüyorum. Dudaklarımdaki kendi tadından çekinmiyor ve dillerimizin buluşmasına izin veriyor. Biraz kirlenmeye istekli olması beni onun için daha da ateşlendiriyor.

Elleri kemerimi aradığında dudaklarından ayrılıyorum ve burnunun ucunu öperek sırtıyorum. "Şimdi prezervatif zamanı."

Altıncı Bölüm

/esse

Daha önce iki kez dışarıda yemek yemiştim ve iyi olduğunu düşünmüştüm. Biraz ıslak, biraz garip. Özellikle de partnerime bakıp karnımı ve başının üstünü gördüğümde. Vücuduma daha çok, aksiyona daha az odaklanırdım. Ama Ash'in bana yaptığı şey.

Daha önce inanmıyorsam bile artık Tanrı'ya inanıyorum.

Tüm bunların garipliği umurumda bile değildi ya da midemi düşünmüyordum. Her hissin, ağzıyla yaptığı şeylerin içinde tamamen kaybolmuştum. *Vay canına.*

Ash sürünerek yataktan kalkıyor ve bir an için gariplik geri geliyor. Kalkıp üzerimi mi temizlesem? Sakalı için ona bir havlu getireyim mi? Daha önce hiç bu kadar ıslanmamış ya da tahrik olmamıştım ve işimiz bittiğinde yorganı yakmak zorunda kalacağımdan eminim.

Başımı kaldırıyorum ama Ash elini kaldırarak beni durduruyor. "Kimıldama."

Bedenim onun emriyle duruyor, sanki bu yakın yabancı benim üzerimde tam ve mutlak bir kontrole sahipmiş gibi. Bir bakıma öyle. Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve sırtarak ellerini kemerinin üzerine koyuyor. Kot pantolonunu aşağı iterken kemerin metali şingırdıyor ve sertleşmiş aletinin hatlarını belirginleştiren bir çift açık mavi külot ortaya çıkıyor.

Bana srtnrken hissettim ve kutsanmış olması gerektiğini biliyordum, ama ne sakladğını görmeye hazır mıyım bilmiyorum. Elimden geldiğince dudaklarımı yalıyorum, ağzım onun amıma saldırısı sırasında vücudumdaki su eksikliğinden dolayı kurudu. Kalçalarımı birbirine sürtüyorum ve Ash'in gözleri bu hareketi takip ediyor.

"Kıyafetlerinin geri kalanını benim için çıkar."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Hareket etmememi söylediğini sanıyordum."

Göğsünden kıkırdıyor ve dilini şaklatıyor. "Kalkmanı istemedim ama çıplak olmanı istiyorum."

Glmsemesine eşlik ediyorum, seks sırasında hiç olmadığım kadar rahat hissediyorum. Durum göz önüne alındığında bunun tam tersi olacağını düşünürdüm, ama Asher'da ve bana bakışında, konuşma tarzında bir şey var. Kendimi rahat hissediyorum.

Ellerimi arkamda birleştirip yatakta , bunu yaparken şal elbise kollarımdan düşüp yorganın üzerinde birikiyor. Elbiseyi tamamen çıkardıktan sonra kıvrılan kumaşı yere atıyorum ve Ash takdirle mırıldanıyor. Parmaklarını i amaşının bandına ateşli bakışları vücudumda geziniyor.

"şimdi de sutyen, Jesse kız. Bu güzel göğüsleri görmek için ölüyordum."

Lanet olsun. Bu adamın ağzı çok bozuk. Hoşuma gitmesini beklemediğim bir şey ama şikayet etmiyorum. İstendiğimi hissettiriyor.

"nce i çamaşırın," diyorum.

Ash itiraz etmiyor ya da gitmemi istemiyor, sadece külotunu aşağı itiyor ve tekmeleyerek çıkartıyor. Ereksiyonu yuvarlak karnında gururla duruyor ve zayıf ışıkta bile başının ne kadar şişmiş ve kırmızı olduğunu görebiliyorum.

Ve evet, her ne sik tanrısı varsa ona bahşedildiği varsayımımda haklıydım. Eğer annemin bulduğunda beni günah çıkarmaya göndermesine neden olacak bir seks oyuncağı koleksiyonum olmasaydı, bundan gerçekten korkardım. Çok fazla cinsel partnerim olmamış olabilir ama silikon penislerden payıma düşeni aldım.

Ash boğazını temizliyor ve gözlerim onunkilerle buluştuğunda, sikine bakmamla ilgili arsızca bir şey söylemesini ya da en azından bok yiyici bir sırıtış takınmasını bekliyorum. Bunun yerine sütyenle kaplı göğsüme bakıyor ve dizleri yatağın ucuna değene kadar ilerliyor. Elini uzun aletinin etrafına sarıp hafifçe okşuyor. Bunu seksi bulacağımı düşünmezdim ama buldum. Gerçekten seksi.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Sorusuna cevap vermek için başımı sallarken gözlerim onunkilerden hiç ayrılmıyor. "O zaman bana her şeyini göster, Jesse."

Sözleri beni derinden etkiledi. Bedenimi kastettiğini biliyorum ama çok daha fazlası gibi geliyor. Yakın zamanda ICD yaramın üzerindeki bandajı öpüşünü hatırlıyorum. Yaranın ne olduğunu ya da bandajın neden orada olduğunu bilmiyordu, ama onu öperken çok nazik ve saygılıydı, tek gecelik bir ilişkinin olması gerekenden çok daha fazlasıydı - ya da en azından benim tek gecelik ilişkiden beklentim. Hızlı ve çabuk olmalıydı, bu değil. Derinlik ve bağlantı değil. Ash'in benim her şeyimi görmesi gerekmiyor. Yeni yaramın üzerine bandaj koymamın nedenlerinden biri de buydu zaten.

Duygular boğazımda düğümleniyor ve onu temizlemeye çalışıyorum. Bu gibi düşüncelerin bu geceki hedefimi gölgelemesine ihtiyacım yok. Neredeyse ölmeden önceki Jesse birden fazla gece geçirme potansiyeline sahip olabilirdi ama bu Jesse değil. Bu Jesse sikilmek ve kendini iyi hissetmek için burada. Şu andan itibaren, daha fazla duygu yok. Artık saygılı öpücükler ya da yüzü kalçalarımın arasında olmayacaktı. Tek gecelik bir ilişki yaşamak istiyordum ve yaşayacağım şey de bu.

Arkama sütyenimin klipslerini açıyorum, büyük göğüslerimin kuplardan nasıl kurtulduğunu ya da meme uçlarımın her zaman diğerlerinden çok daha büyük ve koyu olduğunu düşündüğümü düşünmeme izin vermiyorum. Bunun yerine Ash'in beni yutmak istercesine bana nasıl baktığına odaklanıyorum.

İzin versem bütün gece göğüslerime bakacağı belli olduğunda, bir elimi vücudumun önünde sallıyorum. Asher'ın gözleri yüzümle buluşuyor ve dudaklarını yalıyor.

"Prezervatif mi?" Ona hatırlatıyorum.

"Tamam." Kot pantolonunu hevesle yerden alıyor, eğilirken kıcının yanakları esniyor. Bu manzara karşısında dudağımı ısıyorum, bacaklarımın arasında taze bir uyarılma birikiyor. Birkaç saniye sonra elinde prezervatifle tekrar yatağa uzanıyor. Boşta kalan eliyle sütyenimi tutuyor ve diğer kıyafetlerimizle birlikte yere atıyor.

Dikkatini tekrar bana verdiğinde bir şey söylemek için ağzını açıyor. Birbirimizi sadece birkaç saattir tanıyor olsak da, bunun bir iltifat ya da edepsiz bir şey olacağını tahmin ediyorum, ama ona konuşma şansı vermiyorum. Biraz zorlayarak boynunun arkasını kavriyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerine kapatıyorum. Dilim ağzının içinde yalıyor, onu bir kez daha tatmak için açgözlülükle bekliyor.

Dudaklarıma karşı kıkırdıyor ama şikâyet etmiyor. Başka bir düello öpücüğüyle beni vücuduna çekiyor, böylece sert horozu karnıma bastırıyor, ön sperminin bir kısmı cildi işaretliyor.

İyice öpüldüğümde elini buluyorum ve parmaklarından kare paketi alıyorum. Gözlerimdeki soruyu görüyor ve istediğimi yapabilmem için yer değiştiriyor. Paketi açıyorum ve prezervatifi çıkarıyorum. Kendime cesaret enjekte ederek ağır shaftını elime alıyorum. Tıslıyor, sıcak eti avucumun içinde zıplıyor.

Onu birkaç kez okşuyorum, gözlerinin başının arkasına yuvarlanmasını ve dudaklarının zevkle ayrılmasını izliyorum. Çok seksi ve sanırım bu bakışı sonsuza dek hatırlayacağım.

Aleti elimde zorlanırken prezervatifi takıyorum ve gözleriyle buluşuyorum. Bakışları yoğun, gözbebekleri şişmiş, dudakları gergin bir çizgi halinde. Sanki beni yatağa yapıştırmamak için her şeyini harcıyor gibi görünüyor.

Mesajı almasını umarak yatağa uzandım: Tam olarak istediğim şey bu. Ateşli bakışları vücudumu inceliyor ve dudaklarından bir küfür dökülüyor. Daha cesur olsaydım, ona beni becermesini söyledim, ama seks sırasında hiçbir zaman yöneten ya da hükmeden biri olmadım. Bu daha iyi olmak istediğim bir şey.

Hatta ölmeden önce yapılacaklar listemin üstünü çizdiğim bir maddeydi: bir erkeğe hükmetmek. Ash'e barda benimle eve gelmesini teklif ettiğime bile şaşırdım ama o anda doğru olduğunu hissettim. İyi ki de öyle yapmışım, yoksa şu anda bu gerçekleşmiyor olabilirdi.

"Jesse kızım," diye inliyor. "O kadar güzelsin ki bu beni öldürüyor." Bir parmağını uzatıp meme ucumu nazikçe çimdikliyor.

Klitorisim dokunuşla titriyor ve ona içimde ona ne kadar ihtiyacım olduğunu söyleme dürtüsü güçleniyor. Sonunda söylemek için dudaklarımı ayırıyorum ama bir anda yatağa yapışıyorum. Asher'ın dudakları boynumdan ve göğsümden aşağıya doğru bir yol yalamadan önce dudaklarımı yutarken rahatlatarak iç çekiyorum, ta ki çimdiklediği meme ucunu ağzına alana kadar.

Ellerim saçlarına gidiyor ve nazikçe ısırp acıyan yeri öpüyor. Ben neredeyse durması için haykırana kadar bunu tekrar tekrar yapıyor, sonra diğer göğsüme geçiyor. Ona da aynı ilgiyi gösteriyor, ben kıvranıp saçlarını sıkıca kavrayıncaya kadar meme ucumla oynuyor, canımı yakıyor olmalı.

"*Lütfen.*" Kalçalarımı genişletiyorum ve kalçalarımı yukarı kaldırıyorum, bir kez daha onun sikini istediğim mesajını alacağını umuyorum. Ağzı harika ama daha fazla beklemek istemiyorum.

Ash şişmiş dudaklarıyla göğsümden başını kaldırıyor. "Lütfen, ne?"

Kalçalarımı yukarı itiyorum, shaftının sıcak tenine baskı uyguluyorum. Sürtünmeden dolayı küfrediyor ve ben bacaklarımızın arasından aşağıya, sonra bir kez daha gözlerine bakıyorum.

"Becerilmeye ihtiyacın var, ha?" Alt dudağımı ısırtıyor, kalçalarını hareket ettiriyor, böylece horozu ıslak seksimde sürükleniyor. Kayma hissi beni neredeyse çıldırtıyor.

"Evet... lütfen, buna ihtiyacım var," diyorum. "Beni becermene ihtiyacım var." Sonunda ne istediğimi söylediğimde göğsümdeki baskı hafifliyor.

Ash burnumu öpüyor, ellerinden biri aramıza giriyor, böylece girişime hizalanabiliyor. Aletinin ucunu içeri daldırıyor ve gözlerim aletin gerginliğiyle açılıyor.

"Benim için derin bir nefes al," diyor.

Onun emriyle nefes alıyorum. Nefesimi verdiğim anda kendini amımın derinliklerine sokuyor. Bu esneme çok fazla ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum, ellerim onun pazularını kavıyor. Bir an için yakacak kadar büyük ama kötü bir şekilde değil. Neredeyse gerçek sakin nasıl bir his olduğunu unutuyordum - silikondan çok daha iyi.

"Jesse." Dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdiriyor. "Gözlerini aç."

Asher'ın kapüşonlu bakışlarıyla karşılaşıyorum. Kaşları çatılmış ama endişeli değil. Bu bakış bana beni yatağın içine sokmak istediğini ama kendini tuttuğunu söylüyor. Tırnaklarımı nazikçe kaslarına geçiriyorum, pelvisimi yukarı kaldırıyorum, böylece daha derine iniyor. Başı omzuma düşüyor ve boynumla omzumun birleştiği yere ağzı açık bir öpücük bırakıyor.

"Çok sıkısin." Tenimi yalıyor. "Islak." Başını yukarı kaldırıyor ve terden bukleler alına dökülüyor. "Seni incitmedim, değil mi?"

Önemsemesi çok hoş ama cevap vermek istemiyorum. Aleti içimdeyken edepsiz konuşmalar dışında bir şey söylemek, en azından benim için, ilişki dışı bir bölgeye girmek gibi geliyor. Tek bildiğim Asher'ın yattığı her kadınla bu kadar yoğun ve ilgili olduğu. Ama tatlı davranırsa ve hoş sohbetlere girersek, bulanıklaşmasını istemediğim çizgileri bulanıklaştıracağımızı biliyorum. Konuşmamam gerek. Sadece iyi hissetmeliyim.

"Becer beni, Ash. Sertçe." Bu küstah emir dilime yabancı geliyor ama beni becermesine ve düşüncelerimi yok etmesine ihtiyacım var. Bunun olduğu gibi kalmasına ihtiyacım var.

Bana tekrar baktığında, aklımı okumaya çalıştığını hissediyorum. Kısa bir süre onu yanlış okuyup okumadığımı merak ediyorum - belki de kirli kelimelerin adamıdır ve sert olmayı sevmez. Ama bu düşünce, amcığma o kadar sert bir şekilde geri çarpmadan önce aniden neredeyse tamamen dışarı çekildiğinde aklımdan hızla itildi. tüm vücudum titriyor.

"Siktir!" gözlerimin arkasında lekeler beliriyor. "Çok mu fazla?"

"Hayır, hayır," diye bağıriyorum. "Hoşuma gidiyor."

Cevabım ona ihtiyacı olan izni veriyor, çünkü bir sonraki hamlesi de aynı sertlikte. Sonra bir sonrakisi o kadar sert ki, içime girerken tenimizin tokatlarını ve ıslaklığımın sesini duyuyorum. Vücudumun her yeri yanıyor ve aletinin her darbesi sadece alevi körüklüyor.

Ash'in saçlarını kavriyorum, başını boynuma yakın tutuyorum. Köprücük kemiğimi emiyor, sonra hassas meme uçlarımı teker teker emebilmek için aşağı kayıyor. Her öpücük ve itiş beni güçlendiriyor ve orgazmımın hayaletinin oluştuğunu hissediyorum, ama yine de daha fazlasına ihtiyacım var. Gözlerimi açıyorum ve her itişte sırtının nasıl esnediğini, kollarının ve geniş omuzlarının üzerimde durmaktan nasıl gerildiğini izliyorum. Sanki benim başrolde olduğum bir porno izliyor gibiyim.

Saçlarını çekiştiriyorum ve başını göğsümden kaldırıyor. "Bunu yapmaya devam boşalacağım," diye neredeyse homurdanıyor ama dudaklarında alaycı bir gülümseme var.

"Yap ."

İçime girerken aynı anda başını sallıyor. Bedenim neredeyse yataktan fırlayacaktı ve o çenemi ısırdı. "Önce senin gelmeni istiyorum."

"Yine mi?"

Sorum onu kıkırdattı. "Evet, yine. Boşalırken bu tatlı amcığın sikimi boğduğunu hissetmek istiyorum."

Bu öneri üzerine iç duvarlarım onun etrafında sıkışıyor ve Ash'in yorumunu etkili bir şekilde kesiyor. Dudakları açgözlülükle benimkini buluyor ve hızını kısa ve hızlı olarak değiştirerek itmeye devam ediyor. Hareketteki değişim beni kenara yaklaştırıyor, ama yine de o küçük itmeye ihtiyacım var.

Elimi klitorisime dokundurmak için aramızda manevra yapamadan Ash pozisyon değiştiriyor. Diz çökecek şekilde geriye kayıyor ve beni kendine doğru çekiyor, dizlerim şimdi kollarının kıvrımlarında ve ayak bileklerim omuzlarına yakın. İnliyorum, nasıl katlandığım düşünüldüğünde aletinin ucu neredeyse rahim ağzıma çarpıyor.

"Bu iyi mi?" diye soruyor.

Şiddetle başımı sallıyorum, bir dereceye kadar esnek olduğum için memnunum. İyi bir ritim yakaladığında, birleşmemizin sesi

Daha yüksek sesle. Bakışları göğsümde sıfırlanıyor, gözleri göğüslerimin onun hareketlerinden kaymasını ve hareket etmesini izliyor.

"Dediğim gibi, muhteşem." Öne doğru düşüyor ve parmakları klitorisimi buluyor.

"Evet!" İnliyorum. "İ-"

"Gel, Jesse. Hemen yanımdayım."

Hassas sinirleri nazikçe çimdikliyor ve orgazmımın eksik parçası yerine oturuyor. Durdurmak istesem bile yapamadım. Sanırım boşalırken bayılıyorum, bedenim içimden akan zevkin gücüyle sarsılıyor.

Ash'in beni övdüğünü ya da belki de küfrettiğini belli belirsiz duyuyorum. Güçlü itiş gücü daha yumuşak ve sığ hale geliyor ve ben farkına bile varmadan bacaklarımı indiriyor ve vücudunun ağırlığı benimkine baskı yapıyor. Beni öpüyor ve ben de ağzımı otomatik olarak ona açıyorum, hâlâ gerçeklikle zevk diyarı arasında gidip geliyor.

Asher uzaklaşıyor ve parmaklarının yanağını okşadığını hissediyorum. "Yaşıyor musun, Jesse, Jesse'yi mi aradı?"

Dudaklarımdan bir kahkaha dökülüyor ve gözlerimi açıp onun eğlenen gözleriyle buluşuyorum. "Sanırım öyle. Yaşıyorsun, değil mi?"

"Zar zor," diye dalga geçiyor. "Yine de yalan söylemeyeceğim. Senin içine gömülmekten mutluluk duyarım." Yanaklarım yanıyor ve beni tekrar öpmeden önce hafifçe kıkırdıyor. "Gidip prezervatiften kurtulacağım ve seni temizlemek için bir bez getireceğim. Banyon nerede?"

"Benimkinin sağındaki kapı," diye uykulu bir şekilde cevap veriyorum. "Bir oda arkadaşını gösterme konusunda endişelenmeme gerek var mı?" Başımı sallıyorum. "Hayır, yalnızız."

Alnıma bir ayrılık öpücüğü kondurduktan sonra ayağa kalkmadan önce nazikçe içimden çıkıyor. Onu yürürken izliyorum, çıplak vücudu terden bir parıltıyla kaplanmış ve yürürken sevimli kıcı esniyor. Sanki baktığımı biliyormuş gibi, kapıyı açtıktan sonra duraklıyor ve omzunun üzerinden bana göz kırpmıyor.

O gittikten sonra gözlerimi kapatıyorum. Tuvaleti kullanırken çıkardığı sesler odamın ince duvarlarını delip geçiyor. Zihnim geçenleri yeniden düşünmeye çalışıyor, ama ben

Akşamın endorfinini alıyorum ve bitkinim, bu yüzden beynim çalışmayı durduruyor.

Nefesim düzleşiyor ve bedenim ağırlaşıyor. Kendime uyanık kalmam gerektiğini, evimde bir yabancının olduğunu ve gitmesi gerektiğini hatırlatıyorum. Ama kendimi uykuya daha da yakın hissediyorum, ta ki hatırladığım son şey yatağın eğildiğini ve uyluğumda sıcak bir bez olduğunu hissedene kadar.

Yedinci Bölüm

/esse

Penceremin dışında cıvıldaayan kuşların sesine ve bacaklarımın arasında nefis bir zonklamaya uyandım. Esnerken inliyorum, vücudum sanki dün gece maraton koşmuş gibi hissediyor. İşte o zaman her şeyi hatırladım: Kate, Miranda ve Gina ile tanışmam, dans etmem.

Asher ile inanılmaz ateşli bir seks.

Yatakta doğruluyorum, ani hareket başımı döndürünce irkiliyorum. Dün gece o kadar çok içmemiştim ama tüm o dans ve seks bana farklı türde bir akşamdan kalma yaşattı. Vücudum uzun zamandır bu kadar efor sarf etmemişti ve şimdi bunun bedelini ödüyorum.

Kendimi toparladıktan sonra aşağı bakıyorum ve yattığımı fark ediyorum. Daha fazla örümcek ağı temizleniyor ve Ash'in tuvalete gittiğini hatırlıyorum. Bayılmadan önce beni temizlediği hissini hayal meyal hatırlıyorum.

O burada olmasa da utançtan yanaklarım kızarıyor. Beni temizlemesine izin verdim ve uykuya daldım. Görünüşe göre ölü gibi uyuyordum, ki bu hiç bana göre değil. Genelde en ufak bir gürültüde uyanırım. Ve kesinlikle evimde bir yabancıyla uyuyakalacak biri değilim.

Evimde bir yabancıdan bahsetmişken odaya bakıyorum ve Asher'ın kıyafetlerinin yerinde görüyorum. Bir göz attım.

Yanımdaki yastığa ve üzerinde bıraktığı ize bakılırsa bir süre uzanmış, hatta belki de uyumuş olmalı. Elimi üzerine koyduğumda soğumuş olduğunu fark ediyorum ve hiçbir yerde bir not da göremiyorum.

Bu sonucu ummama rağmen göğsümde ağır bir hayal kırıklığı hissediyorum. Sanki bu hissi yok edecekmiş gibi göğüs kafesimi ovuyorum ve duvardaki saate bakıyorum. Neredeyse sekiz olmuş, tekrar uyuyamayacağımı bildiğim için kalkmaya karar veriyorum.

Yorganı geri çekiyorum, vücudum hâlâ çıplak. Gözlerim sağ göğsümün üzerinde oluşan küçük bir çürüğü yakaladığında, düşüncelerim yine Ash'e ve onun bir veda bile etmeden gittiği gerçeğine kayıyor.

İstediğimin bu olduğunu biliyorum ve ilk maddemi işaretlediğim için sevinçten havalara uçuyor olmalıydım. Yine de midemdeki o hayal kırıklığı hissi devam ediyor. Bir bakıma komik. Ona tek gecelik bir ilişki olduğunu açıkça belirtmişim ve şimdi o da buna uygun davrandığı için üzgün hissediyorum.

"Kendine gel Jesse," diyorum kendime. Bu iyi, iyiden de öte. İş hallettim ve bir değil iki orgazm yaşadım. Dahası, Asher her yönüyle iyi bir adamdı ve aslında sadece amımı öldürmüştü. Yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum ve ani işeme ihtiyacı kendini belli etmeden önce başarımın tadını çıkarıyorum.

Yataktan çıkıyorum ve temiz bir iç çamaşırı, uyku şortu ve genellikle uyuduğum eski tişörtü alıp banyoya gidiyorum. Melissa'nın yatak odasının kapısı açıktı ve burada değildi.

Dün gece Jordan'larda olduğunu biliyordum ve sabahın bu erken saatlerinde buralarda olmasını beklemiyordum. Son zamanlarda nişanlısının evinde uyuyor, yatağı, şifonyeri, birkaç kıyafeti ve burada uyuduğu zamanlar için birkaç ıvır zıvır dışında eşyalarını yavaş yavaş onun dairesine taşıyor.

Açık kapı, yaklaşık iki ay sonra resmi olarak taşındığında başka bir oda arkadaşı mı bulacağıma yoksa ikinci yatak odasını bir odaya mı dönüştüreceğime karar vermem gerektiğini hatırlatıyor.

ve bir dişçi muayenehanesindeki yeni yönetici işimin üç aylık deneme süresinden daha uzun süre devam etmesini umuyorum. Banyoya girerken yüzümü ovuyorum. Bunu daha sonra düşünebilirim. Bir duşa ve kahveye ihtiyacım var.

Işığı açıyorum ve suyu ısıtmak için doğruca duşa giriyorum. Suyu açtıktan sonra kıyafetlerimi banyo kapısının arkasına asıyorum. İşıyorum, sonra ellerimi yıkıyorum ve lavabonun altından temiz bir bez alıyorum. Ancak aynanın karşısına geçip nihayet kafamı kaldırdığımda kalbim göğsümde duruyor çünkü sağ üst köşeye ne bantladığımı fark ediyorum.

Ölmeden önce yapılacaklar listem.

Buraya ben ve Melissa, bazen de Kate dışında kimse gelmez. Annem, babam ve erkek kardeşim kuzeyde Door County'de, kız kardeşim de Arizona'da yaşıyor ama genelde ziyarete gelen ben oluyorum. İmplantımı aldıktan sonra annem ve kardeşim bana yardım etmek için geldiler, ama ben henüz yapılacaklar listesini yazmamıştım. Bunu sadece Melissa ve Kate biliyor. Şimdiye kadar.

Listeye göz kırpıyorum. Tabii ki en üste "Jesse'nin Hız Değıştirme Listesi" yazmalıydım. Ne tür bir moronum ben? Ona bakarken dudağımı kemiriyorum, Ash'in muhtemelen gördüğünü fark edince midem çalkalanıyor. Duştan çıkan buhar odayı dolduruyor ve ben uyurken bu yüzden mi gittiğini merak ediyorum. Ya da belki de görmemiştir?

Gözlerim listeye odaklandığında ve ilk maddeyi okuduğumda bu düşünce pencereden dışarı çıkıyor.

Jesse's Change of Pace Bucket List

A one-night stand (It's okay to enter your slut era, Jesse. Remember, you don't have to be thin to get dicked down good!! Xoxo, your best friend) P.S. If you want to make this more than a one-night stand text or call me at 555-837-3363. I'm in town for a few more days.
X, Asher called Ash

İçimden bir duygu karmaşası geçerken notunu tekrar tekrar okudum. Beni tekrar görmek istemesi iyi hissettiriyor. Bence bu çok doğal, çünkü kim istenmek istemez ki? Bir de burada yaşamadığı için hissettiğim hayal kırıklığı var ki bu tek gecelik bir ilişki olarak kalacağı için rahatlamayla karışık. Ölmeden önce yapılacaklar listemde yer aldığı için kızgın olmamasına da sevindim. Bilseydi kendini kullanılmış hissedebilirdi diye düşünmüştüm ama notuna bakılırsa durum öyle değil. Bir rahatlama daha.

Duşa giriyorum, düşüncelerim zihnimde tekerlekli bir hamster gibi dönüp duruyor ve Asher'la geçirdiğim gecedan kalan tüm kanıtları yıkıyorum. Dokunuşunu, kokusunu, dans ederken tenime bulaşan tuzu. Ayrıca silikon bandajı çıkarıyorum ve normalden daha kızgın görünen kesimi yıkıyorum. İyileşmiş ama hâlâ kırmızı ve hassas. Bölgenin etrafına bastırıyorum, artık sonsuza dek vücudumun bir parçası olan kasın altındaki sert plastik implantı hissediyorum.

Etrafındaki kas biraz ağrıyor ve sol kolum Ash ile yaptığım dans ve akrobasi hareketlerinden dolayı biraz acıyor. bir şey yok, sadece sürekli bir hatırlatma

Son birkaç yılda hayatımın nasıl değiştiğini ve vücudumda yabancı bir cisimle yaşadığım gerçeğini fark etmeye başladım.

Duşumu alıp kurulandıktan ve giyindikten sonra banyodan çıkıyorum ve beni korkudan altıma sıçratan telaşlı Melissa ile karşılaşıyorum.

"Tanrım, Melissa, bana kalp krizi geçirtmeye mi çalışıyorsun?" Elimi hızla atan kalbimin üzerine koyarak nefes veriyorum.

Öfkelendi ve parmağını bana doğru salladı. "Komik bir şaka değil." "Bu konuda şaka yapamazsam çıldırırım. Kabul etmelisin ki biraz komik."

Kahverengi gözlerini deviriyor ve kıvırcık karamel rengi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Değil ama nasıl iyi hissediyorsan öyle olsun. Şimdi gel, kahve ve glütensiz çörek getirdim. Dün gece bir serseriyle eve gittikten sonra mesaj atmadığın için öldürülmediğinden emin olmaya geldim."

"Glütensiz çörekleri nereden buldun?" Beni kısa koridordan geçirip küçük bir yemek masamızın olduğu mutfak alanına götürürken soruyorum.

"Benim için endişelendiğin için teşekkür ederim Melissa' demek yerine çörekleri nereden aldığımı mı öğrenmek istiyorsun?" diye civıldıyor otururken.

Ben de aynı şeyi yapıyorum ve ona sırtıyorum. "Benim için endişelendiğin için teşekkür ederim, Melissa." Ona bir öpücük gönderiyorum. "Şimdi, glütensiz çörekleri nereden buldun?"

Başını sallıyor ve bana bir kahve uzatıyor. Kahvenin yulaf sütüyle yapılmış yarım kafeinli naneli latte olduğunu hemen fark ediyorum; kalp krizinden beri sürekli değişen vücuduma yardımcı olmak için yaptığım iki ayarlama. Tamamen sütsüz olmasam da yulaf sütü daha çok midem için bir tercih. Yarım kafein ise yaşadığım ventriküler taşikardinin alevlenmesini yardımcı oluyor. Sahip olduğum ICD implantı ve ilaçlar bunu kontrol altında tutma eğiliminde, ancak daha da kötüleştirmek için ek uyarıcıya ihtiyacım yok.

Gluten intoleransı son zamanlarda çirkin yüzünü gösteren bir şey. Kim bilir Kawasaki hastalığı ve onun sistemim üzerindeki etkisiyle mi ilgili yoksa vücudum başka bir falsolu top atmaya mı karar verdi; yine de yediğimde midemi ağrıtıyor ve eklemlerimi acıtıyor. Eğlenceli zamanlar.

Melissa, "Müstakbel kayınvalidem Chicago'daki süslü bir fırından getirtti," diye cevap veriyor. "Şu anda Madison'da bunları sunan bir yer olduğunu ama yorumları okuduğunu ve berbat olduklarını söyledi."

Kahveden bir yudum alıyorum ve nane şekerli ama acı tadıyla iç çekiyorum. "Ve neden bana yakında kayınvaliden olacak kişinin çöreklerini veriyorsun?"

Melissa gülüyor. "Bu akşamki nişan partisi için sana ve kuzenim Mariah'ya bir sürü glütensiz şey getirmesini istedim. Küçük kekler ve kurabiyeler de aldı. Çörekleri özlediğini bildiğim için eğer varsa getirmesini istedim."

Arkadaşımın ilgisi ve sevecenliği karşısında kalbim ısınıyor. Birbirimizi sadece iki buçuk yıldır tanıyoruz. Yakınlardaki bir hastanede hemşirelik işi için Michigan'dan buraya taşındıktan sonra oda arkadaşım oldu. Birbirimizi tanıdığımız süre içinde, kolayca en iyi arkadaşlarımdan biri haline geldi. Geçirdiğim tüm kalp krizlerinde yanımda oldu, ailem ilgilenemediğinde benimle ilgilendi, beni randevulara ve hatta ilk krizimi geçirdiğimde acil servise götürdü.

Sağlık sorunlarımdan sonra hayatıma girmiş olsaydı, yapılacaklar listem konusunda neden bu kadar katı davrandığıma benzer nedenlerle onu kendimden uzaklaştıracağıma hiç şüphem yok. Ama Melissa? Duvarlar örülmeden önce içeri sızdı. O sadece en iyi arkadaşlarımdan biri değil, aynı zamanda benim için ikinci bir kız kardeş gibi.

"Teşekkürler, gerçekten çok ," diyorum.

"Acı çekmeni ve hiçbir şey yiyememeni istemedim."

"Gerçekten minnettarım." Ben lattemden bir yudum daha alırken Melissa gülümsüyor ve lezzetli görünen ikramların olduğu kutuyu açıyor. Bana bir peçete uzatıyor, sonra ikimiz de birer şekerleme çıkarıyoruz. Ben çikolata soslu olanı seçiyorum, o ise vanilyalı ve serpmeli olanı alıyor.

Birkaç ısırdıktan sonra, Melissa'nın dün geceyle ilgili tüm detayları duymak için can attığını görebiliyorum - yüzünden okunuyor. Ona her şeyi anlatmakla ilgili bir sorunun yok, ama onu kıvrandırmak eğlenceli.

Sonunda dayanamaz ve çatlar. "Tanrı aşkına, en azından iyi olup olmadığını söyle!"

Son çöreğimi de yutup ağzımı siliyorum. "İyi tanımlıyor musun?"

"Jesse! Çekingen falan davranma. Kafam patlamadan önce detaylara ihtiyacım var."

"Pekâlâ, pekâlâ. İyiden de öteydi."

"Hayır, sakın bana tek gecelik ilişkinin hayatının en iyi seksi olduğunu söyleme."

"O zaman sana söylemeyeceğim."

Ellerini havaya kaldırıyor. "Aleti en azından ortalama mıydı?"

Daha iyi bir yargıya karşı, horozunun beni nasıl gerdiğini, içimde iterken nasıl hissettiğini düşünüyorum. Sandalyemde kayıyorum, bu Melissa'nın gözünden kaçmıyor.

"Aman Tanrım, ağrın mı var?!" Yüzümdeki mahcup ifade onu ikna etti. "Kahretsin." Melissa inliyor. "Tabii ki tek gecelik bir ilişkide böyle bir şey olur. Hayat adil değil!"

Hayal kırıklığı o kadar ciddi ki gülmekten kendimi alamıyorum. "Neyse o. En azından iyiydi, değil mi? Kötü olmasını mı istiyordun?"

Sandalyesinde arkasına yaslanmış, elindeki kırıntıların tozunu alıyor. Büyük elmas nişan yüzüğü, yemek odasının penceresinden gelen sabah ışığına çarparak odanın içinde gökkuşakları oluşturuyor.

"Hayır, iyi sikildiğine sevindim. Geçirdiğin boktan birkaç yıldan sonra bunu hak ediyorsun. Sadece içimde bir parça keşke sen onun numarasını ya da

bir şey. O zaman birkaç kez sikilebilirdin."

Asher'ın şu anda cebimde sakladığım yapılacaklar listesinde yazılı olan numarasını düşünüyorum ama Melissa devam ederken yüzümü nötr tutuyorum.

"Sadece bir kez yatmayı planladığım erkeklerle görüşmeye devam ettiğim zamanlar, genellikle sonunda beni gözyaşlarına boğan durumlara yol açtı. Yüzde yüz tavsiye etmiyorum. Rob'u hatırlarsın."

Yaltaklanıyorum. "Tabii ki o pisliği hatırlıyorum. Jordan'la tanışmadan önce aylarca seni kandırmıştı."

Melissa sanki anılardan kurtulmaya çalışıyormuş gibi dramatik bir şekilde titriyor. "Neyse, sana dönelim. Nasıl hissediyorsun? Umduğun gibi mi? Beklediğim kadar tazelenmiş ve canlı görünmüyorsun. Seni çıkarmadı mı?"

Lattemden bir yudum alıyorum ve kapağın üstünden sırtıtıyorum. "Hayır, o beni çıkardı..." Daha geniş sırtıtıyorum. "...iki kez."

İç geçiriyor ve dikkatini tekrar bana vermeden önce tek gecelik ilişki tanrılarına lanet okuyor. "Peki ne oldu? Bulutların üzerinde olmalıydın."

"Yorgunum, hepsi bu."

Melissa bana bakıyor, gözleri kısılmış. "Bunu kabul edebilirim ama kafanın içinde başka bir şeyler dönüyor. Söyle yoksa partiden önce tüm glütensiz tatlıları yerim."

Sahte bir suçlamayla nefesim kesildi. "Buna cüret edemezsin."

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Tamam, yapmazdım. Ama söyle, yoksa teslim olana kadar 'Duvardaki Doksan Dokuz Şişe Bira' şarkısını söyleyerek sana işkence yaparım." Bir kahkaha attım. "Ciddiyim, yapacağım."

Lattemin etrafındaki karton kılıfla oynuyorum. "Öyle olduğunu biliyorum. Sadece... Dürüst olmak gerekirse, biraz utanıyorum."

"Ne hakkında?"

Sonunda dökmeye karar verene kadar tutacağı aşağı yukarı hareket ettiriyorum. "Beklediğimden çok daha fazlasıydı. Nazikti, komikti ve beni hiç olmadığım bir şekilde takip etti."

daha önce takip ettim." Melissa sessiz kalıyor, konuşmama izin veriyor. Tekrar konuşmadan önce bundan sonra ne söyleyeceğimi düşünüyorum. "Bilirsin, çakırkeyif olacağımı, biraz çekingenliğimi kaybedeceğimi, bir erkekle tanışacağımı, seks yapacağımı ve sonra onun gideceğini ve her şeyin biteceğini düşündüm. Seksin beni güçlü hissettireceğini düşünmüştüm."

"Ve olmadı mı?"

Omuz silktim. "Hayır, evet, öyle oldu." Ash'e beni becermesini söyleme noktasına nasıl geldiğimi düşünüyorum ve neredeyse kızarıyorum. "Ama şimdi biraz kafam karışmış gibi hissediyorum. Bu kadar çok duygu hissetmeyi beklemiyordum ya da istemiyordum."

Melissa sandalyesini benimkine yaklaştırıyor ve elini hâlâ kahvenin koluyla oynayan elinin üzerine koyuyor. Bana neredeyse Asher'inkileri hatırlatan kahverengi gözlerine bakıyorum.

"Duyguları yakaladın mı?"

Bir nefes çektim. "Hayır, hiç sanmıyorum. Sadece uyanmayı ve yeni bir kadın gibi hissetmeyi bekliyordum. Ama uyandığımda onun gittiğini görünce bir an için hayal kırıklığına hissettim. Tek gecelik bir ilişki için hayal kırıklığına uğramamam gerekirdi."

"Jesse, bunlar doğal duygular, özellikle de iyi bir adamsa. Onları bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum. Ve belirtmek isterim ki, iyi bir seks gecesinden sonra uyanıp bir şeyler hissedenden ilk kişi sen değilsin. Dediğim gibi, birçok durum ilişkisi böyle doğar. Bu konuda kendini üzme."

Masaya bakıyorum. Ben konuşmayınca Melissa elimi dürtüyor. "Bir şeyi atlıyor musun?" diye soruyor.

"Yapılacaklar listemi nereye kaydettiğimi hatırlıyor musun?"

Sandalyesinde arkasına yaslanarak bana tuhaf tuhaf bakıyor. "Evet, bunun konuyla ne alakası var?"

"Bu sabah uyandım ve tuvalete gittiğimde tek gecelik ilişkimin üzerini çizdiğini gördüm."

Melissa bir *aww* sesi çıkarır. "Bu çok tatlı."

Haklı, çok tatlı. "Üzüleceğini ve kullanılmış hissedeceğini düşünmüştüm ama telefon numarasını bıraktı." Melissa bana bakarken durakladım. "Ve bir not."

Öne doğru eğildi. "O mu yaptı? Ne yazıyordu?" Sesindeki heyecanı fark etmemek zor, bu da beni neredeyse güldürüyor.

"Sürtük dönemime girmenle ilgili küçük notuna cevap verdi, tek gecelik bir ilişkiden fazlasını yapmak istiyorsam onu aramam gerektiğini söyledi."

"Tamam, durumsal ilişkiler hakkında söylediğim her şeyi görmezden gelin. Bu adamdan hoşlanıyorum. Bence onu aramalısın."

"Bunun tek gecelik bir ilişki olması gerekiyordu, unuttun mu?"

"Evet, bunu tespit ettik. Ama az önce bu sabah burada olmadığı için hayal kırıklığına uğradığını söyledin. Ve onun daha önce tanıştığınız hiç kimseye benzemediğini söylediniz."

"Yaptım..."

"Ölmeden önce yapılacaklar listenizi hazırladığınızı biliyorum. Ama ya-ya ya..."

"Ya öyle olursa?" Çok uzun süre durakladığında soruyorum.

"Ya tesadüfen erkek arkadaş olabilecek bir adamla karşılaşırsan? O kişi senin olabilir, Jesse!"

Dün geceki düşüncelerim tekrar aklıma geliyor. Melissa'nın kısaca tanıdığı Jesse'nin eski versiyonu, Ash'in bir geceden daha fazlası olabileceği fikrine nasıl da bayılırdı. Melissa'nın onun "benim adamım" olabileceği önerisine gerçekten bayılırdı.

Neredeyse ölmeden önce peri masallarına inanırdım. Bazıları bana romantik bile diyebilirdi. Ama o halimi hastanede kaybettim. Belki de ameliyathanenin soğuk tavanına bakıp bunun göreceğim son şey olup olmadığını merak ediyordum. Ya da vücudumun sol tarafının uyuştüğünü ve korkunun damarlarımdan buz gibi aktığını hissettiğimde.

Ne zaman olursa olsun, ben artık o kadın değilim. Olmama izin vermeyeceğim. Bunun yerine, deneyimler arıyorum. Hayatı dolu dolu yaşamak ve yapılacaklar listemin üstünü çizmek. Ve Melissa'ya tüm bunları söylememiş olsam da, ona şu anda bir ilişki aramadığımı söyledim. Sadece "asla" kısmını atladım.

"Tek gecelik bir ," diye bozuk gibi tekrarlıyorum.

"Biliyorum. Ve ne istersen tam destek verdiğimi biliyorsun. Ama bazen hayat gizemli bir şekilde işler. Rob'dan hemen sonra ortaya çıktığında Jordan'ı aramadığımı biliyorsun. Bazen aradığın şeyi hiç aramadığın bir anda bulursun. Ya da bu durumda, kişiyi."

"Ne dediğinizi anlıyorum. Ama yapmak istediğim şeyler, görmek istediğim yerler var. O benim insanım değil."

Melissa'nın mutlu yüz hatları sönüyor, gözleri odaklanıyor ve dudakları geriliyor. Bir şey söylemek istediğinde ama bunun beni kızdıracağını düşündüğünde yaptığı gibi bana bakıyor.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

Duraklıyor ve ellerini önündeki masanın üzerinde birleştiriyor. "Bir şeyler hissettiğini söylemekte tereddüt ettiğini biliyorum, ama konuştuğumuz her şeyi göz önünde bulundurarak, hissettiğini söyleyeceğim, en azından şu anda bu tartışmayı yapmamıza yetecek kadar. Eğer içinizde onu tekrar görmek isteyen küçük bir parça bile olmasaydı, bana iyi bir gece geçirdiğinizi söylerdiniz ve hepsi bu kadar. Ama yeni biriyle yakınlaşmaktan korktuğun için mi tereddüt ediyorsun diye merak etmeye başlıyorum, özellikle de yapılacaklar listesindeki maddeleri tamamlamaya bu kadar odaklanmışken."

Melissa'nın duygularıma ve hislerime olan dikkatini lanetliyorum. Bu bana Ash'i ve dün gece bana ne kadar uyum sağladığını hatırlatıyor. O kadar ki ona zihin okuyucu demiştim.

Yüzümü duygulardan uzak tutmaya çalışıyorum, şu anda bu konuya girmek istemiyorum. Ya da hiç. "Korkmuyorum. Sadece eğlenmek istiyorum, anlıyor musun? Bunu daha önce konuşmuştuk."

"Biliyorum, biliyorum. Sadece bir düşün, tamam mı? İyi bir şeyi kaırmanı istemem. Yani, kim bilir? Belki de yanılıyorumdur. Ama bence adamı aramalı ve nereye gideceğini görmelisin. Ya da en azından iki orgazm daha yaşarsın."

Yumuşakça gülümsüyorum. "Ne demek istediğini anlıyorum ve beni kolladığın için sana minnettarım. Ama bence olduğu gibi kalması daha iyi. Ve onun buralı olmadığını söylemiş miydim?"

"Ne?!" diye haykırır. "Tanrım, Jesse, bunu sen yönetebilirdin!" Kendime rağmen gülüyorum. "Özür dilerim."

"Tamam, şimdi gerçekten onu araman gerektiğini düşünüyorum-" "Hayır, bu tartışmayı bitireceğim. Bir kez daha tekrar edeceğim.

Tek gecelik bir ilişki olduğunu. Onu geri aramak yerine, belki de bir sonraki ilişkiyi planlamaya başlamalıyım. Eminim bunu yaptıkça daha da kolaylaşacaktır."

Melissa kaşlarını kaldırır. "Ooh, şimdi tadını aldın, ha?"

"Sürtük dönemimden korkmamayı söyleyen sendin." "Doğru, ama eğer aradığın kişiyi bulursan diye eklemeliydim, onun yerine onlar için bir sürtük olabilirsiniz."

Başımı sallıyorum. "Bazen deliriyorsun, bunu biliyor musun?" Melissa sadece sırıtıyor ve ayağa kalkıp arkamdan bana sarılıyor.

Başının yan tarafını benimkine bastırıyor ve "Eğer tek gecelik konusunda bu kadar ısrarcıysan, seni bu gece kardeşimle tanıştıtabilirim. Belki sen de

"Diğer adamı unutmak için bir nişan partisi takılması."

Garip bir şekilde ona bakıyorum. Konuşurken kardeşinden pek bahsetmez. Bahsettiğinde de bu genellikle onun gönderdiği komik bir mesajla ilgili el altından yaptığı bir yorum oluyor. Yine de bizi bir araya getirmeye çalışmasını garip buluyorum.

"Cidden kardeşinle yatmama izin vermeyi mi teklif ediyorsun?" Ben soruyorum.

Bana sarılmayı bıraktı ve onu daha iyi görebilmem için geri çekildi. "Ne? O iyi, yakışıklı ve ona kefil olabilirim."

"Karavan gibi bir şeyle dolaştığını söylediğini sanıyordum."

"Aynen öyle. Onu neredeyse hiç görmüyorum. Michigan'dan taşındığımdan beri beni Madison'da ilk kez ziyaret ediyor. Bu da demek oluyor ki, eğer birlikte olursanız, onu sadece düşünümde görmek zorundasınız." Kaşlarını sallıyor.

"Sen delisin."

"Bana detayları anlatmadığın sürece yok."

"Teklifin için teşekkürler ama dün gece seks yaptıktan sonra kardeşinle seks yapmayacağım."

Melissa başımı okşadı. "Bir sürtük dönemi istedin, Jesse. Utanma!"

"Dediğim gibi, deli."

"Bu unvan benim için sorun değil. Ama delilikten bahsetmişken, bugün . Gitmem gerek. Daha sonra ailemle ve Jordan'la buluşup bir şeyler ayarlamam gerekiyor ama ondan önce saçlarımı kestirip tırnaklarımı yaptıracam."

"Yoğun bir gün."

"Tırnaklarını falan yaptırmak istemediğine emin misin? Ben öderim."

Başımı iki yana sallıyorum. "Hayır, sanırım biraz araştırma yapacağım ve işim başlamadan önce listemden daha fazla madde çıkarmaya gücümün yetip yetmeyeceğini anlayacağım. Wyoming'e uçuşlarda iyi fırsatlar olduğunu gördüm, böylece Yellowstone'a gidebilirim. Old Faithful ve Hot Springs'i görmeyi ne kadar çok istediğimi biliyorsunuz. Sonra da gün doğumu için oradan Maine'e bir uçuş ayarlayabilir miyim diye bakmak istiyorum."

"Tamam, eğer eminsen."

"Olumlu. Saat altıda restoranda görüşürüz."

"Kulağa hoş geliyor. Eğer zaman bulabilirsek, Kate'in dün gece seni barmen için terk etmesinden yakınabiliriz. Birlikte gitmem gerektiğini biliyordum."

Kate'den bahsedince midem bulandı. Ash'le tanışmadan önce onu ve dün gecenin ne kadar utanç verici olduğunu unutmuştum.

Boğazımı temizliyorum. "Sonunda her şey yoluna girdi."

"Öyle görünüyor." Melissa sırtıyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. Vedalaştıktan ve kapının arkasından kilitlendiğini duyduktan sonra sandalyemde arkama yaslanıyorum ve cebimden yapılacaklar listesini çıkarıyorum. Ash'in numarasına bakıyorum, Melissa ile yaptığım konuşma zihnimde taze.

Bir an için "eski Jesse" aklıma geliyor ve ona mesaj atmak iyi bir fikir gibi geliyor ama sonra vazgeçiyorum.

"Tek gecelik bir ilişkiydi Jesse," diye hatırlatıyorum kendime. "Bırak öyle kalsın ve karmaşıklıştırma. Kalbin zaten yeterince şey yaşadı."

Gözlerim listeyi tarıyor ve yapılacaklar listemi birinci madde hariç kendime okuyorum:

- ☐ Get a tattoo
- ☐ Watch the sunrise at Cadillac Mountain in Maine
- ☐ Say yes to something you want to say no to
- ☐ Take a dance class
- ☐ Ride a motorcycle
- ☐ Crash a wedding
- ☐ Swim naked in the ocean
- ☐ See Old Faithful at Yellowstone
- ☐ Swim in a hot spring
- ☐ Find a decent gluten-free pizza
- ☐ Visit at least four new states
- ☐ ~~Dominating a man~~ *(Why did you scratch this one out, Jesse? Xoxo, your best friend)*

Sonuncusunda kendi kendime gülümsüyorum, ta ki Asher'ın önümde diz çökmüş görüntüsü aklıma gelene kadar. Masadan kalkıyorum ve başımı sallıyorum. Evet, sanırım bunu çoktan işaretlemiş olmam iyi oldu. Neyse ki diğer maddelerimin hiçbirinde seks yok.

Listemi katlayıp cebime geri koyuyorum ve dizüstü bilgisayarımı çıkarmak için odama gitmeden önce sabah ilaçlarımı alıyorum. Sanırım Melissa'ya söylediğim şeyi yerine getireceğim ve geri kalan maddelerimin üstünü nasıl çizeceğimi planlamaya başlayacağım.

Bir ay içinde başlayacağım yönetici işi, sahip olduğum zamanı çok kısıtlı hale getiriyor. Ayrıca iki haftada bir çekler gelmeye başlayana kadar küçük bir bütçem var. Sağlık sorunlarım nedeniyle ayrılmak zorunda kaldığım son işimden kalan birikimlerimin bir kısmını seyahat veya para gerektiren kalemleri ödemek için kullanacağım. Bir ay içinde her şeyi yapamayacağımı biliyorum, ama umarım iyi bir çentik atabilirim. En azından bir tanesinin çizdim bile.

Sekizinci Bölüm

Asher

"CİDDİ MİSİN DOSTUM? Neden bokun bu kadar kötü kokuyor?"

Tombul, beyaz, gri ve siyah çizgili kedim GusGus, sanki insan ve hayvanlar tarafından bilinen en iğrenç kokulu kakayı yapan benmişim gibi bana yargılayıcı gözlerle bakıyor. Yine de bu kadar sevimli görünmesi bir suç, çünkü ona kızamıyorum.

Miyavladıktan sonra kanepedeki "kendi" battaniyelerine uzanmaya gidiyor, onları yoğuruyor ve sabah ve muhtemelen günün geri kalanında uyuklamak için rahat bir pozisyon bulmadan önce üç kez dönüyor.

"Hayatı yaşıyorsun, kedi."

GusGus'ın kum kabını temizledikten ve biraz oda spreyi sıktıktan sonra küçük mutfığıma gidip buzdolabından soğuk bir kahvaltı dürümü alıyorum. Yaklaşık iki yıldır aralıklarla 1990'dan kalma bu eski Winnebago Chieftain'de yaşıyorum. Yemek pişirmek için küçük bir gaz ocağım olsa da, hiçbir zaman iyi bir aşçı olamadım ve çoğu gün yemek pişirecek zihinsel bant genişliğine sahip değilim.

Dürümü mikrodalgaya atıyorum ve kendime daha önce demlediğim bir fincan kahveyi doldurup dürümün etrafında dönmesini izliyorum.

Gözlerim yansımamı yakalıyor ve kendime bakıyorum. Güneş doğarken Jesse'nin dairesinden ayrıldığımdan beri geri dönmeyi düşünüyordum. Beni durduran tek şey, ayrılma kararını verdikten sonra kapısının önünde belirmenin tuhaf kaçacağıydı, özellikle de henüz uyanmamışsa.

Mikrodalgadan bip sesi geliyor ve dürümümü çıkarıyorum. Mutfak penceresinden dışarı bakarken onu bir kağıt havluya sarıyorum. Güzel bir sabah, bu yüzden göl kenarında yemeye karar verdim. Hava henüz çok sıcak değil ama Temmuz ayının son birkaç günü ve gün geçtikçe hava daha da sıcak ve nemli olacak.

Ayakkabılarımı giyiyorum ve uyuyan GusGus'ın başını kaşımadan önce anahtarlarımın ve telefonumun yanımda olduğundan emin oluyorum. Bana miyavlıyor, onu uyandırdığım için kızgın. Kıkırdıyorum ve dışarı çıkıyorum.

Suya giden kısa patikadan aşağı doğru yürürken ılık rüzgâr saçlarımı karıştırıyor. Bir haftalığına burada kaldığım park o kadar büyük değil ve güne yeni uyanmaya başlayan ailelerle dolu. Çoğunlukla dışarıda ızgarada sosis pişiren babalar görüyorum. Birkaçına el sallıyorum ve fasulye, yumurta ve peynirli burritomdan bir ısırık alıyorum. Orta kısmı hala soğuk olduğunda inliyorum. Geri dönüp otuz saniye daha ısıtabilirdim ama bununla yaşamaya karar veriyorum.

İkinci bir ısırık alıyorum ve halka açık iskeleyle doğru ilerliyorum. Mendota Gölü büyük bir göl değil ama bulunduğum yerden eyalet başkentinin ve evlerle dolu yeşil kıyı şeridinin güzel bir manzarasını görebiliyorum. Wisconsin'e ilk kez geliyorum ama güzel. Benzer bir havası olan Michigan'da büyüdüm. Birçok açıdan burası yeniden evim gibi hissettiriyor. İki yıldır tek bir yerde yaşamamış olmama ve Michigan'da bundan daha uzun süre yaşamamış olmama rağmen, rastgele ev özlemi çeken küçük bir parçamı yatıştırıyor.

Telefonum çalıyor ve göğsümde bunun Jesse olabileceğine dair bir umut kıvılcımı çakıyor. Arka cebimden çıkarıp işten gelen bir e-posta bildirimi olduğunu gördüğümde göğsüm daralıyor. Saat daha sabahın dokuzu, yani mantıklı olarak biliyorum ki hala

Özellikle de dün gece bayıldıktan sonra. Yine de üzgünüm.

Birlikte geçirdiğimiz zamanı düşünürken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Seks yaptıktan sonra temizlenmek ve ona bir bez almak için tuvalete gitmiştim. İşte o zaman makyaj aynasına yapıştırılmış yapılacaklar listesini gördüm. Tam olarak "Jesse'nin Hız Değiştirme Listesi". Başlık zekiceydi ve aklımda birkaç soruyu ateşledi. Mesela: Ölmeden önce yapılacaklar listesine başlamasına ne sebep oldu? İnsanların böyle bir listeye sahip olmasının alışılmadık bir şey olmadığını biliyorum ama ona bunu yaptıran neydi? Haberini yaptığı yaralanmayla bir ilgisi var mıydı?

İlk maddeyi de unutamam: tek gecelik bir ilişki.

Gecemizin bu kutuyu işaretlediğine dair parçaları bir araya getirmek benim için kolaydı. Yine de bunu neden listesine koymayı seçtiğini ve bunun onun için neden önemli olduğunu sorgulamama neden oldu. Düşündüğü ve benden beklediği şeyin doğrulanması karşısında göğsümde bir burukluk hissettiğimi itiraf edeceğim ama bunu anlıyordum. Ayrıca o sinir bozucu barmen gibi başka bir adam yerine beni seçmesine sevindiğimi de inkâr edemem.

Düşüncelerim onun odasına döndüğüm ana doğru kayıyor. Onunla bizim hakkımızda konuşmak, nerede durduğunu ve bir geceden daha fazlasına açık olup olmadığını görmek istedim. Aramızdaki kimya inkâr edilemezdi ve ondan çok hoşlanıyordum. Sadece bir gece kuralına sadık kalacağına dair endişemin sadece endişem olduğunu öğrenmeyi umuyordum.

Elbette, burada yaşamıyor olmam ve bir hastanede geliştirdiğim bazı yazılımların uygulanmasına yardımcı olmak için bir ay içinde Londra'ya gitmeyi planlıyor olmam gibi küçük bir komplikasyon var, ancak bu planlar değişebilir. Tek gecelik ilişkimizi daha fazlasına dönüştürmek için tedbiri elden bırakmaktan mutluluk duyarım.

Sonra onu çoktan uyumuş buldum. Onu uyandırmak istemediğim için temizledim, yatağına yatırdım ve gözlerini açıp açmayacağını görmek için bekledim. Ne olduğunu anlamadan yanında uykuya daldım, vücudunun sıcaklığı ve yatağının rahatlığı beni

Rüya ülkesi. Sabahın erken saatlerinde güneş beni uyandırdığında Jesse'yi hala ölü buldum. Kalktım, banyoya gidip onun yapılacaklar listesine baktım ve kendimle hararetli bir tartışmaya başladım.

Kendimi dün gece uyanık kalsaydı, benden gitmemi ister miydi diye merak ederken buldum. Yoksa o da benim hissettiklerimi hissedip kahvaltı ve ikinci tur için kalmamı mı isterdi? Ya da her şey hakkında garip hissetmiş ve kendi başıma ayrılacağımı ummuş olabilir. Tek gecelik bir ilişki peşinde olduğu açıktı ve bir yanım bunu ona vermek istiyordu.

Listesini banyo aynasına yapıştırdı. Sizin için önemli değilse ve her gün hatırlatılmasını istemiyorsanız böyle bir şey yapmazsınız.

Saatler gibi gelen bir süre boyunca listeye baktıktan sonra aklıma bir fikir geldi. Bu bir riskti ama almak zorunda olduğumu hissettiğim bir riskti. Odasına geri döndüm ve banyoya gitmeden önce masasında bir kalem buldum. Bir not ve numaramı bırakarak ona istediğini yapma şansı verdim. Çünkü onu istediğimi bilsem de -birbirimizi tanımıyor olmamıza rağmen bana uyuyordu- en doğru şey buydu. En az ürkütücü şey. Sadece bana mesaj atacağına ya da yollarımızın tekrar kesişeceğine inanmak zorundaydım.

Dürümümü bitirip küçük plaja doğru yürüyorum. Ayakkabılarımı çıkarıp ayaklarımı suya sokuyorum. Hava çok soğuk değil ve doğayla kurduğum bu bağ, neden bir apartman dairesi ya da büyük bir ev yerine bir Winnebago'ya sahip olmaktan hoşlandığımı hatırlatıyor. Yıl boyunca farklı yerlerde uyanabilmeyi seviyorum ve kapımdan çıkıp böyle bir şey görebilme özgürlüğünün tadını çıkarıyorum.

Aklıma Jesse'nin yapılacaklar listesi geliyor. Bazıları Yellowstone'da Old Faithful'u görmek ve okyanusta çıplak yüzmek gibi benim de yaptığım şeyler. Tam olarak birkaç okyanusta. Ama birçoğunu yapmadım ve bunları onunla birlikte yaptığımı ve listesinden bir şeyi işaretlediği her seferinde gülümsemesini gördüğümü hayal etmekten kendimi alamıyorum.

İşimmiş gibi hayal kurmayı bıraktığımda bir saat geçmiş ve birkaç aile battaniyeleri ve piknik sepetleriyle suya inmişlerdi. Telefonum çaldığında göğsümde bir kıvılcım daha çakıyor ama arayanın kız kardeşim olduğunu görünce hemen sönüyor. Onunla konuşmak istemediğimden değil, ama beni aramasını umduğum kadın o değil.

Kabul tuşuna basıyorum ve telefonu kulağıma götürüyorum.

"Hey, küçük kardeşim." "Hey, ağabey, n'aber?"

"Pek bir şey yok, senin neyin var?"

"Biliyorsun, büyük nişan partisi bu gece."

"Yani annemin parti planlama moduna girmesini mi engelliyorsun?"

Kıkırdıyor. "Bu sabah ayrıldığımda hâlâ babamla kıyafetlerinin uyuşup uyuşmayacağına karar vermeye çalışıyordu."

"Anneme benziyor."

"Her neyse, sadece kontrol etmek ve kasabaya sağ salim vardığınızdan emin olmak istedim."

"Evet, dün öğleden sonra geldim. Mendota County Park'ta kalıyorum."

"Güzel! Yeğenimi de mi getirdin?"

"Elbette. Yine de onu partiye getirmeyeceğim." Telefonda surat asışını ve gülüşünü duyabiliyorum. "Kendi kedinin almalısın."

"Sana söylemiştim: Jordan'ın alerjisi var." "Doğru, doğru."

"Her neyse, tırnaklarımı yaptırmak bekliyorum ama sana oda arkadaşımın bu akşam partide olacağını söylemek istedim. Seni tanıştırmak istiyorum."

"Bana oda arkadaşını mı ayarlamaya çalışıyorsun, Mellie?" Kıkırdıyorum.

"Bana böyle seslenmenden nefret ettiğimi biliyorsun." Telefonda kaşlarını çatıldığını görebiliyorum. "Ama evet, öyleyim," diye devam ediyor. "O harika bir kadın."

Melissa'nın yalan söylemediğinden emin olsam da, Jesse'yle geçirdiğimiz geceden sonra başka bir kadınla tanışmayı düşünmek midemi bulandırıyor. "Şu anda gerçekten aramıyorum," diyorum.

"Neden?"

Duraksadım. "Karışık bir durum." "Biriyle mi görüşüyorsun?"

Evet demek istiyorum ama Jesse'nin bana mesaj atıp atmayacağını ya da beni arayıp aramayacağını bilmiyorum. Tek bildiğim, notumdan rahatsız olduğu. Ya da daha kötüsü, dün gece her şeyi yanlış okudum ve çok ileri gittim ya da o eğlenmedi. Her ne kadar mantıklı beynim bunun doğru olmadığını bilse de, çünkü onu uyurken becerdiğimi iddia ediyorum.

"Hayır," diye cevap veriyorum sonunda, bunu yapmak beni öldürse de. "Değilim."

Melissa telefonda manik bir şekilde kıkırdıyor. "Tamam o zaman. En azından onunla tanışabilirsin. Bundan zarar gelmez." "Mellie-"

"Oh! Gitmem gerek. Tırnak zamanı."

Aceleyle veda ediyor ve ben de mesajlarımı kontrol etmeden önce uzun bir iç çekiyorum. Ne yazık ki Jesse'den hala cevapsız arama ya da mesaj yok, ama başka bir iş e-postam var. Görev çağırıyor. En azından iş beni her iki saniyede bir telefonuma bakmaktan alıkoyabilir. Belki bu gece Jesse benimle iletişime geçer. Sadece umut edebilirim.

Dokuzuncu Bölüm

/esse

PARTİLERDEN NEFRET EDERİM. Aslında, sanırım tüm sosyal toplantılardan nefret ediyorum. Ya da belki de sadece tanıdığım birinin her zaman yanımda olmadığı tüm sosyal toplantılardan nefret ediyorum.

Dün gece Miranda ve Gina ile takılıp dans ederek kanıtladığım gibi, kendime tam olarak içe dönük biri diyemem. Ama dışa dönük biri de değilim. Yalnız kalmaktan hoşlanan ve yalnız zaman geçirmeyi seven bir insanım ama bir şeyler yapmayı da seviyorum. Dün gecedен sonra, konfor alanımın dışına çıkmanın o kadar da kötü olmadığını gördüm. Kendimi rahat hissettiğimde ve birini tanıdıktan sonra çok konuşkan da olabilirim.

Bazen çok konuştuğum için endişeleniyorum ama rahatsız edici sessizliklere de katlanamıyorum. Bu yüzden biriyle seyahat ederken her zaman sağlam bir çalma listesi hazırlarım - eğer konuşmuyorsak, en azından müzik boşluğu doldurur.

Sıra nihayet bana geldiğinde barmene "Cin tonik alayım lütfen" diyorum. Yaşlı adam başıyla onaylıyor ve ben etrafa bakınırken toniği hazırlamaya koyuluyor.

Melissa'nın ailesi şehir merkezinde The Stallion Inn adında güzel bir mekan kiraladı. 1950'lerden kalma eski bir bina ve çok havalı. Her şey siyah ve beyaz renklerle dekore edilmiş. Ayrıca mekanın etrafına yerleştirilmiş bir sürü beyaz at heykeli var.

Ailesi akşam için üst katın tamamını kiraladı. Hem onun hem de Jordan'ın arkadaşları ve aileleriyle doluydu, yani kimseyi tanımiyorum. Beni önceden Kate'i davet etmediği konusunda uyardı, çünkü yakın arkadaş değillerdi ve Madison'da benim dışımda edindiği tek arkadaş çalıştığı hastanedeki iş arkadaşlarıydı. Elbette Jordan'ı tanıyorum ve ondan çok hoşlanıyorum ama tam olarak kanka sayılmayız.

Güzel çift şu anda Melissa'nın Michigan'dan gelen kuzenleriyle konuşuyor. Melissa rahatsız olursam onu takip etmemi söyledi ama kayıp bir köpek yavrusu gibi ona takılmayacağım. Planım kendimi alkol ve glütensiz tatlılarla doyurmak. Belki çakırkeyif olursam ve şekerle kafayı bulursam yabancılarla konuşmak daha kolay olur.

" "

Barmen bana içkimi uzattı ve ben de açık bar olduğu için kavanoza bahşiş koydum - her Wisconsin partisinde ihtiyacınız olan bir şey, yoksa insanlar ayaklanır. Melissa buralı olmayabilir ama Jordan buralı. Jordan ve ben ona bunun düzenledikleri tüm partilerde ama özellikle de düğünde mutlaka olması gerektiğini söyledik. İnanın bana, Wisconsinlilerle düğünlerdeki bedava alkollerinin arasına giremezsiniz.

Ayakta duracak bir yer aramak için bardan uzaklaşıyorum. Bazı yemek masaları var ama çoğu ailenin yaşlı üyeleri tarafından kullanılıyor ve etrafta kaynaşmak için birkaç ayakta duran var. Bir tanesinin boş olduğunu görüyorum ve oraya doğru ilerliyorum, uzun bir içki aldıktan sonra kadehimi bırakıyorum. Kalabalık odada hiçbir şey yapmamanın garipliği beni rahatsız etmeye başladığında, pes ediyorum ve biriyle mesajlaşıyormuş gibi yapmak için telefonumu çıkarıyorum ama onun yerine Yellowstone ve Maine'e uçuşlara bakıyorum.

Öğleden sonrası yapılacaklar listemin haritasını çıkararak geçirme planım suya düştü. Melissa ile yaptığım konuşmayı düşünmeden edemiyordum. Ash'le tek gecelik bir ilişki yaşamak istememe rağmen, onunla tekrar yatıp sonra da çekip gidebilir miyim diye düşünmeye başladım. Ne de olsa şehirden ayrılacaktı.

Bu durum saatlerce telefonuma bakmama ve neredeyse ona mesaj atmama neden oluyordu. Dudaklarının hayaletini hâlâ tenimde hissediyor olmamın ve kalçalarımın arasında sızlamasının bir faydası olmadı. Belki de Melissa haklıydı. Onun benim kişiliğim olması konusunda değil ama onu tekrar görmek konusunda. Onun muhteşem yatak odası becerilerini tekrar deneyimlemek istememek aptallık olurdu, değil mi? Ya bir sonraki ilişkim eski sevgilim gibiyse ve ağzını iyi kullanamıyorsa ya da beni onun gibi boşaltamıyorsa?

İçkimden bir yudum daha alıyorum, cinin boğazımı yaktığını ve sertleşmiş kaslarımı gevşettiğini hissediyorum. Listemi iki gecelik bir ilişki olarak değiştirebilirim. Ya da belki de listemden çıkardığım son maddeyi denememe açık olurdu? Dün gece ona ne istediğimi söylemek iyi hissettirmişti...

Alkolün etkisiyle kendimi daha cesur hissederek Ash'e yazdığım ama hiç göndermediğim mesajı açıyorum.

M

Hey, Jesse'nin adı Jesse.

Basit bir metin, karmaşık değil. Evet, bu işi yapabilirim. İki gecelik bir ilişki. Ya da kendimi bunu yapmaya ikna edebilirsem son maddeyi de geçebilirim. Bu şekilde, ayrıldığı için hala bir bağlılık veya durum ilişkisi olasılığı olmayacak.

Parmağım gönder düğmesinin üzerinde geziniyor, ama ben yapamadan Kate'den bir mesaj beliriyor. Dün gece eve sağ salım vardığını bildiren bir mesaj atmadığı için ona daha önce hayatta olup olmadığını sormak için mesaj atmıştım. Öğleden sonra sosyal medyada çiftçi pazarında yaptığı paylaşımı görmeseydim endişelenirdim.

Ash'e gönderilmemiş mesajımı bugün milyonuncu kez kapatıyorum ve Kate'inkini açıyorum.

KATE:

Hey! Üzgünüm, bugün kaçtı. Yaşıyorum.

KATE:

Ben gittikten sonra biriyle tanıştın mı?

Ona hayır deme arzum çok güçlü. Dün gece ne yaptığını düşündükçe daha da üzülüyordum. Gerçekten de barmeni benim üzerime yıkmaya çalışacaktı. Kimsenin benimle takılmak istemeyeceğini düşündüğü hissine kapıldım ki Kate dün gecedен önce de bununla mücadele ettiğimi biliyordu. Melissa'nın yapılacaklar listesindeki zayıflıkla ilgili notu da bu yüzden.

Hayatım boyunca şişmandım. Kalp krizi geçirdiğimden beri kendimi sevmeyi öğrenmeye ve güçlü olduğu ve hayatta kalmama yardımcı olduğu için vücudumla gurur duymaya daha fazla odaklandım.

Ancak size bunun yanlış olduğunu söyleyen bir toplumda daha büyük bir bedende yaşamamanın yarattığı travma bir gecede geçmiyor. Barlarda erkeklerin bana çekici demesine ya da benimle takılmak istemesine alışık değilim. Bu yüzden Kate'in Luke'u bana bir hayır kurumuymuşum gibi gösterecek olması beni kızdırdı. Gerçekten kızdırdı. Kimseye böyle davranılmamalı, özellikle de sizi önemseydiğini iddia eden biri tarafından.

KATE:

Eve gittiysen sorun değil. Luke iyi biriydi, istersen ona mesaj atabilirim. Eminim kabul eder.

Eğer alevler içinde patlamak mümkün olsaydı, muhtemelen patlardım. Doğru okuyup okumadığımı merak ederek metni birçok kez tekrar okudum. Her okuduğumda daha da sinirleniyorum. Önümdeki içkiyi alıp neredeyse içime çekiyorum, Ash'e mesaj atma dürtüsü bütün gün olduğundan daha güçlü. Birinin benimle birlikte olmak istemesi için acıma sikişlerine ya da arkadaşımın yardımına ihtiyacım yok. Ash bunun kanıtıydı.

Gönderilmemiş mesajımı açıp başparmağımı üzerine koyuyorum ama arkamdan bir beden bana çarpmasıyla mesajı göndermem yine engelleniyor. Karnım ayakta duran masaya çarpıyor ve masa ileri geri sallanıyor, neredeyse boş buz bardağımla limon dilimi yere düşüyordu. Bardağı yakalamayı başarıyorum ama telefonum düşüp yere çarpıyor; neyse ki yüzü yukarı bakıyor da ekranı çatlamıyor.

"Kahretsin, çok özür dilerim."

Erkek sesinin sıcaklığı kollarımdaki tüyleri diken diken ediyor. Tanıdık kahverengi bukleleri olan bir adam telefonumu almak için eğiliyor ve ayağa kalkıp bana verdiğinde kimin daha çok şaşırdığından emin değilim: Asher mı yoksa ben mi?

"Jesse mi?" diye soruyor, inanamayarak sesi çatlıyor.

Karın kaslarım kasılıyor ve ağzım açık kalıyor. Sudan çıkmış balık gibi görüldüğüme eminim. Mesaj atmak üzere olduğum adam karşımda duruyor, sanki onu doğrudan düşüncelerimden ortaya çıkarmışım gibi. Bakışları vücudumda geziniyor ve beni içine çekerken dudaklarında dünkü çarpık gülümseme beliriyor. Üzerimde dünkü zümrüt yeşili elbiseme benzer bir elbise var ama bu elbisenin arkası fermuarlı ve yakası biraz daha muhafazakâr. Melissa'nın ailesine tüm mallarımı göstermek istemedim.

"İyi misin?" diye soruyor, sırtışı çatık kaşlara ve endişeli bir kaş çatmaya dönüşüyor. "Umarım sana çok sert vurmamışımdır. Dikkat etmemiştim."

Ona göz kırpıyorum, hâlâ burada olduğuna inanamıyorum. Ağzımı kapatıp yutkunuyorum, parmaklarım onu tekrar gördüğüm için gergin bir şekilde telefonumun etrafında bükülüyor. "Ben iyiyim, sadece..."

"...beni gördüğüne şaşırdın mı?" diye bitiriyor.

Ellerini koyu kahverengi pantolonunun ceplerine sokarken başımı sallayarak cevap veriyorum, gözlerim onun formunu incelemek için zaman ayırıyor. Kıyafetleri içinde yakışıklı görünüyor. Çikolata rengi spor ceket ve karamel rengi atletik kahverengi gözlerini öne çıkarıyor. Onların içinde yüzebilseydim, yüzerdim. Erimiş zengin çikolata ya da espresso havuzları gibiler.

"Ben de şok oldum," diyor, "ama buna kızdığımı söyleyemem. Sana bir sır verebilir miyim?"

Gözlerim onun bakışlarından mükemmel dudaklarına düşüyor, dün gece bana kötü şeyler yapan dudaklarına. Bütün gün hayalini kurduğum dudaklara.

Kelimelerimi bulamayarak tekrar başımı sallıyorum. Etraftaki kimsenin duymaması için bir adım öne çıkıyor. "Senden bir mesaj görme umuduyla durmadan telefonumu kontrol ediyordum. Bu yüzden sana rastladım. Kader işte."

Kalbim daha hızlı atıyor, kasların her kasılma ve genişlemesini tam anlamıyla hissedebildiğim noktaya kadar gümbürtü daha belirgin. *Boom. Bum. Boom. Boom.* Doktor bana bunun ICD implantının nadir bir yan etkisi olabileceğini, kalbimin içindeki telin etrafında kasıldığını söyledi. Hâlâ çalışıyorum ve elim otomatik olarak göğsüme gidiyor.

Ash'in gözleri hareketi takip etmek için düşüyor ve bu gece kapatmadığım yara izini fark ettiği anı görüyorum. Buraya gelene kadar kapatıcı sürmeyi unuttuğumu fark etmemiştim ve bandajlardan birini de takmamıştım.

Neyse ki geldiğimden beri çok fazla insanla konuşmadım, bu yüzden kimse ona bakmadı veya bana soru sormadı. Ama Asher'in gözlerindeki merakı şimdiden görebiliyorum, tam da bu yüzden genellikle onu kapatıyorum. Yine de öptüğü anı düşünüp düşünmediğini merak ediyorum.

Çünkü şu anda ben de bunu düşünüyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve birbirimize bakıyoruz. Bir şey söylemeliyim, benim de ona mesaj atmak üzere olduğumu söylemeliyim. Artık böyle romantik kavramlara inanmamaya çalışsam da belki de bu kaderdir.

Tekrar gülümsediğinde, bu sefer daha geniş, eksik olduğunu bilmediğim yapboz parçaları yerine oturuyor ve neredeyse nefesim kesiliyor. Kahverengi gözlü, kıvrıkcık kahverengi saçlı, sadece birkaç günlüğüne şehirde. İyi görünümlü, hoş-

"Güzel, bakıyorum da kardeşimle tanışmışsın."

Melissa'nın sesiyle gözlerim büyüyor, aynı anda Ash'inkiler büyüyor. Heyecanlı gülümsemesiyle karşılaşmak için dönüyorum.

en iyi arkadaşım ve neredeyse bunun ne kadar çılgınca olduğuna gülecektim.

"Onu bulacağını umuyordum; seni tanıştırmak istedim," ekliyor Asher'inkine çok benzeyen bir sırtışla, her şeyi daha önce bir araya getiremediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum.

Melissa'nın kardeşini becerdim. Ve ona her anlattım.

Onuncu Bölüm

Asher

DÜNYADAKİ TÜM İNSANLAR ARASINDA, yirmi dört saattir kafayı taktığım kadın küçük kız kardeşimin arkadaşı. Ve şimdi düşünüyorum da, muhtemelen Melissa'nın ara sıra yaptığımız telefon görüşmelerinde bahsettiği ev arkadaşı. J ismini hayal meyal hatırlıyorum ve Jesse olduğunu varsayıyorum.

Lanet olsun. Evrenin bazı şeyleri yapmak için tuhaf bir yolu var, ama bunun için burada olmadığımı söyleyemem.

Bir sonraki hamlemi düşünüyorum. Jesse şok olmuş ve utanmış görünüyor ama diğer yandan ben gülümsememek için kendimi zor tutuyorum. Kız kardeşim ve ben birbirimizin arkadaşlarıyla çıkmak konusunda hiç garip davranmadık çünkü ikimiz de iyi insanlar olduğumuzu biliyoruz. Onun için iyi olmadığını düşündüğüm erkeklere karşı bir iki kez ağabey kartını kullandım mı? Evet, çektim. Ama üniversitedeyken bir arkadaşımınla çıkmıştı ve bana birkaç kez arkadaşlarını ayarlamaya çalıştı. Önemli bir şey değil çünkü ailemizde pisliklerden ziyade sevdiğimiz insanların olmasını tercih ederiz.

Yanağımın içini ısıırıyorum, onu ilk gördüğüm andan beri yaptığım gibi açıkça kendimi aşıyorum. Jesse bugün bana mesaj atmadı ve atmayacağını da bilmiyorum. Biliyordum ki, eğer böyle bir şey olursa onu bırakmak zorunda kalacaktım.

Böyle düşünmek içime bir yumruk gibi gelse de durum böyleydi. Ama şimdi, işte buradayız. Onunla kız kardeşimin nişan partisinde karşılaştım.

"Herkes iyi mi?" Melissa soruyor.

Dikkatimi Jesse'den kız kardeşime çeviriyorum. Kafası karışmış görünüyor ve haklı olarak öyle. Tanışma faslından sonra burada durup tek kelime etmeden bakıyorduk. Gözlerimi tekrar Jesse'ye çeviriyorum ve elimle ona işaret ederek onun önderlik etmesini istiyorum. Utangaç değilim, kız kardeşime Jesse'yle zaten tanıştığımızı söyleyebilirim ama onun bu konuda rahat olup olmadığından emin değilim.

Jesse, Melissa'nın gözlerinin içine bakana kadar ayaklarının üzerinde kayar. "Ash ve ben çoktan tanıştık."

"Bunu anladım." Gülüyor.

"Hayır, Melissa." Jesse nefes alır. "Dün gece tanıştık."

Melissa'nın gülümsemesinde bir duraksama oluyor, beyni bilgiyi işlerken gözleri ileri geri gidip geliyor. Sonra gülmeye başlıyor, hiç görmediğim ve isimlerini hatırlamadığım uzak akrabalarımızdan birkaçının dikkatini çeken şamatalı bir kahkaha.

"Peki dün gece nasıl tanıştınız?" diye soruyor arkadaşına. Jesse artık en sevdiğim renk olan gül tonunda kızarıyor ve kıvrılmış saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyor.

"Bana söyletme."

Cevabı bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor: Birlikte geçirdiğimiz gece hakkında kız kardeşimle konuşmuş. Ki, ew. Kız kardeşimi tanırım; detayları, bilgiyi sever. Bir sürü bilgiyi. Onu iyi bir hemşire yapan da bu. Jesse ona anlattıysa, ondan canlı bir resim çizmesini istediğini biliyorum. Çok canlı.

Melissa kaşlarını çatar, sonra çok geçmeden yüzü allak bullak olur. "Bekle-o-oh tanrım." Öğürür gibi bir ses çıkarıyor ve bu da dikkatleri üzerimize çekiyor. Büyük teyzesi yanımdan geçip Melissa'ya iyi olup olmadığını sorarken enseme ovuyorum.

El sallayarak onu gönderiyor ve sonra Melissa hem Jesse'yi hem de beni ellerimizden tutarak bir çift Fransız kapısına doğru çekiyor. Sıcak yaz havası bana çarpıyor, bir sert değişiklik havadan hava

daha yeni girmiştik. Ellerim şimdi nemli hissediyor, ama aile üyelerinin duyamayacağı bir yerde olduğumuz için mutluyum.

Kapılar kapandıktan sonra Melissa bize dönüyor, elleri kalçalarında.

"Bilmiyordum," diye ağzından kaçırır Jesse.

"Oh, kızgın değilim, daha önceki konuşmamızdan sonra bunu bilmen gerekirdi. Ne dediğimi hatırlıyor musun?"

Melissa ve Jesse, Melissa bana odaklanmadan önce yorumlamaya bile çalışmayacağım, sadece kadınların birbirleriyle yapabileceği o sessiz konuşmalardan birini yapıyorlar.

"Ben sadece-oh tanrım." Melissa yüzünü buruşturuyor. "Hafızamdaki bazı şeyleri yakmam gerekiyor, ama şimdi farklı türden ayrıntılara ihtiyacım var. Mesela siz ikiniz bunu nasıl anlamadınız?"

"Birbirimize tam olarak aile geçmişimizi sormuyorduk," diyorum.

Bu Melissa'nın tekrar öğürmesine neden olur. "Biliyor musun? Bilmeme gerek yok."

"Sen sordun." Omuz silktim.

Çocukluğumuzdan beri yaptığı gibi koluma vurdu. İrkildim ve sızlayan kasımı ovdum. Tam bunu neden yaptığını soracaktım ki Jesse'ye baktı. "İyi misin?" diye soruyor ona.

Dikkatim söz konusu kadına yöneliyor ve onun hâlâ kızardığını görüyorum. Melissa'nın gözlerinin Jesse'nin sol köprücük kemiğinin altındaki yara izini takip edişini izliyorum. Birkaç dakika önce onunla karşılaştığımda fark etmiştim, dün gece yarayı örten bandajı öptüğüm an aklıma geldi. Daha önce de böyle yara izleri görmüştüm ama zihnim tam olarak ne olduğunu ya da ne tür bir yaralanmanın buna neden olabileceğini kestiremiyor. Köprücük kemiği kırılmış olabilir mi? Ama bu doğru görünmüyor.

"Evet, iyiyim. Her şey hazırlanıyor. Her şey biraz garip. O senin kardeşin," diye tekrarlıyor Jesse.

"Öyle, değil mi?" Melissa soruyor. "Ama garip olsa da - ve bunu söylediğimde kulağa garip gelecek - kardeşim olduğu için mutluyum."

Jesse'nin yüzü daha da kızarıyor ve yüzündeki utanç ifadesine bakılırsa, sanırım bu konuşma için burada durmamamı tercih ederdi. "İkinizin konuşmasına izin vereceğim. Jordan'ı biraz rahatsız edeceğim ve ikinizi daha sonra bulacağım."

Jesse minnetle bana bakıyor ve Melissa başını sallıyor. "Seni sonra buluruz," diyor kız kardeşim. "İnsanlar nerede olduğumu sorarsa, şarkı söyleme becerilerinle dikkatlerini dağıt."

"Ben şarkı
söyleyemem."

"Aynen  yle."

Jesse'ye tekrar g l msemenden önce kız kardeşimin yorumlarına gülmekten göğsüm titriyor, tekrar konuşana kadar buradan ayrılmayacağıma söz veriyorum.

On Birinci Bölüm

/esse

"Olaylar ne kadar da tersine döndü," diyor Melissa. "Sanırım bir içkiye ihtiyacım var."

"Bana on tane lazım."

İkimiz de kahkahalara boğuluyoruz ama onunki neşeli, benimki daha gergin.

"Ama ciddi, kardeşimle yattığına inanamıyorum!" "Dünya küçük mü?" Omuz silkiyorum, hâlâ kendim de inanamıyorum.

"İ

Kardeşinin adının Asher olduğunu tamamen unutmuşsun. Ondan çok sık bahsetmiyorsun ve bahsettiğinde de genellikle 'ağabey' ya da başka bir şey diyorsun."

"Sorun değil. Sana daha önce onunla yatmanı söylemiştim, hatırladın mı? O iyi bir adam. Ve dediğim gibi, söylemesi garip ama dün gece onun olmasına sevindim. Bir pislikten daha iyidir."

"Haklısın; bunu söylemen çok tuhaf."

Kıkırdıyor. "O olduğuna memnun olsam bile, yine de beynimi yakmam gerekiyor. Tüm hayatımı ve ölümden sonraki hayatımı detayları bilmeden geçirebilirdim."

"Onları sen istedin."

"Evet, kardeşim olduğunu bilmeden önce."

. "Eğer onları geri alabilseydim, ."

Melissa balkonun taş korkuluklarına doğru yürüyor ve aşağıdaki küçük avludaki fıskiyeye bakıyor. Onu takip ediyorum,

onun yanındaki korkuluklara yaslanmıştı.

"Ben gittikten sonra ona mesaj attın mı?" diye soruyor.

Ellerimi serin taşın üzerinde gezdiriyorum. "Ben yapmadım." Duraksayıp ona dönüyorum. Mükemmel kıvrıcık saçları ve kıvrımlarını saran ışıltılı beyaz kokteyl elbisesiyle çok güzel. "Ama yapacaktım."

"Öyle miydin?"

Başımı salladım. "Yapmayacağımı söylediğimi biliyorum ama bana söylediğin şeyi düşündüm. Bunu iki gecelik bir ilişki haline getirecektim. Ama mesajı gönderemedim Ash bana rastladı."

"Tamam. Bu iyi bir şey olmalı ama kaşlarını çatıyorsun." Dudaklarımın gerçekten de aşağı dönük olduğu ağzımı işaret ediyor.

"Çünkü o senin kardeşin. Garip olmadığını söylediğini biliyorum ama garip. Özellikle de birkaç gün içinde şehirden ayrılacağını söylediğinden beri. Bunun olduğundan daha fazla olacağını düşünmeni istemiyorum."

"Bunu düşünmeyeceğim. İstedğin gibi eğlen, Jesse. Sadece bana detayları tekrar anlatma."

Kıkırdıyorum. "Sen türünün tek örneğisin. Pek çok insanın bunları duymaktan hoşlanacağını sanmıyorum."

"Ben çoğu insan gibi değilim. Seni seviyorum, kardeşimi de seviyorum.

Ve eğer evlenirseniz, kardeş oluruz."

Ona boş boş bakıyorum. "Az önce bunun bir kaçamaktan fazlası olacağını düşünmeni istemediğimi söyledim ve şimdi de geleceğimizi mi planlıyorsun?"

"Elimde değil," diye sızlanıyor. "Ben umutsuz bir romantiğim, unuttun mu? Bir ara senin de öyle olduğunu sanmıştım."

Rahatsız edici derecede doğru gözlemine girmek istemediğim için ellerimi omuzlarına koyuyorum. "Kardeşinle yatmayacağım, çıkmayacağım ya da evlenmeyeceğim, tamam mı?"

"Ama belki fikrini değiştirirsin."

Ses tonu o kadar umut verici ki ona kızamıyorum ya da sinirlenemiyorum. "Artık bu konu hakkında konuşmayalım. Zaten artık aramızda bir şey olacağından şüpheliyim."

"Ama-"

"En iyisi bu. Partine geri dönmelisin. Eminim insanlar seni özölüyordur."

İnliyor. "Ayaklarım ağrıyor ve Jordan'la nasıl tanıştığımızı milyonlarca kez anlatmak zorunda kaldım."

"Komik bir hikaye ve bu senin nişan partin. Ayrıca, kocasıyla ayakkabılarına kusarak tanıştığını söyleyebilecek çok fazla insan yok."

"Onunla tanışmadan önceki gece kötü bir suşı yedim."

"Birinin ayakkabısına kusmak için tamamen geçerli bir sebep."

Gülümsüyor ve partinin kapısına doğru bakıyor. Bakışlarını takip ettiğimde Asher'ın Jordan'la konuştuğunu görüyorum. Bir şeye gülüyorlar ve arkadaşımın nişanlısının kardeşiyle çok iyi anlaşıyor olması beni mutlu ediyor.

Gözlerim sadece Ash'e kayana kadar bir süre daha onları izliyorum. Kahverengi takım elbisesi içinde ona tekrar hayran oluyorum. Gerçekten yakışıklı, tam da kendimi birlikte hayal ettiğim tipte bir adam. İri, yarı, benim cüsemde bile beni fırlatıp atabilecek biri.

"Ahem."

Dikkatim Melissa'ya ve onun yüksek sesle boğazını temizlemesine geri dönüyor. Yüzündeki kendini beğenmiş ifade yüzümü kızartıyor ama ona gözlerimi deviriyorum. "Yüzüne öyle bakma. Daha önce söylediklerimin . Bence hiçbir şey olmaması en iyisi. O senin kardeşin ve yakında gidiyor. Yaşadığımız şeyin tek gecelik bir ilişki olarak kalması ve işleri karmaşıktırmaması için bir işaret."

Bu sözleri söylerken, onlara inandığımdan emin değilim. Ama sonuçta yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşünüyorum. Yapılacaklar listemde kontrol etmem gereken şeyler var ve bunları geciktirmeyeceğim ya da mahvetmeyeceğim.

Evet, daha iyi. Herkes için.

"Yoksa bu ona bir vermemiz için bir işaret mi?" Melissa dener.

"Melissa," diye azarlıyorum. "Kafanda zaten düşünümüzü planladığını biliyorum, ama şu anda bu düşünceleri aklından çıkar."

Melissa ağzını açıyor ama elimle dudaklarını kapatıyorum. "Hayır, hayır. Devam edelim." Elimi kaldırıyorum.

İnliyor. "Peki. Annem beni aramaya gelmeden içeri dönelim."
Elini tuttum ve sıktım. "Bu arada çok seksi görünüyorsun." "Oh,
bu eski şey mi?" diye şaka yapıyor, ellerini
elbisesini.

İkimiz de kıkırdıyoruz ve kapıları açıyorum, böylece onu çekip
partiye geri döndürebiliyorum. Jordan bizi fark ediyor ve Ash ile
ona doğru el sallıyor. Biz yaklaşırken Asher'ın gözlerinin beni
takip etmesini, yoğun kahverengi irislerinin her hareketimi
izlemesini görmezden gelmeye çalışıyorum. Neyse ki yara izime
odaklanmıyor; onun yerine gözleri yüzüme takılıyor ve
dudaklarını yalıyor. Midem bulanıyor ve kendimi bir kez daha
hayatım değişmeden önceki Jesse olmayı dilerken buluyorum.
Tamamen normalmişim gibi yaşarken ve aldığım her nefesin son
nefesim olup olmayacağını merak etme yüküm . Beyaz Atlı
Prens'i, Asher gibi adamı hayal eden romantik versiyon. Beni
olduğum gibi seven biri: tombul

vücut, uzun boy ve her şey.

Kalp krizi geçirmeden önce onunla tanışmış olsaydım, daha
fazlasını istemesini isterdim. *Ben* daha fazlasını isterdim. Ya da
en azından, umarım isterdim.

"Selam bebeğim," diye selamlıyor Jordan Melissa'yı. Ben Ash'in
yanında, garip bir şekilde yanlarımda dururken, o da kolaylıkla
onun yanına kıvrılıyor. Kahretsin, keşke bu elbisenin cepleri
olsaydı. "Ve tekrar merhaba Jesse," diye ekliyor Jordan.

"Tekrar merhaba." Melissa elini göğsüne koyup kocaman
elmas yüzüğünü gösterirken gülümsüyorum. Jordan, Melissa'nın
çalıştığı hastanede anestezi uzmanı ve bebek için hiçbir
masraftan kaçınmamış. Harika bir adam ve süper sevimli; uzun
boylu, sırık gibi, kare çeneli, siyah saçlı ve gözlüklü. O ve Melissa
birbirleri için yaratılmış gibi görünüyorlar.

"Siz ne hakkında konuşuyordunuz?" Melissa soruyor.

"Ash bana Amerika'ya yaptığı seyahatleri anlatıyordu."

"Ah evet, kardeşim, göçebe. Bundan önce neredeydin?"

Asher biz gelmeden önce almış olması gereken bir kokteyli kavırıyor ve benden kız kardeşine bakıyor. "California-Joshua Tree'deydim, tam olarak söylemek gerekirse. Bazı işlerimi hallederken kamp alanlarında birkaç hafta geçirdim."

"Şu anda ne üzerinde çalışıyorsun?" Jordan soruyor.

"Londra'da bir hastane için yaptığım bir proje var. Çok sayıda sanal toplantı ve geliştirme oturumu yaptım, bu nedenle uzun günler nedeniyle bir süre tek bir yerde olmak kolaydı."

"Gelecek ay kurulumlarına yardım etmek için Londra'ya gidiyorsun, değil mi?" Melissa soruyor.

Bunun üzerine merakım arttı. Kardeşinin karavanında yaşadığını ve ABD'yi dolaştığını biliyordum ama ne iş yaptığını ya da neden böyle yaşamayı tercih ettiğini bilmiyordum.

Asher'ın bakışları benimkilere kayıyor ve sanki soruya cevap vermekte tereddüt ediyor. Bir saniye sonra başını sallıyor. "Evet, iki ay boyunca orada olacağım."

Bu bilgi karşısında yüreğim burkulmamalı; bunun için hiçbir nedenim ya da gerekçem yok. Kendimi sahip olduğumuz şeyin eskisinden daha fazla bir şey olmadığını tekrarlarlarken buluyorum. Daha fazlasını istesek bile, o gidiyor. Ve sadece ABD'de başka bir şehre değil, kelimenin tam anlamıyla bir okyanusun ötesine.

"Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum, dostum," diyor Jordan. "Bir karavanda yaşamak, başka ülkelere seyahat etmek. Kulağa zor geliyor, biraz da yalnızlık. Arkadaşlarımı ve ailemi görmeden o kadar uzun süre dayanamazdım."

"Ash işini seviyor ve yalnız kalmayı seviyor. Küçük tüylü oğlu GusGus ile seyahat ediyor," diyor Melissa.

"Köpeğiniz var mı?" diye sordum. Belki de bu yüzden bu sabah ben uyanmadan gitmiştir.

Başını sallıyor. "Bir kedi."

Asher'ı bir kediyle hayal ederken dudaklarım kalkıyor. Hep bir kedi almak istemiştım ama hiç almamıştım. Sağlığım ile ilgilenmek için yerel bir tesisat şirketindeki son yönetici işimden ayrılmadan önce uzun saatler çalıştım ve birikim yapmak için fazla mesai yaptım. Sonra

Kalbimle ilgili her şey oldu ve tüm bunlar olurken bir hayvan almayacaktım.

"Hala bir kedi evlat edindiğine inanamıyorum." Melissa gülüyor. "Sen kedilerden nefret edersin."

Ash gülümseyerek içkisini yudumluyor. "Sevimsiz olabilir ama o beni seçti."

Gülümsemekten kendimi alamıyorum çünkü çok klişe. Ash'in gözleri benimkileri buluyor ve bir an için birbirimize bakıyoruz, sonra Melissa yüksek sesle "Awww" .diye araya giriyor

"Bu doğru," diye ekliyor.

"Kardeşim, kedi baba. Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Etiket Asher'ın burnunu karıştırmasına neden oluyor ve geri kalanımız gülüyoruz.

"Peki sen nasıl hissediyorsun Jesse?" Jordan soruyor.

Adımla birlikte sorulan bu soru donup kalmama neden oluyor. Gözlerim Jordan'dan özür dileyen Melissa'ya, oradan da Ash'e kayıyor. Alnı merakla kırışıyor ve Jordan'a cevap vermeyerek kabalık etmeyeceğimi biliyorum. Melissa'nın yanı sıra o da benim yanımda oldu, özellikle de tıp alanında çalıştığı için. Şu anda görüştüğüm kardiyoloğu bile o tavsiye etti.

"Güzel. Her şey iyi görünüyor."

"Bunu duymak harika. İmplant kesisi güzelce iyileşiyor."

Yemin ederim o bunu söylerken herkesin gözleri yara izime odaklanıyor ve yanaklarım yanıyor. İşte tam da bu yüzden yaramı kapatmak istiyorum. Belki iyileştiğinde daha rahat edeceğim ve yıllar geçtikçe daha çok solacak.

"Teşekkürler," diyorum sonunda.

Konuşmada bir duraklama oluyor ve Asher'ın bakışlarını üzerimde hissediyorum. Jordan'ın neden bahsettiğini merak ettiğini biliyorum ve ona bir kemik atmaya karar veriyorum. Dikkatlerin üzerimde olmasını istemiyor olabilirim ve ona hiçbir şey borçlu olmadığımı da biliyorum ama bir sohbette kendimi dışlanmış hissetmekten nefret ediyorum. "Kawasaki hastalığından kaynaklanan bir kalp rahatsızlığım var. Çocukken geçirilen bir şey ama eğer

yakalandı veya tedavi edildi hızlı bir şekilde
Yeterince, o olabilir Çünkü gelecekte
kalp komplikasyonları."

"Ne tür komplikasyonlar?" Asher sorar, sesi artık ciddidir.

"İki kalp krizi geçirdim ve yaklaşık iki ay önce yaşamı tehdit eden aritmi nedeniyle bir ICD implantı takıldı."

Melissa elime uzandı ve sıktı. "Jesse hayatta kalanlardan. Tam bir baş belası."

Övgüsü karşısında kızarıyorum ve elini bırakıyorum. "Neyse o."

"Çok alçakgönüllüsün."

"Şaka yapmıyorum," diye ekliyor Jordan.

Devam ederlerse duygusallaşacağımı bildiğim için gülümseyerek onları savuşturuyorum. "Şimdi iyiyim, kendimi iyi hissediyorum. İlaçlarım sonunda v-tach ataklarımı azaltmaya başladı ve artık her şey normale dönebilir. Sonunda biraz yaşayabilirim."

"Oh, evet! Ölmeden önce yapılacaklar listesi nasıl gidiyor? Melissa yeni işin başlamadan önce biraz seyahat planlamaya çalıştığından bahsetmişti," diyor Jordan mutlulukla.

Ölmeden önce yapılacaklar listesinden bahsedince yüzüm kızardı. Asher'ın dikkatli bakışları üzerimde ama kendimi ona bakmaya zorlayamıyorum. Yara izimin neden olduğunu bilmekle kalmıyor, aynı zamanda yapılacaklar listesinde de yer alıyor.

Melissa tekrar elimi tutuyor ve gözleriyle buluşuyorum. Özür diliyor ama özür dilemesini gerektirecek bir şey yok. Jordan'a listeden bahsettiğini biliyordum - cinsel şeylerden değil ama benim de bir listem olduğundan. Ondan bir şeyler saklamasını beklemiyorum. Jordan'ın filtresi olmadığı ve sık sık söylememesi gereken şeyleri söylediği de bilinen bir gerçek.

Sessizlik üzerine Jordan gruba bakıyor ve çenesini kaşıyor. "Söylememem gereken bir şey mi söyledim?"

Başımı sallıyorum ve onun kendini kötü hissetmesini istemediğim için sesimi buluyorum. "Hayır, sen iyisin. Liste ilerliyor. Ay sonundan önce Yellowstone'a ve iyi bir uçuş fırsatı bulabilirsem Maine'e gitmeyi umuyorum."

"Maine çok güzel bir yer," diye ekliyor Ash'in derin sesi. "Hiç gittin mi?"

Başımı sallıyorum, son beş dakikalık konuşmadan dolayı hâlâ utanç duyuyorum. "Çok fazla yere gitmedim. Sadece Minnesota, Illinois ve Arizona."

"Ciddi misin?" Jordan soruyor.

"Ailem pek seyahat etmezdi."

"Belki de yeni işin başlamadan önce Ash'le bir süreliğine göçebe olmalısın. Bugünlerde araba kullanmak uçmaktan daha kolay." Jordan bunu şaka yapar gibi söylüyor ama Melissa'nın yüzünün 4 Temmuz'daki havai fişekler gibi aydınlandığını görüyorum. Jordan'ın yanağını öpüyor ve ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor.

"Sen bir dahisin, bebeğim."

Jordan gülümsüyor. "Um, teşekkürler?"

"Şaka yapıyordum," diye ekliyorum hemen. "Bu iyi bir fikir."

Başımı Asher'inkine çeviriyorum ve ağzım açık bir şekilde ona bakıyorum. Kahverengi gözleri birkaç farklı duyguyu barındırıyor. Merak, belki de endişeyle karışık ve bir heyecan pırıltısı. Bunu gerçekten düşünüyor mu?

Midem bulanıyor ve Melissa pazumu tutuyor. "Dürüst olmak gerekirse, bunu neden düşünmediğimi bilmiyorum. Ash'in karavanı yeterince büyük!"

"Hayır, yapamam-"

"Oldukça büyük," diye araya giriyor Ash. "Muhtemelen çok büyük. Benim yatak odam var ve ikiz yataklı bir oda daha var."

Melissa alkışlıyor. "Bu mükemmel."

Başımı salladım. "Senin kendi hayatın, gitmek istediğin yerler ve yapman gereken işler var. Bu şekilde araya girmeyeceğim."

Ash'in yüz hatları ciddileşerek, "Olmayacaksın. İstediyin yere gitmek benim için sorun değil. Sadece Eylül başında Londra'ya uçmadan önce geri dönmem gerekiyor."

"Gördün mü!" Melissa diyor ki. "Bu mükemmel. Aynı anda işe başlıyorsun!"

Tam konuşacakken Jordan'ın annesi gelip araya giriyor. "Tatlım, sana ve Melissa'ya ihtiyacımız var."

resimler."

Jordan inliyor ama kabul ediyor, Melissa'nın elini tutuyor ve parmak eklemlerini öpüyor. Onlar ayrılmadan önce arkadaşım bana dönüyor ve gözlerimizi birbirine kilitliyor. "Asher'la konuş ve lütfen bunu bir düşün. Bu çok fazla kader gibi görünüyor."

Kader lafı yine kalbimi çarptırıyor ama dudaklarımı birbirine bastırıp başımı sallıyorum. Bunu Melissa'ya şimdi söylemiyorum, ama bunu düşünmemin bir yolu yok. Onun önerdiği şeyi yapmak delilik olur.

İkisi de gittikten sonra garip bir şekilde Asher'ın yanında duruyorum. "Bir yere gidip konuşmak ister misin?" diye soruyor. Orada bir içkisini bardağında evirip çevirirken yüzünde nazik bir gülümseme. Hemen cevap vermeyince devam ediyor: "Ya da burada kalabiliriz. Ya da ben çekip giderim."

Ses tonunda baskı olmamasını takdir ediyorum, bu yüzden konuşmayı kabul ediyorum. Hayır diyecek olsam bile onunla konuşmaktan zarar gelmez. Ayrıca, etrafta yabancılar olmadan aramızda geçen her şey hakkında bağlantı kurmak güzel olurdu.

"Hadi dışarı çıkalım," diyorum.

Nazik gülümsemesi dün gece tanıdığım orantısız gülümsemeye dönüşüyor. Elimde olmadan onun gülümsemesini yansıtıyorum. Son içkisini de bitirip boş bardağı masaya bırakıyor ve bana önden yürümemi işaret ediyor.

Balkona doğru dönüyorum ama daha birkaç adım atamadan elini belimde hissediyorum. Nefesi saçlarıma fısıldadığında ürperiyorum. "Hadi avluya inelim; yürüyüp konuşabiliriz."

Başımı çeviriyorum, bu hareket yüzümü onunkine yaklaştırıyor. Kelimeler beni terk ediyor, bu yüzden sesime güvenmeyerek sadece başımı sallıyorum.

Ash bizi kalabalığın arasından geçiriyor, eli sırtıma sıcak bir şekilde değiyor. Bunu yüksek sesle söylemeyeceğim ama verdiği his hoşuma gidiyor. Rahatlatıcı ve şu anda ihtiyacım olan destek. Yirmi dört saat içinde çok şey oldu ve dürüst olmak gerekirse hem zihinsel hem de fiziksel olarak çok yorgunum. Sadece bunu tamamen hissetmeme izin vermedim.

Merdivenlerden avluya doğru yürürken sessizlik hakim. Ash konuşmaya çalışmıyor, ben de öyle, ama eli sırtımdan hiç ayrılmıyor.

Parti müdavimlerinden uzaklaştığımızda sanki yeniden nefes alabiliyorum. Ciğerlerime hava çekiyorum ve Ash arkasına yaslanıp iki elini de pantolonunun içine sokarak, çeşitli çiçeklerle çevrili ve parıldayan ışıklarla aydınlatılmış bir yolu takip ederek çevrede yavaş bir yürüyüşe başlıyoruz. Fıskiye'nin su şırıltısı sessizlikte yankılanıyor ve Asher'a baktığımda dudaklarını çekiştiren o orantısız sırıtışıyla beni izliyor.

Her zaman yaptığım gibi bir şeyler söylemek, sessizlik boşluğunu doldurmak istiyorum ama bir tur atana kadar kendimi tutuyorum. "Gerçekten iyiyim," diyorum sonunda, "eğer merak ediyorsan."

"Adının Jesse olduğunu sanıyordum," diye dalga geçerek beni dün geceki konuşmamıza geri götürüyor.

Küçük bir kahkaha atıyorum ve yukarıda oluşan gerginliğin bir kısmı azalıyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Yürümeye devam ederken beni inceleyebilmek için başını eğiyor. "Birlikte geçirdiğimiz geceden sonra *iyi* olmaktan daha fazlasını yapacağını umuyordum."

Kalp atışlarım hızlanıyor ve o sırıtıyor. Sağlığımdan bahsettiğimi biliyordu ama konuyu buna getirmemeyi tercih etti. Bunu onun bildiğinden daha çok takdir ediyorum. Son birkaç yıldır tek yaptığım kalbim, durumum ve nasıl olduğum hakkında konuşmaktı. Artık bu konuda konuşmak istemiyorum.

"İyi misin?" diye soruyor.

Nabzım şimdi daha da hızlı atıyor. "İyiden de öte."

Kolay adımları daha çok çalımlı bir havaya dönüşür. "Bunu duyduğuma sevindim. Birden ona kadar bir ölçekte, on en iyisi olmak üzere, bunu nasıl değerlendirirsiniz?"

Bir kahkaha attım. "Seks

mi?" "Seks, ben... ikisi de."

Etrafıma bakıyorum, avluda bu konuşmayı duyacak kimsenin olmamasına seviniyorum. "Buna cevap vermeyeceğim!"

Bir elini kahverengi saçlarında gezdiriyor. "Bizi nasıl değerlendireceğimi biliyorum." Bir bankın yanında durdu ve ben de onunla birlikte durdum, vücudu benimkine bakacak şekilde döndü.

"Bilmiyorum eğer-"

"Bir on bir." Sırıttıyor. "Aslında yirmi." Tekrar gülüyorum. "Birden kadar demiştin."

"Kuralları değiştirdim."

Bankta oturup bacak bacak üstüne atıyorum ve ona bakıyorum. "Bunu sık sık yapar mısın?"

Yanıma çöküyor, kollarını bankın arkasına yayıyor, böylece parmakları isterse saçlarımin uçlarını okşayabiliyor. "Bunu yaptığım biliniyor, evet."

Ash hakkında bildiğim az şeyi ve onunla geçirdiğim zamanı düşünüyorum. Göçebe yaşam tarzı, açık sözlülüğü, yapılacaklar listemdeki notu. Kuralları çiğnemek, benim tam tersim olan kişiliğiyle uyumlu olurdu.

"Mantıklı," diyorum.

"Nasıl yani?"

"Ölmeden önce yapılacaklar listemi ele alalım mesela," diye düşüncelerimi yineliyorum. "Bıraktığın yorumda listemdeki bir maddeyi değiştirmemi önerdin."

Kıkırdıyor, sesi alçak ve sıcak. "Bu doğru. Ama dürüst olmak gerekirse, bunun için iyi bir sebebim vardı." Gözlerime bakmak için duraklıyor. "Belki bencilce ama seni tekrar görmek istedim."

Bakışları neredeyse çok yoğun ama tutmayı başarıyorum. "Sanırım dileğin gerçekleşti."

Ash usulca gülümsüyor ve kollarını indirip ellerini dizlerinin üzerine koymadan önce parmağının hayaletinin saçlarımin ucunu okşadığını hissettiğime yemin edebilirim. "Sanırım yaptım."

Bir sessizlik oluyor ve ben gözlerimi indirip ellerime bakıyorum. Bu, onu tekrar görmek istediğimi, bana çarptığında ona mesaj attığımı söylemek için bir fırsat olabilirdi. Ama bu sefer gerçekten kararımı verdim. Ve yukarıdaki konuşma hakkında konuşmamız gerekiyor.

"Sizinle seyahat etme teklifiniz çok cömertçeydi," diyorum, "ama sanırım bu geceden sonra yollarımızı ayırmamız en iyisi olacak."

Kaşlarını çatıyor. "Neden söylüyorsun?"

Çünkü sen en iyi arkadaşımın kardeşisin, çünkü birlikte yattık, çünkü sana aşık olmama izin veremem. Bu yeni planımın bir parçası değil! diye bağıyor beynim.

Parmağımdaki gümüş yüzükle oynuyorum ve sessizce iç çekiyorum. "Neredeyse yabancıyız Ash. İnsanlar bir yabancıнын karavanına binip bir ay boyunca onunla yolculuğa çıkmazlar."

"Elbette ; her olur." "Evet, cinayet belgesellerinde!"

"İkinci kez öldürölme konusunu açıyorsun. Endişelenmeye başlıyorum."

Gülümsemesi geri geldi ve kalbim küt küt atmaya başladı. "Evet, ben bir kadınıım. Böyle şeyler hakkında endişelenmeliyiz."

Ash elimi kalçamdan çekip sıkıyor. Şimdi tüm odağım onda ve elimin onunkinde nasıl hissettirdiğinde, konuşurken ağzının nasıl açıldığında. "Seni öldürmeyeceğim. Sen kız kardeşimin arkadaşısın."

"Eğer olmasaydım, beni öldürür müydün?"

Ash inliyor. "Seni öldürmeyeceğim ve başka kimseyi de öldürmedim."

"Sadece amcıklar mı?"

"Gerçek olanlar değil ama seninkiler, evet."

Zaten sıcağıttım, şimdi de terlemeye başladım. "Sen imkansızsın."

"Çok komiksin."

Elimi geri çekiyorum ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. "Tamam, cinayet denklemini çıkarırsak, bu hâlâ kötü bir fikir."

"Neden?"

"Çünkü birlikte yattık."

"Birlikte uyuyan insanlar karavanlarda da birlikte seyahat ederler. Her zaman olur."

Ellerimi havaya kaldırıyorum ama göğsümden gelen kahkaha yüksek ve mutlu. "Sen gerçekten imkânsızsın."

"İmkansız değil, mümkün."

"Tanrım," diyorum nefesimin altında. "Gidecek olsaydım, birlikte yatıyor olmazdık."

"Yani 'eğer' mi diyorsun?"

"Ben-"

"Sen yaptın." Sırıttıyor. "Sen 'eğer' dedin. Şimdi de 'ne zaman' diyeceksin." "Ash." İnledim. "Bu iyi bir fikir değil."

"Öyle."

"Bunu nasıl düşünebildiğini anlamıyorum. Burası senin hayatın, senin evin."

"En azından bir dakika beni dinler misiniz? Davamı savunmak istiyorum."

"Şimdi de avukat mı oldun?"

"Hayır, ben bir teknoloji ineğiyim."

Ona bakıyorum ve bunun ne kadar mantıklı olduğunu fark ediyorum. Onu iyi tanımıyor olabilirim ama zeki ve hızlı düşünen biri. Kesinlikle ateşli bir inek. Ondan hoşlanmama şaşmamalı, seksi ineklere karşı hep bir ilgim olmuştur.

"Bir saniyeliğine hata mı yaptın?" diye soruyor.

Kendime rağmen gülümsüyorum. "Peki. Davanı savun, bir dakikan var."

"Neden zamanlayıcım var?"

Daha geniş sırtıyorum. "Bilmiyorum, kulağa hoş geliyordu. Ve şimdi saat işliyor, Asher Ash'i aradı. Davanı savun."

Göğsünden bir kahkaha atıyor ve ben de telefonumu çıkarıp ona saat tutmayı düşünüyorum ama vazgeçiyorum. Bir zaman sınırı olması fikri onu gerçekten strese sokmuş görünüyor.

"Tamam, ." Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Yapılacaklar listesi belli ki senin için önemli ve müstakbel kayınbiraderimin tıbbi geçmişini benim önüme dökmesi hoşuma gitmese de - bu bir HIPAA ihlali falan olmalı
-"

"O benim doktorum değil."

Asher neredeyse gözlerini deviriyor ve beni susturuyor, bu hareket bir kahkahayı ısırmama neden oluyor.

"Her neyse, yaşadığın her şeyi bilmiyorum ama duyduklarıma göre çok şey yaşamışsın. Ölmeden önce yapılacaklar listenizin nedenlerini bir araya getirebilirim ve bunların üstünü çizmenize yardımcı olmak istiyorum."

"Yani bana acıdığın için mi yardım etmek istiyorsun?"

Daha dik oturur ve yüzü öfke ve korkuya dönüşür. "Ne? Hayır! Asla yapamam, Jesse. Asla."

Bir nefes aldığımda ve yüzündeki endişeyi gerçekten gördüğümde, bu konuda biraz fazla kolay davrandığımı anlıyorum. Ash bu yorumu hak edecek hiçbir şey yapmadı. Nazik olmaktan başka bir şey yapmadı. Sanırım Jordan'ın sağlığımdan bahsetmesi beni düşündüğümde daha fazla rahatsız etti.

"Üzgünüm, bu büyük bir varsayımdı."

Elimi tekrar tutuyor ve sıkıyor. "Özür dileme, bunu başka şekilde ifade etmeliyim. Listeni banyoda gördüğümde neden bir araya getirdiğini anlamadım. Ve mahremiyetini ihlal edip okuduğum için özür dilerim ama gerçekten harika olduğunu düşündüm."

"Yaptın mı?"

Başını sallıyor. "Pek çok insan hayatını bir ölmeden önce yapılacaklar listesiyle geçirir, ancak bunları asla yazmaz ya da yazsalar bile üzerlerini çizmeyi denemezler. Belki de istedikleri şey onlar için çok korkutucu ya da ulaşılamayacak kadar uzak bir ihtimaldir. Ama siz cesur davranıyorsunuz. Harekete geçiyorsunuz. İnsanların bu özelliğine hayranım ve sana da hayranım."

Vücudumda yükselen ısıyla savaşıyorum. "O kadar da büyük bir mesele değil."

"Öyle ama. Gerçekten öyle. Belki bu konuda da bencilim ama sana yardım etmek istiyorum. Kulağa eğlenceli geliyor. Jordan'ın bunu düşünmesine sevindim, çünkü gerçekten mükemmel. Yakında başlayacak yeni bir işten de bahsetti mi?"

"Evet, Eylül'de," diyorum, midemde sıcak bir his oluşuyor. Bu ayrıntıyı hatırlayacak kadar yakın ilgi gösteriyordu.

"O zaman bir plan yapabilir ve o zamana kadar yapabildiğimiz kadarını halledebiliriz."

"Peki ya senin planların?"

"Bu ay için hiç planım yoktu. Ailemle daha fazla vakit geçirmek için bir süreliğine Michigan'a gitmeyi düşündüm ama bunu Londra'dan döndüğümde yapabilirim. Tek yapman gereken bana nereye gitmek istediğini söylemek, Jesse, biz de oraya gideriz."

"Her şey çok kolay
görünüyor." "Neden
olmasın?"

Hâlâ birbirine bağlı olan ellerimize bakıyorum ve o da bakışlarımı takip edene kadar sıkıyorum. Ben konuşmadan önce ikimiz de birbirine kenetlenmiş parmaklarımıza bakıyoruz. "Hoşuna gitsin ya da gitmesin Ash, artık bir geçmişimiz var. Bu işleri karmaşıktırıyor."

Uzun bir nefes verir. "O zaman arkadaştan öte bir şey olamayız." Gözlerinin içine bakıyorum ve ciddi olduğunu görüyorum. Devam ediyor. "Senden etkilendiğimi inkâr edemem ve yapılacaklar listesindeki notum, tek gecelik ilişkimizi bundan daha öteye taşıyıp taşımayacağım konusunda bilmen gereken her şeyi söyledi. Ama senden hoşlanıyorum Jesse ve rahat olmanı istiyorum. Listeni ciddiye alıyorum ve seni de ciddiye alıyorum."

"Bu savunma bir dakikadan daha uzundu."

Çarpık gülümsemesi belirir. "Beni durdurmadın."

"Hayır, yapmadım." Dikkatimi tekrar ellerimize veriyorum ve başımı kaldırdığımda hâlâ beni izliyor, tekrar konuşmamı bekliyor. "Bunu gerçekten yapabileceğimizi düşünüyor musun?"

"İstiyorum."

"Sadece arkadaş olmamız senin için sorun değil mi?"

Çenesini eğmeden önce tereddüt etmiyor ve kısa bir an için o eski hayal kırıklığını hissediyorum. Arkadaş olmamız istediğim şey olsa bile - ya da en azından kendime istemem söylediğim şey - bu gerçekten bir kitabın kapanışı gibi hissettiriyor.

"Bu seks yok demek," diye yineliyorum. Sanki ondan çok kendimi ikna etmek için söylediğimi biliyormuş gibi dudağının kenarı kıvrılıyor.

"Seninle tekrar yatıp ilk yapılacaklar listeni mahvedersem ne tür bir yapılacaklar listesi yardımcısı olurum?"

Elimi çekiyorum, ağırlığını hemen özlüyorum ve avucumu alnıma sürüyorum. "Biz

sana kova listesi yardımcısı diyeceğim."

Şimdi daha geniş sırtıyor, öyle ki tüm yüzünü kaplıyor.

"Bu bakış ne için?" Ben soruyorum. "Bu kabul ettiğin anlamına mı geliyor?"

Bir nefes üflüyorum, dudaklarım komik bir şekilde dalgalanıyor. "Ne dersem diyeyim, karavanınla evime gelecek ve beni de yanında sürükleyecekmişsin gibi hissediyorum."

Gülüyor. "Bu mümkün."

Bir dakika daha düşünebilmek için başka tarafa bakıyorum. Bu büyük bir karar, muhtemelen üzerinde uyumam gereken bir şey. Ama ilk kalp krizimden bu yana kendimi hızlı kararlar vermekten alıkoyma giderek azaldı. Neredeyse iki kez ölmenin bir yan etkisi sanırım. Ya da en azından sonraki kelimeleri söylerken kendime söylediğim şey bu.

"Tamam, hadi ."

Yüz hatları aydınlanıyor, gözleri neşeli. Ondan yayıldığını hissettiğim heyecandan vücudum uğulduyor ve ben de kendimi genişçe gülümserken buluyorum. Kusacakmışım gibi hissetsem bile.

"Ciddi misin?" diye soruyor.

"Bana bunu sorma, yoksa fikrimi değiştirebilirim." Dudaklarını fermuarla kapatıp anahtarı fırlatıyormuş gibi yapıyor. Omuzlarım titriyor ve artık terlemiş olan ellerimi kalçalarımın sürtüyorum. "Bana tek bir şey için söz verir misin?"

"Senin için her şeyi yaparım, Jesse, Jesse'yi aradı."

Kalbim küt küt atıyor ve dudaklarımı ıslatıyorum. "Ölmeden önce yapılacaklar listenden de birkaç madde çıkaralım."

Gülümsemesi ısınıyor. "Benim yok."

"Saçmalık."

Ellerini kaldırdı. "Seninle kafa bulmuyorum. Ama bir tane yapacağım ve benimkilerden de birkaçını silebiliriz." Bunu söylerken gözlerinde bir pırıltı var ve bir noktada isteğimden pişman olup olmayacağımı merak ediyorum.

Bir dakika sonra ayağa kalkıyor. "Gidiyor musun?" diye soruyorum. "Evet, yapmam gereken bir sürü temizlik var."

Ne kadar ciddi göründüğüne gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Bu kız kardeşinin nişan partisi."

Omuz silkiyor. "Turumu attım. Gittiğimi fark etmeyecek bile."

"Fark edecektir."

"Ona veda edeceğim, merak etme."

Ash banktan kalkmam için bana elini uzatıyor, ben de başımı sallıyorum. "Ben biraz daha burada oturacağım."

"Emin misin? Kalmamı istiyor musun?"

Ona evet deme arzusu çok güçlü ama başımı sallıyorum. "Ben böyle iyiyim. Sen git ne yapman gerekiyorsa yap."

Ash ellerini ceplerine sokuyor ve bir süre bana baktıktan sonra başını sallıyor. "Yarın bana mesaj at, lojistik ve detaylar hakkında bağlantı kurmak için bir zaman belirleyelim."

Bilinmeyenin heyecanı ve endişesi göğsümü dolduruyor ama yine de dudaklarıma bir gülümseme yerleşiyor. "Tamam, yapacağım."

"Güzel." Nefes veriyor. "Sonra konuşuruz." "Sonra konuşuruz."

Asher kapıya doğru dönüyor ama fazla uzaklaşmadan durup omzunun üzerinden bana bakıyor. "Oh, ve Jesse?"

"Evet?"

"Umarım tavırlı kedileri seviyorsundur." Ash sırtlıyor. Kıkırdıyorum. "Seviyorum."

Ash, cevabım havada asılı dururken kapıdan içeri girdi.

On İkinci Bölüm

/esse

Melissa'nın yanında dururken yuhaladım. Pek geç kalkan biri sayılmam ama saat sabahın yedisi ve Asher'la yapacağım ani yolculuğun planları yüzünden son birkaç gündür pek uyuyamadım. Ama yorgunluğuma rağmen hem heyecanlı hem de gerginim.

"İhtiyacınız olan her şeye sahip olduğunuzdan emin misiniz?" Melissa soruyor.

Dairemin kapısının yanında yerde duran iki çantaya ve sırt çantama bakıyorum. "Evet, yeterli olacaktır."

"Eğer ben gidiyor olsaydım, Asher'ın karavanının yarısını eşyalarım ile doldururdum."

"Karavanın adı Winnie," diye araya giriyor Asher, tuvaleti kullandıktan sonra ıslak ellerini kot pantolonuna silerek apartmanımızın koridorundan bize doğru yürürken.

"Ne?" Melissa sorar.

"Karavanın adı Winnie. Dürüst olalım, tüm yatak odasını ve yemek alanını doldurabilirsin. Belki daha fazlasını."

"Her neyse," Melissa diyor. "Hadi konuşmak hakkında neden karavanınızın adını Winnie koymuşsunuz." Sırıttırıyor.

"bir Winnebago olduğu için olduğunu varsayıyorum." Bariz olanı söylüyorum.

Ash yanımda duruyor ve başını sallıyor. "Tam olarak bir Winnebago Chieftain ve bunun bariz bir cevap olacağını düşünürsünüz ama hayır. Nedeni bu değil."

Melissa kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Aman Tanrım, Asher. Lütfen bana bunun 'The Wonder Years' filmindeki Winnie'ye olan garip aşkın yüzünden olmadığını söyle. Çocukken takıntılı bir şekilde Nick At Nite izlerdin."

"O çarpılma tuhaf değildi ama hayır. Bu da değil."

Parmaklarımı şıklatmadan önce kardeşler arasındaki etkileşimi keyifle . "Winnie the Pooh."

Melissa yüksek perdeden bir kahkaha atarken Ash'in gözleri bana dikiliyor. "Bu olamaz!"

Ash cevap vermeyince Melissa'nın gözleri fırlıyor. "Karavanınıza Winnie the Pooh'nun adını mı verdiniz?"

Omuz silkiyor. "Evet, ne olmuş yani? Hatırlarsan, o da benim favorilerimden ."

Bir kahkaha daha atıyor. "Çok yumuşaksın Ash."

"Bunda yanlış bir şey yok," diye ekliyorum.

Ash'in gülümseyen gözleri benimkilerle buluşuyor. "Teşekkür ederim Jesse. Winnie the Pooh ikoniktir. Ayrıca işe yarıyor çünkü evet, karavan bir Winnebago. Ayrıca 'The Wonder Years' filmindeki Winnie'ye de aşıktım."

"Gerçek ortaya çıkıyor!" Melissa diyor ki. "Pooh hakkında yalan söylemiyordum."

Şakalaşan kardeşlerin arasına bakıyorum. Eğlenceli bir ilişkileri olduğunu görmek güzel. "Neden yapmış olursanız olun bence güzel bir isim," diyorum.

"Teşekkür ederim, Jesse. Ben de öyle düşünüyorum." Ash ve ben bir süre birbirimize bakıyoruz -muhtemelen çok uzun bir süre- sonra Melissa ellerini birbirine vuruyor. Gürültüyle sığıyorum ve yüzünde aptalca bir sırıtışla ikimizin arasına baktığını görmek için dönüyorum.

Son birkaç gün içinde ona milyonlarca kez kardeşiyle aramda daha fazla bir şey olmayacağını söyledim, özellikle de yakın bir yerde olacağımız için,

Yine de buna inanmayı reddediyor. Ama ben hala Ash ve benim şu anda uyguladığımız, çok fazla araba kullanmayı ve seks yapmamayı içeren plana sadık kalıyorum.

Yapılacaklar listesindeki maddeleri kontrol edip yirmi gün içinde buraya döneceğiz. Böylece ikimizin de işimize hazırlanmak için zamanı olacak. Sıkıştırmamız gereken çok yer var, ancak sağlam bir planımız var ve Ash listemin tamamını kontrol etmeye kararlı - bu kadar çabuk olacağını düşünmediğim bir şey, yirmi gün içinde bile.

"Tamam, ilaçlarınızı aldınız mı?" Melissa soruyor. "Evet, anne."

"Hey! Biliyorsun hemşire."

"Biliyorum." Bir adım öne çıkıyorum, sırtım Ash'e dönük, böylece ellerimi Melissa'nın omuzlarına koyabiliyorum. "Endişelendiğini de biliyorum. Ama bir şeye ihtiyacım olursa, yol üzerinde eczaneler var. İyi olacağım."

"Öyle olduğunu biliyorum ve bir şeyler ters giderse seninle ilgilenmesi için kardeşime güveniyorum."

"Scout'un onuru," diyor Ash. Başımı çeviriyorum ve üç parmağını saygıyla havaya kaldırdığını görüyorum. Gerçekten izci olup olmadığını merak ediyorum. Eğer öyleyse hiç şaşırmam.

Dikkatimi tekrar Melissa'ya veriyorum ve o da önce tişörtümün kapattığı yara izine, sonra da gözlerimin içine bakıyor. "Defibrilatörün devreye girmesi ve doktorlarınızı aramanız gerekmesi ihtimaline karşı tüm tıbbi kartlarınız yanınızda mı?"

Onu biraz sarsıyorum. "Evet, ama şok olmayacağım. En azından, umarım olmaz. İlaçlarım işe yarıyor ve bunun gerçekleşmesi için düşük bir risk altındayım. Ben iyiyim. Gerçekten."

Asher'in bakışları altında ensem karıncalanıyor. Geçen sabah Melissa ile seyahatimizin planını yapmak için bir araya gelmemize rağmen, ona Kawasaki hastalığının vücudum ya da implantım üzerindeki etkilerinden daha fazla bahsetmedim.

Uzun bir süre birlikte seyahat edeceğimiz için onunla bu konuyu konuşmam gerektiğini biliyorum. Bir şey olması ihtimaline karşı hazırlıklı olabilmek için bunu bilmeyi hak ediyor. Ama henüz istemedim. Kısa bir süre için

Bir süre, yolculuğa çıkmaya hazırlanan normal bir insanmışım gibi davranmak istedim; ne daha fazlası ne de daha azı. Sanırım artık bitti.

"Pekala." Melissa yarı gülümser. "Bunu yapmayı kabul ettiğin için çok mutluyum. Fotoğrafları görmek için sabırsızlanıyorum. Patladığında Old Faithful'un önünde bir tane çekmeyi unutma!"

Gülümsemem parlıyor. "Yeni sosyal medya hesabımı takip ettin, değil mi?" Ellerimi omuzlarından indiriyorum ve profilimi açmak için arka cebimden telefonumu çıkarıyorum.

"Evet, bu sabah yaptım."

Aşağıya bakıyorum ve şu ana kadar sadece onun ve Jordan'ın takipçisi olduğunu görüyorum. Daha fazlasını beklediğimden değil; henüz hiçbir şey göndermedim.

"Yeni sosyal mi?"

Melissa Ash'in sorusu üzerine başını kaldırıyor ve ben de Ash'i tekrar görebilmek için yer değiştiriyorum. "Evet. Yolculuğu belgelemeye karar verdim." Telefonumu kaldırıyorum, o da benden alıp hesabı inceliyor.

"Change of Pace," diye yüksek sesle okuyor, "bir fotoğraf ve video blogu. Merhaba, ben Jesse. Kawasaki hastalığından kurtulan ve ICD (İmplante Edilebilir Kardiyoverter Defibrilatör) Kulübü Üyesi. Hayattaki yeni hızımı bulurken beni takip edin."

Utangaç bir ifadeyle tenis ayakkabıma bakıyorum. Asher'a hesabı gösterirken utanmamam gerektiğini biliyorum; nasıl olsa öğrenecekti. Seyahat ederken her şeyi belgelediğim gerçeğini saklamak biraz zor olacaktı.

"Bu harika," diyor.

Başımı kaldırıp baktığımda dudaklarının nazik bir gülümsemeye dönüştüğünü ve bakışlarının yumuşadığını görüyorum. "Bunun aptalca olduğunu düşünmüyor musun?"

"Neden yapayım ki?"

Bu soruyu neden sorduğumu merak ederek omuz silkiyorum. Nişan partisinden eve döndüğüm gece Google'da Asher Jamison'ı aradığımdan beri ona biraz hayranlık duyuyorum. Zeki ve inek olduğu konusunda haklıydım - daha çok zeki, inek ve zengin, özellikle de iki teknoloji şirketi sattıktan sonra. Bulabildiğim kadarıyla, eğlenmek için çalışıyor gibi görünüyor,

zorunda olduğu için değil. Hâlâ neden bir karavanda yaşıadığını anlamaya çalışıyorum, hem de eski bir karavanda.

"Ben... şey..." Beceremedim.

Melissa, "Bu aptalca değil, destansı," diyerek beni içine düşmek üzere olduğum utançtan kurtardı. "Belki bir sürü takipçi kazanırsa, bundan para kazanabilirsin. O zaman artık sıkıcı yönetici işlerini yapmak zorunda kalmazsın. Bütün gün masa başında olmaktan ne kadar nefret ettiğini biliyorum."

"Bu büyük bir ihtimal." "Sana yardım edebilirim," diyor Asher.

"Tabii ki," diye ekliyor Melissa. "Bu tür şeylerin hepsini biliyorsun Ash."

"Tam olarak sosyal medya değil ama sayılarla, verilerle, algoritmalarla aram iyidir. Eminim biraz deneme yanılmadan sonra bunu nasıl patlatacağımızı bulabiliriz." Telefonumu bana geri uzatıyor ve ben elime aldığımda parmaklarımız birbirine değiyor.

Dokunuşundan gelen titreşimi görmezden geliyorum ve elimi geri çekiyorum. "Şimdiden yapılacaklar listemde bana yardımcı oluyorsun ve alanını işgal etmeme izin veriyorsun." Telefonumu kaldırıyorum. "Bu sadece eğlence için."

"Biraz boş vaktimiz olacak ve ben bulmacaları ve bir şeyleri çözmeyi severim. Eğer yardım istiyorsan, o zaman senindir."

Melissa aramızda duracak şekilde hareket ediyor, kollarını belimize doluyor ve üçümüzü birden kucaklıyor. "Oh, bu harika! Rüya takım."

Asher gülüyor. "Gelmek ister misin, abla?"

"Tabii ki hayır. Dediğim gibi, çok fazla eşya getiririm. Ayrıca doğayı sevmediğimi de biliyorsun."

Doğru; Melissa pek açık hava kadını sayılmaz. Geçmişte ben de pek öyle değildim, ama bir şans vermeye ondan daha istekliyim.

"Bu partiyi bölmekten nefret ediyorum ama bu geceye kadar Güney Dakota'ya varmak istiyorsak eşyalarımızı toplayıp yola çıkmalıyız."

Haklı olduğunu bilerek katılıyorum. Her şey plana göre giderse, iki gün içinde Yellowstone'un dışında bir kamp alanında olacağız.

günler. Melissa Ash'e döner ve gözlerinin içine bakarak parmağıyla göğsünü işaret eder. "En iyi arkadaşıma iyi bak, tamam mı?"

"ederim."

"Ölmeyi mi umuyorsun?"
diye soruyor. "Gözüme bir
iğne batır."

Kız ona sarılmadan önce ikisi de ağabey-kardeş kahkahalarına boğuluyor. "İrtibatı koparmayalım ve ziyaretler arasını bu kadar uzatmayalım."

"Elimden geleni yapacağım. Ama Jesse'yi eve getirdikten sonra düğününüzde tekrar görüşürüz."

"Hatırlatma bana." Asher ona şakacı bir şekilde bakıyor ve o da kıkırdıyor. "Seni görmekle ilgili değil ama iki ay içinde gerçekleşecek bir düğün planlıyorum. Ayrıldıktan bu kadar kısa bir süre sonra seni Londra'dan geri getirmek zorunda bıraktığım için üzgünüm."

"Ben olsam kaçırmazdım. Yine de gelecek yıla erteleyebilirsiniz."

"Aynı anda hem ev inşa edip hem de düğün yapmakla uğraşamam. Hayır, teşekkürler."

Melissa ve Jordan'ın gelecek yıl inşa edecekleri ev hakkında bir dakika daha sohbet ettikten sonra Ash tekrar yola çıkmamız gerektiğini söylüyor. Tekerlekli bavullarımdan birinin sapını tutuyorum ama sırt çantama uzandığımda Ash tarafından engelleniyorum.

"Ben hallederim." Onu omzuna atıyor ve benim büyük valizimi sapından tutuyor.

"Sırt çantamı alabilirim."

"Zaten taşıyorum," diye yaylım ateşi açıyor.

Gözlerimi devirmek istiyorum, ama içten içe bu jest yüzünden midem ısınıyor. Ön kapıyı açıyor ve sıcak yaz havası içeri doluyor. Saçlarımı at kuyruğu yaptığımı memnunum. Saçlarımı açamayacak kadar bunaltıcı.

Kaldırıma çıktığımızda Winnie the Winnebago'ya -ya da Winnie the Pooh mu demeliydim? Beklediğimden çok daha büyük ve güzel, en azından

Dışarıda. Henüz görmediğim için içi hakkında konuşamam. Yıpranmış krem rengine boyanmış uzun kutu çerçevesi, yanları boyunca uzanan soluk bordo şeritleri ve ünlü W logosuyla karavan kesinlikle eski bir görünüme sahip. Karavan hiçbir şekilde gösterişli değil ama Asher ona iyi bakıyor gibi görünüyor.

Ona bakmaya devam ederken bir an "Ne yapıyorum ben?" diye düşündüm. Bu karavan önümüzdeki yirmi gün boyunca yaşayacağım yer. Asher ile. Tek gecelik ilişkim, Asher. En iyi arkadaşımın kardeşi, Asher.

"Herhangi bir noktada otele ihtiyacınız olursa Ash'e söyleyin. Eminim birkaç oda bulacaktır. Ya da bir oda," diyor Melissa kulağıma sessizce, Asher karavanın depo bölümünü açarken. Oldukça uzakta olduğu için ne dediğini duyamıyor.

Ona dönüyorum ve dilimi şaklatıyorum. "Böyle bir şey olmayacak."

Gülümsemesi tuhaflaşıyor ve bedenimi ona dönük olacak şekilde çeviriyor, elleri pazularımı kavırıyor. "Bunu sadece bir kez söyleyeceğim." Sesini alçaltıyor ve dudaklarını kulağıma dayıyor. "Ash'e katlandığın bu çizgiyi aşmak istediğin bir noktaya gelersen, çizgiyi aş. Bu senin yolculuğun, yapılacaklar listen, eğlenme zamanın. Kendine uyman gereken tüm bu kuralları ve rehberleri verme. Spontane ol ve yaşa Jesse. Bunu hak ediyorsun."

Beyanı içime işliyor ve burnumun direği sızlıyor. Haklı olduğunu biliyorum. Ölmeden önce yapılacaklar listesinin tüm amacı daha önce hiç yapmadığım şeyleri yapmak, kendimi konfor alanımdan çıkarmak. Ama Ash ile durum farklı. Tehlikeli bölgeye girmeme izin vermeyeceğim.

Boğazımda biriken duyguyu yutkunarak bastırıyorum ve gözlerim cam gibi olmadan önce gözlerimi kırptırıyorum. "Teşekkürler, Melissa. Seni seviyorum."

Sanki söylediği önemli bir şey değilmiş gibi beni başından savıyor. "Ben de seni seviyorum. Bütün zaman boyunca seni takip edeceğim." Göz kırptırıyor.

"Bu çok ürkütücü."

"Sosyal medyada, seni aptal."

"Biliyorum, ." Gölümsüyorum.

"Sırt çantasını buraya mı koymamı istersiniz, yoksa yanınızda mı olsun?" Ash bize sesleniyor.

"Benimle," diye cevap veriyorum ve yanımdaki bavulu işaret ediyorum. "Bunu da yanımda getireceğim." Elimdeki valizde yolculuğumuzun ilk bölümünde ihtiyacım olacak giysiler var; Yellowstone'a gidip Old Faithful'u göreceğim, Kaplıcalar'da bir mola vereceğim, sonra da Oregon Sahili'ne gideceğim. Gerektiğinde aşağıya koyduğu çantadan da bir şeyler alabilirim.

"Harika," diye bağılıyor kapıyı kapatmadan önce.

Milyonlarca kez vedalaşmışız gibi hissetsem de Ash ve ben Melissa'ya bir kez daha sarılıyoruz. Ash benim için karavanın kapısını açarken o da çocuğunu anaokuluna gönderen gururlu bir anne gibi beni izliyor.

"İyi çocuklar!" diye bağılıyor.

Ash kıkırdıyor ve ben de önümüzdeki yirmi gün için yeni evime doğru merdivenlerden çıkıyorum. İşte bir şey yok.

Bölüm irteen

Asher

Evimin kapısını kapatmak için dönüyorum, bunu yaparken gözlerim son bir kez kız kardeşimin gözleriyle buluşuyor. "Dikkatli ol" diyor ve bana göz kırpmıyor. Burnumu kıvırıyorum ve o da başını geriye atıp gülüyor. Kapıyı kilitleyerek kahkahalarını kesiyorum ama yine de gülümseyerek sırt çantası hâlâ omzumda asılı olan Jesse'ye doğru yürüyorum.

Etrafına bakarken sırtı bana dönük ve gözleriyle her şeyi incelerken kalbimin göğsümde çarptığını hissediyorum. Bu noktadan Winnie'nin ön tarafını, sürücü ve yolcu koltuklarını, içinde durduğu oturma alanını ve mutfak/yemek alanını görebiliyor. Onun burada olması gerçeküstü bir his, özellikle de birlikte geçirdiğimiz ilk geceden sonra bana mesaj atmasını umuyordum. Şimdi o burada ve yaklaşık bir ay boyunca aynı alanı, aynı havayı paylaşacağız.

Kendimi dizlerimin üzerine çöküp insanlığın bildiği her tanrıya, tanrıçaya, ilaha ve ruhani varlığa bunun artık benim hayatım olduğuna dair bir dua göndermek isterken buluyorum. Geçici olduğunu biliyorum ama bunu onun için özel kılmak istiyorum. Sonunda daha fazlası olursak, teşekkür etmek için dua etmekten fazlasını yapacağım, hayatımı bunu mümkün kılan kişiye adayacağım.

Gözlerimi kapadım ve sessizce içime çektim. Tuhaf davranmayacağıma dair kendime söz verdim. Ona bu süreçte sadece arkadaş olacağımızı, seks olmayacağını söyledim. O aksi yönde bir karar almadıkça bu sözümü tutmayı planlıyorum, bu da gelecek planları fantezilerimi ve bir gün ona Bayan Jamison demeyi şimdilik kontrol altında tutmam gerektiği anlamına geliyor. Zor olsa bile.

"Evine hoş geldin," diye bağırdım.

Bakışlarımı karşılamak için dönüyor ve ellerini önünde kavuşturuyor. "Teşekkürler."

Yüzü bana dönükken kaşlarının çatıldığını ve gülümsemesinin neredeyse hiç gülümseme olmadığını görebiliyorum. Ayrıca ellerini sıkıyor. "Gerginsin," diyorum.

Dudaklarının arasından yüksek sesle bir nefes üflüyor ve garip bir şekilde gülüyor. "Üzgünüm, bunun sizinle bir ilgisi yok. Bu sadece

-"Bunun olduğuna inanamıyorum."

Ben de aynı şeyi söylemek istiyorum ama onun yerine bir adım öne çıkıp sırt çantasını yere bırakıyorum. "Gerçekleşiyor ve gergin olmanı gerektirecek bir şey yok. Birbirimizin yapılacaklar listesini kontrol etmek için yolculuğa çıkan iki arkadaşız, unuttun mu?"

"Anlıyorum." Başını sallıyor. "Ancak, bana yapılacaklar listeni gösterdiğini hatırlamıyorum."

Ellerimi ceplerime sokuyorum ve sırtıyorum. "Sana söyledim, bu bir sürpriz. Aslında bugün ilkinin üstünü çizeceğiz."

Jesse bana şüpheyle bakıyor. "Benimkini gördüğünü düşünürsek, bunun hâlâ adil olduğunu düşünmüyorum."

"Doğru. Ama kendimi savunmam gerekirse, bana tamamlanmamış versiyonu gösterdiniz."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Üzerinde çizikler olan bir şey hatırlıyor gibiyim." Jesse'nin yanakları ve boynunun derisi parlak bir pembeye büründü.

"Neden bilmiyorum."

"Tabii ki yok." Kıkırdıyorum. Onun üzerini çizdiği ve kız kardeşimin yorumunu bıraktığı maddeyi unutmamın imkanı yok.

- Bir erkeğe hükmetmek

Aletim seçiriyor ve bu fikri aklımın bir köşesine itiyorum. Bu konuyu açtığım için götün tekiyim ama eşyalarımın sürpriz olmasını istiyorum. Dahası, bu konuyu açtığımda tepkisini görmek, bunun onun için hâlâ bir olasılık olup olmadığını anlamak istedim. Çünkü ben çok daha istekli bir katılımcı olurdum. Seksin işin içine girmesine bile gerek yok.

Ancak bu tartışma çok daha sonra gelebilir. Önce kolay maddelerle başlayacağız.

Jesse ağzını tekrar açıyor, ama kelimeler yerine küçük bir nefes veriyor. Gözlerim bu mükemmel zamanlamalı dikkat dağınıklığının kaynağına kayıyor: kedim GusGus.

"Sen gelmiş geçmiş en sevimli kedi değil misin?" Jesse onu sevmek için çömelirken miyavlıyor.

"Yakışıklı olmayı tercih ediyor."

Gus bacaklarının etrafında daireler çizmeden önce eline kafa atarken bana bakıyor. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Evet."

"Onunla sık sık konuşuyor musunuz?"

"Hey, en azından üzerinde kendi kanımla çizdiğim bir surat olan bir voleybol topu değil."

Homurdanıyor ve dikkatini tekrar kedime veriyor. Bu tatlı etkileşimi izliyorum ve çenesinin altını kaşıyıp ona her türlü şirin ismi takarken içimde bir kıskançlık duygusunun gezindiğini hissediyorum. Harika, şimdi de kedimi kıskanıyorum. Kendimi toparlamam lazım, hemen.

"Bir tur ister misin?" Ben sorarım.

Jesse sırtıyor, gülümsemesi artık mutlu ve omuzları gerginlikten kurtulmuş. Kahretsin, GusGus çok iyi. Belki de onu şu duygusal destek hayvanlarından biri olarak sınıflandırmalı ve ona küçük bir yelek al.

"Evet, bu harika olur," diye yanıtlıyor.

Kedimin kafasına son bir vuruş yaptıktan sonra boyunun tamamını gösterecek şekilde ayağa kalkıyor ve ben de etrafı gösteriyorum. "Bu otuz beş ayaklı bir etiket aksiyon modeli. Gördüğünüz gibi oldukça geniş ve yeni mobilyalar ve aletler de dahil olmak üzere içerideki pek çok şeyi yeniledim."

"Beklediğimden çok daha büyükmüş."

"Sürmeyi ve park etmeyi öğrenmek çok zordu. Başlangıçta benim için en büyük sorun buydu, ancak bir kez alıştıktan sonra ikinci doğam haline geldi."

Kaşlarını çatıyor. "Tüm bu sürüşü yapmak istediğine emin misin? Seyahati planladığımızda listeyi kısaltmaktan mutlu olacağımı söylemiştim. Yirmi gün için çok fazla yer var ve-"

Sarmal olmasını engellemek için elimi kaldırdım. "Sana söyledim, araba kullanmak benim için sorun değil. Dinlenmem için iyi miktarda mola içeren sağlam bir planımız var."

"Gerçekten emin misin?"

"Olumlu. Eğlenceli olacak. Özellikle de listemde seni götürmeyi planladığım yerleri gördüğünde."

Jesse şakacı bir şekilde bana bakıyor ama ben sadece kıkırdıyorum. "Burası yaşam alanı," diyorum ve aralarında küçük bir masa bulunan iki kot mavisi uzanma koltuğunu ve eşleşen bir kanepayı gösteriyorum. "Bu kanepa gerektiğinde yatağa dönüşebiliyor ama siz arka odada kalacaksınız."

Başını sallıyor, ben de devam ediyorum.

"Sonra buzdolabıyla birlikte tam donanımlı bir mutfagımız var. Bir gaz ocağı, küçük bir kiler ve bir mikrodalga fırın var." Buzdolabının kapağını açtığımda tamamen dolu olduğunu görüyorum ki bu benim için anormal bir durum. "Dün bir market alışverişi yaptım. Umarım sakıncası yoktur ama Melissa'ya nelerden hoşlandığını sordum ve glütensiz olduğunu ve yulaf sütü tercih ettiğini söyledi. Senin için bir sürü glutensiz dürüm, kraker ve hatta biraz kurabiye aldım. Ne istersen alabilirsin."

Bir şey söylemeyince buzdolabını kapattım ve onu halde buldum. Ve eğer onu doğru okuyorsam.

Ağla. "Jesse, bir şey mi yaptım? Eğer bir şeyi beğenmezsen
_."

"Hayır." Başını sallıyor, gözlerini hızla kırıştırıyor. "Bunların hepsi harika, harikadan da öte. Sana ne kadar borçlu olduğumu söyle."

Melissa harcamalar konusunda her şeyi dengede tutmaya çalışacağı konusunda beni uyardı. Param olduğunun bir sır olmadığını biliyorum ve okuduğu bir makale hakkında yaptığı küçük bir yorumdan dolayı Jesse'nin iş geçmişimi bildiğinden oldukça eminim. Ona bunu sorma şansım olmadı çünkü konuyu değiştirdi. Sonuç olarak, Jesse bir şeylerin ödemek isterse ve bunu talep ederse, elbette ona izin veririm. Ama glütensiz atıştırmalıkların parasını ödemesine izin verirsem ne olayım, zaten bu kadar pahalı olmaması gereken bir şey.

"Bana geri ödeme yapmana gerek yok. Ama istersen, yapılacaklar listemin ilk sırasında bana atıştırmalık bir şeyler ısmarlayabilirsin," diyorum.

"Ölmeden önce yapılacaklar listende atıştırmalıklar mı var?" "Elbette, atıştırmalıklara bayılırım."

Devam etmesini işaret ettiğimde cevap vermeyince inliyor. Ona kıyafetlerini asabileceği ve ayakkabılarını koyabileceği dolap alanını gösterirken arkamdan geliyor. Daha sonra ona, yenilediğim güzel bir duşu, standart bir tuvaleti ve lavabosu olan banyoyu gösteriyorum, ardından yatak odama giriyoruz. GusGus çoktan yatağın ayak ucunda küçük bir tüy yumağı haline gelmiş ve mırıltıları havayı dolduruyor.

"Burası benim odam," diyorum Gus'ı nazikçe okşayarak. Göbeğini kaşıyabilmem için yana yatıyor ve Jesse kıkırdıyor. Kıkırdama çok tatlı ve melodik bir ses ve onun benimle odamda, yatağımın bu kadar yakınında olmasından dolayı beynimde dönüp duran uygunsuz düşüncelere yardımcı olmuyor.

Bakışlarım lacivert yorgan ve uyumlu yastıklardan, yeşil pamuklu basit bir şort ve krem rengi düz bir tişört giymiş yumuşak ve kıvrımlı vücuduna gidiyor. Yüzündeki gülümseme o kadar masum görünüyor ki, geçen gece yaptığı gibi çarşafı kavrarken bacaklarının arasında beni düşündüğünden şüpheliyim.

Gözlerimi ondan kaçırıyorum ve kendimi toparlamak için Gus'a odaklanıyorum. "Kedi çoğu gece burada benimle uyuyor ama kapını aralık bırakırsan seni ziyarete gelebilir."

Benim yorumum üzerine mırıldanıyor ve ben de bizi bir sonraki odaya, karavandaki son odaya geçiriyorum. "Burada kalacaksınız."

Jesse içeri girdi ve etrafına bakındı. Gözleri orman yeşili yorganlı ikiz yataktan, üzerinde dizüstü bilgisayarım da dahil olmak üzere çeşitli eşyalar bulunan masaya, sonra tekrar yatağa gidiyor. Konuşmadan önce bunu birkaç kez yapıyor. "Burada uyuyamam."

"Ne? Neden?" diye sordum. "Yerleşim planı yüzünden mi? Karavanın geri kalanına için benim odamdan geçmek zorunda kalmanın biraz can sıkıcı olduğunu biliyorum, ama size en fazla mahremiyeti sağlıyor."

"Oh." Çenesi titriyor. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Üzgünüm, sanırım bir şeyler söylemeliydim."

Başını sallar. "Hayır, sorun değil."

"O zaman sorun ne?"

"Burası senin ofisin."

"Sanırım buranın bir ofis olduğundan da bahsetmiştim, değil mi?"

"Bunu söylediğini hatırlamıyorum. Ash, tüm alanını ele geçiremem. Kendin için çalıştığını ve çok fazla boş zamanın olduğunu söylediğini biliyorum ama yapman gereken şeyler varsa sana engel olmak istemem. Çekyatta uyuyabilirim!"

Ona doğru bir adım atıyorum ve elimi nazikçe omzuna koyuyorum. "Sakin ol, Jesse Jesse'yi aradı."

Aramızdaki aptalca şaka onu rahatlatmışa benziyor. "Üzgünüm, sadece hayatını mahvedeceğimden nefret ediyorum."

"Bu büyük bir sıçrama." Kıkırdıyorum. "İnan bana, değilsin. Hem de hiç. Hatta daha da ileriye gittiğini söyleyebilirim. Yolda yalnız olabilirsin ve fark etmediysen Winnie büyük biri. Sonunda onu biriyle paylaşabilmem çok güzel."

Güzel ela gözleri sanki bir yalan arıyormuş gibi benimkilere bakıyor. Sonunda çenesini eğiyor. "Eğer gerçekten eminsen."

"Kesinlikle. Artık bunu yapma. Emin olup olmadığımı son kez sorduğunu duymak istiyorum, tamam mı? Seni burada istemeseydim, en başta evet demezdim. Şimdi, hadi, seni yerleştirelim."

Saatime bakıyorum ve zamanı görüyorum. Bu sabah erkenden yola çıktık, yani saat yedi buçuğa yaklaşıyor. da bana şunu hatırlatıyor... Bu gösteriyi yola koymadan önce bir ya da on kahve içebilirim.

"Koyu kızartma sever misin?" Mutfak alanına doğru geri dönerken ona soruyorum.

"Başka türlü kahve var mı?"

Midemde bir sıcaklık oluşuyor ve sırtıyorum. "Hayır, yok." Buzdolabına uzanıp sevdiğim koyu Fransız kızartmasıyla yapılmış iki kutu soğuk demleme alıyorum. Birini eline aldığıında, ona istediği yere oturmasını söylüyorum - ya da isterse, ön yolcu koltuğunda bana katılabilir.

Memnuniyetle yolcu koltuğunu seçiyor, kemerini bağlıyor ve kahvesini bardaklığa koyuyor. Ben de kendi kutumu tezgâhın üzerine koyup bir süre onu izliyorum. Telefonunu çıkarıyor ve koyu renk saçlarındaki farklı kahverengi tonlarına ve bir şeye gülümsediğinde gözlerinin kenarlarının kırışmasına kadar her ayrıntısını ezberlemem için bana zaman veriyor.

Evet, Jesse'nin benim yerimde olmasına çok alışabilirim. Alışmaktan da öte. Umarım bu süreçte kalbim kırılmaz.

Bölüm On Dört

/esse

"Kaset dinlediğine inanamıyorum," diyorum otoyolda ilerlerken, hoparlörlerden The Beatles'ın sesi geliyor. Son altı saattir araba kullanıyoruz ve şu ana kadar düşündüğüm gibi garip olmadı. Asher ve ben rahat bir şekilde ileri geri sohbet etmeye başladık, şimdiye kadar sadece iki kez benzin ve tuvalet molası için, bir kez de öğle yemeği için durduk. Onun için bir Subway sandviçi, benim için de salata... Tanrım, ekmeği özlemişim.

"USB yuvaları takabilirdim ama buna karşı çıktım. Winnie'nin pek çok yerini yeniledim ama 1990'ların cazibesini de korumak istedim. Kasetler bana çocukken babamla birlikte eski Woody Wagon'umuzla yaptığımız yolculukları hatırlatıyor."

Woody Wagon terimi, ailemin minivanının arka koltuğunda ablamla birlikte otururkenki anılarımı canlandırıyor. "Tanrım, o arabalar kız kardeşimle benim aramda paylaşılan pek çok çürüğün kaynağıydı."

"Çürükler mi?" Asher soruyor.

Başımı salladım. "Sanırım bu Wisconsin'e özgü bir şey? Ya da belki kız kardeşimle ben uydurmuşuzdur. Ama bir tane gördüğümüzde birbirimize vururduk. VW Bugs ile aynı şey."

"Sümüklü böcekleri duymuştum ama Woody Wagon'ları duymamıştım." Kıkırdıyor. "Demek bir kız kardeşin var? Madison'da mı yaşıyor?"

Başımı sallıyorum. "Kocası ve köpekleriyle Arizona'da yaşıyor."

"Sık sık ziyaret eder misiniz?"

"Yılda bir kez gitmeye çalışıyorum ama son birkaç yıldır hiç gitmedim." Asher'ın bana nedenini sormasını bekliyorum, çünkü ona kalp rahatsızlığımdan bahsetmek için mükemmel bir fırsat vermiştim, ama tek yaptığı başını sallamak.

Bir süre sonra, "Arizona'yı daha serin olduğu zamanlarda ziyaret etmeyi seviyorum. Yazları çok sıcak oluyor."

"Ben de öyleyim! Sıcak küvetinde oturmayı seviyorum ama hava zaten sizi canlı canlı kaynatırken bunu yapamazsınız."

Hoparlörlerden tanıdık bir şarkı gelirken Asher, "Gerçekler," diye onaylıyor. Sanırım bu The Beach Boys. "Bu şarkıya bayılıyorum," diyor ve sesi açıp elini bacağına koyarak ritme eşlik ediyor. Müzik olmadığında bile bunu çok sık yaptığını fark ettim.

"Kasetlerinizi internetten mi alıyorsunuz?" diye sordum.

"Bazen. Plak dükkanlarından ve bit pazarlarından çok şey alıyorum." Asher'ın profilini inceliyorum: iyi kesilmiş sakalı, yuvarlak çenesi, mükemmel görünen kıvrıkcık saçlar. Tam onu çözdüğümü sandığım anda beni yine şaşırtıyor. Eski müzikleri ve bit pazarlarını sevdiğini bilmeliydim ama yine de asla tahmin edemezdim. Kamp yapmaktan ve açık havadan nefret eden ve bir kol ve bir bacağa mal olan kıyafetleri satın almaktan ve giymekten korkmayan Melissa'dan son derece farklı.

Birkaç uzun an boyunca aramızda hiçbir kelime geçmiyor ve ben yanımdan geçen manzaraya bakıyorum. Güney Dakota'nın inişli çıkışlı tepeleri ve ovaları, bizi Minnesota'ya geri götürecek bir çıkıştan geçmeden önce bakışlarımla buluşuyor.

Buraya gelmek için eyalet boyunca araba kullanırken olduğu gibi aklım Kate'e kaydı. Minnesota'yı ziyaret ettiğim birkaç seferden biri onu ziyaret etmek içindi. O ve bir başka lise arkadaşımız Minneapolis dışında özel bir üniversiteye gidiyorlardı. Parmaklarım telefonumu çıkarıp şehirden ayrıldığımı ona bildirmek için kaşınıyor ama barda olanlar ve ertesi gün attığı mesaj yüzünden hâlâ buruk hissediyorum.

"İyi misin?" Ash sorar.

Onun bu yorumu, ekşimiş ve buruşmuş yüz hatlarım hakkında bana ipucu veriyor. "Evet, ben iyiyim." Yüzümü rahatlatmaya çalışıyorum ama hâlâ yarı çatık kaşlıyım.

"İyi her zaman iyi değildir. Dökül bakalım, Jesse."

Pamuklu şortumun paçalarını karıştırıyor, bunu nasıl ifade edeceğimi ya da ona söyleyip söylememem gerektiğini tartışıyorum.

"İstemiyorsan söylemek zorunda değilsin," diye bir an sonra beni temin ediyor. "Ama önümüzdeki bir ay boyunca yakın yerlerde olacağımızı düşünüyorum. Ve biz arkadaşız, değil mi?"

Arkadaşlar. İyi ya da kötü, öyle olmamız gerektiğini söylemiştim.

Yanımdaki bardaklıkta duran sudan bir yudum alıyorum ve tekrar manzaraya bakıyorum. "Geçen gece barda benimle birlikte olan kadını hatırlıyor musun?"

Bakışlarımı tekrar Asher'a çeviriyorum, büyük direksiyonu daha sıkı kavradığı dikkatimi çekiyor. "Hatırlıyorum. O pislik barmenle gitti."

İçkisini almaya çalışırken ne kadar sinirli görüldüğünü düşünüyorum ve dudaklarımın kenarları çekiliyor. "İşte o. O gece benim ekürim olmak için oradaydı ya da en azından öyle olması gerekiyordu. Sonunda barmen Luke ile ayrıldı."

Ash başını sallar. "Evet, sen gittikten kısa bir süre sonra gittiler. Başka bir barmen gelip onunla yer değiştirene kadar içkimi alamadım."

Ellerimi kucağımda birleştiriyorum. "Neden çekip gittiğimi bilmek ister misin?" Başını sallıyor, ben de devam ediyorum. "Arkadaşım onunla flört başladı, o da kız isterse onunla yatacağını açıkça söyledi. Sonra onun yerine benimle yatmasını sağlamak gibi parlak bir fikre kapıldı."

"Ciddi misin?"

Ash bunun beni neden rahatsız ettiğini sormadığı ve arkadaşımın davranışından da aynı derecede rahatsız olmuş görüldüğü için kendimi onaylanmış hissediyorum. "Çok ciddiym. Çekip gittim çünkü o herifin acındırma malzemesi olmayacaktım, anlıyor musun?"

Ash bana cevap vermiyor, ama parmak eklemlerinin direksiyonda beyazlaşmasından ve dudaklarının sert bir çizgi halini almasından kızgın olduğu belli oluyor.

"Pardon, çok mu fazla oldu?" Bir dakika sonra hala bir şey söylemediğinde soruyorum.

"Hayır." Nefes veriyor. "Hayır, sadece senin için kızgıyım. Arkadaşlar arkadaşlarına böyle davranmamalı." Direksiyonu tutuşu azalıyor ve başını çevirip kısa bir an için bana bakıyor. "Bilgin olsun diye söylüyorum, sen kimsenin acıyacağı biri değilsin. Her erkek seninle birlikte olduğu için çok şanslı ve onurlu olmalı. Ben öyleydim, biliyorum."

Sözleri çok tatlı ama yıllarca erkekler tarafından seçilmemek, vasat bir eski sevgili ve birkaç kötü randevunun yanı sıra insanların durumumdan dolayı bana acıdığını hissetmek vücudumun her zerresine işlemiş durumda. Bu yüzden, birlikteyken bana kendimi iyi hissettirmiş olsa bile ona inanmak benim için zor. İyiden de öte.

Düşünceleri bir kenara itiyorum ve teşekkür etmek için küçük bir gülümsemeyle yetiniyorum. "Günün sonunda, muhtemelen bu kadar kızmamalıydım, ama sonra nişan partisinde seninle karşılaşmadan hemen önce mesaj yoluyla bana onu tekrar teklif etti. 'Eğer onunla tekrar denemek istersen, iyi bir yatıştırıcı' olduğunu söyledi. Bahse girerim o da kabul eder."

"Vay canına," diye nefes alıyor Asher. "Aynen benim düşüncelerim."

"Lütfen bana onu azarladığını söyle."

Omuz silkiyorum. "Belki de yapmalıydım ama o zamandan beri onu görmezden geldim. Ona senden bahsetmedim. Ona bu yolculuktan da bahsetmedim. Kendimi kötü hissediyorum ama ona durumla ilgili ne söyleyeceğim ya da bir şey söyleyip söylemeyeceğim konusunda kararsızım. Bana yardım ettiğini düşündüğünü biliyorum." "Yüzleşmekten de nefret ediyorum" demeden önce bir nefes alıyorum.

Asher yine sessiz, ama genelde dost canlısı olan yüz hatlarında soğuk bir öfke kaynıyor. "Bir fikrim var," diyor. "İstersen hayır diyebilirsin."

Bir araçtaki normal bir yolcu koltuğundan çok bir yatar koltuğa benzeyen mavi koltuğa daha da gömülüyorum. "Tamam, ne oldu?"

"Telefonunu çıkar."

Ona bakıyorum, bir an kafam karışıyor ama sonra dediğini yapıyorum. Görebileceği şekilde tutuyorum. "Şimdi ne olacak?"

"Şimdi yapılacaklar listenden bir maddeyi kontrol ediyoruz."

Telefonumu kullanmayı da içeren bir madde bulmak için beynimi zorluyorum ama elim boş dönüyorum. "Anlamıyorum," diyorum.

"Yanılıyorsam söyle, ama bana anlattıklarına bakılırsa, arkadaşına mesaj atıp ona nasıl hissettiğini söylemek normalde hayır diyeceğin bir şey mi?"

Farkına varıyorum ve Ash'in sadece çok dikkatli değil, aynı zamanda zeki olduğunu düşünmeden edemiyorum. "Bilmiyorum Ash. Belki de boş vermeliyim. Muhtemelen böylesi daha iyi."

"Gördün mü, az önce hayır dedin."

"Teknik olarak, 'bilmiyorum' dedim."

"Anlambilim," diyor.

Kıkırdamayı başarıyorum ve telefonumun ekranına bakıyorum. Haklı, normalde bunu yapmazdım. Geçen geceki partide yapmak istediğimde bile yapmadım.

"Bak, Jesse," diye ekliyor Ash. "Yapmak zorunda değilsin. Ama söyledikleri, sözleri seni incitti. Tahminimce bu sana söylediği ilk incitici sözler de değil."

"Doğru tahmin ettin," diyorum. Kate ve ben yıllardır arkadaşız ve şu anki durumun kanıtladığı bir şey varsa o da Kate'in açık sözlü olduğu ve kişisel iğneleme olarak algılanabilecek açıklamalar yaptığıdır. Muhtemelen onun yorumları yüzünden annemin söylediklerinden daha fazla gözyaşı dökmüşümdür - ki annem beni ağlatan pasif-agresif yorumların kraliçesi olduğu için bu da bir şey ifade ediyor.

Düşündüm de, Kate ve annemin pek çok ortak noktası var, özellikle de görünüşüm ya da yaptığım seçimler hakkında yorum yapma eğilimleri. Her zaman rahat bırakmalarını dilediğim şeyler hakkında.

"Ona nasıl hissettiğini mesaj at." Ash'in sesi düşüncelerimi böldü. "En kötü ne olabilir ki?"

Ötüyorum. "Kate kendini tehdit altında hissettiğinde çabuk sinirlenir. Sanırım olabilecek en kötü şey sinirlenmesi ve benimle bir daha konuşmaması."

"Peki bu nasıl hissettiriyor?"

Bir an düşündüm, on beş yaşımdan beri sahip olduğum bir arkadaşım olmadan yaşayacağım bir hayatı hayal ettim. Birlikte çok anımız olduğunu biliyorum ve onu seviyorum ama beni kızmadan dinlemeye ya da duygularıma kulak vermeye bile istekli değilse, o zaman neden hayatımda olmayı hak ediyor?

"Hissettiriyor..." Duraklıyorum. "Ne hissettiğimi ona mesaj atmam gerekiyormuş gibi geliyor."

"Belki?" diye hafifçe iter.

Nefes alıp vermeden önce usulca kıkırdıyorum. Bu seyahate yapılacaklar listemi kontrol etmek için geldim ve cesur olmak istiyorum. Şimdi bunu kendim için yapmanın tam zamanı. Bir nefes daha alarak, geçen gece dans ederken hissettiğim cesareti topluyorum ve Asher'a ne istediğimi söylemenin nasıl bir his olduğunu hatırlıyorum.

"Tamam, ona mesaj atacağım."

"İşte bu!" Asher mutlulukla tezahürat yapıyor. Bu ses beni gülümsetiyor.

Kate'e bir mesaj açıyorum ve yazmaya başlıyorum. Söylemek istediğim her şeyi yazdıktan sonra kusacakmışım gibi hissediyorum. Cesaretimi kaybetmeden önce mesajı gönderiyorum.

"Sen mi ?" Ash ben bir dakika oturduktan sonra soruyor.

"Ben yaptım. Henüz okumadı ama işte olabilir."

Mırıldanıyor. "Bence telefonunu kapatmalısın." Gülümseyen profilinin yan tarafına bakıyorum. "Nedenmiş o?"

"Mesajı gönderdiniz, bu da yapılacaklar listenizdeki bir maddeyi sildiğiniz anlamına geliyor." Yüzünü hızla çeviriyor ve kaşlarını sallıyor. Bu harekete gülüyorum ve midemdeki bulantı biraz hafifliyor.

"Ama bu neden telefonumu kapatmam gerektiği anlamına geliyor?"

"Çünkü sen gönderdin. Telefonuna bakıp onun cevabı için kendini yormana gerek yok. Bununla daha sonra ilgilenebilirsin." Ash flaşörünü yakmak için duraklıyor. "Ayrıca, şimdi yapılacaklar listemdeki ilk maddeyi kontrol edeceğiz."

Merakla başımı eğiyorum ve pencereden dışarı baktığımda büyük bir tabela görüyorum. "Ciddi misin?"

Otoparka dönüyor ve daha geniş gülümsüyor. "Ciddiyim."

Park ettikten sonra motoru durduruyor ve ön camdan önümüzde duran devasa bir binayı işaret ediyor. Ancak, bu herhangi bir bina değil; bir saray. Ve herhangi bir saray değil, mısır sapı şeklinde kuleleri olan bir saray.

Dudaklarımdan bir kıkırtı dökülüyor ve telefonumu kapatıyorum. Gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor ve şekerçi dükkanına girmek üzere olan bir çocuk gibi görünüyor.

"Mısır Sarayı'na hoş geldin Jesse. Hadi klişe olalım."

Chap5er Fif5een

Asher

"KEYİF LİSTENİZDEKİ maddelerden biri Dünyanın Tek Mısır Sarayı'nı ziyaret etmek mi?" Jesse tereddüt ederek soruyor.

Mutlu bir şekilde başımı sallıyorum. "Mısırı severim."

"Yani, ben de biliyorum. Ama adını bile duymadım." "O zaman belli ki söylediğin gibi mısır hayranı değilsin."

"sevdiğimi söyledim, hayranı olduğumu değil."

"Aynı fark," diye cıvıldıyorum. Jesse başını sallıyor ve gülümsüyor. Bu gülümseme, bana arkadaşıyla olan durumunu anlattığından beri ona karşı hissettiğim kızgınlığı biraz olsun hafifletiyor. Onu daha rahatlamış gördüğüm için çok mutluyum ve bu durağın onun mesajını göndermesiyle mükemmel bir zamanlamaya denk gelmesine sevindim. Biraz temiz hava almaya ihtiyacımız vardı. Ya da en azından benim.

"Neredeyiz ki?" Jesse soruyor. "Mısır Sarayı."

Şakacı bir şekilde gözlerini deviriyor. "Hangi şehir demek istedim, çok bilmiş."

"Ohhh, şimdi anlıyorum. Mitchell, Güney Dakota'dayız. Bu gece için buradan bir saat uzaklıktaki bir kamp alanında kalacağız ama önce mısır."

"Pekala. Kedin iyi olacak mı?"

"Evet. Winnie'de tek başına kalmaya alışkın. Orayı seviyor." "Çok sıcak olmuyor mu?"

Kedim için duyduğu endişe göğsümü kabartıyor. "Telefonumda, ortam çok ısındığında bana haber veren bir uygulama var. Ona bir şey olmaz."

"Tamam, gidelim."

Yumruğumu sıkıyorum ve karavandan çıkmadan önce Gus'ın yemeğini ve suyunu kontrol ediyorum. Mısır Sarayı önümüzde beliriyor ve kahkahalarla gülmek istiyorum. Jesse'ye buranın ölmeden önce yapılacaklar listemde olduğunu söyledim ama doğruyu söylemek gerekirse, gezimizi planladıktan sonra Google'da araştırana kadar böyle bir yerin varlığından haberim yoktu. Yine de buranın harika görüldüğünü itiraf etmeliyim. Yani, kim mısır sevmez ki?

"Binanın üzerindeki sanat eseri mısırdan mı yapılmış?"

"Öyle!" İçeri girmeden önce durup sarayın yan taraflarındaki duvar resimlerine bakıyoruz. "Her yıl sanat eserlerini değiştiriyorlar. Mısır, buğday ve samandan yapılıyor. Sanatçıları sergilemenin ve turistleri içeri çekmenin bir yolu."

Jesse kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Sana söyledim, mısırı severim."

Gülüyor. "Biz gelmeden önce internetten okudun, değil mi?"

"Olabilir," diye şarkı söylüyorum.

Jesse ön kapıya doğru yürürken homurdanıyor ve ben de ona kapıyı açabilmek için hızlanıyorum. Yanaklarındaki hafif pembelik nabzımın hızlanmasına neden olarak bana teşekkür ediyor. İçeri girdiğimizde Jesse de benimle aynı anda nefes alıyor.

"Burası patlamış mısır gibi kokuyor!" Bir kahkaha patlattı.

"Bunu beklemiyordum."

"İnternetten okumadın mı?"

Sırıtıyorum. "Hayır, o detayı atlamış olmalıyım. Ama buranın popüler bir cazibe merkezi ve yerel bir mekan olduğunu biliyorum. Eğlence gecelerine ve etkinliklere ev sahipliğı yapıyorlar. Sanırım burada evlenebiliyorsunuz bile."

"İlginç," diye yanıtlıyor Jesse. "Buraya bir etkinlik için gelseydin muhtemelen bütün gece patlamış mısır yemek isterdim."

"Gerçekler", kabul ediyorum.

Çok geniş fuayenin ortasında durup etrafa bakıyoruz. Duvarlarda seyahat ve eğlence broşürleri ve turistlere yardımcı olmak için uzun bir masada duran bir kadın var. Kadın, mısır gibi görünmesi için sarılar, kahverengiler ve beyazlarla döşenmiş birkaç sütundan birinin önünde duruyor. Aptalca ama etkileyici.

Bakışlarım Jesse'yi tekrar bulduğunda, bir tabelaya bakıyordu. "Ücretsiz tura katılmak ister misin?" Gözleri bu soruyla parlıyor ve arkadaşına mesaj atmaya korkan kadının izleri artık yok.

"Bunun aptalca olduğunu düşünmüyor musun?" Ben soruyorum.

Yüzü ciddileşiyor ve başını sallıyor. "Bu senin yapmak istediğin bir şey, yani aptalca değil."

Duyarlılığı karşısında midem bulanıyor. "Ama bunu yapmak istiyor *musun*?"

"Tabii ki istiyorum! The Corn Palace'ı The Corn Palace'ta turlamayamayız. Bu suç gibi bir şey olmalı."

Onun kelime oyunu girişimine yüksek sesle bir kahkaha atıyorum ve yardım edin, ona zaten aşık olmasaydım, şimdi olurum.

"O zaman şu tura çıkalım," diyorum.

"Gidelim."

Jesse mısırını ısıyor, çiğnerken dudaklarına tereyağı bulaşıyor. Gülmemek için yanağımın içini ısıyorum ve ona bir peçete uzatıyorum.

"Al."

Çenesini eğip alt dudağını ısıyor, mısır başağını bir eline alıp diğer eliyle peçeteleri alıyor. "Teşekkürler. Bu mısır güzel ama dağınık. Denemek ister misin?"

Bunu bana dünyanın en doğal şeyymiş gibi sunduğunda, hayır demeyeceğim. "Elbette."

Sanırım normal bir insanın yapacağı gibi mısırı ondan almamı bekliyor ama ben öne eğilip tutmasına izin veriyorum. Onunla göz teması kurarken dudaklarım kulağın etrafını sarıyor. Jesse'nin bakışları benimkilerden ayrılmıyor ve ben tatlı ve tuzlu bir ısırık alırken o da dudaklarını yalıyor. Dişlerim taneleri kırdığı anda mısır suyu fışkırıyor ve bir lanetle geri çekiliyorum, bu deneyim kafamda olduğundan çok daha az seksi hale geliyor.

Jesse gülüyor. Sertçe. Lokmamı yutuyorum ve çok geçmeden ben de gülmeye başlıyorum. Kıkırdamaları bu kadar bulaşıcı olunca kendimi tutamıyorum. Peçeteye uzanırken "Çok dağınıktı," diye yorum yapıyorum.

"Yine de iyi, değil mi?"

"Evet, öyle. Şimdi çikolata kaplı kızarmış mısır tanelerini denemelisin." Keseyi ona uzattım.

"Hem kızarmış mısır tanesinin hem de çikolatanın tadını biliyorum. Çikolata kaplı olanın tadının nasıl olduğunu hayal edebiliyorum."

"Bu doğru olabilir ama aslında hiç yemedin." Keseyi oynatıyorum, ikramları sallıyorum.

"Peki." Temiz eliyle çantaya uzanıp bir tane alıyor ve ağzına atıyor. Isırırken çekirdeğin çıtırtısını ve ardından kulağa tatlı gelen bir inilti duyuyorum. Bu samimi ses doğrudan sikime gidiyor ve kendime A, etrafta ailelerin olduğu bir şehir işletmesinde olduğumuzu ve B, Jesse'yi böyle düşünemeyeceğimi çünkü onun sadece arkadaş olmamızı istediğini hatırlatıyorum.

Biraz daha dik oturuyorum. "Bağımlılık yapıyorlar, değil mi?" Atıştırmalıkları kendime doğru çekiyorum ve birkaç tane daha alıp ağzıma atıyorum. Otururken aramızda rahat bir sessizlik geçiyor.

Açık piknik alanında diğer turistler ve ailelerle birlikte yemeğimizi yemeye devam ediyoruz. Masaların etrafında koşuşturan iki çocuk elim sende oynuyor.

Jesse gözlerindeki yumuşaklıkla onları izlerken ilgiyle onu gözlemliyorum. "Çocuk istiyor musun?" Soruyu iyice düşünmeden soruyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve yediği mısır lokmasını yutuyor. Bankta daha dik oturuyor ve yarısı yenmiş mısırı yere bırakıyor.

"Özür dilerim," dedim. "Bu kişisel bir şeydi. Yapmamalıydım-"

"Hayır." Gülümsüyor. "Sorun değil. Beni hazırlıksız yakaladı, hepsi bu." "Özür dilerim," diye tekrar özür dilerim. "Bazen çenem düşüyor

Benimle gel."

"Lütfen özür dileme. Ağzın cazibenin bir parçası."

"Oh?" Ben soruyorum. "Söylemiyorsun."

Ne söylediğini fark eden Jesse'nin gözleri kısılr ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırır. "Aklında ne varsa söyle demek istedim."

"Ailem her zaman bir filtreye sahip olmadığımı söyler ki bu kısmen doğrudur. Bazen ağzım başımı belaya sokabiliyor, özellikle de aşırı uyarılmış ya da yorgunsam."

Sanki söylediklerim hakkında daha fazla şey sormak istiyormuş gibi gözlerini benimkilere diyor ama onun yerine başını sallıyor. Elim sende oynayan çocuklar yine yanımızdan geçiyor, kıkırdamaları ikimizi de gülümsetiyor.

"Sorunuzun cevabı karmaşık," diyor.

Odak noktam Jesse'ye dönüyor. Yüz hatları kasvetli olmasa da daha ağır. Tavrındaki değişiklikten, bu cevabın nereye varacağını bildiğimi düşünüyorum. Muhtemelen kalp rahatsızlığıyla ilgili.

Jordan partide o koca ağzını açtığından beri bu konuyu merak ettiğimi itiraf etmeliyim, ancak ona herhangi bir soru sormadım. Bu konuda konuşmaktan hoşlanmadığı çok açıktı, bu yüzden hiçbir şeyi zorlamak istemedim. Şimdi böyle rahatsız edici bir soru sorduğum için daha da kötü hissediyorum.

Bir şişe su açıyor ve bir yudum alıyor. Bitirdiğinde, bir süre daha oynayan çocukları izliyor.

Koltuğumda kayıyorum. "Jesse, cevap vermek zorunda değilsin. Sohbet etmek için sorduğum bir soruydu."

Başını iki yana sallıyor, gözlerimle buluşmadan önce bir yudum daha su içiyor. "Seninle bu konuşmayı yapmak istiyordum, bu yüzden bir bakıma konuyu açtığına sevindim."

Şaşkınlık kaşlarını çimdikliyor ve o da .

"Tanrım, hayır. Üzgünüm. Çocuk sahibi olmakla ilgili değil." Kendi kendine gülüyor. "Demek istediğim, seninle sağlık durumum hakkında konuşmak istiyordum."

"Sen-"

"Biliyorum," diye araya giriyor. "Bu yolculuk sırasında başımıza bir şey gelmesi ihtimaline karşı tüm tıbbi bilgilerim sende olmalı."

Jesse'ye bir şey olması fikri midemde kaygı kabarcıkları oluşturup patlatıyor. O çok genç, canlı ve başına iyi şeyler dışında bir şey geleceğini düşünmek beni hasta ediyor... Sanırım tam da bu yüzden benimle bu konuda konuşmadı. Sağlık bilgilerimi kimseye vermek istemediğimi biliyorum, özellikle de uzun süredir tanımadığım insanlara. Farklı muamele görmek asla eğlenceli değildir ve bu benim de deneyimlediğim bir şey.

Kendi suyumdan bir yudum alıyorum ve ellerimi önümde masanın üzerinde birleştirerek tüm dikkatimi ona veriyorum. "Tamam, can kulağıyla dinliyorum."

Jesse gülüyor ve şimdi gerçekten kafam karıştı. Biraz önce ciddiye ama şimdi kıs kıs gülüyor. Çok sevimli ama bunu neden yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok.

Sulanmaya başlayan gözünü siler. "Özür dilerim, kasıtsız kelime oyunu çok iyiydi."

Can kulağıyla dinliyorum. Mısır başaklarına bakıyorum ve gülüyorum. "Kahretsin, şimdi bunu bilerek bulmadığım için üzülüyorum," diyorum.

"Sorun değil, gülmeye ihtiyaım vardı. Ciddi ya da korkutucu bir Şey olduğunda gülmekle tanındığımı da belirtmeliyim. Bu durum birkaç kez başımı belaya soktu."

Jesse'nin bir cenazede ya da aynı derecede uygunsuz bir Őeyde güldüğü görüntüsü zihnimi dolduruyor ve beni gülümsetiyor. Onu bunu yaparken kesinlikle görebiliyorum.

"Tamam." Nefes alıyor. "ncelikle, söyleyeceğim her Şeye iyiyim diye başlamak istiyorum. Sahte iyi değil, gerçekten iyiyim. Size daha önce söylemeliydim ama kardiyoloğumdan seyahate çıkmak için izin aldım. Listemdeki her Şeyi yapabilirim. Katılamayacağım tek Şey bungee jumping gibi bir Şey. Umarım listende bu yoktur?"

"Bungee jumping yok,"
diyorum. "Güzel."

Başını sallıyor, sonra bileğini kaldırıp daha önce fark ettiğim mor kordonlu bir Apple saati gösteriyor. Ona bağlı gümüş bir Şeyi işaret ediyor ve görebilmem için bana uzatıyor. "Bunun üzerinde acil durum bilgilerim var."

Elini bırakır ve çantasını alır.

"Burada ayrıca ICD implantım nedeniyle kalbimin şok geçirmesi ihtimaline karşı üzerinde doktorumun numarasının yazılı olduğu bir sağlık kartım ve kalp krizi geirecekmişim gibi hissedersen alabileceğim nitro tabletlerim var." Bir anlığına yan keselerden birinden küçük bir cam şişe çıkartıyor ve bana doğru tutuyor.

"Eğer onlara ulaşamazsam, benim için alabilirsin. Atak belirtileri hissedersen, ki bunlar genellikle sol kol ağrısı, omuz ağrısı, çene ağrısı, sersemlik ve nefes darlığıdır, bir tanesini dilimin altına koyup çözülmesini beklerim. Eğer şok geçirirsem, bayılacağımı ve sonra kendime geleceğimi duydum, ancak bilincim kapalı kalırsa dokuz-bir-bir aranmalıdır."

Jesse beni incelemek için duraklıyor. Güvenceye ihtiyaım varmiş gibi görünüyor olmalıyım çünkü gülümsüyor, gözleri yumuşak. "Ama bunların hiçbiri olmamalı, Ash. Hepsi varsayım. Benim ICD

implant test edildi ve çalışıyor, tüm ilaçlarım görevini yapıyor ve kalp testlerim harika ıktı. Vücudum olabildiğince normal çalışıyor."

Çantasını yere bırakmaya başladı ama sonra durdu ve bir tp bir şey çıkardı. "Ayrıca çok fazla kan sulandırıcı kullanıyorum. Kötü bir kesik ya da başka bir şey olursa, normalden çok daha fazla kanamam olur. Bu toz pıhtı oluşmasına yardımcı oluyor. Umarım buna da ihtiyacımız olmaz ama burada. Daha fazlasına ihtiyacımız olursa diye sırt antamda bir tp daha var." İşini bitirdikten sonra tüpü çantasına geri koyuyor ve bana bakıyor.

Bana söylediğı bilginin gerekliğiyile ilgili duygularımın yüzüme yansımaması için elimden geleni yapıyorum ama bu çok zor. Yalan söyleyip bunu duymanın benim için korkutucu olmadığın söylemeyeceğim. Bunun korkutucu olmadığın düşünen birini bulmaya çalışıyorum. Jesse bana sağlık durumundan bahsettiğinde bunu daha kolay olacağın düşünmüştüm. Ancak hiçbir şeyin beni onun söylediklerini duymaya hazırlayabileceğini sanmıyorum. Geçen gece internetten Kawasaki hastalığın araştırdıktan sonra bile.

Hızlı bir araştırmaydı ve Jesse'ye yaşadıklarından dolayı daha fazla saygı duymamı sağladı. Tüm hikayesini bilmiyordum ama bir insanın yaşadığı şeylerle başa çıkabilmesi için güçlü olması gerektiğini biliyordum. Bunu şimdi daha da fazla hissediyorum ve bana sadece tıbbi ihtiyaçlarından ve olasılıklarından bahsetti.

Jesse koltuğunda kayar ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırır. "Eğeri geri dönüp eve gitmek istersen anlarım."

Bu yolculuğın daha başlamadan bitmesi fikri midemi bulandırıyor. "Ne? Neden?"

"Bunu duymak çok zordu. Ve şimdi yüksek sesle konuştuğum için fark ediyorum ki, The Corn Palace'ta sana çok fazla bilgi yüklemiş oldum. Bu tartışmayı yolculuğa çıktıktan sonra değil, yolculuk planını yaparken yapmalıydık."

O haklı olsa da, daha hazırlıklı olmak dışında başka bir nedenle bunu tercih ederdim. İlk yardım çantasına pudra ve ağır kanamalar için daha fazla bandaj koyardım. Onun arkasını kolladığımı ve Allah korusun bir şey olursa ona bakmaya hazır olduğumu bilmesini sağladım. Onun yerine kendimi aptal gibi hissediyorum. Jesse de onu burada istemiyormuşum gibi hissediyor.

"Geri dönmeyeceğim Jesse. Destansı bir yolculuk planladık ve sadece bir durağımız kaldı."

Sanki bir yalan arıyormuş gibi gözlerimin içine bakıyor. Doğruyu söylediğimi bildiğinden emin olmak için masanın öbür ucuna uzanıp elini tutma isteği duyuyorum ama yapmıyorum.

"Emin misin?" diye soruyor. "Bir an kusacak gibi oldun."

Suçluluk duygusu midemi kemiriyor ve onu en iyi şekilde rahatlatmak için ne söyleyeceğimi düşünüyorum ama yine de dürüst olmak istiyorum. "Yalan söyleyip bana anlattığın her şeyin beni etkilemediğini söylemeyeceğim, çünkü etkiliyor." Yüzü düşüyor ve bu sefer masanın öbür ucuna uzanıp elimi onunkinin üzerine koyuyorum ve sıkıyorum. "Sadece sana bir şey olması fikri korkutucu olduğu için Jesse. Ama ihtiyacın olduğunda sana nasıl yardım edebileceğimi bildiğim için mutluyum."

"Bir şey olma çok yüksek değil. Belki bir kesik olabilir, ancak kesik çok derin olmadığı sürece pıhtılaşma ajanı gerektirecek bir şey olmaz" diye ekliyor.

": Süper keskin bıçakları kendinizden uzak tutun."

Gözlerini deviriyor. "Bıçak kullanmayı biliyorum."

"Tanrıya şükür." Yumuşakça gülümsedim. "Ama ciddiym, bana anlattığına sevindim. Dürüst olduğun için teşekkür ederim. Eğer senin için bir sakıncası yoksa, bu bilgiyi yazabilir misin? Küçük bir ihtimal de olsa bir şey olursa unutmak istemiyorum."

Elimi isteksizce geri çekiyorum, teninin sıcaklığını şimdiden özlüyorum. Onun dokunuşunun dikkatimi dağıtmasıyla, nerede durup daha fazla pudra ve sargı bezi alabileceğimizi düşünmeye başlıyorum, belki bir nabız alabiliriz

Her ihtimale karşı parmak ucu için oksimetre. Ama bunu yaparsam garip hissetmesini istemiyorum.

"Elbette, yazabilirim." Gözleri tekrar benimkilere kaymadan önce ellerine bakıyor. "Ama bana bir söz verebilir misin?"

"Herhangi bir şey."

"Artık bu bilgiye sahip olduğunuza göre, lütfen bana farklı davranmayın. Evet, iki kalp krizi geçirdim. Evet, ICD'm var Bunların hepsini biliyorum ve hatırlatmanıza gerek yok. Bir sorun hissedersen size söyleyeceğime söz veriyorum. Üzerime gelinmesini ya da kararlarımın sorgulanmasını istemiyorum. Denetleniyormuşum gibi hissetmeden bu seyahatin tadını çıkarmak istiyorum. En başta bu konuyu açmakta tereddüt etmemin en büyük nedeni de buydu."

Zihnim söylediği her şeye yetismeye çalışıyor ama Jesse'nin onun kadar pozitif ve mutlu olduğu gerçeğine odaklanıyorum. Jesse'nin şu anda içinde bulunduğu ruhsal durumda olamayacak ya da böyle bir geziye çıkıp yapılacaklar listesindeki maddeleri tamamlayamayacak çok daha az şey yaşamış ve bunlarla yüzleşmiş insanlarla tanıştım. Ona gerçekten hayranlık duyuyorum ve umarım önümüzdeki ayın bir noktasında bana üstesinden geldiği şeyler hakkında daha fazla bilgi verir, çünkü onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

"Ash?"

Sonraki sözlerimi söylerken gözlerinin içine bakıyorum. "Sana farklı davranmayacağım."

"Gerçekten mi?"

"Benden bir şey yapmamı istersen, elimden gelenin en iyisini yaparım." Duraksıyorum. "Karşılığında senden bir söz isteyebilir miyim?"

"Bence bu adil."

"Yapacağını söylediğini biliyorum ama lütfen kendini kötü hissediyorsan ya da bir şey yapamıyorsan bana karşı dürüst ol. Ben sen değilim ve hiçbir şey varsaymayacağım. Bu, bir sorun varsa bana söylemen konusunda sana güvendiğim anlamına geliyor."

"Söz veriyorum," diyor tereddüt etmeden. "Teşekkür ."

Başımı sallayarak çenemi eğiyorum. "Ben de sana teşekkür ederim."

Jesse mısırını alıyor, ben de çikolata kaplı mısır tanelerimi alıyorum. Bir dakika daha sessizce yiyoruz, ikimiz de düşüncelere dalmışız. Bir dakika sonra gözlerim Jesse'ninkilere kaydığında bana bakmıyordu. Onun yerine yine etrafta koşuşturan çocukları izliyor. Bu kez ellerinde mısır başakları var ve anneleri onlara bağılıyor.

Jesse, bir elinde neredeyse bitmek üzere olan mısır koçanı, omuz hizasındaki siyah saçları hafif esintide dalgalanırken ve güneş etrafında parlarken büyüleyici görünüyor. Cebimden telefonumu çıkardım ve bir fotoğraf çektim. Kameranın sesini duyduğunda ne olduğunu görmek için başını çeviriyor.

"Fotoğrafımı çektin mi?"

Başımı sallayıp ona bakıyorum. Güzel, yumuşak ve doğal. Jesse diye bağılıyor. Görebilmesi için uzatıyorum ve gözleri uzun bir süre inceliyor. Bir şey söylemiyor ama bir süre sonra bana bakıyor, gözlerinde okuyamadığım bir duygu var.

"Neden aldın?" diye soruyor.

Telefonumu geri çekiyorum ve çevrenin birkaç fotoğrafını daha çekiyorum. "Sosyal medya hesabınız için fotoğraflara ihtiyacınız var. Mısır Sarayı'nı unutamam. Bir numaralı durak!"

Telefonumu yere bıraktım ve ona dönüp baktığımda, yüz hatlarında hayal kırıklığı gördüğüme yemin edebilirim, ama o bunu bir gülümsemeyle . Telefonumda onun samimi bir fotoğrafının olmasını mı istiyordu? Göğsümde umut ışıkları yanıyor ve ona gerçeği söylemeyi düşünüyorum. Onu kendim için almıştım - profili için fotoğrafa ihtiyacı olduğu doğru olsa bile, sosyal medya hesabı son saniye örtbasıydı.

"Teşekkürler," diyor mısırını yere bırakırken. "Telefonum yanımda olmadığı için neredeyse unutuyordum." Şimdi yüzü ekşiyor ve o konuşmadan önce ne düşündüğünü anlıyorum. "Sence Kate mesaj atmış mıdır?"

"Belki." Jesse'ye bir mısır tanesi fırlatıyorum ve tam gözlerinin ortasına isabet ediyor. Bana ters ters bakmadan önce şok olmuş gibi görünüyor.

"Bana mısırla vurdun."

"Öyle görünüyor."

Masanın üzerine düşen çekirdeği alıyor ve bana doğru fırlatıyor. Kafamın yanından uçup gidiyor ve neredeyse koşan bir çocuğa çarpıyordu. Nefes nefese kaldı ve ben bir kahkaha attım.

"Belki de yapılacaklar listene 'daha iyi nişan al' yazmalısın."

Jesse alay ediyor ama yüzü yine gülüyor, ki tam da amacım buydu. "Kaba!" diye bağıyor.

Kıkırdıyorum. "Hazır mısın keskin nişancı? Yola çıkmalı ve gece için kamp kurmalıyız."

Ellerini bir peçeteye siliyor ve başını sallıyor. Winnie'ye ulaşmak için binanın içinden geri yürümeden önce ayağa kalkıp eşyalarımızı atıyoruz. Ön kapıdan çıktığımızda onu durdurup Saray'ın bir fotoğrafını çekiyorum ve ardından arka plandaki mısır sanatıyla birlikte bir selfie çekiyorum. Jesse'den fotoğrafı beğendiğine dair onay aldıktan sonra nazikçe omzuma vuruyor.

"The Corn Palace olmasını istediğiniz her şey miydi?" diye soruyor.

Birlikte geçirdiğimiz öğleden sonraya dair anılarım zihnimde bir film gibi oynaşıyor. Yaptığımız tur, aptalca mısır kelime oyunlarına birlikte gülmemiz, her şeyin tereyağlı patlamış mısır gibi kokması. Jesse'nin duvar resimlerine kocaman gözlerle ve şaşkın gülümsemelerle bakmasını izlemek, sonra onun hakkında daha çok şey öğrenmek ve onu daha iyi anlamak. İddia ediyorum ki bu, tanıştığımız geceyi saymazsak, hayatımın en güzel günlerinden biriydi. En iyi tarafı da bunun sadece ilk durağımız olması. Daha yeni başlıyoruz.

"Daha fazlasıydı," diye cevap verdim.

On Altıncı Bölüm

/esse

Akşam için Güney Dakota'daki kamp alanına yaklaşıyoruz ve ben henüz telefonumu açmadım. Ayrıca Asher'ın çocuklarla ilgili sorusuna hiç cevap vermediğimi de fark ettim. Bunun yerine, daha karavana adımımı atmadan önce ona gereken bir bilgi kuyusuna düşmüştüm.

Yolculuğu planlamak için bir araya geldiğimizde, sağlığımla ilgili sözler dilimin ucundaydı. Daha ilk durağı planlamadan önce ona her şeyi anlatacaktım.

Sonra toplantımıza hazırlıklı geldi ve Melissa da bize katıldı. Karavan dostu kamp için harika yerler biliyordu ve gizli yapılacaklar listesini hazırlamıştı. Kalbimden falan bahsederek günü mahvetmek istemedim. Ama şimdi onunla konuştuğuma göre endişelenecek bir şeyim yokmuş.

"Tamam, işte ," diyor Ash.

Gece için parkımıza dönerken pencereden dışarı bakıyorum. Yaz mevsimi olduğu için gökyüzü hâlâ aydınlık ama altın sarısı ve turuncu güneş gökyüzünde alçalıyor. Kampçıların sıralandığı bir yolda ilerliyor ve ilk fark ettiğim şey buranın ailelerle dolu olduğu. Bazıları ızgara yapıyor

akşam yemeklerini yerken, diğerkleri ateşin başında şekerleme kızartıyor.

Ağzımın kenarlarında bir gülümseme beliriyor ve damarlarımda heyecan kıvılcımları çıkıyor. Ailem hiçbir zaman kamp yapmayı sevmezdi. Ben küçükken iki kez gitmiştik, Kız İzçilerle yaptığım inzivayı da sayarsam üç kez. Annem kız kardeşimin oymağının lideriydi ve ben de bu etkinliğe katılmışım. Ama her şey içerideydi, bu yüzden onu sayabileceğimden emin değilim.

"Karavanda uyumayı kamptan sayıyor musunuz?" Ben soruyorum.

Büyük karavanının sığabileceği daha büyük kamp alanlarına doğru yol alıyor. "Yani... evet?"

Bir kahkaha attım. "O zaman bu bir hayır mı?"

"Kime sorduğunuza bağlı. Bazıları buna glamping diyor." "Ah, evet, *Beverly Hills Birliği* gibi. Eksi Beverly Hills Otel, tabii ki."

"Kahretsin, o filmi unutmuşum. Melissa annemle sürekli izlerdi."

"mi?"

"Yani, ana aktris bir bebek. Yani evet." Kıs kıs gülüyorum, o da bana bakıyor. "Hadi ama, haklı olduğumu kabul etmelisin."

Ellerimi kaldırdım. "Onun bir bebek olmadığını söylemedim. Öyle."

Asher durup Winnie'nin motorunu kapatırken cevabımdan memnun görünüyor. "Ben gece için hazırlanmaya gidiyorum. Neden kendini evinde hissetmiyorsun? O zaman akşam yemeğine karar verebiliriz."

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Ben soruyorum. Bütün işi o yaparken bir yumru gibi oturmak istemiyorum. "Artık bir çift elin daha var, unuttun mu?"

Park ettiğimiz için vücudunu benimkine doğru çeviriyor, yüzünde bir gülümseme parlıyor. "Bu gecelik bu kadar yeter. Ama odama geri dönüp GusGus'a bir ödöl maması ve biraz sarılmak istersen, sana aşık olacaktır. Daha sonra ona ıslak mamasını vermeni isteyeceğim. Ondan sonra seni asla yalnız bırakmayabilir."

Bu fikre gülümsedim. Yolculuk sırasında GusGus'ın burada olduğunu neredeyse unutmuştum. Ön tarafa gelmesini bekliyordum ama Ash onun uzun yolculuklarda uyumayı tercih ettiğini ve gecenin bir yarısı Asher uyumaya çalışırken ona sarılıp oynadığını söyledi. Bana hikâyeyi anlatırken homurdandı ama gerçekten kızgın olmadığını söyleyebilirim. Gus'ın hayatına nasıl girdiğini duymak beni heyecanlandırdı. Kediden bahsetme şekline bakılırsa bunun sıradan bir hikaye olmadığını hissediyorum.

"Emin misin?" diye sordum.

"Evet, güven bana. Bana bir iyilik yapmış olacaksın. Belki gecenin bir yarısı benim yerime seni kucaklamak ve oyun oynamak için uyandırır."

"Benim için sorun olmaz."

Ash chuffs. "Yolculuk boyunca seni her gece saat üçte uyandırdığında bunu sana hatırlatacağım." Emniyet kemerini çözüyor ve kapısını açıyor. "İkramlar lavabonun altında, üzerinde kedi ve balık olan çantanın içinde."

"," diye cevap veriyorum.

Ben kemerimi çözerken o karavandan aşağı atladı. Yolcu kapısından çıkmak yerine, mutfığa gitmek için koltuğumu çeviriyorum. Koltukların dönüyor olması güzel, böylece uzun bir yolculuk sırasında arkaya geçip tuvaleti kullanmak istersem bunu yapabiliyorum. Ve ne kadar çok su içtiğimi düşünürsek, özellikle de bazı ilaçlarım ağız kuruluğu yaptığı için, bugün bunu birkaç kez yaptım bile.

Sandalyemi çevirip ayağa kalkıyorum ve Asher'ın kapıyı kapatıp beni sessizliğe hapsetmeden önce komşumuz her kimse ona merhaba dediğini duyuyorum. Motorun uğultusu, Asher'ın dostça sohbeti ve kasetlerden gelen eski müzik artık dikkatimi dağıtamıyor.

Telefonum arka cebimde ağırlaşıyor ve az önceki mesaj aklıma geliyor. Geçen gece bana hissettirdiklerinden dolayı ona seslendiğim mesajı gönderdikten sonra Kate'in bana geri mesaj attığından ya da beni aramaya çalıştığından hiç şüphem yok. Cesur davranıp telefonumu tekrar açmalıydım ama

midemde mısırdan başka bir yiyecek olana ve Asher yanımda olana kadar beklemek istediğimi fark ettim.

Sadece bu düşünce bile ondan karavanı geri çevirmesini ve Wisconsin'e geri dönmesini istememi gerektirirdi ama öyle olmadı. Bir bakıma hoşuma gidiyor. Tanıştığımız andan beri beni güvende hissettiriyor, ki bu yeni arkadaş olmaya karar vermiş insanlar için bile iyi şey.

Telefonumu şimdilik olduğu yerde bırakarak mutfağa doğru ilerliyorum. Asher yanımda durmadan ya da karavan yolda zıplamadan bir dakikalığına yeni yaşam alanıma bakıyorum.

Winnie güzel ve gerçekten tekerlekli bir ev gibi hissettiriyor. Olması gerekenin bu olduğunu biliyorum, ancak bir tanesini şahsen görmek komik, özellikle de 90'ların zaman kapsülüne aitmiş gibi görünen bir tanesini.

Asher, yeni mobilyalar ve son derece modern aletler de dahil olmak üzere güncellemek için pek çok şey yapmış olsa , iç mekanın görünümünü aynı tutmuş. Koyu lekeli ahşaptan neredeyse hantal görünümlü dolaplarıyla mutfak en belirgin olanı. Haliya bakıyorum ve onun da yeni olduğunu görüyorum, ancak 80'ler ve 90'lardan kalma eski evlerde bulabileceğiniz koyu bir kahverengi seçmiş. Mutfağın zemini ahşap gibi görünüyor ama muşamba olduğuna bahse girerim.

Yüksek sesli bir miyavlama beni gözlemlerimden bacaklarıma sürtünen GusGus'a çekiyor. Eğilip başını okşuyorum. "Aç mısın?"

Yüksek sesle miyavlaması bana evet diyor.

"Pekâlâ, sana bir şeyler alalım, sonra da kanepede biraz sarılabiliriz."

Bir miyavlama daha bunun iyi bir fikir olduğunu doğruluyor. Çok konuşkan bir kedi.

Ona balık şeklinde birkaç küçük ödül verdikten ve onları süpürdükten sonra kanepeye geçiyorum ve beni takip etmesini bekliyorum ama onun daha iyi bir fikri var. Asher'ın odasına doğru koşuyor ve banyoda durup birkaç kez daha yüksek sesle miyavladığında onu takip ediyorum. Bana yol gösteriyor.

beni makul büyüklükteki alana sokuyor ve onun için bir yığın battaniyenin bulunduğu yatağa atlıyor.

Yatağın kenarına oturuyorum ve Gus'ın kadife kürkünü okşuyorum. Parmaklarımın arasından akan beyaz, gri ve siyah renklerin büyüüne kapılıyorum ve yumuşak mırıltılarının elimde titreşerek neredeyse beni gıdıklamasından zevk alıyorum. Yüzümü yumuşak bir gülümseme kaplıyor ve gözlerim ağırlaşıyor. Burası yaz gününden kalma sıcacık bir yer ve uzun yolculukların insanı ne kadar yorduğunu unutmuşum.

Ash'in yatağına kıvrılıp GusGus'ın karnıma yayılıp beni uyutma arzusu göz kapaklarımın ağırlaşmasına neden oluyor. Bunu yapmak tuhaf olurdu, bu yüzden yorgunluk hissiyle savaşıyorum ve odağımı Asher'in yatak odasının duvarlarına çevirirken Gus'a istediği tüm ilgiyi veriyorum.

Winnie'nin geri kalanı gibi bu da eski ve yeninin bir karışımı. Boştaki elimi yorganın üzerinde gezdiriyorum ve duvardaki birkaç fotoğrafı fark ediyorum. Biri bir şelale fotoğrafı, diğeri ise GusGus'ın bir fare oynucağıyla oynarken çekilmiş bir fotoğrafı ve komik olan da fotoğrafın etrafındaki çerçevede "Oğlum" yazıyor olması. Acaba bunu ona Melissa mı verdi; onun kişiliğiyle uyumlu olurdu.

Bir dakika daha geçiyor ve çok geçmeden Ash kapıda duruyor, yüzünde yarım bir gülümsemeyle beni ve kedisini izliyor.

"Gördün mü, seni sonsuza dek seveceğini söylemiştim." "O tatlı bir kedi."

"Bunu şimdi söylüyorsun. Ama dediğim gibi, bu gece geç saatlere kadar bekle."

Kediye bakıyorum ve sadece tatlı yüzüne bakarak karar veriyorum, gözleri memnuniyetle kapalı ve mırıltıları duyabileceğimiz kadar yüksek, bana sorun çıkaracak türden bir kedi gibi geliyor.

"Gece için her şeyi hazırladın mı?" diye sordum.

"Yaptım. Şimdi yemek yiyebiliriz. Duş ya da başka bir şey kullanmak istersen haber ver."

Odasının yanındaki banyoya bakıyorum, her ihtiyacım olduğunda yatak odasından geçmek zorunda kalacağımı hatırlıyorum.

gece boyunca kullanmak ve dudaklarımı birbirine bastırmak için.

Yüzümdeki ifadeyi görüyor ve ensesini ovuşturuyor. "Yatak odası/banyo durumu için tekrar özür dilerim. Karavanda yaşamamanın dezavantajları."

"Sorun değil, ama sen uyurken onu her kullanmak zorunda kaldığımda kendimi kötü hissedeceğimi düşünüyordum."

"Oh, lütfen yapma. Eğer uyuyorsam, derin bir uykudayım. Bu yüzden endişelenmeyin."

Ellerimden biri GusGus'ı okşamaya devam ederken diğeri kulağımın arkasına bir tutam saç sıkıştırıyor. "Ama can sıkıcı olmaya başlarsa, oturma odasında uyuyabilirim. Gerçekten umurumda değil."

"Saçmalık. Gerçek bir yatağın olsun istiyorum, çekyat değil. İstersen benim odamda kalabilirsin. Gecenin bir yarısı o kadar çok tuvalete gitmiyorum ve ben-"

"Hayır," diye kestim sözünü. "Ben iyi olacağım."

Gözlerime bakıyor ve sonra başını sallıyor. "Tamam, ama değiştirmek istersen bana haber ver."

"İyi olacağım." Yumuşakça gülüyorum. "Şimdi bana akşam yemeği için ne düşündüğünü söyle."

Ayağa işaret ediyor, ben de onu mutfağa kadar takip ediyorum ve önceden hazırlanmış burger köftelerini görüyorum.

"Izgara mı?" Ben soruyorum.

"Gecenin avantajını kullanabileceğimizi düşündüm. Dışarı güzel ve komşularımız Pennsylvania'dan yaşlı ve emekli bir çift, bu yüzden zaten gece için içeri giriyorlar. Ayrıca nehir üzerindeki yerimiz gün batımını iyi görmemizi sağlıyor. Gökyüzünün görünüşüne bakılırsa, sanırım güzel bir gösteri olacak."

"Kulağa mükemmel geliyor."

On Yedinci Bölüm

Asher

Uzun zaman önce benimle seyahat edecek birini bulmalıyım. Boşver onu. Keşke *Jesse*'yi yıllar önce bulsaydım da onu da yanımda getirseydim.

Son günü çok daha keyifli hale getirdi ve kendimi akşamın uzamasını isterken buluyorum. Bu geceden sonra daha birçoğunun geleceğini biliyorum. Tam olarak on dokuz, saydığımından falan değil.

"Vay canına, haklıymışsın," diye sesleniyor Jesse birkaç metre ötedeki nehir kıyısından. "Gün batımı inanılmaz."

Bir sonraki sözlerimi söylerken sevimsiz olmak ve gün batımı yerine ona bakmak istiyorum ama Jesse'nin orta pişmiş olmasını istediği burgerini çevirirken gökyüzünden ayırmıyorum. Tam benim gibi bir kadın. "Oregon'da okyanusun üzerinde görene kadar bekle. O sahilde çok güzel gün batımları var, gördüklerimin en iyileri."

Nehir kıyısının tepesinde durduğu yerden aşağıya doğru yürüyor ve ızgaraya bakıyor. "Bunu nerede saklıyorsun?"

"Karavanın altındaki saklama bölmelerinde. Bu güzelmiş. Yeterince küçük ve seyahat ettiğimde saklaması kolay." "Kapalı mutfağı sık kullanıyor musunuz?"

"Dürüst cevap mı?"

Sırıttıyor. "Her zaman."

"Bazen. Ama çoğunlukla dondurulmuş gıda alıyorum ya da çok fazla spagetti ve hazır paketlenmiş yemek yiyorum. O kadar iyi bir aşçı değilim."

Benden hamburgerlere, sonra tekrar bana bakıyor. "Endişelenmeli miyim?"

Kıs kıs gülüyorum. "Biraz hamburgerle başa çıkabilirim. Ve erkeklerin biyolojik olarak ateşte et pişirmeye programlı olduğunu bilmiyor muydun?"

Şimdi kıs kıs gülen o. "O notu kaçırmış olmalıyım."

"Bu doğru. Ben adamım, bu ateş. Ben ateşte et yaparım," diyorum derin, mağara adamı tarzı bir sesle.

"Woow." Kelimeyi çıkarıyor ve ısıklık yapıyor.

Verdiği yanıt beni daha fazla eğilmeye itiyor. "Şimdi sen otur. Ben sana hamburger vereyim."

"Kurabiye Canavarı gibi konuşuyorsun."

Dudaklarımı ıslattım ve onun peynirli hamburgerini tabağa koyduktan sonra benimkini çevirip aynısını yaptım. "Seslendirme alanında kariyer yapabileceğimi düşünmüyorsun değil mi? Kurabiye Canavarı dışında yani."

"Muhtemelen hayır."

Parmaklarımı şıklattım. "Lanet olsun, bunun benim ek işim olabileceğini düşünmüştüm." Tabağını ona uzattım, o da aldı ve o içerideyken kurduğum küçük katlanır masaya doğru yürüdü. Yanında iki tane büyük boy, yumuşak sırtlı katlanır sandalye var. Masanın üzerinde birkaç hamburger malzemesi ve iki kutu ahududu aromalı maden suyu var.

Kalan köfteleri ızgaradan alıyorum. İstersek yarın tekrar ısıtılmamız için bilerek fazladan yaptım. Masada Jesse'ye katılıyorum ve o da glütensiz ekmeğinin üzerine mayonez sürüyor ama başka bir şey eklemeden.

"Başka sos yok mu?" Ben soruyorum.

"Konu soslar olduğunda ben basit bir kızım. Izgara soğan ve Thousand Island sosu olmadığı sürece."

"Bir dahaki sefere not edildi."

Burgerimi marul, çiğ soğan, dereotu turşusu, domates, hardal ve mayonezle doldurmamı izlerken "Her şeyi seven biri misin?" diye soruyor.

"Öyleyim."

Hamburgerinin üzerine ekmeğini koyduktan sonra bana bakıyor. "Bu mantıklı."

"Öyle mi?" Yan yana otururken soruyorum, hamburgerler kucağımızda ve kalan gün batımını izleyebilmek için bedenlerimiz suya dönük.

"Sizi o kadar iyi tanımıyor olabilirim ama ya hep ya hiç zihniyetine sahip bir adama benziyorsunuz."

İlgimi çekti. "Nasıl yani?"

"Bu gezegende bulunduğunuz süre içinde çok şey yaptınız ve hayatım boyunca gördüğümde daha fazla para kazandınız, çünkü sevdiğiniz şeyi yapmaya ve risk almaya istekliydiniz. Bir karavanda yaşıyorsun ve istediğin zaman istediğin şeyi yapıyorsun. Ve neredeyse bir ay boyunca sizinle birlikte yaşaması için bir yabancıyı davet ettiniz. Bilmiyorum, her şeyi göze almışsın gibi görünüyor."

Değerlendirmesi yüzünden tenim ısınıyor ve çenemi eğiyorum. "Beni Google'da mı aradın Jesse?"

Güneş neredeyse tamamen batarken kararan ışıktaki bile teninin kızardığını görebiliyorum. "Ben yaptım."

Garipsediğimi düşünüyor; bunu yüzünden anlayabiliyorum. Ama ben de şüphelenmiştim ve garipsemedim. Ayrıca bunu yaptığı için onu suçlamayacağım. Beni kendi iradesiyle araştırdığını duymak egomu şişiriyor, bu da ayrı kaldığımız süre boyunca benim onu düşündüğüm gibi onun da beni düşündüğü anlamına geliyor. Ayrıca, ben de onu Google'da arattım. Yakın zamanda güncellenmiş bir LinkedIn profili ve hiç kullanmadığı bir Facebook sayfası dışında pek bir şey bulamadım.

"Üzgünüm, belki de bu birine söyleyeceğiniz bir şey değildir," diyor.

"Üzülme, bence bu çağda bu çok normal. İyi bir şey bulabildin mi?" Hamburgerimi alırken sordum.

"Bir dahi olduğun gerçeği dışında, çok fazla değil."

Yemeğimi çiğneyip birazını yutuyorum. "Bir dahi, ha?"

Jesse içkisinden bir yudum alır. "*Business Today Dergisi* ve iş girişimlerinizi detaylandıran bulduğum diğer tüm makaleler size böyle diyordu. Herkes lisede bir iş kurmaz."

"Doğru, ama bazıları bunun için zeki olmanıza gerek olmadığını, sadece dikkatinizi ve bir şeyleri çözene kadar onlara aşırı derecede takılıp kaldığınızı iddia edebilir."

Bu onu gülümsetiyor. "Dâhiler farklı şekillerde ortaya çıkar."

Hamburgerimi kızartma hareketiyle kaldırıyorum. "Bu doğru. Gerçi benim durumumda daha çok DEHB günlük bir uyarıcıyla idare ediliyor."

Jesse duraklar, gözleri yumuşar. "Bunu bana söylediğin için teşekkür ederim.

Buna gerek yoktu."

Bir lokma daha yutuyorum. "Çocukluğumdan beri böyle olduğumu biliyorum ve çoğunlukla da idare ediyorum. Eğer yapamazsam doktorumla konuşurum ve dozumu ayarlarız."

Başını sallıyor, gözleri hâlâ yumuşak ve hamburgerini alıyor. O hamburgeri ısıırken izlemiyormuş gibi yapmaya çalışıyorum, pembe dudakları bana düşünmemem gereken şeyleri düşündürüyor. Mukbang fetişi olan bir sürüngen gibi görünmemek için ben de kendiminkinden bir ısırık alıyorum ve onun çiğneyip yutmasını bekliyorum.

"Karar?" Ben soruyorum.

"Belki de deha sadece teknoloji için geçerlidir ve mutfak için geçerli değildir?"

Alay ediyorum ve elimi kalbimin üzerine koyuyorum. "Beni yaraladın, Jesse Jesse'yi aradı."

"Şaka yapıyorum! Aslında oldukça iyi."

Elimi göğsümün üzerine koyarak mağara adamı gibi vuruyorum. "Dediğim gibi, insan ateşte iyi yemek yapar!" Gözlerini deviriyor ve benim karnım onun şakacılığı karşısında dönüyor. "İnternet sana benim hakkımda başka ne söyledi?" Bir lokma daha yuttuktan sonra soruyorum.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Elbette. Tabii bu konuşmayı kesip onun yerine bir oyun oynamak istemiyorsan." Yüzü , ben de başımı eğiyorum.

söz konusu tarafa. "Oyunlardan hoşlanmıyor musun?"

Başını iki yana sallıyor. "Zaman zaman, sanırım. Ama ben sadece Family Feud gibi oyunları ya da ara sıra bilgi yarışmalarını severim. Masa oyunları benim en kötü kabusumdur."

"Not edildi."

"Masa oyunlarını , değil mi?"

Bir dolapta sakladığım zulayı düşünüyorum ve enseme ovuşturuyorum. "Suçluyum."

Yüzünü buruşturuyor. "Özür dilerim."

"Neden özür diliyorsun?"

Jesse hamburgerini yere bırakır ve bir an durup düşünür. "Bilmiyorum. Belki de senin sevdiğin şeyleri sevmediğim için kendimi kötü hissettiğimdendir."

"Bu doğru değil. Ben The Corn Palace'ı sevdim, *sen de* sevdin mi?"

"Ben yaptım." Kara kirpiklerinin altından bana bakıyor. "Bayattı."

Gülüyorum. "Öyleydi." Hamburgerimi tabağıma koyuyorum ve içkimi yudumluyorum. Tekrar yol arkadaşına odaklandığımda, onu hamburger ekmeğini karıştırırken buluyorum. "Jesse?"

Bakışları benimkilerle buluşuyor. "Öyle mi?"

"Benim sevdiğim her şeyi sevmek zorunda değilsin. Arkadaşlar ortak ilgi alanlarına sahip olmadan da arkadaş olabilirler. Masa oyunlarını sevmemen umurumda değil; hoşuna gideceğini düşündüğüm pek çok başka oyun var."

Bir kaşını kaldırıyor. "Ne gibi?"

"Yirmi soru. Ama yirmi soruyla bir şeyin ne olduğunu tahmin etmek yerine, birbirimize yirmi soru sorup cevapladığımız versiyonunu oynuyoruz."

"Bu gerçekten bir oyun mu?"

"Evet. Bir bakıma ıvır zıvır gibi."

"Ama bu oyunun kazananı yok."

"Karşınızdaki kişiyi tanıyarak kazanırsınız."

"Seni Google'da arattım, unuttun mu?" diye yaygara koparıyor, ela gözleri neşeyle parıltıyor.

"Ama Google size altıncı parmağım olduğunu söyledi mi?"

Bir kahkaha attı. "Yalancı."

"Nereden biliyorsun?"

Teni ve beni çıplak düşündüğünü biliyorum.

Buna kızdığımı söyleyemem.

"Altıncı parmağı fark etmedim," diye itiraf ediyor. "Bahse girer misin?"

Ayaklarıma, sonra da gözlerime bakıyor. "Yapardım."

Dilimi dişlerimin arkasına vuruyorum ve dizlerime vuruyorum.

"Tamam, altıncı parmağım yok. Ama bir başparmağım var."

"Başparmak sopası da neyin nesi?"

Görebilmesi için iki başparmağımı önümde tutuyorum. Bir başparmağım normal görünürken diğeri sanki bir yere çarpmışım da ezilmiş gibi görünüyor. Diğer başparmağımla aynı uzunlukta ama komik görünüyor.

"Bu, pek çok insanda bulunan genetik bir mutasyon. 1900'lerin başında el falı bakanlar buna 'Katilin Başparmağı' derdi."

Jesse utanmış gibi çenesini eğiyor ve nedenini düşünmem bir saniyemi alıyor. Sonra geçen geceki sözlerimi hatırladım: *Öldüreceğim tek şey senin o amcığın olacak.*

Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum. "Her neyse, çocuklar bununla dalga geçerdi."

Jesse kendine gelir ve inler. "Bu çocuklar aptal."

"Gerçekler." Bu sefer ikimiz de gülüyoruz ve etrafımızdaki hava rahatlıyor.

Jesse içkisinden bir yudum daha alıyor ve hamburgerini eline alıp sandalyesine geri yaslanıyor. Bir ısırık daha aldıktan sonra dikkatimi çekti.

"Yirmi soru oynayacağım," diyor, "ama sadece iki şeyi kabul edersen."

Gülümsemem parlıyor. "Ne istersen." "Önce ben."

"Pekala, yeterince kolay. Peki ya ikincisi?"

"Seyahatimiz boyunca soruları bölüşüyoruz. Bu şekilde her zaman konuşacak bir şeyimiz oluyor."

"Bilmiyorum, sanırım yine de konuşacak çok şeyimiz olacak."

"Bunu şimdi söylüyorsun ama garip sessizliklerden nefret ederim. Yirmi gün boyunca konuşacak bir şey bulamayacağız."

Onunla tartışmak istiyorum çünkü bunun doğru olmadığını biliyorum. Bugünkü yolculuğumuzu düşündüğümde, konuşmadığımız birkaç zaman olduğundan bahsetmiyorum bile. Acaba bunun farkında mı yoksa sessizliklerimizin garip gelmediğini mi fark etmedi? Ama şu anda çok ciddi görünüyor ve her ne sebeple olursa olsun bu onun için bir şey ifade ediyor, bu yüzden kabul ediyorum.

"Tamam," diyorum. Jesse elini uzatıyor ama henüz elimi sıkıkmıyorum. "Bekle, bir şartım var."

Elini geri çekiyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, o kadar ciddi görünüyor ki neredeyse güleceğim. "Devam et," diyor.

"Bir soruyu açıklığa kavuşturmak için bir soru sorarsak, bu yirmi sorudan sayılmaz."

"O zaman buna yirmi soru bile dememeliyiz."

"Buna 'soru oyunu' diyebiliriz. Bu şekilde konuşacak daha çok şeyimiz olur."

"Ne kadar orijinal bir başlık. Yine senin bir dahi olduğunu düşünmüştüm" diye takılıyor.

"Kahretsin, tam bir top toplayıcısın." Ona şeytanca gülümsedim. "Ama hoşuma gidiyor."

Jesse kabul ettiği için mutlu görünüyor. "Peki, soru oyunu olsun."

"Bu oyun anlaştığımız anlamına mı geliyor?" Ben soruyorum.

Elini bir kez daha uzatıyor. "Bir anlaşmamız var."

Elimi onunkine koyuyorum, sıcaklığının ve elimi sıkmadan önce benimkinde ne kadar doğru hissettirdiğinin tadını çıkarıyorum.

"Şimdi yemeğini bitir," diye emrediyorum. "Yarın uzun bir sürüş günümüz var. Oyunumuza o zaman başlayabiliriz."

Sandalyesinde biraz daha dik oturuyor ve beni selamlıyor.
"Evet, efendim."

On Sekizinci Bölüm

/esse

Bir karavanda duş alıyor olmam garip gelmemeli ama garip geliyor. Şimdiye kadar hiç karavana binmemiştim, sadece internette görmüştüm ve bir karavan satın alıp ya da kiralayıp ülkeyi boydan boya gezerek yapılacaklar listemi kontrol etmek gibi bir iki rastgele fantezim vardı. Ama içinde tam teşekkürllü bir banyo ve duş olan bir karavanda olmayı hiç hayal etmemiştim. Gerçekten de birinin tekerlekli evinde olmak gibi.

Su basıncı mükemmel, duş iki kişinin *sığabileceği* kadar geniş -biz *oraya girmeyeceğiz*- ve su güzel ve sıcak. Sırtımdan aşağı süzülen suyun ve tenime değen nemli havanın tadını çıkararak burada uzun bir süre geçirebilirim.

Ancak karavanın dezavantajlarından biri de sınırlı su deposu ve sıcak su. Asher daha sonra duş alacağı için istediğim kadar sıcak su kullanabileceğimi söyledi ama kabalık etmek istemiyorum. Bugünkü dokuz saatlik yolculuk bizi Yellowstone'un dışına çıkaracak, bu da yarın Old Faithful'u ve ertesi gün de Hot Springs'i göreceğimiz anlamına geliyor.

Bu düşünce duşumu hızlandırmamı sağladı. İşim bittiğinde, verdiği kabarık beyaz havluyu alıp vücudumu kuruluyorum, saçlarımı sarıyorum ki aşağıya su damlamasın

Sırtımı dönüyorum ve yüzümü görebilmek için elimi aynada kaydırarak nemlendiriyorum ve hafif bir makyaj yapıyorum. Başımdaki havlu dışında çıplak bir halde aynada kendime bakıyorum. Yanaklarım duştan dolayı pembe ve nemli, ICD yara izim de sıcaktan dolayı normalden daha kırmızı görünüyor.

Kendime gülümsüyorum ve neredeyse küçük bir kahkaha atıyorum. Şu anda burada olduğuma ve yarın bu saatlerde Old Faithful'a bakıyor olacağıma inanamıyorum. Birkaç gün önce ne kadar az şey yapabileceğimi merak ettiğimi ve gelecek aydan önce hem Yellowstone hem de Maine'i listemden çıkarabileceğimi umduğumu düşünürsek, bu gerçekten gerçeküstü.

Şimdi buradayım. Ash'in banyosundayım. Yirmi gün içinde ülke çapında bir yolculuğa çıkıyorum.

Asher. Onu düşündükçe daha çok gülümsüyorum. Dün gece yemeği bitirdikten sonra her şeyi topladık ve GusGus'ı beslemeden önce Winnie'yi nasıl kilitleyeceğimi gösterdi. Kedinin bana aşık olacağını söylerken yalan söylemiyordu, geceyi mırlayan kediciğe sarılıp uyuyarak geçirdim. Ash'in de dediği gibi, gece üç sularında ayak parmaklarımı ısırması ve oynamak istemesiyle uyandım. Sonunda onu tekrar uyuttum ve saat altıda kahve kokusuyla uyandım.

Asher ona olanları anlattığımda homurdandı ve bana sıcak bir fincan koyu rosto verip yolculuğumuzun ayrıntılarını anlatmadan önce "Sana söylemiştim" dedi. Sonra da bana duşu nasıl kullanacağımı gösterdi.

Kahve ve sıcak duş arasında kendimi yenilenmiş ve güne hazır hissediyorum. Kıyafetlerimi almaya gitmeden önce nemlendiricimi, deodorantımı, biraz rimelimi ve açık pembe bir rujumu sürüyorum ama kıyafetlerimin olmadığını fark ediyorum.

"Kahretsin!" Panik içimi kemiriyor ve sihirli bir şekilde ortaya çıkmalarını umarak küçük banyonun etrafını araştırıyorum. Onları nerede bıraktığımı bulmak için beynimi zorluyorum, çünkü buraya gelmeden önce çantamdan ihtiyacım olanı aldığımı biliyorum.

Sonra hatırladım. Bir elimde makyaj çantam, diğer elimde kıyafetlerim vardı ama odamdan çıkmadan önce GusGus başını kaşımak istedi, ben de elimi serbest bırakmak için onları yatağın üzerine bıraktım.

Tekrar küfrediyorum ve banyoda başımdakinden başka bir havlu arıyorum. Bulabildiğim tek şey birkaç el havlusu. Lavabonun altındaki dolaba bakmak için çömeliyorum, ama sadece tuvalet kağıdı, ilk yardım çantası ve tampon ve prezervatif de dahil olmak üzere diğer rastgele malzemeler var. Bir an için Asher'ın o tamponları benim için, prezervatifleri de bizim için alıp almadığını merak ediyorum ama bunu hemen aklımdan siliyorum.

Biz tek gecelik bir ilişkiyiz. Eminim bunlar ihtiyacı olduğunda onun içindir ve tamponlar... Başımı sallıyorum. Benden önce başkası için almış olması önemli değil. Eğer onları bu yolculuk için aldıysa, düşünceli biri demektir. Bu kadar. Biraz utanç verici ama tatlı bir şey olurdu.

Ne yapıyorsun, Jesse? Düşüncelerimi bir kenara itip ayağa kalkıyorum. Beni çıplak görmeden Asher'ın odasından kendi odama geçmek gibi daha önemli şeyler düşünmem gerekiyor. Yanlış hatırlamıyorsam mutfağa gittiği için sorun olmazdı ve ben duş alırken banyoya girdiğini duymadım - ki yatak odasına gitmek için bunu yapması gerekirdi.

Islak havlumu başımdan çıkarıp vücuduma sarıyorum - çoğunlukla etrafına- ve üst kısmını birbirine tutturuyorum. Oldukça değersiz, çünkü hareket ettiğimde her şey dışarı sarkıyor. Keşke bunu önlemek için yanımda büyük boy havlu ya da bornoz getirseydim diyorum. Belki bir dahaki sefere malzeme alırken Walmart'tan falan bir tane alabilirim.

Makyaj çantam elimde, her ihtimale karşı kaçmaya karar veriyorum. Ama umarım Asher'ın yeri konusunda haklıyım ve bunun olduğunu anlamaz.

Onu duymaya çalışmak için kulağımı kapalı kapıya dayıyorum ama sessiz. Bunu iyiye işaret olarak kabul edeceğim ve odama sorunsuzca gidebilmek için dua edeceğim.

Yatak odalarına açılan kapıyı itiyorum ve hızla Asher'ın odasına giriyorum. İki adım atmıştım ki ayağım bir şeye takıldı ve GusGus'ın yüksek sesli miyavlaması havada çınladı. Bir saniye sonra yumuşak ama çok sağlam bir duvara çarpıyorum. Vücudum zıplarken öne doğru düşerken dudaklarımdan bir gıcırta çıkıyor. Yere düşeceğimi sanıyorum ama güçlü kollar bunu engellemek için etrafımda kilitleniyor.

Beynimin ne olduğunu anlaması birkaç saniye alıyor ve sonunda anladığında, Asher'ı yatakta altımda görmek için aşağı bakıyorum. Şaşkın gözlerle bana bakıyor ve ağzının kenarlarında hafif bir sırıtma beliriyor. "Eğer beni yatağa geri istiyorsan Jesse, tek yapman gereken sormaktı. Kedimi kışkırtıcı bir olay olarak kullanmana gerek yok."

Ona göz kırpıyorum, beynim hala tam olarak çevrimiçi değil. Burada olmamalıydı; karavanın önünde olduğunu sanıyordum. Göz kırpıyorum, sonra tekrar kırpıyorum.

Asher'ın kaşları endişeyle çatılır. "Sen iyi misin?" Kolları hafifçe sıkıyor, teninin sıcaklığı çıplak sırtıma vuruyor.

Çıplak sırt.

"Aman Tanrım!" Geri çekiliyorum ve Asher hemen gitmeme izin veriyor. "Aman Tanrım," diye tekrar bağıriyorum. Tüm vücudum pembeye dönmüş bir halde ondan kurtuluyorum. Havlumu yerden alıp kendime tutuyorum.

"Jesse-"

"Aman Tanrım," diye . "Çok özür dilerim."

Asher'ın özür dilediğini belli belirsiz duyuyorum ama dinlemek için beklemiyorum. Çırlıçıplak, memelerim ve karnım sallanırken odama kadar koşup kapıyı arkamdan çarpıyorum. İçeride güvendedim, gözlerimi kapattım ve nefes almak için sırtımı kapıya yasladım. Gözlerimi açtığımda, bana çelme takan suçluyla yüz yüze geldim: GusGus.

Yatağın üzerine oturmuş, iri siyah gözleriyle beni izliyor, kuyruğu yorganın bir yılan gibi yavaşça ileri geri hareket ediyor.

"Sen," diyorum öne doğru bir adım atarken. "Bunu bilerek mi yaptın?"

Gus miyavlıyor ve yemin ederim gülümsüyor. Uzun bir nefes veriyorum ve çenesinin altını kaşıyorum. "Sen bir işgüzarsın, değil mi?"

Bu sefer miyavlamıyor ama sanırım onaylayarak daha geniş gülümsüyor. Şimdi ona baktığımda, gözlerinde Asher'in gözlerinde gördüğüm aynı sinsi parıltıyı görüyorum. Bu kedinin onun kedisi olmasına şaşmamalı, benzer özelliklere sahipler.

Gus'ın başını bir kez daha okşadıktan sonra, tam da bıraktığımı sandığım yerden kıyafetlerimi alıyorum. Ash'in üzerine düşmenin verdiği adrenalini vücudumu terk ederken, şimdi elimde kalan tek şey utanç ve başka bir şeyin izi. Tenim hala bana dokunduğu yerden karıncalanıyor, kollarının hayaleti bir damga gibi sırtımda. Tenim şimdi yeni bir nedenden dolayı ısınıyor ve Gus'a bana çelme taktığı için, Asher'a da lanet olası odasında olduğu için lanet ediyorum. Kesinlikle bir bornoz almam gerekiyor.

Gergin bir nefes veriyorum ve çantamdan saç fırçamı alıyorum. Kapının arkasında bir ayna var ve saçımı tararken gözlerimin içine bakılmasını görmezden geliyorum. Bir dakika sonra son karışımı da tarıyorum ve kapı çalınıyor. Ensemdeki sıcaklık artarken kalbim küt küt atıyor. Yatağa geri dalmayı ve yolculuğun geri orada saklanmayı düşünüyorum ama bu aptalca olurdu. Asher'la yüzleşmek zorundayım ve bunu şimdi yapmak daha iyi.

Kapıyı açmadan önce aynada kendime sessiz bir moral konuşması yapıyorum. Asher'ın sırtmasını ya da utancımı hafifletmek için aptalca yorumlar yapmasını bekliyorum ama yapmıyor. Ciddi ve hatta biraz da utanmış görünüyor; daha on dakika önce yanımdan ayrıldığım adamdan çok farklı.

"Sana mesaj attım ama cevap vermedin."

Ellerimi göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, saç fırçası hâlâ elimde. "Telefonum hala kapalı."

"Oh." Kaşları çatıldı.

"Bana mesaj mı attın?"

"Um, evet. Bir süredir buradasın ve ben de seni rahat bırakmaya çalışıyordum ama seni kontrol etmek istedim."

"On dakikadan az oldu." Gülüyorum.

Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Gerçekten mi? Bir saat gibi geldi."

Dudaklarımdan yumuşak bir kahkaha daha dökülüyor. "O kadar uzun sürmedi ama ben iyiyim."

"Güzel." Yumuşakça gülümsüyor. "Sen bitirene kadar odama gitmek için beklemeliydim."

"Ona nasıl ulaştın ki?"

Arkamda karavanın dışına açılan arka kapıyı işaret ediyor.

"Oh, doğru."

"Aptalca ve düşüncesizceydi. Daha uzun kalacağını düşündüm ve üzerimi değiştirmeye gittim. Burada yalnız kalmaya o kadar alışmışım ki, açıkçası iyice düşünemedim."

"Sorun değil."

Başını iki yana sallar. "Benim aptallığımdı. Ayrıca GusGus'ın insanlara çelme takmayı sevdiği konusunda seni uyarmalıyım. Hâlâ bunun kasıtlı olup olmadığını anlamaya çalışıyorum."

Yastığımın üzerinde masumca uyuyan kediye dönüp bakıyorum. "Ben kasıtlı olarak gidiyorum."

Ash kıkırdıyor ve ben tekrar gözleriyle buluşuyorum. Konuşmak için aralıyor ama kapatıyor. Bir saniye daha geçtikten sonra şimdiye kadar sahip olduğunu görmediğim bir şeyi uzattı. Yeşil bir cübbe.

"Buradayken bunu kullanabilirsin. Daha önce banyoya asmam gerekirdi ama yanımda olduğunu unutmuşum."

Önce bornoza, sonra da onun sıcak gözlerine bakıyorum. "Kullanmak istemiyor musun?"

Ayaklarının üzerinde kayıyor. "Aslında sadece etiketlerini kestim. Melissa'ya söyleme ama, geçen yıl Noel hediyeimdi. Görünüşe göre pahalı bir şeymiş."

Teklif edilen şeyi alıyorum, malzeme parmaklarımda altında yumuşak ve tüylü. bakılırsa, bana uyacak kadar büyük. "Sırrını saklayacağım."

O da bana sırtıyor. "Teşekkürler."

Orada durup bir süre birbirimize bakıyoruz ve ben kendimi, tıpkı saçlarının bukleleri gibi kahverenginin pek çok tonuyla katmanlanmış güzel ve eşsiz gözlerinin havuzlarında kaybolurken buluyorum. Dün The Corn Palace'ın dışındayken sivriltilmiş saçlarındaki farklı vurguları fark ettim. Parmaklarımı her bir saç telinde gezdirme isteği uyandırdı bende.

"Şey, tekrar özür dilerim."

Asher'ın sesi beni sadece arkadaş olduğumuz gerçeğe geri döndürüyor. Benim aptallığım, hayır, *zekiliğim*.

"Bunun için endişelenme."

Ellerini birbirine sürtmeyen önce başını sallıyor. "Yola çıkalım mı? Sana fıstık ezmesi tost yaptım... tabii ki glütensiz ekmekle."

"Fıstık ezmesinden nefret ederim," diye kestirip atıyorum.

Gözleri kocaman açılıyor ve sanki dünyanın sonunu getirmişim gibi ağzı açık kalıyor. Bu bakış beni kıkırdatıyor ve dostça bir tavırla omzunu sıvazlıyorum. "Ash, şaka yapıyorum."

Komik bir nefes verir. "Oh, Tanrı'ya şükür. Fıstık ezmesini seviyorum. Belki de parayı sevdiğimden daha çok."

Başımı sallıyorum ve gülüyorum. Asher Jamison tanıdığım en ilginç insanlardan biri. Oyunumuz sayesinde onun hakkında daha fazla şey öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Umarım daha fazla çıplak karşılaşmayız. Sadece utanç verici olduğu için değil, aynı zamanda onun kollarında olmanın ne kadar güzel bir his olduğunu hatırlatmaya ihtiyacım olmadığı için.

"Hadi," diyorum bornozu yatağın üzerine sererek. "Gidip biraz fıstık ezmesi tost yiyelim."

On Dokuzuncu Bölüm

Asher

"PEKALA, HADI OYNAYALIM."

Jesse, "icat ettiğimiz" bu soru oyunu başına gelebilecek en iyi şeymiş gibi heyecanla ellerini ovuşturuyor

-Bu da bana belki de oyunları düşündüğünden daha çok sevdiğini söylüyor. Bu da bana onun rekabetçi bir insan olup olmadığını ve bu yönünü henüz sahiplenip sahiplenmediğini merak ettiriyor.

"Dün gecedan beri iyi bir tane bulmaya çalışıyorum," diyor.

"mi?"

"Onları iyi yapmalıyım. Öyle olmalı ki daha sonra iyi sorular alabilsinler."

Evet, kesinlikle rekabetçi olduğunu düşünüyorum... ve mükemmeliyetçi. Gözlerimi yoldan ayırmadan kendi kendime usulca gülümsüyorum. Bugünkü yolculuğumuzun sadece bir saatindeyiz. İlk yarım saati hangi kaseti dinleyeceğimize karar vererek geçirdik, ama şimdi 90'ların bir karışımını çaldığımıza göre, oyunumuza başlama zamanı geldi.

"Tamam, çek. Duyalım bakalım."

"Sıkılmadan saatlerce konuşabileceğiniz şey nedir?"

"Bunu Google'da mı aradın?" Azarlıyorum.

Tıpkı daha önce benimle çıplak karşılaştığında teninin kızarması gibi, yine kızardı. "Peki ya yaptıysam? Kendi kurallarımızı koyduğumuzu sanıyordum. Bu da Google'ın adil bir oyun olduğu anlamına geliyor."

Kısa bir kahkaha attım. "Tamam, bu konuda haklısın."

"Tabii ki haklıyım," diye cıvıldıyor. "Ama Googleda aratmadım. Telefonum kapalıydı. Bunu beynimden öğrendim."

Daha sonra konuşmak üzere telefonunun hâlâ kapalı olduğunu söyleyip başımı eğiyorum. "Çok akıllı bir beyin."

Kıkırdıyor ve bu ses beni ayak parmaklarıma kadar ısıtıyor. "Tamam, cevap ver o zaman."

Onun emredici ses tonuyla ellerim direksiyonu kavlıyor ve koltuğumda kayıyorum. "Bir saniye düşüneyim. Sıkılmadan saatlerce konuşabileceğim bir şey..." Tekrar ediyorum.

"Evet. Sadece aklına ilk geleni söyle."

Neredeyse "sen" diyeceğim ama uygunsuz düşüncelerimin çoğu gibi bunu söylemek de tuhaf olurdu. Bunu geri itiyorum ve bana kendisi hakkında çok şey anlattığı için derin ve dürüst bir şey düşünüyorum.

"Mitoloji," diye yanıtlıyorum.

Başını çeviriyor ve bakışları başımın yan tarafında bir delik açarak beni incelerken etrafımdan izliyorum. "Söylemeni beklediğim şey bu değildi."

"Kodlama ya da işle ilgili bir şey söyleyeceğimi mi sandın?"

Alt dudağını ısırtıyor. "Belki."

Kıkırdıyorum. "Yani, kodlama ve iş uzun uzun konuşabilirim, ama bu biraz sıkıcı olabilir - en azından konuşmak için. Gerçekten yaparken değil."

"Mantıklı." Koltuğunda öne doğru eğiliyor. "Peki ne tür bir mitoloji?"

"Çoğunun hayranıyım ama en çok İskandinavya hakkında bilgi sahibiyim."

"Tamam, beni yine şaşırttın. Çoğu insanın Yunanca söylediğini hissediyorum."

"En popüler olanlardan biri ve beni yanlış anlamayın, Yunan mitolojisini ben de seviyorum. Ama  ocukken Thor'la ilgili bir kitap görmüştüm ve onun gibi olmak istemiştim.  izgi roman Thor'u değil, yuvarlak göbekli ve sert kollu Thor. Hiçbir zaman ince yapılı ya da aşırı kaslı olmadım. Kendimi ilk kez herhangi bir medya biçiminde görüyordum ve bunun harika olduğunu düşündüm."

"Bu harika," diye ekliyor Jesse. "*Hairspray* filmini izlediğimde ben de böyle hissetmiştim. Tracy Turnblad olmak istemiştim."

Çok müzikal seven biri değilim ama Jesse'ye baktığımda ve sadece bu konu hakkında konuşurken yüzünün nasıl aydınlandığını gördüğümde, izlemem gerektiğini düşünüyorum. Film ve onun görüldüğünü hissetmesini sağlayan karakter hakkında bilgi edinmek istiyorum.

" ocukların tükettikleri şeylerde kendilerini temsil ettirmelerinin ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Thor'u o kapakta görmenin ve onun mitolojisini öğrenmenin hayatımı değiştirdiğini biliyorum."

Jesse tekrar konuşmadan önce kısa bir süre duraksıyor. "Eğer rahatça paylaşabiliyorsanız, nasıl olduğunu bilmek isterim."

Daha uzun oturuyorum, direksiyon hâlâ iki elimle sıkıca kavranmış durumda. Winnie'yi hız sabitleyiciye aldım ve iki yanımızda Güney Dakota manzarasıyla açık yolda ilerliyor olsak da, Jesse'nin sorularını yanıtlarken tetikte olmak istiyorum.

"Bugünlerde pek çok insan Thor'u sadece popüler süper kahraman filmlerinden tanıyor," diye başlıyorum. "Ve bu eğlenceli bir tasvir olsa da, o bundan daha fazlasıydı. Tanrıların şefi Odin'in oğludur ve kendisi de gök gürültüsü, fırtına ve g   tanrısıdır."

"O kısmı kesinlikle biliyordum." Gülümsüyor.

"Eminim onun güçlü bir  eki  kullandığını biliyorsunuzdur. Ama pek çok insan bunun bir adı olduğunu bilmiyor: Mj lnir."

"Mj lnir," diye tekrarlıyor Jesse, ama sesi şöyle çıkıyor *alışveriş merkezi yakınında*.

Kıkırdıyorum. "Mj lnir, *MYAWL-neer* gibi."

Tekrar deniyor ve başarısız oluyor, üçüncü denemesinde gülüyor. "Bu telaffuzu sana bırakıyorum. Ne anlama geliyor?"

"İşte bu ilginç bir soru. Eski İskandinavca ve ne anlama geldiği konusunda akademisyenler arasında ciddi tartışmalar var. Sözlük 'şimşek' anlamına geldiğini söylüyor ki bu da güçleri nedeniyle mantıklı. Ama bunun doğrudan bir cevabı yok. Ben şahsen yıldırımların gökyüzüne düştüğü zamanki rengine dayanarak 'yeni kar' veya 'beyaz' anlamına geldiği teorisini seviyorum."

"Gerçekten biliyorsun." "Ne de olsa ben dahi bir ineğim."

"Evet, evet," diye takılır Jesse. "Şimdi bana Thor'u anlatmayı bitir."

İçimden bir heyecan geçiyor, kendimi yeniden çocuk gibi hissediyorum. Ona Thor'un hem tanrıları hem de insanları devlerden, Jötnar'dan - Jesse'nin telaffuz edemediği bir kelime daha - nasıl koruduğunu, nasıl güçlü ama bazen öfkeli olduğunu, sadakat ve cesareti nasıl temsil ettiğini anlatmaya başlıyorum.

Ona cevap vermek, gülümsemesini ve Thor'u öğrenmeye başladığımda onun da benim kadar ilgilendiğini görmek bana mitolojiyi neden bu kadar sevdiğimi hatırlatıyor. Ayrıca son birkaç yıldır işimde ne kadar kaybolduğumu görmeme de yardımcı oluyor. Uzun zamandır Thor ya da herhangi bir İskandinav tanrısı hakkında rastgele geçici düşüncelerden fazlasını düşünmemiştim.

"Mitolojiyi, özellikle de Thor'u neden bu kadar çok sevdiğini anlayabiliyorum."

"Gerçekten mi?"

"Güçlü, sadık, cesur, koruyucu. Daha yeni tanışmış olabiliriz ama senin hakkında daha önce , okuduğum makaleleri ve birlikte geçirdiğimiz zamanı göz önünde bulundurduğumda, bunların hepsi sende var."

"Sence ben güçlü müyüm?"

"Tabii ki her şey arasından öne çıkarmak için seçtiğin bu!"

"Bunu onayladığını duymak istiyorum." Daha fazlasını söyleyecektim ama Jesse eğildi ve koluma vurdu.

"Woody Wagon!" diye sevinçle bağılıyor.

Dudaklarımdan bir kahkaha dökülüyor ve başımı ona doğru sallıyorum. Cevap vermek zorunda kalmaması için iyi bir şaşırtmacaydı. Oradan geçen bir Woody Wagon olup olmadığından bile emin değilim ama yine de komikti.

"Thor hayatını böyle mi değiştirdi?" diye soruyor.

"Woody Wagons ile mi?"

Koluma tekrar vuruyor ve kahkahamı bastırmak için dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Ciddi ol," diyor. "Gerçekten bilmek istiyorum."

Bir nefes veriyorum, eski anılar su yüzüne çıkıyor. "Çocukken benimle çok dalga geçildi. Sınıf arkadaşlarımdan çoğundan önce ergenliğe girdim, bu yüzden bir ot gibi büyüdüm. Ancak çoğu erkek çocuğun aksine, boyumla birlikte 'bebeklik yağlarımı' da atamadım, bu yüzden uzun boylu, sivilceli ve tombuldum. Eski fotoğraflarıma baktığımda sevimli olduğumu düşünüyorum ama insanlar bana böyle davranmıyordu."

"Çocuklar kötü olabiliyor," diyor Jesse, "ve bahse girerim sen ."

"Öyle miydi?" Sırıtiyorum.

Bana gözlerini deviriyor. "Hâlâ çok tatlısın. Şimdi cevabını bitir."

İltifat aldığım için içimden yumruklarımı sıkıyorum ama cevap vermeden önce başarıyı yüzümden uzak tutuyorum. "Görünüşümün yanı sıra derslerimde de zorlanıyordum. Ya kendimi tamamen derse kaptırır ve bilmem gereken her şeyi çok çabuk öğrenirdim ya da sıkılır ve odaklanamazdım, sık sık ayağa kalkarak ya da tuvalete gidip gidemeyeceğimi sorarak dersi bölerdim. Henüz DEHB teşhisi konmamıştı, bu yüzden öğretmenlerim sadece tembel ya da işbirliği yapmayan biri olduğumu düşünüyorlardı. Hatta bazıları aptal olduğumu bile düşündü. Bir gün öğle yemeği sırasında bir çocuk bana çelme taktı ve öğle yemeğimi yere düşürdü. Dürtü kontrolü benim için büyük bir mücadeleyleydi, bu yüzden kendimi durduramadan onu sertçe ittim ve birkaç gün uzaklaştırma aldım."

"Yalan söylemeyeceğim, o çocuğu ittiğine sevindim."

Kalbim, onun küçük benim eylemlerimi savunması karşısında daha hızlı çarpıyor. "Ben de aynı duygulara sahibim ama ailem o kadar değil. Ama

Sonunda beni test için götürmeye karar verdiler. Teşhis konulduktan sonra eczanede ilaçlarımın doldurulmasını beklerken annem beni kütüphaneye götürdü. İşte o zaman kapağında Thor'un olduğu kitaba rastladım ve görünüşü beni içine çekti. Ve kitabın adı. *Thor: Şimşek Tanrısı, Bilmedikleriniz*. Daha okumadan bağlanmışım."

"Hâlâ sende mi?" "Pfft. Ne düşünüyorsun?"

"Muhtemelen her baskısı sende vardır." "Ve benim yaptırdığım özel bir cilt."

"Yapılmış mı?"

"Evet, elle bağlanmış."

"Sen gerçekten bir ineksin," diye cıvıldıyor.

"Evet, evet. Gerisini duymak istiyor musun, istemiyor musun?" Alay ediyorum. Konuşmaya devam etmemi işaret ediyor ve ekliyor, "et."

"Bu kitap, ilaçlarımı almaya başladıktan sonra baştan sona okuduğum ilk kitaptı. Sonrasında ağladım çünkü ilk kez beynim sessizdi ve aynı anda milyonlarca başka şey yapmak istemeden odaklanabiliyordum."

"Bu çok güzel," diyor.

"Bana her şeyi yapabileceğimi göstermekle kalmadı, Thor aynı zamanda bahsettiğiniz tüm o şeyleri hissetmemi sağladı. Cesur, güçlü ve kendinden emin. Sonra mitolojiye, tanrılara ve tanrıçalara kafayı taktım. Kendimce, kendimi yenilmez hissettim. Çocukların beni etkilemesine izin vermedim ve okula ve insanlara aptal olmadığımı göstermeye odaklandım. Sonunda ilk bilgisayar dersimi aldım. Oradan, beynin odaklanmasına yardımcı olan ilk uygulamamı geliştirdim. Odaklanma, rahatlama ve uyku için pozitif beyin durumları yaratan rahatlatıcı frekanslı müzik çalışıyor. Herkes kullanabilir ama DEHB olanlar için çok yararlı."

"Uygulamayı bir makalede okumuştum ama sizden duymak Google'dan çok daha iyi."

Midem ısınıyor ve gülümsüyorum. "Uygulamanın adını duydu mu?"

"B ile başlayan bir şey," diye yanıtlıyor.

"Bragi, geriye dönüp baktığımda övünmek gibi geliyor ama İskandinav müzik tanrısı. Aklımda başka bir isim yoktu."

"Buna bayıldım."

"Ben de öyle. Burayı satın alan şirket değiştirmeye çalıştı ama satış sözleşmesine değiştiremeyeceklerini yazdım."

"Akıllıca."

"İsimler önemlidir, Jesse'nin adı Jesse'dir. Özellikle de anlamlı isimler."

"Sanırım annem kulağa hoş geldiği ve cinsiyet ayrımı gözetmeyen isimlerden hoşlandığı için bana Jesse adını vermiş. Neredeyse bana Blake adını verecekti."

Bir an bu isim üzerinde düşündüm ve başımı salladım. "Jesse sana yakışıyor ve annene havalı geliyorsa, o zaman bir anlamı vardır."

"Bu çok zorlama!"

Gülümsüyorum. "Peki, o zaman Google'da ne anlama geldiğine bakmalısın - bu senin uzmanlık alanın," diye takılıyorum. Tanrım, onu da Google'da araştırdığımı öğrenince bana kızacak ama onunla dalga geçmek eğlenceli ve bunu umursuyor gibi görünmüyor.

Jesse gülerek ne demek istediğimi kanıtlıyor. "Daha sonra bakabilirim," diyor. "Thor hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum."

Seçeneklerimi düşündüm. Bir süredir boşboğazlık ediyordum ve ona çok az kişinin bildiği bir hikaye anlattım. Paylaşmakla ilgili bir sorunum yok ama sık sık gündeme gelen bir hikâye de değil. Jesse hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum ve telefonunu açmasını istiyorum. Dünden beri bundan kaçınıyor.

"Sanırım soru sorma sırası bende. Seni sorguya çektikten sonra daha fazlasını sorabilirsin," diyorum.

İnliyor. "Belki de sağlam kurallar koymalıyız." "Hayır, kuralları biz . Bunlar kurallar."

Ofluyor ama pes ediyor. "Tamam, sor. Ama madem kural uyduruyoruz, sana daha sonra başka sorular da soracağım ve onlar sayılmayacak."

"Anlaştık."

"Anlaştık," diye yankıladı beni.

"Telefonunu neden açmadın?" diye sordum.

Görüş alanımın yanından başını koltuğa yasladığını görüyorum. "Bunu soracağınızı hissediyordum. Ama hatırlatayım, en başta kapatmamı söyleyen sendin."

Yanağımın içini ısırđım. "Tamam, haklısın, bunu unutmuşum. Ama Corn Palace'ın şıklığının tadını çıkarırken bir süreliğine demek istemiştım."

İç çekiyor. "Biliyorum, bu sadece...."

"Pardon, bu çok mu kişisel? Başka bir şey sorabilirim."

Başını iki yana sallar. "Öyle olsa bile, az önce içindekileri döktün."

"Hey," dedim ciddi bir şekilde. "Burada kısasa kısas yapmıyoruz."

Başını bana çeviriyor ve ben de bir anlığına ona bakıyorum, ciddiyetimi gözlerime yansıtmak için elimden geleni yapıyorum.

"Bunu demek istedim. Kuralları biz koyarız, unuttun mu? Eğer geçmek istiyorsan, geçebilirsin. Ama belli ki bu seni rahatsız ediyor. Belki bunun hakkında konuşmak yardımcı olur."

Gözlerimi tekrar yola dikiyorum ve o da benimle birlikte ön camdan dışarı bakıyor. Cevabı bilmek istesem de onu asla zorlamayacağım.

"Sanki bunu dün konuşmuşuz gibi hissediyorum," diyor.

"Ne söylemen gerekiyorsa söyleyebilirsin Jesse; kendini tekrarlayan benim için sorun değil. Arkadaşına mesaj atmanın senin için büyük bir olay olduğunu anlıyorum. Bu konuda duyguların olması normal."

Bir dakika daha sessiz kaldıktan sonra sesli bir nefes veriyor. "Sanırım söylediği şeyden korkuyorum. Onun duygularını incitmeyi umursamamam gerektiğini biliyorum ama umursadığımdan eminim. Uzun zamandır arkadaşız ve bunu düşündükçe, aramak yerine mesaj attığım için kendimi daha kötü hissettim. Bunun aptalca olduğunu biliyorum ve bu kadar korkak olmamalıyım.

Bu konuda. Yüzleşmekten nefret ediyorum ve insanların bana kızmasından da nefret ediyorum."

"Geri gidelim." Bu konuyu konuşurken gözlerinin içine bakabilmek için kenara çekesim var ama bunun onu rahatsız edeceğini biliyorum. Devam etmeden önce bir nefes alıyorum. "Neden tepkinin aptalca olduğunu düşünüyorsun?"

"Çünkü normal insanlar ona nasıl hissettiklerini söyler ve gerçeği görmezden gelmek için telefonlarını kapatmazlar. Sanırım ben çok hassasım."

"Çok mu hassassınız yoksa kendinizi savunmanın sonuçlarından mı?"

Jesse duraksıyor ve elini yüzünde gezdiriyor. "Ben... Ben hiç bu şekilde düşünmemiştim."

"Kendinizi savunduğunuzda genellikle karşı taraftan bir tepki gelecektir çünkü onlar da korkmaktadır. Ancak nasıl tepki vereceklerini kontrol edemezsiniz ve bazen diğer insanların hoşuna gitmeyecek bir şey söylemeniz gerekir. Şunu da eklemeliyim ki, bence duyarlı olmak iyi bir özelliktir; önemsedığınız anlamına gelir. Alternatifinden daha iyidir, sizce de öyle değil mi?"

"Bilmiyorum, bazen umursamamanın daha kolay olacağını düşünüyorum. Kaygımı azaltırdı." Gülümsemeye çalışıyor.

"Belki, ama o zaman sen sen olmazdın. Bence önemsemek, hatta bazen çok fazla önemsemek, iyi bir özelliktir. Eğer daha fazla insan senin gibi umursasaydı dünyanın daha iyi bir yer olacağını iddia ediyorum. Bu aynı zamanda bana arkadaşlığınızı gerçekten önemsedığınızı ve Kate'in ilişkinizi sürdürebileceğiniz şekilde karşılık vermesini istediğinizi kanıtlıyor. Bunda yanlış bir şey görmüyorum."

Jesse'yi göz ucuyla gözünü silerken yakalıyorum ve şimdi keşke kenara çekseydim diyorum. Onun için gözyaşlarını silmek, onu kollarıma almak ve ağlamasına ya da ne yapması gerekiyorsa yapmasına izin vermek istiyorum. İçimden bir ses, yaşadığı onca şeyden sonra kendini istediği gibi hissetmesine izin vermediğini söylüyor. Özellikle de çok hassas olmaktan ve diğer insanların onun hakkında ne düşündüğünü önemsemekten endişe ediyorsa.

"Bu özelliğe iyi diyebilir miyim bilmiyorum," diyor.

"Harika," diye karşılık veriyorum. Bu bana dürüst bir gülümseme kazandırıyor ve bu manzara karşısında kendimi biraz daha iyi hissediyorum. "Bak, istersen tüm yolculuk boyunca telefonunu kapalı tutabilirsin ama blog/vlog işini yapamazsın."

"Kahretsin," diyor. "Bunu unutup duruyorum."

Kıkırdıyorum. "Senin için fotoğraf çekebilirim ama sanırım bu, fotoğrafın senin olma amacını ortadan kaldırır."

"Bu seninle tartışamam."

Bir sessizlik daha oluyor ve bu sefer sessizliği bozan ben oluyorum. "Eğer yardımı olacaksa, Thor'muşsun gibi davran. Fazladan cesarete ihtiyacım olduğunda ben de böyle yaparım. Ve hayır, bunu yapmak için çok yaşlı değilim-bazen hepimizin bir yerlerden ekstra özgüven almaya ihtiyacı olur."

"WWTD," diyor Jesse.

"Thor Ne Yapardı?"

"Tüm sorunlarını halletmesi için çekici gönderin," diye takılıyor. Bir kahkaha patlatıyorum. "Bu da bir yol sanırım, ama bir şey söyleyebilir miyim?"

"Olabilir," diye yanıtlıyor.

"Sen zaten cesursun, Jesse. Dediğin gibi, birbirimizi uzun süredir tanımıyor olabiliriz ama bana anlattığın her şeye bakılırsa sen . Thor ya da başka biri olmana gerek yok. Sadece kendin ol. Kate her ne dediyse, üstesinden . Sadece şunu bil ki, ne yaparsan yap ya da nasıl tepki verirsen ver seni yargılamıyorum."

Jesse eli kemerinin tokasına gitmeden önce parmak uçlarını dizlerine vuruyor ve bana doğru dönüyor. "Ne yapıyorsun?"

"Telefonumu almaya gidiyorum. Sorun olur mu?" "Evet, tabii ki, sadece dikkatli ol."

Jesse gülümser ve kemerini açar. Tekrar yolcu koltuğuna oturması ve takması uzun sürmez. Gözlerini kapatır ve birkaç nefes alıp verir.

"Ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

Tek gözünü açıyor ve arsızca sırtıyor. "Thor'u kanalizasyon etmek."
Geniş bir gülümseme dudaklarını kaplıyor ve "aşık olma"
barometre "başım belada" seviyesine geliyor.

Birkaç nefes daha aldıktan sonra gözlerini açar. "Tamam, işte bir şey yok." Telefonunu kaldırıyor ve gücü açıyor. Hoparlörlerden Backstreet Boys'un bir şarkısı çalarken sessiz kalıyoruz. Her zamanki müzik seçimim değil, ama ikinci el mağazasından aldığım kasetlerin eğlenceli yanı da bu. Çoğu zaman içlerinde ne olduğunu bilmiyorum, sadece yılını ya da türünü.

Telefonu açıldığında, pinglemeye başlıyor. Kate'in bildirimini aldığı anı biliyorum çünkü vücudu o kadar güçlü bir şekilde geriliyor ki bunu çevremde görebiliyorum.

"Mesaj attı ve aradı," diyor Jesse.

"Sesli mesaj bıraktı mı?"

"Hayır, sadece mesaj." Jesse sessizleşiyor ve iç çekmeye yakın uzun bir nefes verene kadar bir dakika geçiyor.

"İyi misin?" Ben soruyorum.

"Bu... can sıkıcıydı." Bir an sonra gülüyor, sonra başını koltuğuna geri bastırıyor. "Bunu gerçekten kafamda kurdum. Çok fazla önemsemenin iyi bir özellik olduğunu söylediğini biliyorum ama belki biraz hafifleyebilirim."

Ona bakıyorum ve yüzünde rahatlamış bir gülümseme görmekten mutlu oluyorum. Bu konuda hâlâ tartışabileceğimi biliyordum ama boş verdim. "İyi mesaj mı?"

Mırıldanıyor. "Üzgün olduğunu, bunu telafi etmek istediğini söyledi. Ve konuşmamız gerektiğini."

"İstersen arka tarafa gidip onu arayabilirsin."

Jesse başını sallıyor. "Şimdilik ona mesaj atacağım ve sonra arayacağım. Kelimelerimi toparlayabilmem için biraz nefes almam gerekiyor."

Jesse'ye ihtiyacı olan boşluğu veriyorum, yumuşak nefes döngüsünün müziğin notalarına katıldığını duyuyorum. GusGus'ın tasma mutfakta bir yerden hafifçe şırıltıyor. Bu bana, "Jesse'nin kollarıma çıplak düşmesi" olayını yarattığı için ona daha sonra bir ödül vermem gerektiğini hatırlattı. Gerçekten, her şeyi hak ediyor.

Bunun için ikramlar. Sırf o an için onu tekrar kurtarırdım.

"Ash," diyor bir dakika sonra. "Öyle mi?"

"Teşekkürler."

"Ne için?"

"İçimdeki Thor'u bulmama yardım ettiğin için."

Nabzım hızlanıyor ve bakışlarına karşılık veriyorum. "Her zaman, Jesse Jesse'yi aradı. Şimdi, adının ne anlama geldiğine bak."

Yirminci Bölüm

/esse

"KAHRETSİN." Göz kırpıyorum, sonra tekrar kırpıyorum.

"Fotoğraflardan daha mı iyi?" Asher soruyor.

"Rüyalarımдан bile daha iyi." Kordonlu bariyerin arkasından Old Faithful'a bakıyorum, su mineral kaplı havzasındaki büyük püskürürken yaklaşık iki yüz metre havaya fırlıyor. Su damlacıkları öğleden sonra güneşini yakalıyor ve tekrar aşağı düşmeden önce yansılarda ışık gökkuşakları yaratıyor. Yaz mevsiminde olduğumuz için etrafta çok sayıda insan ve çocuk var ama onların *ooh* ve *aah* sesleri bu anı daha da güzelleştiriyor. Bu asla unutamayacağım bir an.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor Asher yanımdan. Kalabalık yüzünden omuzlarımız neredeyse birbirine değiyor. Başımı çevirip ona bakıyorum. Bana bakıyor, gözleri parlıyor. Yoğun bakışları yanaklarımın kızarmasına neden oluyor ve itiraf etmeliyim ki bundan hoşlanıyorum. Kendimi ezilen kız öğrenci gibi hissettiriyor. Ama bu duyguyu bir kenara itiyorum ve onun tek kelimelik ifadesini Old Faithful'a bağlıyorum.

"Önünde hızlıca bir fotoğrafımı çeker misin?" diye sordum. "O zaman ikimizden birini istiyorum." Küçük bir gülümsemeyle başını sallıyor ve telefonu benden almaya gidiyor.

"İkinizden birini çekeceğim!" diye araya giriyor yaşlı bir kadın. "Bitmeden önce çabuk oraya gidin! Şanslıyız."

bu daha uzun bir patlama."

"Ah, teşekkürler!" Ona telefonumu uzatıyorum ve Asher'a nasıl durmak istediğini sormadan, kollarından birini omuzlarıma dolayarak beni yanına çekiyor. Gülümseyerek çenemi ona doğru eğiyorum ve aynı anda gözlerimin içine bakıyor.

"Çok sevimli!" diye haykırır kadın. "Şimdi gülümse."

Övgüden kızarıyorum ve Asher kameraya bakmadan önce beni sıkıyor. Bir saniye sonra dudakları kulağıma değecek şekilde eğiliyor.

"Şimdi biriniz sosyal medya için yalnız kalsın" diyor.

Asher kenara çekiliyor ve kadın hiç sormadan birkaç fotoğraf çekiyor, işimiz bitince de geri veriyor. Teşekkür ettikten sonra dikkatimi hala devam etmekte olan Old Faithful'a veriyorum, ancak patlamanın şiddeti azalmaya başladığı için suyun yüksekliği de azalmış . Görmek inanılmaz ve parkın daha fazlasını keşfetmek için sabırsızlanıyorum.

Ash tekrar yanıma geliyor, kolunu bir kez daha benimkine dayıyor ve son suyun kabarıp sönmesini izliyoruz.

"Buraya balayınız için mi geldiniz?"

Kafamı fotoğrafımızı çeken kadına çeviriyorum ve sanırım Old Faithful'un içindeki su kadar sıcak oluyorum. "Hayır!" Biraz fazla yüksek sesle söylüyorum. "Hayır, değiliz, yani biz sadece arkadaşız," diye kekeliyorum.

"Ah, canım. Özür dilerim, birbirinize çok aşık görünüyordunuz."

Cildim yanıyor ve bu sabah iyi bir deodorant sürdüğüm için Tanrı'ya şükrediyorum çünkü artık sadece sıcaktan dolayı terlemiyorum. Bakışlarım kadından tekrar Old Faithful'a kayıyor, her ne kadar artık patlamıyor olsa da.

" değil. Biz gerçekten iyi arkadaşız," diyorum.

Asher'ın kolu benimkine dokunduğu için vücudunun gülmekten titrediğini hissedebiliyorum. Bunun eğlenceli olduğunu düşünmesine sevindim, çünkü mahcup oldum. Gerçekten aşık mı görünüyorduk? Bu imkansız çünkü birbirimizi daha yeni yeni tanıyoruz. Elbette, seks yaptık, birlikte bir yolculuğa çıktık ve ben

çıplak, ama biz arkadaşız. Sadece arkadaşız. Ve aşık gibi görünmemizin imkanı yok, o bayanın gözlerini kontrol ettirmesi gerek.

"Anlıyorum," diye cıvıldıyor kadın. "Uzun süredir mi buradasınız?"

Sessiz bir nefes çekiyorum ve hissettiğim kadar kırmızı görünmemeyi umuyorum. "Bugün ve yarın."

"Parkı henüz keşfetmedin mi?" "Bu sabah biraz," diyorum.

Dünkü uzun yolculuğumuzun ardından Asher'ın "tam donanımlı" dediği bir karavan parkına girdik. Uzun bir gün olmasına rağmen, bana Winnie'yi her kamp alanında elektrik, kanalizasyon ve tatlı su hatlarına takmayı da içeren şekilde nasıl kurduğunu gösterdi. Eşyaların dolaplardan ve buzdolabından düşmemesi için karavanı nasıl dengelediğini de gösterdi ve son olarak sıcak su için propan tanklarını açtı.

Bu ayarlandıktan sonra, kalan hamburgerleri yedik ve erken kalkıp manzarayı seyretmek üzere akşam için yattık. Old Faithful'a gitmeden önce sabahı parkın bir kısmını keşfederek geçirdik, Ash'in Melissa'ya göndermek için bir kartpostal aldığı hediyelik eşya dükkanında durduk - ki bence çok tatlıydı.

"İyi eğlenceler," diye ekliyor kadın. "Eğer fırsatınız olursa, Kaplıcaları ziyaret etmeyi unutmayın."

"O da listemizde," diye yanıtlıyor Asher.

"Güzel," diye cıvıldıyor . "Güzel gevşetmek için şeyler

.

Yani kaslar."

Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oluyor ama Asher yine gülüyor. "Kulağa harika geliyor," diyor.

"Oh, görüyorum ki ailem gitmeye hazır." Bizden çok uzakta olmayan bir gruba işaret ediyor. "Güzel sohbetti."

Kadın uzaklaşıyor ve ben Ash'e dönüyorum. Neşe dolu sıcak gözleri yaz güneşi altında kahverenginin farklı tonlarını ortaya çıkarıyor.

"O..." Ash doğru kelimeyi bulmak için duraksıyor. "Cesur mu?" Ben söylüyorum.

"Arkadaşça diyecektim."

"Bu tek kelime."

Asher bir elini buklelerinin arasında gezdiriyor. "Daha fazla fotoğraf çekmek ister misin, yoksa Büyük Prizmatik Kaynak'a gitmeye hazır mısın?"

Old Faithful'u gözlemliyorum, uyuyan canavar bir kez daha sessiz. "Patlamaya başlamadan önce birkaç fotoğraf çektim ama bahsettiğin patikadan gidebiliriz diye düşündüm."

"Geyser Hill Loop Trail mi?" diye soruyor. "Şu."

Yüzünde orantısız bir sırıtma belirir. "Bana uyar. Tanrı'nın Hediyesi için her şeyi yaparım."

Onu itip gözlerimi deviriyorum. "Jesse" isminin anlamını Google'da araştırıp İbranice'de "hediye" ya da "Tanrı'nın hediyesi" anlamına geldiğini öğrendiğimden beri Asher'ın bana seslenmeyi en sevdiği şey bu oldu.

"Dursan iyi olur, yoksa sana Dişbudak Ağacının Yanında Yaşayan Kişi ya da Dişbudak Korusu demeye başlayacağım," diye takılıyorum.

"Adımın İbranice anlamını tercih ederim."

"Elbette tercih edersin."

"Yani, benim yanımda olduğun için oldukça 'mutlu' ve "görünüyorsun, Tanrı'nın Hediyesi."

Yine gözlerimi deviriyorum. "Annenin sana sevdiği bir dizi karakterinin adını verdiğini söylememiş miydin?"

Asher sırıtıyor. "O yaptı. Çok ateşli bir tane."

Başımı sallıyorum. "Sen imkansızsın, bunu biliyor musun?"

"Hoşuna gidiyor," diye alay ediyor.

İnkâr etmek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum ama o haklı. Zekice geri dönüşlerini, komik şakalarını ve rahatlığını seviyorum. Gerçekten mutlu bir insan ve isminin anlamı da ona çok yakışıyor. Bunu ona söyleyecek değilim.

", gidelim, seni aptal. Zamanımız kısıtlı, yapacak çok şey var."

"Goofus?" Ona ters ters bakıyorum ve o da gülerek ellerini kaldırıyor. "Bunu daha önce hiç duymamıştım. Ama benzersiz; hoşuma gitti."

İnanılmaz bir kahkaha atıyorum ve haritada patikanın başladığını gördüğüm yere doğru el sallıyorum. Kolayca yanıma geliyor, döngüye başladığımızda kendi kıkırdamaları kulaklarımla buluşuyor.

"Bu patikanın dünyanın en yoğun gayzerlerinden birinin kalbinde olduğunu biliyor muydun?" Ash yürüyüşümüzün birkaç dakikasında soruyor.

"Bunu bilmiyordum."

"Dün gece uyumadan önce bu patikada emekli bir çiftin karavan videosunu izledim."

Dumanı tüten bir gayzerin önünde duruyoruz, beyaz tüyler bulutlar gibi havaya akıyor. Etrafta başka insanlar da var ama burası Old Faithful kadar kalabalık değil.

"Gerçekten yaptın mı?"

Başını salladı. "Hazırlıklı olmak istedim."

Başımı ona doğru eğiyorum ve zihnim dakikada milyonlarca kilometre hızla koşuyor. Bu günü harika kılmak istediği için mi hazırlıklı olmak istedi? Yoksa kalp rahatsızlığım ve neleri kaldırabileceğim konusunda endişelendiği için mi bunu yaptı?

İkincisi midemi bulandırıyor. Asher beni şımartacağını düşünmem için bana bir sebep vermemiş ve bana farklı davranmayacağını söylemiş olsa da, bunu istemeden yapıyor olabilir. Bundan nefret ediyorum ama bu yorum içimde iğrenç bir his bırakıyor.

Bu seyahate çıkacağımı söylemek için ailemi aradığımda, annemin bana söylediği ilk şey sakın olmam ve her şeye hazırlıklı olmamdı. Ona bazı duraklardan bahsettiğimde, bir liste yapmamı ve doktoruma danışmamı söyledi - zaten yaptığım, yapmamın söylenmesine gerek olmayan şeyler. Endişesini anlıyorum, ancak son birkaç yıldır her iki saniyede bir iyi olup olmadığının sorulmasından ve durumumun doğal olarak bende yarattığı endişeden sonra, Asher'dan bunu duymamayı umuyordum.

"Oh, telefonunu ver!" diye bağırıyor.

Düşüncelerim hala sarmal halinde olsa da istediğini yapıyorum. Benden uzaklaşıyor ve telefonumu tutuyor ama

kaşlarımın çatık olduğunu gördü, çünkü onu yere bıraktı. "İyi misin?"

Neredeyse gülecektim. İyi olup olmadığının sorulmamasını isterken, bana bu soruyu sormasının tamamen geçerli olduğu bir durum yarattım. Kendi takıntılarıma şimdi ya da belki hiçbir zaman girmek istemediğim için düşüncelerimi geri itiyorum.

"Ben iyiyim." Hafif bir rüzgâr esiyor ve aşağıda bıraktığım saçlarım rüzgârda dalgalanıyor.

Asher'ın yanakları telefonun arkasından gülümseyerek kalkıyor ve bir fotoğraf çekiyor. Geri dönüp telefonu bana vermeden önce bunu birkaç kez daha yapıyor.

"Bahse girerim bunlar iyi olacak; buradaki ışıklandırma mükemmel. Buharla birlikte esen rüzgâr da ücretli aktörlerdi."

Yorumuna gülümseyerek telefonumu tutuyorum.

"Teşekkürler." "Resimlere bakmak istemiyor musun?"

Başımı salladım. "Sonra yaparım. Görecek çok şeyimiz ve az zamanımız var."

"İyi olduğuna emin misin?"

"Neden olmayayım ki?" Fokurdayan gayzerin fotoğrafını çekiyorum ve patikadan bir sonrakine doğru yürümeye başlıyorum.

Asher yanımda yürüyor. "Çok heyecanlıydın, sonra enerjin değişti."

Dönüp ona bakıyorum ve sırtıyorum. "Sen de yoga ve meditasyon yapıyor musun?"

"Hayır, sadece titreşimler."

Onun bu yorumu vücudumdaki gerginliği biraz olsun azaltıyor ve göğsümden kısa bir kahkaha yükseliyor. "Sadece düşünüyordum, hepsi bu."

"Bu tehlikeli olabilir." "Olabilir."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Pek sayılmaz."

"Bu adil."

Önce telefonumu sonra da ellerimi şortumun cebine sokup dumanı tüten manzaraya bakıyorum. Eğer bir şey varsa

Asher hakkında öğrendiğim tek şey, hiçbir şeyi zorlama hissettirmemesi. Bu yönünü takdir ediyorum.

İçten içe, ona ne hissettiğimi ve düşündüğümü söylemem, varsayımda bulunmak yerine yorumuyla ne demek istediğini sormam gerektiğini biliyorum. Ama şimdilik Yellowstone'un tadını çıkarmak istiyorum.

Birkaç dakika sonra kaynayan bir kaynağın önünde durduğumuzda, "Görmek istediğim yer burasıydı," diyorum. Çok büyük değil ve insan kalbi şeklinde. Buz mavisi sudan oluşan derin, berrak bir havuz, bazı açılardan neredeyse deniz mavisi. O kadar güzel ki, sanki gerçek değilmiş gibi neredeyse yere çizilmiş gibi görünüyor.

"Kalp Pınarı," diyorum. "İsmi de çok yerinde," diye ekliyor Asher.

Fokurdayan suyu izleyerek uzun bir süre ona bakıyorum. Bu harika bir yan yana geliş: buz gibi görünen ama sizi yakacak kadar sıcak olan su. Okuduğum kadarıyla her zaman aktif değilmiş ama bugün öyle.

Kalp Pınarı'nı ne kadar süre gözlemlediğimi bilmiyorum ama çok geçmeden gözlerimin yaşarmaya başladığını fark ediyorum. Burada durmak, havuzdaki su kaynarken kalbimin atışını hissetmek neredeyse çok fazla. Aktif sıvı bana yaşadığımı, hayatımın kontrolünü elime aldığımı hatırlatıyor. Aslında dünyada yaşadığımı ve bunu yaptığımı.

Asher'ın yanımda kıpırdanırken çıkardığı ses bana yakınımda olduğunu ve muhtemelen ağlamak üzere olduğumu görebileceğini hatırlatıyor. Fark ettiyse de bir şey söylemiyor.

Bir esinti daha geçiyor ve saçlarımı kulağımın arkasına itiyorum. Telefonumu çıkarıp ışığı istediğim gibi ayarladıktan sonra birkaç fotoğraf çekiyorum. Onlara bakmak için beklemek yerine, fotoğraflarımı açıyorum ve hem anılarımda hem de şimdi dijital filmde yakaladığım bahara bakıyorum.

"Göndereceğim ilk şey bu olacak," diyorum.

Çenemi Asher'a doğru kaldırıyorum ve görebilmesi için telefonumu uzatıyorum. Bu sadece Kalp Pınarı'nın bir fotoğrafı ama ışık mükemmel, suyun fokurdamasını görebiliyorum ve bir insan kalbine benzediğini söyleyebiliyorum.

"Bence bu mükemmel," diyor.

Telefonumu cebime geri koyuyorum, sonra tekrar baharı izliyorum, gözlerim buz mavisi derinliklerinde kayboluyor. "Sana neden buraya gelmek istediğimi söylemiş miydim?" Birkaç dakika sonra soruyorum.

."

Yüzümü ona dönüyorum ve konuşmamı beklerken bakışları yumuşak. "Buraya gelmek, Old Faithful'u, bu parkı görmek. Kendimden daha büyük bir şeye tanıklık etme fikri hoşuma gitti."

Ash başını sallar. "Doğa Ana'nın bize her şeyin büyüklüğü içinde ne kadar küçük olduğumuzu hatırlatan bir yolu var."

"Kesinlikle öyle." Tekrar havuza bakıyorum. "Burası bana zamanın sınırlı olduğunu, zamanım dolmadan önce görebildiğim ve yapabildiğim kadar çok şey yapmak istediğimi hatırlatıyor, anlıyor musun?"

Asher kaşlarını çatar. "Zamanın var Jesse. Henüz otuzunda bile değilsin. Otuz iki yaşında ikimizden daha yaşlı olan benim," diye takılmaya çalışıyor ama yorumumun onu hâlâ rahatsız ettiğini söyleyebilirim.

Yüzüme geniş bir gülümseme yerleştiriyorum ve kolunu çekiştiriyorum. "Bu çok ağır bir konu. Devam edelim, Dişbudak Ağacı ya da Dişbudak Korusu Yanında Yaşayan Kişi."

İsim takmam tam olarak istediğim şeyi yapıyor ve o da bunu kabul ediyor. "Yolu göster, Tanrı'nın Hediyesi."

Bölüm Yirmi Bir

Asher

Old Faithful'u ziyaret beri JESSE FARKLI ve nedenini anlayamıyorum.

Önceden iyiydik, gülüyor ve şakalaşıyorduk. İkisini de hala yapıyoruz ve birbirimize sorular sormaya ve bir şeyler paylaşmaya devam ettik, ama şimdi gergin hissediyoruz. Gülümsemeleri içgüdüsel olmaktan çok bir çaba gibi.

Konuşmalarımızı tekrar tekrar gözden geçirdim ve takıntı haline getirdim. Bu gezegendeki sınırlı zamanıyla ilgili o rahatsız edici yorumu yaptı ama her şeyin değiştiği an olarak başka hiçbir şey öne çıkmadı. Umarım kaplıcaya girdikten sonra bu durum değişir.

Oturma alanındaki kanepeye uzandım ve iki günlük uzun bir yürüyüş ve keşiften sonra ayaklarımı dinlendirmenin keyfini çıkardım. Dün gayzerlerin etrafındaki yürüyüşümüzü tamamladıktan sonra taksiyle Büyük Prizmatik Kaynak'a gittik.

Winnie gibi büyük bir karavana sahip olmanın dezavantajı her yerde kolayca manevra yapamamak. Eğer plan yapmak için daha fazla zamanımız olsaydı, taksiye bağlayıp götürebileceğim bir araba alırdım. Taksiler benim için sorun değil, ama Jesse bu onun ölmeden önce yapılacaklar listesinde olduğu için taksi parasını ödemeye çalışıyor. Tabii ki duymayacağım. Bu sabah Winnie'yi Mammoth Hot Springs'e götürdük ve keşfe çıktık, sonra da geceyi geçirmek için

Yakınlardaki bir kamp alanında yüzebileceğimiz kaplıca havuzları var. Son birkaç gündeki tüm aktivitelerden sonra, ağrıyan vücudum ıslanmaya hazır.

Nefes veriyorum ve kendimi sürüklenirken buluyorum. Ama uykuya dalamadan önce telefonum çalıyor. İnleyerek telefonu çıkarıyorum ve gelecek ay Londra'da birlikte çalışacağım şirketten gelen bir e-posta bildirimi görüyorum.

Madison'dan ayrıldığımızdan beri işimi görmezden gelmeye çalışıyorum ama e-postalarım birikiyor. Sözleşmeli olduğum ve tam zamanlı çalışmadığım için günlerce cevap vermemem alışılmadık bir durum değil ama bu sefer normalden daha uzun süre bekledim. Buna ek olarak, çok düzenli bir insan değilim ve hiç olmadım.

Eğer bir rutine bağlı kalırsam, daha kolay oluyor. Ancak Jesse'nin hayatıma girmesiyle rutinim bozuldu. Tamamen ona ve birlikte çıkacağımız yolculuğa odaklanmış durumdayım. Umursadığımdan değil - beni ve hayatımı istediği gibi mahvetmesine izin veririm - ama yakında gerçeklerle yüzleşmek zorunda kalacağımı biliyorum çünkü para alıyorum.

"Tamam, ben hazırım."

İrkiliyorum, neredeyse düşecekmişim gibi koltuktan fırlıyorum. Jesse gülmemek için ağzını kapatıyor.

"Özür dilerim, geldiğimi duyduğunuzu sandım."

Ona bakarken kalbim göğsümde hızla çarpıyor. Saçlarını yüksek bir at kuyruğu yapmış, ama koyu kahverengi buklelerinin dalları, küçük bir makyajla zenginleştirilmiş yuvarlak yüzünü çerçeveliyor - her zamanki gibi, fark etmeye başlıyorum.

Şu anki görünümünde en sevdiğim kısım giydiği küçük tişört elbise. Orman yeşili bir renk, ela gözlerindeki yeşili öne çıkaran bir renk. Onu en son kız kardeşimin nişanında elbise içinde görmüştüm. Bu o kadar süslü değil, sadece birçok kadının havuza giderken giydiği örtünme tarzı elbiselerden biri, ama yine de onun üzerinde çarpıcı.

Yaptığı güzel resim karşısında ağzımın suyu akıyor ve yorum yapmamak için kendimi zor tutuyorum

ve bunu garipleştirir. Arkadaş olmayı kabul ettik ve dürüst olmak gerekirse, arkadaşlar arkadaşlarına güzel, seksi, çarpıcı göründüklerini söyler mi? Belki, ama benim söylemek istediğim şekilde değil. Küçük yeşil elbisenin altında yatan mayoyu da hayal etmezler.

Yutkunuyorum. "Bir iş e-postasına bakıyordum."

Alnını şapırdatıyor. "Aman Tanrım, çalışman mı gerekiyor? Bunu düşünmemiştim bile. Bir şeyler söylemeliydin!"

Koltuktan kalkıyorum, böylece birbirimize bakıyoruz. "A, kendine vurma ve B, ben kendi saatlerimi kendim belirlerim. Bunun için endişelenme."

"Eğer geride kalman gerekiyorsa, kaynaklara tek başıma gidebilirim." "Hiç şansım yok. Ölmeden önce yapılacaklar listemdeki hiçbir şeyi kaçır-kapalı. Bu arada, eğer henüz üzerlerini çizmemişseniz, bir tören yapmamız gerektiğini düşünüyordum."

O görünüyor at Ben Komik, onu gülümseme Şaşkın. "Birtören mi?"

"Evet, ateşin yanında oturup bir şeyler içiyoruz ve tamamladıklarımızı resmi olarak kontrol ediyoruz."

"Bunun bir tören sayılacağından emin değilim."

"Bu gezide kuralları biz koyarız, unuttun mu?"

O gülümsüyor at Bu. "Konuşmak of, Biz hala var Bugünkü sorularımız."

Ellerimi birbirine sürterim. "Bende iyi bir tane var."

Bana bakıyor. "Korkmalı mıyım?"

"Belki." Omuz silkiyorum. "Şimdi gidelim; rezervasyonumuz gün batımı için."

"Rezervasyon mu?" diye soruyor.

Hay aksi. Yakalandın. "Kızmayın ama önceden arayıp bizim için yer kiralamış olabilirim."

"Buna neden kızacağımı anlamaya çalışıyorum ama... İnternet sitesine baktım, özel kiralama yapamıyorsunuz."

Seçeneklerimi dikkatlice değerlendirdim ve yalan söylemenin aptallık olacağını düşündüm. "Özel kiralama yapabilirsiniz ama arayıp doğru kişiyle konuşmanız gerekiyor."

Jesse beni inceliyor. "Doğru miktarda paraya sahip olmayı mı kastediyorsun?"

"Evet. Kızgın mısın?"

Bir an düşünüyor ama sonra başını sallıyor. "Paranı benim için harcıyor olman beni biraz rahatsız ediyor, özellikle de kendi payımı ödeyemediğim için, en azından ödeyemeyeceğimi varsayıyorum. Ne kadardı?"

"Ucuz değildi ama para ödemeni istemiyorum. Bunun yapılacaklar listende olduğunu biliyorum ama bunu ben de istedim. Etrafta başka insanlar olmadan kaynakların tadını çıkarmak istiyorum ve yaptığımız onca sürüş ve keşiften sonra biraz rahatlamanın ve sessizliğin iyi olacağını düşündüm."

Jesse beni inceliyor ve dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Sanırım yapılacaklar listemde yeni bir madde var."

Başımı eğiyorum. "Neymiş o?" "Kira öder gibi zengin olmak."

Bir kahkaha attım. "Bu mümkün, özellikle de şu sosyal medya sayfanı açıp para kazanmanı sağlayabilirsek. Seni büyük bir influencer yapabiliriz."

"O kadar büyüyebileceğimi hiç sanmıyorum. Ama bugün için postalamam gerektiğini hatırlattığın için teşekkürler."

"Telefonunu getir; onunla çalışırız." "Rahatlamak istediğini sanıyordum?"

"Bu benim için rahatlatıcı." Aslında söylemek istediğim, *seninle olmak rahatlatıcı*. Ama benimle şakalaşıyor olsa da, Yellowstone'dan önceki o kıvılcımın gözlerinde olmadığını fark ediyorum.

"Tamam, ben , sonra gideriz." "Kulağa harika geliyor."

"Vay anasını," diye haykırır Jesse.

"Lanet olsun, doğru." Vadiye bakıyorum, yeşil ve kahverengi yamaçlar pembe-turuncu bir gün batımıyla aydınlanıyor. Dev bir havuza benzeyen büyük kaplıca, vadinin ortasında yer alıyor. Kenarlarında insanların gün boyunca güneşlenmesi için şezlonglar var ve jakuziye benzeyen daha küçük bir yer altı havuzu da var. Jesse mayosunu ortaya çıkarmak için elbisesini çıkarıyor.

"Ölmeden önce yapılacaklar listeme 'bir kaplıca kiralayacak kadar zengin olmayı' ekleyeceğimden eminim" diyor.

Kıkırdıyorum ve gömleğimi başımın üzerinden kaldırıp mümkün olduğunca hızlı bir şekilde havuzun kenarındaki bir sandalyeye bırakıyorum, Jesse'nin giydiği yeşil takım elbisenin bir anını bile kaçırmak istemiyorum. İki parçadan oluşuyor ve göbeğindeki en ufak bir teni bile gösteriyor ama üst kısmı tehlikeli bir şekilde aşağıya iniyor ve bana mükemmel göğüslerinin güzel bir görüntüsünü veriyor. Şu anda baktığım arka kısmı ise kışını mükemmel bir şekilde sarıyor. Yuvarlak ve güzel arka tarafını ilk birlikteliğimizde takdir edecek zamanım olmamıştı.

"Kulağa klişe geldiğini biliyorum ama ben yapabiliyorsam siz de yapabilirsiniz," diye cevap veriyorum.

"Sanki o kadar kolaymış gibi." Jesse katlanmış elbisesini benimkinin yanındaki sandalyeye bırakırken bana dönüyor.

"Hesabınızı nasıl hızlı büyütebileceğiniz konusunda hedefe yönelik bir araştırma yapacağım. Doğru pazarlama ile düşündüğünüz kadar zor olmayabilir."

Jesse bir şey söylemiyor. Gözleri önce göğsüme, sonra lacivert mayoma iniyor ve tekrar gözlerime geliyor. Boğazını temizleyip başka tarafa bakarak beni göz ucuyla süzüşünü gizlemeye çalışıyor ama yanakları gökyüzünün rengiyle aynı. Aptalca olabilir ama duygularımın tek taraflı olmadığına dair göğsümde bir umut yeşeriyor. Bu yolculuk sırasında fikrini değiştirmeye açık olmasını dilemiştim ve belki de bu düşündüğüm kadar uzak değildir.

Tuhaf davranmasının sebebi bu olabilir mi? Çıplak karşılaşma ve Yellowstone'da balayında olup olmadığımızı soran kadın arasında, bu mümkün...

"Madem öyle diyorsun," diye düşüncelerimi bölüyor. "Binelim mi?"

"Kulağa hoş geliyor." Jakuzi görünümlü havuzu gösteriyorum. "Bu büyük olandan daha sıcak. Önce hangisini yapmak istersin?"

İki havuza bakıyor, sonra büyük olanı işaret ediyor. "Yüzmek kulağa hoş geliyor. Araba kullanmaktan ve yürümekten vücudum biraz ağrıyor."

"Evet, ayaklarıma masaj iyi gelir." Kaşlarımı ona doğru salladım.

Ağzını tıkıyor. "Ne senin ne de başkasının ayağına dokunmayacağım." "Ayak fetişin yok o zaman?"

"Kesinlikle olmaz. Ayaklar iğrençtir."

"O zaman ayak oyunu da yok?"

"Eğer bana ayağınla dokunmaya kalkarsan Asher, seni yumruklarım."

Suyun altındaki ışıklarla aydınlatılmış büyük havuzun basamaklarından aşağıya doğru onu takip ederken yüksek sesle gülüyorum. Yalan söylemeyeceğim, her adımda kışının nasıl sallandığını dikkatle izliyor ve keyfini çıkarıyorum. Suyu girdiğimde, keşke sıcak yerine soğuk olsaydı diyorum.

"Vay canına, çok güzel bir his." Jesse göğsüne kadar gelen suyun içine batarken inliyor. "Yumurta gibi kokması çok kötü."

"Sanırım alıştım," diyorum, havayı geniş bir şekilde koklayarak. "Ya da koku alma duyum köreldi."

"Artık düne göre daha alışkınım."

Old Faithful'a ilk vardığımız zamanı düşününce dudaklarım kalktı. Derin bir nefes aldı ve hemen öksürdü, burnunu bir tavşan gibi kıvırdı.

"Beynime güzel koktuğunu söyleyip duruyorum," diyorum. "Kendi beynini yıkamaya mı çalışıyorsun Ash?" "Evet."

"Biliyor musun, bu akıllıca. Bunu bir keresinde çikolatayla yapmaya çalışmıştım."

Onun yanında suya girerken başımı soru sorar gibi eğiyorum, ağrıyan kaslarıma iyi geldiği için neredeyse inliyordum. "Ne demek istiyorsun?"

"Gençken şu kilo verme gruplarından birine katılmıştım. Grup lideri bana çikolatayı koklamamı ve ardından bir ısırık brokoli almamı söyledi. Sanırım bu beyin yıkamaktan ziyade beyninizi kandırmaya çalışmak. Ama o grubun başka nedenlerden dolayı beyin yıkamaya çok benzediğini söyleyebilirim. Bir keresinde aynı grup lideri bir bayana en sevdiği şekeri çiğneyip sonra tükürebileceğini söylemişti."

"Bu... berbat bir şey."

"Biliyorum, değil mi?" Jesse kendi kendine hüzünle gülüyor. "İşte o zaman anneme artık gitmeyeceğimi söyledim. Gerçeği bilmek ister misin?"

"Tabii ki."

"Aslında kovuldum."

Suyun en derin kısmına giriyoruz. Hâlâ ayakta durabiliyoruz ama yüzey Jesse'nin omuzlarına değecek kadar derin.

"mı?" Ben soruyorum.

"Evet, ona çiğnerken hala kalori aldığınızı ve bunun mide ülserine neden olabileceğini söyledim. Yani 'tükür ve yutma' yöntemi işe yaramayacaktır."

Zamanda geriye gidip o grup liderini boğazlamayı ne kadar çok istesem de, kendimi neşeyle sırtırken buluyorum

Jesse'nin yanında. "Buna gerçekten 'tükür ve yut' yöntemi mi diyorsun?"

"Evet. Sonra güzel cümleyi yeme bozukluklarını teşvik ettiğini söyleyerek bitirdim. Bundan sonra bir daha gelmememi söylediler ve ayın geri kalanı için anneme para iadesi yaptılar."

"Sana cesur olduğunu söylemiştim Jesse. Görünüşe göre hep öyleydin. Bence arkadaşın Kate'i önemsedığın için sonuca çok fazla yatırım yaptın. Bu durumda, dışarı atılmayı umursamadın. Olmak istedin."

Eliyle suyun yüzeyini karıştırıyor. "Muhtemelen haklısın. Gerçi bu durumda bunun cesurca olduğundan emin değilim. Sadece onun saçmalıklarını ortaya çıkarıyorum."

"Saçmalıktı ama onun tehlikeli davranışlarını başkalarının dikkatine sundunuz. Hatta söyledikleriniz nedeniyle diğer grup üyelerinin gruptan ayrılma kararlarını bile etkilemiş olabilirsiniz. Tanrı biliyor ya, o grup kulağa zararlı gibi geliyor."

"Öyleydi," diyor. "Verdiğim tüm kiloları ve daha fazlasını geri aldım. Ondan sonra vücudumu sevmeye karar verdim. Ben etine dolgun bir Orta Batı kızıyım ve kendimi aç bırakmak ya da okulumdaki pek çok kız gibi yeme bozukluğuna yakalanmak istemedim. Bu yolculuğun kolay ya da her zaman başarılı olduğunu söylemeyeceğim, özellikle de kalbimle ilgili olanlardan sonra."

İtirafı beynimde yuvarlanıyor ve bana anlatırken kendini güvende hissettiği için onur duyuyorum. Bunların hiçbirini paylaşmak zorunda değildi ama paylaştı.

"Kız kardeşimin yapılacaklar listenizin ilk maddesine yazdığım yorum şimdi daha anlamlı geliyor." *Unutmayın, iyi sikilmek için zayıf olmanıza gerek yok.*

Yüzünde sessiz bir gülümsemeyle mırıldanıyor. İyi bir tavsiye olsa bile muhtemelen bu yorumun ne kadar müstehcen olduğunu düşünüyordur.

Jesse eliyle aramızdaki suyu hareket ettiriyor, yayılmış parmaklarının arasından süzülüştünü izliyor. "Daha önce bunun erkeklerle aramda bir sorun olmasına izin verdim ve bu beni

Üniversitede yaşayabileceğim pek çok deneyimden mahrum kaldım çünkü kendimi arzulanır hissetmiyordum. Sanırım bu yüzden Kate'in Luke'u bana pazarlamaya çalışması beni çok etkiledi. Bu beni üniversitedeyken tüm arkadaşlarımla barlarda tavlandığı ve benim iki katım yaşında olan ve her zaman bulunduğum yerde olan ürkütücü sarhoş adamlarla kaldığım o anlara geri götürdü."

Madison'da barda tanıştığım Jesse'yi düşünüyorum. Söylediklerinin onun gerçeği olduğunu asla tahmin edemezdin. Kimse izlemiyormuş gibi dans edişini izledim. Benimle yatakta açık ve mükemmeldi. Başlangıçta biraz utangaçlık vardı ama kendisi hakkında böyle hissettiğine inanmama neden olan hiçbir şey yoktu. Sadece deneyimsiz olduğuna inandırdı.

Onun gözlerine bakıyorum. "Belki bunu söylemek uygunsuz olacak ama üniversiteli erkekler erkektir. Onların bir önemi yok. Sen arzu edilen birisin Jesse, arzu edilenden de öte. Hiç şüphem yok ki bardan önce tanışmış olsaydık, sana doğru koşar ve numaranı almak için her şeyi yapardım."

"Buna inanmakta zorlanıyorum," diyor sessizce.

İçimden bir ses ona yaklaşmamı, nemli saç telini kulağının arkasına sıkıştırmamı ve yanağını okşamamı söylüyor. Gözlerinin içine bakıp onu inandırmama izin vermesi için yalvarmamı, böylece söylediklerimin gerçek olduğunu gerçekten bileceğini söylüyor.

Ama buna kendisinin de inanması gerektiğini biliyorum. Söyleyebileceğim hiçbir söz bunu onun için değiştiremez.

Bu, onu ne kadar çekici bulduğumu söylemeyi bırakacağım anlamına gelmiyor. Sadece kelime seçimlerimde daha incelikli ve anlamlı olmam gerekecek. Çünkü Jesse çekici *biri*. Şimdiye kadar tanıdığım en çekici kadın.

"Neyse, özür dilerim. Yorumunuzu böyle iç karartıcı bir yola çekmek istememiştin. Bu konuyu kimseyle konuşmam." "İç karartıcı değildi, Jesse. Gerçekçi olman hoşuma gidiyor.

Ben."

Suyun içinde yüzmeye başlıyor ve ben de bir köpek yavrusu gibi onu takip ediyorum. Sonuna kadar gidip kurbağalama yüzdükten sonra

tekrar konuşuyor.

"Seninle konuşmak çok kolay Ash. Bunu uzun zamandır Melissa'dan başka kimsede bulamamıştım. O da düğünüyle o kadar meşgul ki artık böyle konuşamıyoruz. Bu... güzeldi."

"Sadece güzel mi?"

Yüzüme biraz maden suyu sıçratıyor ve tadı dudaklarımda tuzlu ve tuhaf bir şekilde hissediyorum.

"Her zaman çok esprilisin,"

diyor. "Esprilerimi seviyorsun."

Bana tekrar su çarpıyor ve ben de ona karşılık vermeye çalıştığımda yüzerek uzaklaşıyor. Daha fazla uzaklaşmadan onu ayağından tutup geri sürüklüyorum. Bağırıyor ve bacağını geri çekiyor, ben de bırakıyorum ama dönüp bana tekrar su fırlatıyor. Bu sefer hazırım, bu yüzden yüzünü ıslatacak ve ağzına girecek kadar su veriyorum. Tadına bakıp yüzünü buruşturuyor, sonra da gözlerini silip bana ters ters bakıyor.

"Onu kesinlikle alacaksın!" Bana saldırmadan önce kısa bir duraklama oluyor. Kolları vücuduma dolanıyor ve ben altına girmeden önce ıslak göğüs dekoltesinin görüntüsüyle karşılaşıyorum. Burnumu ve ağzımı kapatıyorum. Ilık su normal havuz suyu gibi değil, daha yumuşak ve mineraller nedeniyle daha fazla kaldırma kuvvetine sahip. Hemen aşağıdan yukarı çıkmaya başlıyorum ve kollarımı Jesse'nin beline dolamak için boşluğu yakalıyorum. Başım su yüzeyine çıktığında Jesse'nin kahkahaları ve suyun şırıltısıyla karşılaşıyorum.

"Sakin beni aşağı itmeye kalkma!" Ciyaklıyor, elimde kıvranıyor.

"Az önce beni altına ittin." Kollarımı ona sımsıkı sarıyor, ıslak vücudunun benimkine sürtünmesinden fazlasıyla keyif alıyorum.

"Üzerime sıçrattın!"

"Bana su sıçrattın!" Ben de karşı çıktım.

Jesse vücudumu itip kakarken bana bakıyor, elimden kurtulmaya çalışıyor ama ben ondan daha güçlüyüm. Kollarım onu daha sıkı sarıyor, ta ki kabaran göğüslerimiz

dudaklarımız birbirine yakın, onu öpmek için aradaki mesafeyi kapatmak için fazla bir şey yapmama gerek kalmayacak kadar yakın.

"Sen gerçekten bir tehditsin."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Sen başlattın."

Kıkırdıyor ve ses bana sadece arkadaş olan insanlar ya da bu mekan için uygun olmayan şeyler yapıyor. Bizi içeri alan kadın dışında kimseyi görmemiş olsam da, etrafta gizlenen birkaç personel olduğunu biliyorum. Kaplıcaı rezerve ettiğimde, onlardan mesafelerini korumalarını istedim, ancak muhtemelen izlediklerini veya herhangi bir zamanda hangi pozisyonda olduğumuzu görebilecek kadar yakın olduklarını biliyorum.

Ne olursa olsun, ben onu tutarken zaman durur. Gün batımı artık sona ermiş, pembe gökyüzü alacakaranlığa dönüşmüş ve güneş ufkun altına inmiş. Havuzun yer altı ışıkları bizi aşağıdan aydınlatıyor ve Jesse'nin koyu renk kirpiklerinden su damlacıkları çimenlerin üzerindeki çiğ taneleri gibi sarkıyor.

"Ash," diye fısıldıyor Jesse neredeyse.

Gözlerim onunkilerle buluşmak için kalkıyor, ama o benimkilere bakmıyor. Dudaklarıma bakıyor. Onları yalıyorum, ılık suda ıslanırken ağzım onunkine doğru yöneliyor, su bana ağırlıksızmış gibi hissettiriyor.

Eğer bu farklı bir senaryo olsaydı, aradaki mesafeyi çoktan kapatmış ve onu öpmüş olurdum, evinden ayrıldığım andan beri yapmayı hayal ettiğim şeyi yapmış olurdum. Onu tekrar tatmak, dilini dilime değdirmek ve parmaklarının saçlarımı kavradığını hissetmek istiyorum. Ama kendimi tutuyorum. Sadece benimle tekrar ilk hamleyi yapmasına ihtiyacım yok, bunu istiyorum. Benim onu istediğim kadar onun da beni istediğini göstermesini istiyorum.

"Ash." Adımı bu kadar şefkatle söylemesi, az önce düşündüklerimi neredeyse geri almamı sağlıyor.

"Ne istiyorsun, Jesse kız?" Fısıldıyorum.

Elleri omuzlarıma uzanıyor ve tırnaklarını tenime geçiriyor. Jesse alt dudağını sıkıyor ve gözlerinde düşüncelerinin bir dakikada bir mil hareket ettiğini görüyorum. Biliyorum.

ne onu öpmemi isteyecek ne de beni öpecek.

Hayal kırıklığı göğsümü ağrıtıyor ve yavaşça belini bırakıyorum. Ellerini omuzlarımdan indirip geri adım attığında, ılık su artık sıcak gelmiyor.

"Daha sıcak olan havuzu denemek ister misin?" diye soruyor sessizce. "Evet, kulağa hoş geliyor."

"Bugün için resmi sorularımızı sorabiliriz. Ne bulduğunuzu bilmek istiyorum."

Jesse bana gülümsüyor ve hayal kırıklığım biraz azalıyor. Öpücüğümü alamasam bile, onunla vakit geçirebiliyorum. Ve bu her şeyi telafi ediyor.

Onu daha sıcak olan küvete kadar takip ediyorum ve kiraladığım iki saatin geri kalanını sorularımızı sorarak geçiriyoruz. Suçlu zevkinin *The Real Housewives of New York'u* her sezon defalarca izlemek olduğunu öğreniyorum. Bundan sonra bir süre reality TV hakkında konuşuyoruz ve o da bana aynı soruyu sormaya karar veriyor. Ona pizzanın üzerinde ananas yemeyi ne kadar sevdiğimi söylüyorum ve o da bunun için beni azarlıyor. Sonra Winnie'ye dönüp iyi geceler dileyene kadar zamanın geri kalanını garip yemek kombinasyonlarını paylaşarak geçiriyoruz.

Şimdi, GusGus ayaklarımdan dibinde kıvrılmış yatarken, zihnim onun yüzüp gitmesine izin vermeden önceki anlara ve onu neyin üzdüğünü hâlâ bilmediğim gerçeğine dönüp duruyor. Belki yarın beni Jesse'nin gizemini çözmeye daha da yaklaştırır. Umarım gardını indirir ve onu ne kadar çok istediğimi görür.

Her şeyini.

Yirmi İkinci Bölüm

/esse

Asher'la aramda bir duvar ördüm ve bundan nefret ediyorum.

Yellowstone'dan iki gün önce ayrıldık ve yolculuğumuzun beşinci gününü Twin Falls, Idaho'ya giderek Asher'ın ölmeden önce yapılacaklar listesinin ikinci maddesine uğrayarak geçirdik: Idaho Patates Müzesi. O zamandan beri "Eyalet Dışından Gelenlere Bedava Patates" sloganını söylemeyi bırakmadım.

Bugün, altıncı gün, araba sürerek ve müzik dinleyerek, soru oyunumuzda "resmi sorular olmadığı" anlaşılan soruları ileri geri sallayarak geçti. Bunu aklımda tutarak ona mitolojiye olan sevgisi hakkında başka sorular sordum. Bu konuda konuşmadığımız zamanlarda sosyal medya hesabımda paylaşımlar yapıyor ve Ash'e algoritma ve rastgele teknoloji soruları soruyordum.

Florence, Oregon'a sekiz buçuk saatlik yolculuğumuzun beşinde yoldaydık. Birkaç gün kalacağız ve Asher yapılacaklar listesindeki bir başka maddenin de orada olduğunu söylüyor.

Her şey yolundaymış gibi davranıyorum. Ash de iyi görünüyor ama onun da kendini tuttuğunu hissediyorum. Yellowstone'dan aklımda kalan düşünceler içimi kemirmeye devam ediyor, özellikle de dün uğradığımız bir posta dolabına gönderdiği paketi aldıktan sonra. İçinde ilk kez

İlk günümüzde ona bahsettiğim bazı kan pıhtılaştırıcı maddeler de dahil olmak üzere yardım malzemeleri.

Bunu yaptığı için onu suçlayamam, ama beni dürten ve içimi kaşındıran, istemese de bana farklı davrandığını söyleyen düşüncelere yardımcı olmadı. Sonra kaplıcadaki o yakın öpücük vardı. İstedğim gibi teslim olmamak için her şeyimi verdim, özellikle de bağırsaklarımı boşalttıktan sonra kendimi savunmasız hissettiğim için - yapmak istemediğim başka bir şey. Düşünmeden duramadığım ve delicesine çekici bulduğum adama değil.

Gerçekten delirecekmişim gibi hissediyorum. İstemediğim bir şey söylememek için onunla bu kaşıntı hissi hakkında bir an önce konuşmam gerektiğini biliyorum. Yolculuğumuzun yarısına bile gelmedik ve işleri berbat etmek ve zaten hissettiğimden daha garip hale getirmek istemiyorum. Dışarıdan bakıldığında aramızdaki her şey normal görünse bile.

"Jesse?"

Başımı itaatkâr bir şekilde arabayı süren Asher'a doğru çeviriyorum. İyi olduğunu ve kenara çekmemiz gerekirse bana haber vereceğini söylese de, bu da kendimi kötü hissettiğim bir başka şey. Arabayı ben kullanmayı teklif ederdim ama böyle dev bir adamı eve bırakırken kendimi rahat hissetmiyorum. Onun evine.

"Öyle mi?"

Soruyorum.

"İyi misin?"

Yine o lanet soru. Ona bakmak için bedenimi çeviriyorum. Bir eli direksiyonda, diğer eliyle dizine vurarak tempo tutuyor. "Evet, ben iyiyim. Neden soruyorsun?"

"Adını üç kez söyledim ve sen beni duymadın."

Yanaklarım yanıyor. "Ah, özür dilerim.

Düşünüyordum da." "Tehlikeli," diyor.

Dudaklarımdan küçük bir kahkaha dökülüyor. "Evet, bir de bana sor."

Bir sessizlik oldu ve sonra şöyle dedi: "Durup biraz esnemek ister misin diye soracaktım. Önümüzde bir mola yeri var ve sandviç yapabiliriz."

"Evet, tabii ki. Biraz kestirmek ister misin?"

Başını iki yana sallar. "Hayır, böyle iyiyim. Yine de biraz kahve ve ayak masajı iyi gelirdi."

Burnumu kıvırıyorum. "İlkinde evet, ikincisine hayır." "Tamam, anlaştık." Gülümsüyor.

Dakikalar sonra, tuvaleti ve piknik alanı olan bir dinlenme tesisine giriyoruz. Asher park ettikten sonra GusGus'ı kontrol edip ona taze yiyecek ve su verirken ben de dün patates müzesinden sonra marketten aldığımız sandviç malzemelerini çıkarıyorum.

"Ah!" diyorum, Asher'ın arkasından uzanıp atıştırmalık dolaplarından birine giriyorum. "Aldığımız tuhaf patates cipsi çeşitlerini denemeliyiz."

"Ah, evet." Gülüyor. "Ne tür şey almıştın?"

Salatalık ve limonlu cips paketini kaldırıyorum. "Çok heyecanlıyım."

"Ve bu tat hâlâ kafamı karıştırıyor."

"Benim de, ama Roma'dayken, değil mi?"

Asher kıkırdıyor ve sandviçini benimle birlikte hazırlıyor. Mutfak tezgahı küçük ama bunu birkaç kez yaptık ve küçük alanda birbirimizle iyi çalışıyoruz. Öğrendiğime göre o her şeyin üzerine her şeyi koymayı seviyor, bu da onun her şeyi kapsayan kişiliğine uyuyor, ben ise basit olanı tercih ediyorum. Mayonezi bitirip ona veriyorum, o da bana peynir paketini uzatıyor.

İşimizi bitirdikten sonra benim için maden suyu, kendisi için de buzlu kahve alıyor. Karavandan çıkmak üzereyken Gus bize miyavlıyor ve ben ona bir ödül vermek için mutfağa geri dönerken Asher bana başını sallıyor.

"Seni tombul kedi patisinin etrafına sardı."

Gus'ın başını ve sırtını okşuyorum. "Sanki seni iki eliyle sarmalamış gibi değil mi? Aslında dördüne de."

Asher kıkırdar. "Bu doğru. Onu yanımızda dışarı çıkarabiliriz. Koşum takımım var."

"Oh, sen gerçekten bir kedi babasısın, değil mi?" Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz, ona herhangi bir şekilde baba dediğim için kendimi alnımdan vurmak istiyorum.

Ash'in çok iyi yaptığı çarpık sırtış dudaklarını çekiştiriyor. "Dediğin gibi, beni tombul pençelerinin arasına aldı."

Asher bana geri dönüyor ve elindeki içkileri bana uzattıktan sonra kanepeye gidiyor. Daha önce fark etmemiştim ama altında bir depolama alanı var. Bir çekmeceyi açıp mavi bir koşum takımı ve bir tasma çıkardı. GusGus hemen Ash'in yanına koşuyor ve babasının bacaklarına sürtünmeye başlıyor. Asher koşum takımını sabitliyor ve tasmayı takıyor.

"Aman Tanrım, bu çok sevimli," diyorum.

"Çimlerde oynamayı ve böceklerin üzerine atlamayı seviyor." "İğrenç."

Asher başını kaldırıyor ve tekrar gülüyor. "Hamburger ve sandviçlerde bir sürü sos, sülfür, ayak ve böcek kokusu. Jesse'nin sevmediğini söylediği dört şey."

Benimle ilgili gerçeklerin kaydını tuttuğu fikri tüylerimi diken diken ediyor ama bunu bir kenara bırakıyorum. "Bu doğru değil. Doğal deodoranttan da nefret ederim."

Asher kapının yanında durduğum yere doğru yürürken, "Burada bir hikâye varmış gibi hissediyorum," diyor.

"Haklısın. Ama yemekten önce değil, lütfen. Ve artık böcekler ya da ayaklar hakkında konuşmak yok."

"Not edildi."

Asher önce benim gitmemi işaret ediyor ve ben de kapıyı açıp kısa mesafeyi zıplayarak yere iniyorum. Batı Yakası'na yaklaştığımız için hava biraz daha serin ve hafif bir esinti saçlarımı karıştırıyor.

"Artık çürük yumurta kokusu almamanın ne kadar güzel olduğundan bahsetmiş miydin?" Yaz çimenleri ve çam ağaçları kokan temiz havayı içime çekerken soruyorum.

"Belki bir ya da iki kez." Ash piknik masasına oturuyor ve Gus'ın tasmağını ahşap ayaklardan birine sıkıca bağlıyor. Masanın karşısına oturmadan önce yiyecek ve içeceğini ona doğru kaydırıyorum. Gus'ın iyi olduğundan emin olduktan sonra içkilerimizi açıp yerleşiyoruz, otoyol trafiğinin uzak uğultusu fonumuzu oluşturuyor.

"GusGus'ı nasıl aldığını hiç sormadım. Onun bir kurtarma ekibi olduğunu biliyorum ama hepsi bu."

Ash sandviçinden aldığı lokmayı yutuyor ve çimlerin üzerinde güneşlenip yuvarlanan Gus'a bakıyor. "İki yıl önce, Winnie'yi alıp onu tamir ettikten sonra, Doğu Kıyısı'na doğru küçük bir yolculuğa çıktım. Orlando'nun dışında bir kamp alanında bir gece kaldım. Bir ara kapıyı açık bırakmış ve dikkat etmemiş olmalıyım çünkü ertesi gün Key West'e doğru yola çıktıktan yaklaşık üç saat sonra kedi miyavlamasına benzer bir ses duydum."

Şimdi çılgın bir kedi gibi çimlere atlayan GusGus'ı izliyorum. "Seninle birlikte kaçtı, ha?"

"Öyle yaptı. Dinlenme tesisine yanaştım ve tüm karavanda onu aradım. Sonunda onu yatağımın altında saklanırken buldum. Biraz tavuk artığıyla onu dışarı çıkardım. Her tarafı pirelerle kaplıydı, bir deri bir kemikti ve ciddi bir banyoya ihtiyacı vardı. Onu temizledikten sonra tüm Winnebago'yu pire spreyi ile temizlemek ve tedavi etmek zorunda kaldım."

"Kulağa harika bir zaman gibi geliyor," diye takılıyorum.

"Oh, en iyisi," diye alaycı bir şekilde cevap veriyor.

Asher'ı Winnebago'sunu temizlerken ve tüm bu süre boyunca homurdanırken hayal edebiliyorum. Bunun beni olması gerekenden daha fazla gülümsettiğini itiraf etmeliyim. "Sanırım sahibini bulmaya çalıştın?"

Başını sallıyor. "İçinde bulunduğu duruma bakarak bir mikroçipi olmadığını düşündüm. Onu bir veterinere götürdüm ve mikroçip bulamadılar ve tasmaları da yoktu. Orlando bölgesindeki kayıp kedilere de baktım ama kimse onu aramıyordu."

"Zavallı adam."

Ash dikkatini GusGus'a veriyor ve dudaklarındaki küçük gülümsemeyi fark etmemek zor. "Onunla ilgili kötü bir şey yok artık," diye şaka yapıyor.

"Bu doğru; hayatı yaşıyor."

"Başta onu istemedim, bu yüzden veterinere rehin bırakmaya çalıştım."

"Melissa'nın senin bir köpek insanı olduğunu söylediğini hatırlıyorum."

"Kedileri hiç sevmedim, hiç istemedim. Bir border collie istemiştim."

Kıkırdıyorum. "Bunu kesinlikle görebiliyorum."

Asher elini çenesinde gezdiriyor ve göğsünü biraz kabartıyor. "Değil mi? Her neyse, onu bir barınağa bırakırsam muhtemelen gözden kaçacağını çünkü yavru bir kedi olmadığını ve sağlıklı olması için fazladan zamana ve bakıma ihtiyacı olacağını söyledi. Sonra o kocaman gözleriyle bana baktı ve ben de onu eve götürdüm."

"Artık bir kedi ." "Kedi baba." Göz kırpmıyor.

"Oh Tanrım." Sandviçimi elime alarak inledim. "Bu konuyu bir daha asla açmamalıydım."

"Hoşuma gitti," diyor Asher. "Bana istediğin zaman baba diyebilirsin."

Ona fırlatacak bir şey arıyorum ama elim boş dönüyorum. İkilemimi görüyor ve omuzları gülmekten titriyor. Eğlencesi azaldığında, sandviçlerimizi yerken rahat bir sessizliğe gömülüyoruz. Yarisında, salatalık ve limonlu cips paketimi elime alıyorum. Asher da aynısını yapıyor ve Kanada'da popüler bir ürün olan ketçaplı olanlara uzanıyor.

Cipslerimden birini ağzıma atıyorum ve gözlerim şaşkınlıkla açılıyor.

"İyi mi kötü mü?" Asher sorar.

"Karar veremiyorum." Bir cips daha alıyorum ve tadını daha iyi alabilmek için yavaşça çiğniyorum. "Tuzlu ve biraz da misket limonu tadı var. Ama sonra... tatlı."

"İlginç," diyor Asher ağzına bir ketçap cipsi atmadan önce. Çiğnedikten sonra çantasını bana uzatıyor. "Tadı ketçap gibi. Denemek ister misin?"

"Tabii, benimkini denemek ister misin?"

Asher gözlerini benden ayırmıyor ve öğleden sonra güneşinin altında parlıyorlar. "Her zaman seninkini denemek istemişimdir." Gülümsüyor.

Çantamdan bir cips çıkarıp ona fırlatıyorum. Gülüyor ve düşen cipsi masadan alıp ağzına atıyor.

"Sana temiz bir tane verebilirdim."

"Beş saniye kuralı," diyor yutkunduktan sonra. "Ve haklısın. Lezzetli ve tatlı. Şimdi benimkini dene."

Kirli olan her şeyi, Asher'ın kibarca oraya koyduğu kirli şeyleri kafamdan uzak tutmaya çalışıyorum ve çantasından bir cips alıyorum. "Evet, tadı domates gibi."

"Sanırım bundan sonra normal cips ya da ekşi krema ve soğanla idare edeceğim."

"Ben de," diyorum, "ama yeni şeyler denemek eğlenceli."

"Katılıyorum. Yeni şeylerden bahsetmişken, dün gece uyuyamadım. Listene bakıyordum ve motosiklete binmek istediğini biliyorum."

Başımı salladım. "Jesse Amca'nın oynadığı *Born to Ride*'ı izlediğimden beri." "Full House dizisinden mi?"

"Evet."

"O filmi hiç duymadım."

"Çoğu insan yapmaz. Ama Jesse Amca'ya karşı hafif bir saplantım olabilir. Benim ismimi taşıyordu ve aynı şekilde yazılıyordu."

"Bu adil bir takıntı. Belki de bir film gecesi yapmalıyız. Neden motosiklete binmek istediğini görmem ve bunu yapılacaklar listene eklemem gerekiyor."

"Belki de aptalca bir fikir. İnsanlara ancak daha sonra olursa söyleyeceğim bir şey. Melissa ve şimdi de sen hariç."

"Nedenmiş o?"

Gözlerim GusGus'a gidiyor. Artık zıplamıyor -şimdi yine güneşin tadını çıkarıyor. "Çünkü tehlikeliler." Bir an duraksıyorum ve elimdeki cips paketini yere bırakıp kırıntıları siliyorum. "Kafamın içinde annemi duyabiliyorum: 'Eğer düşersen Jesse, senin için daha kötü olur. Sağlığını düşün.'"

Annemle ilgili izlenimimi bitirdikten sonra aramızda sessizlik geçiyor. İyi niyetli olduğunu biliyorum ama ben bir yetişkinim ve doktorlarımla ilgili kararları kendim veriyorum.

"Jesse."

Ash masanın üzerinde öne doğru eğiliyor. Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve onlarda endişe görüyorum.

"Lütfen sonraki sözleriniz 'Belki de haklıdır' olmasın."

Şu anda yüzündeki ifadeyi tanımlayabilmemin yolu hayal kırıklığı. Midemi ekşitiyor ve az önce yediğim yemek ortaya çıkacakmış gibi ağzım sulanıyor. Bu hissi hafifletmek için maden suyumdan bir yudum alıyorum.

"Bunu söylemeyecektim. Seni rahatsız eden bir şey olup olmadığını soracaktım."

"Beni rahatsız eden bir şey yok," diye tersliyorum, bir şeylerin ters gittiğini kanıtlamak için.

"Doğru. Ve maymunlar uçabilir."

Düşüncelerini süslememek Asher'a kalmış. Onun bana sık sık yaptığı gibi ben de bir şeyler söylemeyi düşünüyorum ama içimde tutmayı başarıyorum.

"Bak, bana söylemek zorunda değilsin," diyor. "Ama Yellowstone'dayken bir şey söylemiş olmalıyım çünkü o zamandan beri biraz keyifsizsin ve bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum."

"Her şey düzeltilemez Ash."

Parmaklarını masaya vuruyor. "Bunu biliyorum ama bir şey yaptıysam lütfen bana söyle. Yolda birlikte geçireceğimiz daha çok zaman var ve senin mutsuz olmanı istemiyorum."

Ben bir şey söylemeyince devam etti.

"Garip sessizliklerden ne kadar nefret ettiğinizi biliyorum. Bundan kaçınmaya çalışıyorum."

Dudağının kenarı yukarı kalkıyor ve ben de elimde olmadan onu yansıtıyorum. "Old Faithful'da bir şey söylemiştin. Hazırlıklı olmak hakkında."

Zihninin geri sarmaya ve ne dediğini hatırlamaya çalışmasını izliyorum. "Yürüyüş hakkında mı?"

Başımı salladım. "Bana karşı dikkatli davranıyor musun Asher?" Kaşları çatılıyor. "Ha?"

"Kalbim ve bunu kaldırıp kaldıramayacağım konusunda endişelendiğin için mi kolay yürüyüşlere baktın?"

Asher'ın ağzı açılıp kapanıyor, sonra Gus'a doğru bakıyor. Gus'la karşılaşana kadar bir saat geçmiş gibi gelir.

Gözlerimi tekrar açtığımda cevabın yüzünde yazılı olduğunu görüyorum.

"Bunu yapmak istememiştim," diyor. "Bunu yaptığının farkında bile değildim." Göğsüm sıkışıyor ve titrek bir nefes alıyorum.

"Ben ciddiym Jesse, asla-"

"Anlıyorum," diye kestim sözünü. "Sanırım bu beni gerçeğe geri döndürdü, anlıyor musun? Bundan sonra kiminle tanışırsam tanışayım ya da ne yaparsam yapayım, insanlar bana hep farklı davranacak." Gözlerim yanmaya başladı. "İstemedikleri zaman bile."

"Jesse-"

"Bu senin hatan değil Ash. Gerçekten. Sanırım sadece aptal bir yürüyüşün benim için çok fazla olup konusunda endişelenmek zorunda olmadığım ve başkalarının da aynı endişeyi taşımadığı günlerin yasını tutuyorum." Acıyan gözlerim sulanıyor ve bir saniye sonra Asher ayağa kalkıp piknik bankında yanıma oturuyor. Elime uzanıyor ve masanın üstüne koyuyor.

"Ne olursa olsun, sana verdiğim sözü tutmadığım için gerçekten çok özür dilerim. Dürüst olmak gerekirse, sana yardımcı olduğumu ve sana farklı davranan ayetler hazırladığımı düşünmüştüm ama şimdi düşününce tam da bunu yaptığımı görüyorum." Kaşlarını ovuşturuyor ve devam ediyor. "Ve sana söylemeden kan pıhtılaştırıcı tozdan biraz daha aldım. Kahretsin, ben bir pisliğim. Her şeyi berbat ettim, değil mi?"

Başımı salladım. "Senden bu sözü istememin ne kadar aptalca olduğunu şimdi anlıyorum."

"Değildi-"

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Öyleydi. Ben farklıyım. Bazı kolaylıklara ve öngörülere ihtiyacım var. Ben gerçekçi davranmıyordum; sen davranmıyordun. Önemsemediğin için hıyar değilsin ve kalbinin doğru yerde olduğunu biliyorum. Kendi takıntılarım yüzünden üzgünüm. Beni rahatsız eden şeyi sana daha önce söylemeliydim. Ben sadece... Böyle hissetmekten nefret ediyorum. Bazen çok hassas oluyorum, unuttun mu?"

"Bunu konuşmuştuk. Çok hassas değilsin. Duygularınız geçerli ve siz olduğunuz gibi mükemmelsiniz. Sanırım ben olsam

Sizin yerinizde olsaydım ben de aynı şekilde hissederdim. Ve kendi açımdan sizi anlayabiliyorum. Daha önce de bahsettiğim gibi, DEHB teşhisi konmadan önce insanlar bana farklı davranıyordu ve ben bundan nefret ediyordum. Beni her zaman aptal ya da düşüncesiz bir çocuk gibi hissettiriyorlardı. Ve yetişkin hayatımda, zor günler geçirdiğimde, neden normal olamadığımı merak ettim. Ama sonra herkes gibi olmak istemediğimi ve insanların benim hakkımda ne düşündüğünü umursamadığımı hatırladım. Kendim olmayı seviyorum. Yani, gerçekten, olduğun kişi için kendini kötü hissettirdiysem özür dilerim. Kimsenin böyle hissetmesini istemem."

"Ah, Ash," diyorum, bunu düşünmediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum. Onu. Kendi düşüncelerime ve duygularıma o kadar dalmışım ki. "Çok özür dilerim." Gözlerinin içine bakıyorum. "Sen yanlış bir şey yapmadın. Sanırım... Sanırım aşırı tepki verdim."

Başını sallar. "."

Onunla tartışmak, ona bunu yaptığımı, bir bakıma bencil olduğumu söylemek istiyorum. O sadece tatlı ve düşünceli davranıyordu. Bunu şimdi daha net görüyorum. Ama bunu duymayacağını biliyorum. Kararını vermiş.

Yere bakıyorum ve düşmek üzere olan gözyaşlarımı siliyorum, sessizlik bir kez daha üzerimizi örtüyor. Göğsüm ağırlaştığında ve konuşmamanın ağırlığı çok fazla geldiğinde, bakışlarıyla tekrar buluşuyorum. Kahverengi gözleri yumuşak ve nazik; derinliklerinde ne acıma ne de öfke buluyorum.

"Biliyor musun," diyorum sessizce. "Sanırım ölmeden önce yapılacaklar listesi yapmamın bir nedeni de kendimi yeniden normal hissetmekti. Beni normalleştirecek şeyler yapmak için..." Sesim kesiliyor.

Asher elimin üst kısmını nazikçe sıkıyor. "Seni ne yapacağım, Jesse?"

"Yaşadığını hisset."

Adem elması boğazında sallanıyor ve elini geri çekiyor. "Sana sarılabilir miyim?"

Göğsümdeki ağırlık biraz hafifliyor. Asher'ın isteği tuhaf olabilir ama bu ona ve onun kişiliğine göre değil. Sanırım sarılmaya benden daha çok ihtiyacı var, çünkü gözleri cam gibi oldu.

Başımı sallamayı bitiremeden beni kollarının arasına aldı.

Bulunduğumuz pozisyon biraz garip ve bedenim onunkey karşı gergin. Yerleşmemi bekliyor, sonra beni daha sıkı kendine çekiyor ve çenesini başıma yaslıyor.

Nefesini içine çekiyor ve bu bana tanıştığımız ilk geceyi ve beni nasıl kokladığını hatırlatıyor. Bu komik anı bedenimin gevşemesini tetikliyor ve onun kollarında olmanın güzel olduğunu inkar edemiyorum. Hoştan da öte. Göğsümde bir sıcaklık yayılıyor, ağırlığın yerini alıyor ve nefes veriyorum. Tanrım, sarılmak gerçekten iyi hissettiriyor. Belki de ikimizin de bu kucaklaşmaya ihtiyacı vardı.

Asher geri çekilirken hafif bir esinti saçlarımı karıştırıyor. Elleri pazularıma kayıyor ve gözlerimiz buluşuyor. "Haklı olduğunu bilmeni istiyorum. Seni önemsiyorum, Jesse. Güvenliğini önemsiyorum ve sana bir şey olmamasını sağlamayı önemsiyorum."

"Teşekkür ederim," diyorum usulca.

Kollarımı bırakıyor ve ellerini tekrar masaya bırakıyor. "Sana yeni bir söz vereceğim. İleride yanlış bir şey yapmayacağımı ya da söylemeyeceğimi garanti edemem ama senin seçimlerini asla sorgulamayacağımı garanti edebilirim. Sana cam gibi davranmayacağım ya da seni bir balonun içine koymayacağım, söz veriyorum."

Hiçbir şey için söz vermesine gerek olmadığını iddia etme dürtüsü dudaklarımdan kurtulmaya çalışıyor ama yüz hatları o kadar kararlı ki başımı sallıyorum. "Bu benim için çok şey ifade ediyor. Senin de bu kadar önemsiyor olman çok şey ifade ediyor Ash. Umarım benim de seni önemsemiğimi biliyorsundur."

Gözleri parlıyor ve çarpık gülümsemesi geri dönüyor. "Şimdi mi?"

Omzuna kendi omzumla vuruyorum. "Heyecanlanma. Arkadaşız, unuttun mu?"

Asher'in gözleri güneşte parlıyor ve onun kurnaz bir tilkiye benzediğini düşünmeden edemiyorum; kurnaz ve zeki, gözlerinin ardında bir planı var. O planın ne olduğunu bilmiyorum.

"Şey..." Bana doğru eğiliyor, böylece başlarımız birbirine yaklaşıyor, tıpkı geçen gece kaplıcada olduğu gibi. "Eğer bu konudaki fikrini değiştirirsen, sana cam gibi davranmayacağıma söz verebilirim Jesse. Tam tersi."

Sözlerinin yarattığı görüntü karşısında tenim kıvılcımlar saçıyor. Eğer planı beni yatağın içinde becerdiğini düşünmemi sağlamaksa, işe yaramıştı. Dikkatim gülümseyen dudaklarına ve yaramaz gözlerine odaklanıyor. "Arkadaşlık duvarını" geri çekip onu nazikçe uzaklaştırmak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekiyor.

Parmağımı göğsüne sapladım. "Uslu dur."

Kıkırdıyor. "Bunun neresi eğlenceli?"

Parmağımı göğsünden çekip masanın karşısındaki yerini işaret ediyorum. "Git iyi bir çocuk ol ve sandviçini bitir."

"Emredersiniz hanımefendi." Selam veriyor.

Asher kalkıp masanın kendi tarafına dönerken kahkahamı tutuyorum. Oturduğunda, başının tepesinden bir bukle alnına düşüyor ve elim masaya uzanıp onu çekmek için kaşınıyor.

Sandviçinden bir ısırık alıyor, çiğnerken hâlâ sırtıyor. Göğsüm gülmekten titriyor ve kendi yemeğimi alıyorum. Konuşmamızı seksene bire çevirmek Ash'e kalmış. Artık sağlığımla ilgili takıntılarımı düşünmüyorum. Onun yerine, iyi bir şey olduğundan emin olmadığım ilişkimizi düşünüyorum. Ama o iyi biri, hakkını vereyim.

Belki de çok iyi.

Yirminci Bölüm- ree

Asher

Bazı iş e-postalarını yanıtlamak için ÇOK UĞRAŞIYORUM, ancak Jesse önümde sosyal medya kanalında çalışırken güneşlenirken bunu yapmam imkansız.

Florence, Oregon'daki ikinci günümüz. Dinlenmek için kaldığımız eyalet parkının etrafında takılmaya karar verdik, çünkü Jesse çalışmama ve araba kullanmaktan dinlenmeme izin vermek istediğinde ısrar etti.

Her ikisini de yapmam gerektiğini inkâr etmeye çalışıyordum ama kaskatı kesilmiş bedenimin dinlenmeye ve neredeyse patlamak üzere olan gelen kutumun dikkatime ihtiyacı vardı. Ama bu fikri kabul ettiğimde, bunu yapmaya çalışırken Jesse'ye mayoyla bakacağımı düşünmemiştim. Elbette, içeri girebilirdim. Ama bunun neresi eğlenceli?

Hastanenin Eylül ayındaki seyahat ayarlamalarımla ilgili e-postasına bir yanıt yazıyorum. Onlara gelmeyeceğimi söylemek istiyorum ama bunun yerine Londra'ya uçuşlarımı ve kalacağım yeri teyit ediyorum çünkü Jesse aramızdaki "sadece arkadaşız" konusunda hâlâ kararlı. Bu beni daha fazlasının eşiğinde olduğumuzu ummaktan alıkoymuyor.

İzlemediğimi varsaydığında bana nasıl baktığını görmediğimi sanıyor ama ben görüyorum. Oh, . Fark ettim.

Bana doğru attığı her bakışta, ben de kendi bakışımı atma fırsatını asla kaçırmam. Şu anda olduğu gibi.

Dizüstü bilgisayarımın üzerinden bakıyorum ve o selfie çekerken gülümsüyorum. Onun için getirdiğim portatif şezlonga uzanmış, üzerinde kaplıcada giydiğine benzer bir takım elbise var. Bu seferki sıcak pembe renkte ve yeşil olandan biraz daha fazla karın gösteriyor. Gözlerim vücudunun üzerinde geziniyor, kalçalarının kalınlığını, karnının yumuşaklığını ve geniş göğsünün kabarıklığını inceliyor.

Jesse saçlarının bir kısmını kulağının arkasına sıkıştırıyor ve gülümseyerek bir fotoğraf daha çekiyor. Birkaç tane, hatta birkaçtan fazla fotoğraf çekti ama her birine baktığında kaşlarını çatıyor. Bunu bir sonrakinde de yapınca dizüstü bilgisayarımı kapatıp sandalyemden kalkıyorum.

"Onları senin için almamı ister misin?"

Jesse başını bana doğru eğiyor, geniş camlı kaplumbağa kabuğu güneş gözlüklerinin arkasından bakışlarımla buluşuyor.

"Senin çalışıyor olman gerekiyordu," diyor.

"Şimdilik böyle iyiyim. Geri kalanını bu gece yatmadan önce yapabilirim."

Sandalyeye oturuyor, sanki hiç görmemişim gibi ellerini otomatik olarak karnının önüne indiriyor ve telefonunu elinde sıkıca tutuyor.

" yok. Aldığım bir şey mutlaka iyi olacaktır."

Elimi uzattım ve evrensel "ver" hareketini yaptım. "Biraz alayım. Şu anda ışık çok güzel."

Bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum -fotoğrafçı değilim- ama seksi görüldüğünü biliyorum. Onun için fotoğraf çekmek istiyorum ki dünyayla paylaşabilsin. Böylece ne kadar güzel olduğunu görebilecekler. Böylece *o da* ne kadar güzel olduğunu görebilecek.

"Emin misin?" diye sorar.

"Olumlu. Şimdi telefonu ver."

Jesse öne eğildi ve telefonunu bana uzattı. Telefonu aldığımda ellerimizin birbirine değdiğinden emin oluyorum. Dokunuşumdan ürpermesini özlemiyorum. İtiraf etmekten utanmıyorum ki bana olan ilgisini gösterdiği bu küçük anlar

aramızda daha fazlası için hala umut olduğunu doğruluyor. Sadece Jesse'nin o çizgiyi tekrar geçmesine izin vermeliyim. Onunla geçirdiğim zaman arttıkça daha da zorlaşsa bile.

"Tamam, sandalyeye uzanın ve kendinizi nasıl rahat hissediyorsanız öyle yapın."

"Şimdi de fotoğrafçım ve yönetmenim mi oldun?" Jesse sırtıyor.

"Evet. Havalı bir ismim ve aksanım olmalı mı? Biraz rol yapmayı severim." Kaşlarımı ona doğru salladım.

Kahkahası çınlıyor, yanımızda başkaları olmasın diye bilerek tuttuğum özel kamp alanımızın etrafında dönüyor. Bazen bunu umursamadığımdan değil, ama bencilim ve Jesse'yi alabildiğim kadar kendime istiyorum.

"Ne tür bir aksan?" diye soruyor.

Kaşlarım, oynamama izin verip bu aptalca fikri geri çevirmediği için şaşkınlıkla kalkık duruyor. Boğazımı temizliyorum ve sırtıyorum. "Fransızca yapabilir miyim? *Voulez-vous coucher avec moi ce soir.*"

Yine gülüyor. "Hmm, İtalyanca'ya ne dersin?"

"Oh evet, *bellissima, bella,*" parmaklarımı öpüyorum ve o yine gülüyor. "Ya da Almanca. *Guten tag, Fräulein. Das ist wunderbar.*"

"Lisede yabancı dil derslerinde öğrendiklerinizi mi ezberliyorsunuz?"

"Belki..."

Jesse'nin vücudu titriyor, göğüslerinin üst kısmı sallanıyor.

"Sanırım İtalyan en iyisiydi."

"Çok iyi, *bella.* Şimdi bana poz ver."

Artık daha rahat ve gevşek olan Jesse kayar ve vücudunun üst kısmını sandalyeye yaslar, ardından dizlerini büker, bacaklarını bir arada tutar ama hafifçe yatırır.

"*Perfetto.* Ne kadar güzel olduğunla bu adamın yüzünü kızartıyorsun." Seksi bir İtalyan erkeği gibi konuşabilmek için İtalyan aksanını iyice belirginleştiriyorum. Ya da en azından benim düşündüğüm gibi.

Teni, övgülerimden anladığım kadarıyla takım elbisesinin rengine uyuyor. Bunu aksanla devam etmek için motivasyon olarak kullanıyorum ve

iltifatlar ediyor, teninin gözlerimin görebildiği her bölümünün kızardığını görmek istiyordum. "Kolunu başının üzerine koy." Bunu yapmasını bekliyorum ve sonra parmaklarımı öpüyorum. "*Bellissima*." Telefonuyla birkaç fotoğraf çekiyorum ama ivmeyi korumak için onlara bakmıyorum.

Bu pozdan memnun kaldığımda, sandalyeyi düz koymasına yardım ediyorum ve yüzüstü yatmasını sağlıyorum. Ters döndüğünde gözlerimi kışından uzak tutmak için her şeyimi vermem gerekiyor. Mayosunun yukarı kalktığını ve yuvarlak yanaklarının ortaya çıktığını düşünürsek bu çok zor.

Boğazımı temizliyorum. "Dizlerinizi bükün ve ayak bileklerinizi çaprazlayın, sonra dirseklerinize yaslanın." Aksanım berbat ama Jesse hâlâ gülümsüyor, ben de yapmaya devam ediyorum. Birkaç fotoğraf daha çektikten sonra kamp alanının etrafına bakıyorum. Bir tatlı su gölüne yakınız ve etrafımız yeşil çam ağaçlarıyla çevrili. Buradan çok uzakta olmayan kum tepeleri var. Ayrıca kolayca ulaşabileceğimiz kısa bir patikanın aşağısında bir çardak gördüğümü hatırlıyorum.

Bir sonraki kısmı söylerken aksanımı düşürüyorum. "Bölgede birkaç fotoğraf çekmek ister misin? Eminim sosyal medyadaki insanlar kum tepeleri için çıldırıyordur."

"Beş yüz takipçimi mi kastediyorsun?" Kıkırdıyor. "Hey, geçen gün sıfır takipçin vardı. Bu harika bir başlangıç."

Şezlonga oturur. "Sanırım haklısın. Gerçi senin yardımın olmasaydı o kadar bile olmazdı."

"İnsanların etkileşimde bulunduğu içerik sizin içeriğiniz. Ben sadece biraz daha fazla görülmesine yardımcı oluyorum." Dudakları aralanıyor ve kaşlarının çatılışından bu konuda benimle mücadele etmek istediğini anlıyorum. O karşı elimi uzatıyorum. "Gel, güzelim," diyorum yine aksanlı bir sesle. "Gidip biraz daha fotoğraf çekelim."

Jesse dramatik bir iç geçiriyor ama bana elini uzatırken gülümsüyor. Ayağa kalkmasına yardım ediyorum ve isteksizce elini bırakıyorum, böylece bir çift parmak arası terlik giyip beline uyumlu şeffaf pembe bir şal bağlayabiliyor. Giymemesini tercih ederdim ama itiraf etmeliyim ki çok güzel. Kalçalarını sarması ve kıvrımlarını göstermeye yardımcı olması hoş. Hoştan da öte.

Biz gitmeden önce yerden bir şişe güneş kremi alıyor ve parmağına biraz sürerek implant yarasına uyguluyor. Vücudum tepeden tırnağa ısınıyor. Bunu benim önümde yapabilecek kadar rahat hissetmesi beni çok mutlu ediyor. Mola yerindeki konuşmamızdan sonra -ilk tanıştığımızda yaptıklarından bahsetmiyorum bile- şu anda onu kapatmış olacağına kolayca bahse girebilirdim. Ama bu yolculukta şimdiye kadar bir kez bile örttüğünü görmedim. Acaba bilinçli olarak saklamadığını biliyor mu?

Jesse güneş kremi bana doğru tutuyor, ben de kaşlarımı kaldırıyorum. "Seni ovmamı ister misin Jesse kızım?"

"Bu hoşuna giderdi, değil ?"

"Yalan söyleyip hayır demeyeceğim." Kıkırdıyor ve bu mükemmel ses karşısında kalbim göğsümde sıkışıyor.

"Şimdilik iyiyim," diyor. "Vücudumun geri kalanını kısa bir süre önce yaptım. Kesi hala iyileşmekte olduğu için yara izimin yanmadığından emin olmak istedim. Ama artık gölgede olmadığın için biraz isteyebileceğini düşündüm."

"Ohhh, yani *beni* mi teklif ediyorsun?"

Üzerimdeki tişört ve şort kombinasyonuna bakarken çenesini göğsüne doğru indiriyor. "Sanırım benim yardımım olmadan da yüzüne ve kollarına losyon sürebilirsin."

Suratımı asıyorum, tekrar kıkırdamasına neden oluyorum ve telefonunu elimden alıp şişeyle değiştiriyor. Hızlıca güneş kremi sürüyorum ve işim bittiğinde telefonunu geri alıyorum. "Önce kum tepelerine gidelim, sonra suya doğru yol alırız," diyorum.

"Yolu göster."

Yirmi DördÜncÜ BölÜm

Asher

Eğer Jesse kendini benim gördüğüm gibi görseydi, model olarak kariyer yapacağına inanıyorum. Açık havada, insanların yürüme ihtimali varken, rahatlaması biraz zaman aldı ama şimdi onu yönlendirmeme veya şaka yapmama bile gerek yok. O sadece pozisyonunu alıyor ve ben de kötü İtalyan aksanıyla komik yorumlar yaparken fotoğraflarını çekiyorum. Hatta birkaç fotoğraf için şalından bile kurtuldu.

Şu anda onu göl kenarındaki kumsalda suya bakar şekilde yatırıyorum. Hem onun hem de güzel çevrenin fotoğraflarını çektim, böylece insanlar sosyal medyada paylaşırsa tam etkiyi alabilirler, ki umarım bunu yapar. Umarım bunların hepsini sosyal medyada yayınlar.

"Evet, evet," diye aksanlı bir şekilde söylüyorum. "Şimdi başını geriye at, o güzel saçlarını sallat."

Jesse'nin yanakları yaptığımız onca aktivite ve sıcak hava yüzünden pembeleşmemiş olsaydı, kızardığını söyleyebilirdim.

Buna rağmen dediğimi yapıyor, başını geriye atıyor, böylece koyu renk saçları sallanıyor ve göğsü öne fırlıyor. Güneş gözlüklerini çıkarmasını ve gözlerini kapatmasını istiyorum, parlak güneş ışığının sanki üzerinde bir spot ışığı varmış gibi görünmesine izin veriyorum.

Kuru dudaklarımı ıslattım ve normal sesimle konuştum. "ol dünya, Jesse adındaki Jesse bir sonraki *Sports Illustrated* Mayo modeli olacak."

Bana kızgın bir bakış fırlattı. "Saçmalıyorsun." "Sadece gördüğüm gibi söylüyorum." Ela gözleri Benimkini, sanki gerçeği arıyormuş gibi. Gözlerim vücudunda geziniyor ve onu incelediğimi belli ediyorum.

Jesse bakışlarını suya çeviriyor ve daha parlak bir pembeye dönüyor. Başka bir şey söylemeyip dikkatini dalgalanan göle verdiğinde, fotoğraf çekimimizin şimdilik bittiğini anlıyorum. Telefonunu saklamak için şortumun cebine koyuyorum ve yanına yerleşiyorum.

Bir dakika sonra "Bugünkü sorunuzu sorun" dedi. "İyi bir soru olsun. Derinlere inme havasındayım."

Ağzının kenarındaki sırıtıştan, son kısmı bilerek söylediğini anladım. Alay etmek için. Daha iyi olduğumdan değil.

Vücudum onunkiyle aynı pozisyonda olacak şekilde kayıyorum, dizlerimiz bükülüyor ve ayaklarımız kuma gömülüyor, ellerimizle destek oluyoruz. Bir sonraki sorumu dikkatlice düşünüyorum, çünkü bunun sorulmasından hoşlanmadığı bir şey olduğunu biliyorum. Ama bana derinlere inmem için izin verdi ve ben de onun hikayesini dinlemek istiyorum.

"Yapılacaklar listenizi neden yazdınız?" diye sordum.

İkimizin de başı aynı anda dönüp birbirimizin bakışlarıyla buluşuyor. "Nedenini biliyorsun."

Başımı salladım. "Dinlenme tesisinde bana ne söylediğini biliyorum. Söylediklerin mantıklı ama ben asıl cevabı bilmek istiyorum Jesse kız. Bunu neden yaptın? İşaretlemen gereken şeyler senin için neden bu kadar önemli?"

Dudağının kenarı seğiriyor. "Bu iki soru demek."

Ses tonundaki şakacılık yüzünden kalbim küt küt atıyor. Bu soruyla onu üzmediğime sevindim. "Bu bir devam sorusu, yani sorunun bir parçası."

"Tamam, haklısın."

"Cevap vermek zorunda değilsin."

"Hayır, istiyorum. Bu soru beklediğim gibi değil. Bana kalp krizinin nasıl bir his olduğunu ya da hayatımın gözlerimin önünden geçip ya da melekleri görüp görmediğimi soracağınızı düşünmüştüm. Çoğu insan *bana* bunu sorardı, sormuştu da."

"Bildiğiniz gibi, ben çoğu insan gibi değilim." "Doğru."

"Merak ediyorum çünkü ölüm kalım deneyimleri yaşamış diğer insanlar otomatik olarak bir ölmekten önce yapılacaklar listesi yapmıyor, hele hele bir liste hazırlayıp bunu uygulamak için harekete geçmiyorlar."

Jesse başıyla onaylıyor. "*Son Tatil* filmini izledin mi?"

"Öleceğini düşündüğü için son tatiline çıktığı film mi?"

"Evet! Queen Latifah ile."

"Kız kardeşim bana bunu izletti."

"Bunu söylemen komik, çünkü Melissa ile birlikte izledik. Tesadüfen ilk kalp krizimi geçirmeden önce."

"Vay canına, zamanlamadan bahsetmişken."

"Biliyorum, değil mi? Her neyse, ameliyat masasındayken pıhtıları aldırıyordum - bu arada sen de uyanıktın." Titriyor ama askerler devam ediyor. "O film aklıma geldi. Hayatım boyunca konfor alanımın dışında bir şey yapmaktan ne kadar korktuğumu düşünmeye başladım."

Ameliyat masasında yatan Jesse'nin görüntüsünü zihnimden uzaklaştırmaya çalışıyorum, çünkü bu düşünce neredeyse kaldırılamayacak kadar ağır. Kendimi keşke orada onunla birlikte olabilseydim, keşke onu o zaman tanıyor olsaydım diye düşünürken buluyorum. Bu üzücü duyguyu yutuyorum.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Melissa sana benim hakkımda hiçbir şey anlatmadı, ha?" Kıkırdıyor.

Başımı salladım. "Melissa'yla sen ve ben ayrılmadan önce konuşacak o kadar çok zamanımız olmadı. Konuştuğumuzda zaman zaman havalı oda arkadaşından bahsetti ama senin hayatını ya da sağlığıyla ilgili hiçbir şeyi bana anlatmadı."

Yumuşak bir şekilde gülümsüyor. "Böyle söyleyince mantıklı geliyor. Sanırım ben de kardeşlerime arkadaşlarımın hayatlarından bahsetmezdim."

Kaşları havaya kalktı. "Bekle, birden fazla kardeşin mi var?"

"Ben biliyorum. Arizona'daki kız kardeşim benden iki yaş büyük. Erkek kardeşim de benden dört yaş büyük. O ve kocası Door County'de, ailemin olduğu yerde yaşıyorlar."

"Google bana bunu söylemedi," diye yapıyorum.

Jesse'nin ağzı açık kaldı. "Bekle, beni Google'da mı araştırdın?" "Belki biraz."

Alay ediyor ama öfkeyle değil. "Ne öğrendin?"

"Pek bir şey yok. UW Madison'da üniversiteye gittiğini ve birkaç idari işte çalıştığını biliyorum. Ayrıca kişisel sosyal medya hesaplarında paylaştığın fotoğraflardan kahve ve gün batımını çok sevdiğini de biliyorum."

Omzuma vurdu. "Hepimiz zengin dahiler olamayız."

"Olmayabilir. Ama hepimiz zeki, cesur ve şaşırtıcı derecede güzel değiliz."

Kızardı. "Her neyse. Ama sanırım seni Google'da araştırdığım için bu adil."

Kıkırdıyorum ve omzuna vuruyorum.

"Ama merak ediyorum," diye ekliyor. "Google'da Kawasaki hastalığı hakkında bir şey aradınız mı?"

Suya bakıyorum ve çenemi daldırıyorum. "Biraz, ama sadece daha önce hiç duymadığım için. Merak ettim ama bu konuda konuşman için sana baskı yapmak istemedim."

"Bunu anlayabiliyorum."

Gözleriyle buluşmak için başımı geri çeviriyorum. "Üzgün değil misin?"

Başını iki yana sallıyor. "Yürüyüşe hazırlıklı olmak istemene ve pıhtılaştırıcı maddeye kötü tepki verdiğimi biliyorum ama bana bu konuda hiçbir şey soramayacakmışsın gibi hissetmene neden olduysam özür dilerim. Bana sorabilmelisin. Ben sadece

İnsanların bana bir bilim deneyiymişim ya da düzeltilecek veya acınacak biriymişim gibi davranması gibi."

"Ve asla hissetmeni istemiyorum."

"İstemediğini biliyorum," dedi, "ve bunu takdir ediyorum. Ama sen doğal olanı yaptın. Gerçi şimdi ben de beni Google'da aradığın için seninle dalga geçebilirim."

"Aşkta ve savaşta her şey mübahtır."

Gözlerini deviriyor. "Pekala, Google Boy. Oyuna geri dönelim. Sorularının cevabının geri kalanını bilmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Yeni lakabım karşısında göğsüm titriyor. "Biliyorum. Lütfen devam edin."

İkimiz de kumlara uzanmış, parlak mavi gökyüzüne karşı kabarık beyaz bulutlara bakıyoruz, o kadar mükemmel görünüyorlar ki, neredeyse bir tablo gibi.

"Üniversiteye gittim çünkü ailemi gururlandırmak istiyordum. Okuldan nefret ediyordum ama gitmek zorundaymışım gibi hissediyordum. Rastgele şeyler okudum, işletme fakültesinden diploma aldım çünkü yapacak başka bir şey düşünemiyordum. Orada bulunduğum süre boyunca seyahat etmeyi, çocukken arkadaşlarımdan gittiğini gördüğüm ama ailemin bizi götüremediği Yellowstone ve okyanus gibi yerlere gitmeyi hayal ettim. Hatta yurtdışında okumak istiyordum ama param yoktu. Ve doğruyu söylemek gerekirse, bunu yapmaktan korkuyordum."

"Bence bu normal, özellikle de fazla seyahat etmediyseniz."

"Doğru, ama ben çocukken bile böyleydim. İnsanların beni daha büyük bir bedene sahip olduğum için dans dersleri almak, yüzme takımına girmek, tiyatro oyunlarına katılmak, randevulara gitmek gibi şeyleri yapamayacağıma ikna etmelerine izin verdim. Reddedilme, dışlanma ya da yalnız kalma korkumun birçok kez yapmak istediklerimin önüne geçmesine izin verdim."

Ölmeden önce yapılacaklar listesindeki daha fazla madde şimdi mantıklı geliyor, özellikle de dans kursu. Listede bir üst sıraya çıkmayı ve mümkün olan en kısa sürede çözüm bulmayı planlıyorum.

"Peki kalp kriziniz bunu değiştirdi mi?"

"Evet. Hayatımın gözlerimin önünden geçtiğini görmem gerekmiyordu. Onun yerine o film aklıma geldi. Ve düşünmeye başladım, eğer şimdi ölürsem, hiç yaşamamış gibi hissederek öleceğim. Ve Ash..." Sesi neredeyse çatlıyor. "Bu nasıl bir hayat böyle?"

Hiç düşünmeden elini tuttum. Geri çekilmiyor; onun yerine elimi sıkıyor. Bir dakika boyunca ikimiz de bir şey söylemedik, sadece bulutları izlemeye devam ettik. Bana bir soru sorduğunu biliyorum ama cevaplamam gereken bir soru değildi.

Sonunda devam ediyor ama elini elimden çekmiyor. "Hastaneye gitmeseydim öleceğimi ve çocukken teşhis edilmemiş Kawasaki hastalığının kalbimde anevrizmalara neden olduğunu öğrendiğimde, her zaman yapmak istediğim şeylerin bir listesini yapmam gerektiğini düşündüm. Ama sonra ikinci kalp krizimi geçirdim ve listeyi yazmaya fırsat bulamadım.

"Ondan sonra, izin almak zorunda kaldığım tüm zamanlar nedeniyle yerel bir tesisatçıdaki yönetici işimi kaybettim. Nakit akışı konusunda endişeliydim ve birikimlerimi tüketmek istemiyordum. Kira için ihtiyacım vardı. ICD'mi alıp bu yeni işte işe başlayana kadar nihayet listeyi yaptım ve bu yaz birikimlerimin bir kısmını kullanmaya karar verdim. İmplantımı almak, gerçekten her an ölebileceğimi fark etmek, hayatımla ilgili daha fazla şey yapmak, *Son Tatil*'deki karakter gibi yaşamak istememe neden oldu - sadece doğru zamanı beklemek *değil*. Bu yüzden buna Hız Değiştirme Listem adını verdim. Kalbimle birlikte hızımı da değiştirmem gerekiyordu."

Konuşmasını bitirdiğinde, elini başladığımızdan daha sıkı sıkıyorum. Cevabında pek çok bilgi paylaştı ama bir cümle öne çıktı: "Her an ölebilirim."

"Jesse," diyorum sessizce. Başını çeviriyor ve bir esinti sudan yükselip saçlarımızı hafifçe karıştırırken bakışlarımız buluşuyor.

"Öyle mi?" diye soruyor cümlemi bitirmediğimde.

Yutkunuyorum, bir sonraki sözlerimi bulmaya çalışıyorum. "Her an ölebileceğimi söylemiştin. Bu-"

"Doğru mu?" diye araya giriyor. Başımı sallıyorum ve elimi tekrar sıkıyor. "Ben iyiyim. Daha önce sana yalan söylemiyordum. Hangi ilaçların işe yarayıp yaramadığını anlamam biraz zaman aldı. Kan inceltici ilaçlarımla birlikte, kalbimin V-tach'a girmesini önlemek için yavaşlamasına yardımcı olan ilaçlar alıyorum. Ancak sadece kalp pili değil de ICD taktırmamın nedeni doktorlarımdan her gün yaşadığım aritmi miktarından endişe etmeleriydi. Kalp pili, kalbim çok yüksek veya çok düşük hızlara çıkarsa onu hızlandırıyor, ancak çok uzun süre anormal bir ritme girerse, beni normal bir ritme geri döndürmek için şok vermeye çalışabilir. Eğer bu başarısız olursa, evet, ölebilirim. Kalp krizinden de ölebilirim; implant bunu önleyemez."

"Peki her ikisinin de olma olasılığı nedir?"

Omuz silkiyor. "Asla olmaz ya da olabilir. Her yıl stres testi ve eko gibi düzenli testlere gidiyorum. Aritmi nedeniyle, yaşlandıkça şoka girme riskim artıyor. Neyse ki implant değerleri doktoruma gönderebiliyor. İlaçların hala işe yaradığından emin olmak için birkaç ayda bir bunları indiriyorlar. Şimdiye kadar iyiydi ama bu değişebilir. Eğer öyleyse, ileride bir ablasyona ihtiyacım olabilir, ama bunun olmamasını umuyorum. Dürüst olmak gerekirse, başka bir ameliyatı kaldırabileceğimden emin değilim, en azından yakın zamanda. Hastanelerden ve dürtülmekten bıktım."

"Bunu yaşamayı hayal bile edemiyorum. Sen çok güçlüsün Jesse."

Omuz silkiyor. "Başka ne seçeneğim var ki?"

"Mutsuz olabilirsin. Evde oturup hâlâ hayalini kurduğun şeyleri yapmayı düşünüyor olabilirsin. Ama değilsiniz. Buradasın ve yapıyorsun. Ve harika yapıyorsun."

"Hemen şimdi."

"Ama doktorlarınızın bu durum değişirse size haber vereceğini söylemiştiniz?"

"Yapacaklar."

Başparmağımı parmak eklemlerinin üzerinde gezdiriyorum ve kendimi toparlamak için sessiz bir nefes alıyorum. Ondan güç alan ben olduğum için kendimi kötü hissediyorum - o çok şey atlattı. Ben ona hayranlık duyuyorum ama o ne kadar muhteşem olduğunu görmüyor bile.

"Seni korkuttum mu?" diye soruyor.

"Gerçek mi?"

"Her zaman."

"Birazcık." Elini tutuyorum, böylece gidemiyor.

"Yol arkadaşınızın size ölebileceğini söylemesi her gün olan bir şey değil sanırım."

Sözleri, onları bu kadar dikkatsizce söylemesi göğsümü ağrıtıyor. Ama bunu neden yaptığını da anlıyorum. Onun yerinde olsaydım, muhtemelen ben de bu ihtimalden uzaklaşırdım - bu da hazmetmeyi kolaylaştırıyor.

"Hayır, ama yapmayacaksın,

Jesse." "Yapabilirim."

"Ama yapmayacaksın."

Dudakları bir sırtışa dönüşüyor. "Ne yapacaksın, ölmemi engelleyecek bir şey mi icat edeceksin Dahi Çocuk?"

Çeneme vuruyorum. "Ölümsüzlüğü icat etseydim, gerçekten çok zengin olurum. Ama tüm bunlar bir yana, bir milyon dolarına bahse girerim ki benden daha uzun yaşayacaksın. Ve ikimiz de her cümleye 'Ne dedin sen?' diye başlayan yaşlı, kırıksık insanlar olarak öleceğiz."

Gülüyor. "Paranı boşa harcamazdım." "Boşa harcamak olmaz."

Başını sallıyor. "Dediğim gibi, sen imkansızsın." "Ben haklıyım."

"Sen öyle

diyorsan."

"Söylüyorum."

"O zaman en azından bir şeyi gözden geçirebilir miyim?" diye soruyor.

Elini bırakıyorum ve yüzüm ona dönük olacak şekilde vücudumu . "O da ne?"

"Aynı anda öleceğimizi."

İfadesi beni şaşırttığı için ona kaşlarımı kaldırıyorum. "Benimle aynı huzurevinde kalmayı mı planlıyorsun Jesse kız?"

Bu sefer, kızardığı belli oluyor. "Sadece ölme fikrinden hoşlanmıyorum."

"Gerçekten mi?"

"Tabii ki hayır. Değer verdiğim birinin ölmesi fikrinden hoşlanmıyorum."

Daha önce de beni önemseddiğini söylemişti ama bu daha derin bir his. Benimle daha fazlasını istediğine dair içimdeki umut ateşi daha parlak yanıyor. "Böyle şeyler söylemeye devam edersen, bana aşık olduğunu düşünmeye başlayacağım."

Jesse inliyor ve bana biraz kum fırlatıyor.

"Gerçekten benimle kum savaşı başlatmak mı istiyorsun? Kaplıca'yı hatırlıyor musun?" Alay ediyorum.

Jesse'nin yanakları gözleri dudaklarıma kaymadan önce pembenin daha derin bir tonuna dönüşüyor. Şu anda benim düşündüğüm gibi onun da neredeyse öpüşmemizi düşündüğünü biliyorum. Hava zaten sıcakken daha da ısınıyor ve nasıl olduğunu anlamadan başlarımız onun kısa nefeslerini dudaklarımda hissedebileceğim kadar yakınlaşıyor.

"Nasıl oluyor da hep böyle oluyoruz?" Jesse aramıza mesafe koymak için hiçbir hamle yapmadan sessizce söylüyor.

Dudaklarını ıslatıyor ve ben kendimi, bu şekilde sonlanmamızın sebebinin onun benim olması olduğunu söylemek isterken buluyorum. Çünkü biz birlikte olmak için yaratılmışız. Ama Jesse'nin neden benimle bir gecelik ilişkiden fazlasını yaşamaya meyilli olmadığını anlamaya başlıyorum. Bunun yapılacaklar listesini takip etmekle hiçbir ilgisi yok ve her şey kendisi hakkında nasıl hissettiğiyle ve bana az önce verdiği içgörüyle ilgili. Bence korkuyor çünkü her an bitebilecek bir zamanlayıcıda olduğunu düşünüyor.

Kumda kayıyorum ve başımın tepesinden her zaman sarkan bukle alnına değiyor. "Sanırım bir fikrim var," diye fısıldıyorum.

Gözleri dudaklarımdan gözlerime kayıyor. "Öyle mi?"

"Mmm." Kumla kaplı elimi uzatıp parmağımı çenesinde gezdiriyorum. "Sürekli böyle oluyoruz çünkü ben karşı konulmazım. Bütün kadınlar bana bayılıyor."

Şakacı şakası Jesse'nin gülmesine ve uzaklaşmasına neden oluyor. Nefesinin üzerimde bıraktığı sıcaklığı ve güneş kreminin meyvemsi kokusunu hemen özlüyorum.

Her şeyin farklı olmasını dilerdim ama bu gerginliği kırmam gerektiğini biliyordum. Jesse'yi tekrar öpmek istemiyorum çünkü o anın içinde kayboluyoruz. Şimdi bildiklerimi bildiğim için, gerçekten bunu seçmesini, beni sadece korkularını ve gerçeklerini söylediği için öpmesini istemiyorum. Bundan daha fazlasını ifade eden bir öpücük istiyorum.

Umarım seyahatimiz bitmeden bunu çözer.

Yirmi Beşinci Bölüm

/esse

UYUYAMIYORUM. ASHER aklımda, her zaman aklımda. Telefonumu şarj olduğu yerden alıp ikiz yatağa yerleşiyorum. Rahat bir yatak. Evdeki yatağım kadar rahat değil ama yolda olduğum için güzel. Yapılacaklar listemdeki bazı şeyleri tek başıma yapsaydım kalacağım boktan motellerden çok daha iyi.

Ash'e daha önce de bahsettiğim gibi, bu yeni iş için işe alınmadan önce, çok fazla izin almak zorunda kaldığım için işsizdim. Önceki işim iyi kazandırıldığı ve sağlık sigortası sağladığı için iyi miktarda birikimim vardı ve yakında gelecek yeni parayla, ilk maaşımı almadan önce birkaç şeyi halledebilir ve yine de kirayı ödeyebilirdim. Ancak Bucket-List Helper'ım sayesinde şu ana kadar neredeyse hiç para harcamadım.

Bu konuda ne hissettiğimden hâlâ emin değilim ama Ash'in parası var. Melissa'ya yazdığım kısa kontrol mesajlarından birinde bana kardeşinin parasını harcamasına izin vermemi söyledi çünkü çok parası var ve harcayacak kimsesi yok. Yine, bu konuda ne hissettiğimden emin değilim ama aynı zamanda o bir yetişkin ve parasını istediği gibi harcayabilir. Şu anda bunun tadını çıkarmaya ve çok fazla düşünmemeye çalışıyorum. İhtiyacım olursa daha sonra çözebilirim.

Telefonumu açtığımda saatin gece yarısını geçtiğini görüyorum, bu da Wisconsin'de saatin sabah ikiyi geçtiği anlamına geliyor. Geçen hafta Oregon'a doğru yol alırken saat dilimi değişikliğine alışmış olsam da, çok yorgun olmalıydım. Özellikle de Asher'la güneşin altında fotoğraf çektiğimiz günden sonra. Bunun yerine, zihnim yan odada uyuyan adamı düşünerek sonsuz bir çarkın içine hapsolmuş durumda.

Tekrar denersenem uyuyamayacağımı bildiğim için fotoğraflarımı açıyorum ve uyanık olduğum zamanı değerlendirip sosyal medyada paylaşmam gerektiğine karar veriyorum. Ash görmedi ama o bu gece duş alırken ben de bir video çekmeye karar verdim. Bundan kaçınıyordum ama onunla sahilde yaptığım konuşmadan sonra hikayemin bir kısmını videoya kaydetmek zorunda hissettim.

Sosyal medyayı, insanların sizinle yüzeysel bir düzeyden daha fazla bağlantı kurmak istediklerini bilecek kadar tanıyorum. Profilimin adı uygun bir şekilde "A Change of Pace", ancak bu ismin neden birden fazla anlamı olduğunu açıklamadım. Şu anda sayfam, Asher'in teknolojiyle ilgili her şeyi anlama yeteneği sayesinde iyi miktarda beğeni ve yorum alan resimlerle dolu. Hashtag'ler ve SEO konusunda çok iyi, şimdi bana kendi başıma yapmayı öğrettiği şeyler.

Videoyu açıp bir kez daha izliyorum. Tenim bronzlaşmış, göğsümde ve kollarımda birlikte uzanıp uzun uzun konuştuğumuz ve *neredeyse tekrar öpüştüğümüz* kum lekeleri görüyorum.

Bu fikri kafamdan silkeliyorum ve kamerayla konuşmamı izliyorum. Basit bir giriş; kim olduğum, sayfayı neden hazırladığımı, Kawasaki hastalığının kısa bir özeti ve neden bir ICD'ye sahip olduğum. Videoda gülümsüyorum ama gözlerimin cam gibi olduğu da gözden kaçmıyor.

Kalbimle ilgili olan her şeyden sonra, hala normalmişim gibi davranmaya çalıştım. Sağlığım hakkında konuşmaktan kaçındım ve bakışlardan ve sorulardan kaçınmak için implant izimi gizledim. Ancak bu videoda, kırmızı çizgi aşağıda belirgin bir şekilde görülüyor

Sol köprücük kemiğim ve izlerken, bu yolculuğa çıktığımdan beri onu saklamadığım dikkatimi çekiyor. Bu, kalbimin göğsümde daha hızlı atmasına ve gözlerimin yanmasına neden olan bir farkındalık.

Video bitiyor ve fikrimi değiştirmeden önce profilime dokunup video yükleme düğmesini buluyorum. Göndermemek için bir neden bulana kadar tekrar tekrar izlemek istemiyorum. Yüklenecek üzere sıraya girdiğinde ve anahtar kelimeler ve hashtag'lerle bir başlık yazdığında, bir kapak resmi seçmek için düğmeye tıklıyorum. Fotoğraflarım açılıyor ve nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden olan bir resim beliriyor.

Güneş parlak, ama gülümsemem de öyle. Şezlongda oturuyorum ve başım kahkahalarla arkaya doğru eğilmiş, saçlarım sırtımın üst kısmını okşuyor. Belime şal giymediğim için her yerim sergileniyor. Güneş, iki parçalı sıcak pembe takım elbiseme sarılmış vücudumun her kıvrımını, çukurunu ve kıvrımını vurguluyor. Böyle bir fotoğraf bir zamanlar nefret ettiğim bir şeydi, ama bu fotoğrafta öyle görünüyorum ki...

Çok güzel.

Gözlerimdeki sızı yaşıya dönüşüyor. Kapağı o görüntüyle ayarlıyorum ve aklıma herhangi bir kötü düşünce girmeden önce gönder tuşuna basıyorum. Videonun yüklenmesini izliyorum, gözlerimdeki ıslaklığı kırıştırırken telefonumu elimde tutuyorum. Bu biraz komik, çünkü geçen haftaya kadar kendim için istediğim değişimi yaşamak için hiçbir adım atmamıştım.

Evet, yeni işimi almıştım. Evet, yapılacaklar listesini yapmıştım. Ama yapmak istediğim şeyi gerçekten yapmaya başlamamıştım. Şimdi buradayım ve şimdiye kadar kendim de dahil olmak üzere pek çok insanın hayatında yaptığından daha fazla seyahat ediyorum.

Videonun yüklendiğini fark ediyorum ve notlar uygulamama geçiyorum. Yapılacaklar listem Asher'ın buzdolabına iliştilmişti - bu onun fikriydi- ama dijital versiyon ilerlememi takip etmeyi kolaylaştırıyor. Her başarıyı işaretlemek için bir tür ateş seremonisi önermişti, ancak gecelerimiz yoğun günlerimizin ardından yemek yemek, duş almak ve yatmakla geçti.

Şimdi düşünüyorum da, tek gecelik ilişkimizden bu yana hiçbir şeyi işaretlemedim.

Ekrana bakarken ne kadar çok şey yaptığımıza gülümsüyorum: tek gecelik bir ilişki, Yellowstone'da Old Faithful'u görmek, bir kaplıcada yüzmek, en az dört yeni eyaleti ziyaret , hayır demek istediğim bir şeye evet demek. Maddeleri işaretlerken göğsümde bir gurur ve mutluluk dalgası kabarıyor. Sonunda kafama dank ediyor, bunu gerçekten yapıyorum.

Kaçmayı başaran bir damla gözyaşını siliyorum ve kâğıt versiyonuna çizik attığım liste dışında kalan listeye bakıyorum:

Jesse's Change of Pace Bucket List

- ☒ A one-night stand
- ☐ Get a tattoo
- ☐ Watch the sunrise at Cadillac Mountain in Maine
- ☒ Say yes to something you want to say no to
- ☐ Take a dance class
- ☐ Ride a motorcycle
- ☐ Crash a wedding
- ☐ Swim naked in the ocean
- ☒ See Old Faithful at Yellowstone
- ☒ Swim in a hot spring
- ☐ Find a decent gluten-free pizza
- ☒ Visit at least four new states

Ash yarın benim için bir sürprizi olduğunu söyledi ve acaba bunlardan hangisini kontrol etmeme yardım edecek? Ya da belki de gizemli yapılacaklar listesiyle ilgilidir? Belki de

en büyük tuzlu su istiridyesi. Onu kıvrıkcık saçları -alına düşmüş tek bir bukle- ve devasa bir yanında dururken yüzündeki orantısız gülümsemeyle hayal ettiğimde midem bulanıyor. Bu kesinlikle onun yapacağı bir şey olurdu.

Yapılacaklar listemden tekrar fotoğraflarıma dönüyorum. Korkunç İtalyan aksanıyla beni çektiği milyonlarca fotoğrafı atlayıp Yellowstone'da çektiklerimize geri dönüyorum. Old Faithful'a geldiğimde, kaydırmam kadının bizi çektiği fotoğrafta duruyor. Balayında olduğumuzu düşünen fotoğrafta. Gözlerinin içine bakıyorum, o da bana gülümsüyor. Gayzer arkamızda yükseliyor ve mükemmel bir arka plan sunuyor.

Yüzlerimizi yakınlaştırıyorum, bunun birinden çok hoşlandığında yapacağın türden bir şey olduğunu fark ediyorum. Ama duracak gücü kendimde bulamıyorum. Asher'ın yüzüne, kıvrıkcık kahverengi saçlarına ve iyi kesilmiş sakalına hayran kalıyorum. Bana aya asılmışım gibi bakıyor ve bizi bu şekilde, zamanda donmuş olarak görmek içime bir şeyler yapıyor.

Daha önceki sözlerim zihnimde yankılanıyor ve çarpıyor.

Nasıl oluyor da hep oluyoruz?

Soruma verdiği cevap beni güldürdü. Ash beni her zaman güldürüyor, şimdiye kadar tanıştığım herkesten daha fazla. Sadece bu da değil, beni güvende hissettiriyor.

Fotoğrafa bir kez daha bakıyorum, bu sefer yüzüme, ona nasıl baktığıma odaklanıyorum. Yüz hatlarım yumuşak, gülümsemem parlak ve bana bakarak Old Faithful'u görmek için Yellowstone'da olduğumu asla tahmin edemezsiniz. Ona ne kadar hayran olduğumu gösteren gözlerimin ışıltısına bakınca Asher'ın bir Doğa Ana fenomeni olduğunu düşünebilirsiniz. Parmaklarım yüzünün yan tarafında geziniyor ve beynim masum düşüncelerden kirli düşüncelere geçiyor. Asher'ın nefesini neredeyse dudaklarımda hissedebiliyorum, kollarının beni nasıl tuttuğunu hissedebiliyorum. Bu düşünceler bir anda Birlikte geçirdiğimiz geceden. Her şeyi başlatan geceden.

Dilinin beni hınzırca orgazma götürmesi, aletinin içimde hareket etmesi, yumuşak saçlarının

Parmaklarım ve sakalı kalçalarımı çizdi. Klitorisim zonkluyor ve onu bastırmaya çalışmak için bacaklarımı birbirine sürtüyorum, ama tek yaptığı daha da kötüleştirmek.

Onu düşünmenin beni utanç verici bir şekilde ıslattığını anlamak için kendime dokunmama gerek yok. Yanaklarım, tahrik olmak için onu düşünmeme bile gerek olmadığı gerçeğinden dolayı ısınıyor.

Bu düşünceleri ve söz konusu kirli düşüncelere verdiğim tepkileri daha önce yaşamamış olsaydım yalan söylemiş olurum. Kaplıcadaki yakın öpüşmeden sonraki gece neredeyse kendime dokunacaktım. GusGus yatağıma atlayıp sözümü kesmeye karar vermeseydi ben de dokunacaktım. Yatak odamın kapısının kedinin istediği zaman içeri girebilmesi için hafif aralık tutulduğundan bahsetmiyorum bile, yani Ash potansiyel olarak beni duyabilir veya sürünüyorsa beni görebilirdi. Bunu asla yapmayacağından değil.

Söylemeye gerek yok, ellerimi belimin üzerinde tuttum, onu düşünerek ve bacaklarımın arasındaki aynı ağrıyla dönüp durdum.

Telefonumu kapatıyorum ve karanlıkta zar zor görebildiğim çatlak yatak odamın kapısına bakıyorum. Gus bu gece odamda değil, yani ya Ash'in yanında ya da oturma odasındaki kanepede. Asher'in mışıl mışıl uyuduğunu hayal ediyorum, ağzı hafifçe ayrılmış ve bukleleri dağınık. Gömleksiz ve atletik şortla uyuduğunu öğrendim ve zihnimin gözünde çıplak göğsünü ve bir tutam siyah saçını canlı bir şekilde görebiliyorum. Ayrıca beni tekrar anlamsızca becerirken parmaklarımı göğsünde gezdirmeyi hayal etmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

Islanıyorum, muhtemelen iç çamaşırlarımı ıslatıyorum, bu da kalkıp değiştirmem gerekeceği anlamına geliyor. Sanırım kendime dokunabilirim - sessiz olamam gibi bir şey değil. Buna ek olarak, Asher uyuyor. Gerçekten iyi dinlersem, hafif horlamalarını duyabiliyorum. Tuvaleti kullanmak zorunda kaldığım gecelerde ya DEHB ve aldığı uyarıcı nedeniyle yaşadığı uykusuzluk yüzünden tamamen uyanıktı ya da bana söylediği gibi ölü gibi uyuyordu, yani bir tür altıncı hissi olmadığı sürece artık uyanmayacak

karavanında mastürbasyon yapıldığından bahsediyor. Bu aptalca düşünce beni neredeyse güldürecekti.

Yatağımda kayıyorum ve serbest kalmaya ihtiyacım olduğuna karar vererek bacaklarımı ayırıyorum. Bu, Asher'la aramızdaki cinsel gerilimi biraz azaltmaya yardımcı olacak. Ve belki de bunu yaparsam, daha az yakın öpüşmeler ve uzun bakışmalar yaşayacağız.

Bu aynı zamanda yapılacaklar listemi mahvetmemenin ya da onunla yatıp ona karşı inkar etmeye çalıştığım hislerimi daha da güçlendirmemenin bir yolu.

Kararımı verdim, elimi nazikçe göğüslerimin üzerinde gezdiriyorum ve bir tanesini pijama tişörtümün kumaşının arasından sıkıyorum. Bu his karşısında dudağımı ısıriyorum, benim yerime Ash'in onlarla alay ettiğini hayal ediyorum.

Elimi şortumun lastiğinin altına kadar indirirken onun görüntüleri göz kapaklarımın ardında bir film gibi oynuyor. Düşüncelerim onun göğsümle oynamasından yeni bir senaryoya dönüyor, bana doğru yürüdüğü ve beni iş üstünde yakaladığı bir senaryoya. Bahse girerim sinsice sırtacak ve izlemek için masa sandalyesini çekecekti.

Ash yüzde yüz bana talimat verecek bir adamdı. Hatta belki de sikini çıkarıp benimle birlikte mastürbasyon yapacak biri. Aklımdan o kadar çok müstehcen düşünce geçiyor ki, elim ıslak ve şişmiş klitorisime dokunduğunda ağlamamak için dudağımı daha fazla ısıriyorum. Kendimle oynarken kalçalarım yataktan kalkıyor, uzun süre dayanamayacağımı biliyorum. Çok gerginim, çok muhtacım.

Beynim Ash'in tekrar benimle yatağa döndüğünü görüyor. Şimdi eli boğazımı kavlıyor ve dudakları kulağıma yaklaşırken nazikçe sıkıyor. Sonra alçak, gürleyen sesi bana övgü dolu sözler fısıldamaya başlıyor. Bana ne kadar çarpıcı olduğumu, boşaldıktan sonra beni ne kadar çok becermek istediğini söylüyor.

Klitorisimin etrafında daha hızlı ve daha hızlı dönüyorum, Asher'ın boynumdaki tutuşunun ve kulağımdaki sıcak emirlerinin hayali hissi.

Boşalmak üzere olduğumu hissettiğimde ağzım parçalanıyor. Asher'ın boynumu daha sıkı kavradığını, ben boşalırken dudaklarını dudaklarıma yapıştırdığını hayal ediyorum ve onun adını haykırıyorum, vücudum

orgazmımın gücü. Bir an için yıldızların ve bulutların arasında süzölüyormuşum gibi hissediyorum. Parmaklarım hala nabız gibi atan sinirlerimin ve artçı şoklarıyla seğiren kaslarımın üzerinde, hislerin tadını çıkarmak için kendime izin veriyorum.

Sonunda nefes alabildiğimde, bedenim yatakta rahatlıyor, ama sonra diğer odadan gelen hareket beni donup kalmaya zorluyor. Bağırđımı fark ettiğimde kalbim göğsümde çarpıyor. Sadece haykırmadım, *Asher'ın adını* haykırdım. Ve sessizce değıl.

Ash'in odasında hareket ettiğini duyduğumda gözlerimi kapatıyorum, nefesim neredeyse kesiliyor. Adımları kapıya yaklaşıyor ve sonra duruyor. Kapının yanında olup olmadığını fark etmem için çok karanlık ama gözlerimi uyuma numarası yapan bir çocuk gibi kapalı tutuyorum.

Saniyeler boyunca, beni kontrol etmek için kapıyı açıp açmayacağını merak ederek bekliyorum. Ama bir an sonra adımları uzaklaşıyor ve banyo kapısının kapanma sesini duyuyorum. Ayağı kalkıp sırt çantamı buluyorum ve acil durumlar için sakladığım ıslak mendilleri çıkarıyorum. Elimi temizledikten sonra olabildiğince hızlı bir şekilde iç çamaşırımı değıştiriyorum. Tuvalet sifonunun sesini duymadan önce, kendimi sakinleştirmeye ve nefesimi susturmaya çalışırken gözlerim kapalı bir şekilde yatağıma geri dönmüştüm bile.

Yatağının kayma sesi ve boğazının temizlenmesi beni nihayet rahatlatan tek şey. Bir kez daha sessizliğe gömüldüğümde, ters dönüp tavana bakıyorum, kalbim hala göğsümde çarpıyor ve bu da implantımın kablolarının odacıklarının içinde hissetmeme neden oluyor.

Elimi kalbimin üzerine koyuyorum ve sakinleşmek için kendime telkinde bulunuyorum. Belki de çığığı duymamıştır. Ya da duyduysa bile onu neyin uyandırdığını bilmiyordu.

Bir elimi yüzüme sürüyorum ve neredeyse alnıma vuruyorum. Bunu yaptığıma inanamıyorum. Kendime sahip olamayacağımı söylediğim bir adamla, o kelimenin tam anlamıyla diğer odadayken birlikte oldum. Dudaklarımda utangaç bir gülümseme beliriyor ve orgazm sonrası hissettiklerim beni yorgun düşürüyor.

Rüya aleminde yavaş yavaş kaybolmaya başladığımda, Ash'in de benimle birlikte olup olmadığını merak ediyorum. Bu kirli düşünceyi bir kenara itiyorum ve uykunun beni ele geçirmesine izin veriyorum.

Umarım yarın garip olmaz.

Yirmi Altıncı Bölüm

Asher

JESSE, uzaktaki kayalıklarda bir deniz fenerinin görüldüğü pansiyona ve kahvaltıya bakar. "Sen başka bir şeysin, biliyor musun?" diyor.

Geceyi bir zamanlar fener bekçisinin evi olan tarihi bir kulübede geçireceğiz. Beyaz dış cephe kaplaması ve yanık kırmızımsı turuncu çatısıyla büyüleyici Kraliçe Anne tarzı binanın sadece altı odası var - bu kadar kısa sürede iki oda kapmayı başardığım için hala şoktayım. Ayrıca Jesse'nin yapılacaklar listesinde yer alan ve henüz açıklamadığım iki şeyin daha yakınında bulunuyor.

"Deniz fenerlerine karşı bir zaafım olduğunu söylememiş miydim? Bu yüzden yapılacaklar listeme koydum."

"Tamam, ilgimi çekti. Bunu daha sonrası için soru bankasına ekliyorum."

Ona çarpık bir şekilde gülümsüyorum ve bugün milyonuncu kez kızarıyor gibi görünüyor. Her zaman yanaklarını renklendiren normal kızarma değil, aşırı derecede utandığında aldığı türden bir kızarma.

Bu sabah uyanıp giyinmiş ve kahve içmeye hazır bir şekilde dışarı çıktığında neredeyse domatese dönüşüyordu. Ona iyi olup olmadığını sordum, o da duştan yeni çıktığını söyledi ki bu tamamen saçmalıktı. Bu beni

Benimle ilgili bir seks rüyası görüp görmediğini merak ediyorum. Onunla ilgili bir rüya gördüğümü biliyorum. O kadar canlıydı ki rüyamda Jesse en güzel çılgılığıyla adımı söylediğinde ereksiyon olmuş bir şekilde uyandım. Onun gibi kızarmadığımı umarak boğazımı temizliyorum. "Kulağa hoş geliyor. İçeri girip odalarımızı almak ister misin? Sanırım burada durup biraz daha bakarsak insanlar

polisler bizi aylak aylak dolaşırken yakaladı."

Jesse gece çantasını omzuna atıyor ve beni kulübeye doğru takip ederken başını sallıyor. Beyaz çitin kapısını açıp önce onun gitmesine izin veriyorum. Onun manzarayı seyretmesinden keyif alıyorum. Verandaya giden patika çeşitli kır çiçekleriyle kaplı ve kökünden sökülmüş bir papatya görüyorum, eğilip yerden alıyorum. Jesse içeri girmek için son adımlarını atmadan önce onu durduruyorum.

Arkasını döndü, ben de çiçeği uzattım. "Senin için."

Ela gözleri elimdeki papatyaya kayıyor ve o derin kızarıklık tekrar geri geliyor. Elimi kaldırıyorum ve çiçeği kulağının arkasına sıkıştırıyorum, parmaklarım çiçeğin kabuğunu okşuyor. Yaptığı resmin tamamını görmek için elimi çekmeden önce dokunuşumla nasıl ürperdiğini kaçırmıyorum. Bronz teni ve koyu renk saçlarıyla beyaz-sarı çiçeğin kontrastı çarpıcı. Telefonumu çıkarıp onun anısını yakalamak istiyorum ama bunun yerine zihinsel hafızamı kullanıyorum, asla unutmamak için beynime kazıyorum.

Jesse çiçeği daha iyi sabitlemek için uzanıyor. "Teşekkürler," diye kekeliyor.

"Rica ederim. Saçına daha sık çiçek takmalısın. Sana çok yakışıyor."

Dudakları utangaç bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor ve yorumumu onaylamak için çenesini eğiyor. Merdivenlerden yukarı çıkmak için döndüğünde, benim de bir gülümsemem yanaklarımı ısıtıyor. Jesse'nin her zaman ne kadar güzel olduğunu bilmesi için elimden gelen her şeyi yapacağımı söyledim kendime ve bu amacımda başarılı olduğum için zihinsel olarak sırtımı sıvazladım. Çünkü sadece gülümsemekle kalmadı, aynı zamanda beni tersine çevirmeye çalışan bir yorum da yapmadı.

Ya iltifatımı kabul eder ya da reddeder. Yolculuğumuz başlamadan önceki Jesse'ye göre bir değişiklik oldu.

Omuzlarım dik ve moralim yüksek, onu merdivenlerden yukarı ve B&B'nin lobisine kadar takip ediyorum. Koyu lekeli ahşap masanın başında duruyor ve yanına geldiğimde küçük altın zili çalıyorum.

Jesse etrafına bakınırken, "Burası harika bir yer," diyor.

"Öyle, değil mi?" İnternette resimlere bakmıştım ama yüz yüze daha da güzel. En süslü yer olmasa da, sanki birinin eviymiş gibi dekore edilmiş. İçinde bulunduğumuz ahşap zeminli oda deniz köpüğü yeşiline boyanmış ve beyaz taç kalıpları ile duvarlarda tarihi fotoğraflar asılı. Fotoğrafların çoğunda kayalıklarda görebildiğimiz deniz feneri ve onunla ilgilendiğini tahmin ettiğim insanlar ya da belki de şimdiki sahiplerinin akrabaları yer alıyor.

Bir saniye sonra, yıpranmış yaşlı bir kadın odaya girer, parlak kızıl saçları rüzgârda savrulmuş ve yanakları yorgunluktan kızarmıştır. "Merhaba, beklettiğim için özür dilerim. Bugün ilerleyen saatlerde bir düğünümüz var ve çılgın bir sabah oldu! Giriş mi yapıyorsunuz yoksa tur için mi buradasınız?"

"Kontrol ediyorum," diyorum. "Geçen gün aradım, Asher Jamison."

"Oh evet, evet. Sizinle konuştuğumu hatırlıyorum. Ben Missy Branson, buranın sahibiyim." Rezervasyon defterini açtı. Eski tarz, hoşuma gitti.

"Sizi Işık Bekçisi'nin odasına yerleştirdim, buradaki en iyi odalardan biri. İkiniz de çok seveceksiniz."

Jesse'nin yanımda kaskatı kesildiğini hissediyorum ve kaşlarım çatılıyor. "İki oda ayırttım."

Missy kaşlarını çatıyor, sonra kitaba bakıyor ve özür dileyerek bana bakmadan önce sayfaları ileri geri çeviriyor. "Oh, kahretsin. Çok özür dilerim! Görünüşe göre oğlum ikinci odadaki düğün için buraya bir çift koymuş olmalı."

"Başka müsait olan var mı?" Jesse sorar.

"Üzgünüm, yok. Sadece bir tane var."

Tamam, belki eski tarzdan hoşlanmıyorumdur... yoksa hoşlanıyor ?

Jesse'ye bakıyorum, kaşlarını çatmıyor ama bir sonraki adımda ne yapmak istediğimi öğrenmek için bana bakıyor.

"Yatağın boyutu ne demiştin?" Ben sordum.

"Bir kral. Korkarım bizim de sahip olduğumuz tek şey bu." "Karyolanız var mı?"

"Korkarım hayır," diyor özür dileyerek.

"Sorun yok Ash," diye araya giriyor Jesse. "Sen odada kal. Ben Gus'la karavanda kalacağım."

Başımı sallayıp Missy'ye bakıyorum. "Bize bir dakika izin verir misin?"

"Elbette, geri gelmemi istediğinizde zili çalmanız yeterli. Tekrar çok özür dilerim." Missy beni ve Jesse'yi yalnız bırakıp gitti.

Jesse hemen, "Gerçekten çok iyi," diye söze başlıyor. "Bu senin yapılacaklar listende. Kamp alanına daha sonra dönebilirim. O zaman GusGus yalnız kalmaz."

"Burayı rezerve etmemizin tüm amacı burayı birlikte deneyimlememizdi. Seni kamp alanına geri göndermeyeceğim ve Gus'ın iyi olduğunu biliyorsun. Yiyecek ve içecek bir sürü şeyi var ve onu kontrol etmek için kameraları açık tutuyorum. Eminim yalnız geçirdiği zamanı böldüğünüz için üzülecektir."

Jesse gülüyor. "O yapmazdı."

"Evet, yapardı. Ben gece yokken kaka yapmaya ve kokutmaya bayılıyor. Böylece geri döndüğümüzde, o bize sessizce gülerken biz de havalandırmak zorunda kalıyoruz. Bunu dört gözle beklediğini söylediğimde bana güvenin."

"Ash! Ciddi misin?"

"Kokusunu aldın. Kedimi tanıyorsun. Doğruyu söylüyorum."

Jesse iç geçiriyor ama hâlâ gülümsüyor. "Tamam, belki, ama sadece bir yatak var."

"Paylaşabilirim."

Ellerini kalçalarının üzerine koyar. "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum."

Ona daha yakın olmak için bir adım öne çıkıyorum. "Eğer bu seni rahatsız ediyorsa, ikimiz de karavana geri döner ve günü keşfederek geçiririz. Ama sana bu odayı vermeyi planlamıştım-

Geceleri deniz feneri manzarası ve pençe ayaklı bir küveti var. Burada tam bir günümüz var, bu yüzden kalırsak daha kolay olur. Eğer varsa yerde ya da kanepede uyumaktan mutluluk duyarım."

"Odanın parasını sen ödedin!"

Omuz silkiyorum. "Bu ne burada ne de orada."

Jesse iç geçiriyor ve etrafına bakınıyor. Burası onun ölmeden önce yapılacaklar listesinde olmayabilir ama burayı sevdiğini biliyorum. Yüzünün her yerinde bunu görebiliyorum. Kalmak istiyor ve bahse girerim ki odada benimle kalmak istiyor ama bunu kabul etmekte zorlanıyor.

"En azından odaya bir göz atalım, olur mu? Daha sonra karar verebiliriz," diye öneriyorum.

Bakışları benimkilere dönüyor ve başını sallıyor.

"Tamam." "Gerçekten mi?" Gülümsüyorum.

"Gerçekten." O gülümsüyor.

Heyecan damarlarımda dolaşıyor ve Jesse fikrini değiştirmeden Missy'yi geri almak için zili çalıyorum. Yani hâlâ yapabilir ama yapacağını sanmıyorum. Özellikle de odayı gördüğünde. Resimler harika görünüyordu ve şahsen daha iyi olacağından hiç şüphem yok.

"Karar verdiniz mi?" Missy sordu.

"Evet, odayı alacağız."

"Oh, güzel. Yatak paylaşmak için rahat." "Kanepe var mı?" Jesse soruyor.

"Evet, var. İkiniz de çok uzun olduğunuz için biraz sıkışık olabilir. Bu yüzden daha önce bahsetmemiştim."

"Gördün mü," diyorum Jesse'ye, "her şey yolunda." Bana şakacı bir şekilde başını sallıyor. "Kesinlikle alacağız, Missy."

"Sadece bu bilgileri doldurun, ben de size bir anahtar vereyim." Missy, Jesse'ye ev hakkında daha fazla bilgi verirken, kredi kartı bilgilerim de dahil olmak üzere her şeyi doldurmam için bana bir kağıt form uzatıyor.

"Bu ev 1892 yılında inşa edilmiş ve kayalıklarda gördüğünüz deniz feneri ilk ışığını 1884 yılında vermiş. Yaşından dolayı, buranın bazı tuhaflıkları olduğunu tahmin edebilirsiniz. Kapınız bazen sıkışıyor, ama kolu birkaç kez sallamanız yeterli."

ve işe yarıyor. Ve eğer gece bazı gıcırtilar duyarsanız, bu sadece evin oturmasıdır... ya da belki bir hayalet."

Missy Jesse'ye göz kırparken ben de dikkatimi iki kadına veriyorum.

"Hayaletler mi?" Jesse yutkunarak soruyor.

"Emin değiliz. İnançlı mısınız?" Missy panoyu benden alıp kontrol ederken cevap veriyor.

"Bilmiyorum."

Kızıl saçlı kadın sırtıyor ve mavi bir motel anahtarlığı olan bir anahtar seti almak için elindeki panoyu yere bırakıyor. "Merak etme canım, eğer varsa dost canlısıdırlar."

Jesse bana bakarken anahtarları Missy'den alıyorum, gözleri kocaman. Kahretsin, gerçekten korkuyor mu?

"Merdivenlerden yukarı çıkıp sağa dönün, odanız solda ve koridorun sonunda. Bir şeye ihtiyacınız olursa, saat altıya kadar gelip gideceğim. Öğleden sonra deniz fenerini gezmek isterseniz, içeri girerken görmüş olabileceğiniz patikadan yürüebilirsiniz. Yaklaşık on-on beş dakikalık bir yürüyüş sizi sahile, oradan da deniz fenerine götürecektir. Yarın sabah kahvaltı sekiz buçukta servis edilecek. Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

"İnternette sahile özel erişim olduğu mu yazıyor?"

"Evet, düşünün bu akşam onun bir bölümünde yapılacak. Ama daha fazla mahremiyet arıyorsanız" -bana neredeyse sırtıyor- "deniz fenerinin yanındaki resepsiyon için dağıldıklarında bunu elde edeceksiniz."

"Teşekkürler."

"İkinize de iyi eğlenceler. Ve hayaletler için endişelenmeyin. Odada iki kişi olduğunda uzak durma eğilimindedirler." Missy bana gizlice göz kırptı ve gitti.

Missy az önce Jesse konusunda bana yardım mı etti? O kadar belli oluyor muyum? "Tamam, şimdi ben burada kalırsam, sen de gidemezsin."

diyor.

Bakışlarını karşılıyorum ve yüzünün solgun olduğunu görüyorum. "Gerçekten korkuyor musun?"

"Hayaletlerden nefret ederim. Korkunç olan her şeyden nefret ederim, gerçekten. Eğer korku filmi izlemek ölmeden önce yapılacaklar listenizdeyse, bunu kendi başınıza yapabilirsiniz."

Öksürerek gülüyorum. "Bu benim listemde yok. Ve yemin ederim, internette buranın perili olduğuna dair hiçbir şey yoktu."

Titriyor. "Artık bu konu hakkında konuşmayalım."

Jesse'nin yanına gidip kolumu ona doluyorum. "Seni koruyacağım, merak etme."

Jesse gözlerini deviriyor ve dudaklarımı işaret . "Kapa çeneni."

Göğsüm gülmekten titriyor ve merdivenlere doğru yürüyebilmek için kolumu bırakıyorum. Görebildiğim kadarıyla evin geri kalanı da alt kata çok benziyor. Duvarlarda eski resimler var ama koridor deniz köpüğü yeşili yerine pembeye boyanmış. Odamıza ulaştığımızda kapının kilidini açıyorum ve eminim ki kapı sıkışıyor. Açılmadan önce birkaç kez kıpırdattım. Önce Jesse'nin girmesine izin veriyorum onu takip ederek kapıyı arkamızdan kapatıp kilitliyorum.

"Vay canına," diye haykırıyor. Kayalıklara bakan pencereye doğru yürüyor ve çantasını duvarlarla uyumlu mavi bir yorganla kaplı kral yatağın ayakucuna bırakıyor.

Jesse başını çevirip sağ taraftaki deniz fenerini görüyor ve ben de yanına gidiyorum. Manzara inanılmaz ve Missy'nin oğlunun bu oda yerine diğer odayı çifte vermesine sevindim. Sadece deniz fenerini değil, okyanusu da bu açıdan görebiliyoruz. Lapis mavisi suyun kıyıya ve çevredeki kayalıklara sıçrayışını saatlerce izleyebilir ve bundan asla bıkmayabilirim.

"Okyanusu gördüğüme inanamıyorum."

Sözleri beynime kazınıyor ve onun şaşkın yüzüne bakıyorum. Bir an için Jesse'nin okyanusu ilk kez gördüğünü unuttum. Bana ailesinin hiçbir zaman kıyılara gitmediğini, her zaman yakındaki Wisconsin göllerine veya Wisconsin Dells'teki aile su parklarına daha ucuz tatilleri tercih ettiklerini söyledi.

"İnanılmaz, değil mi?"

"Sonsuza kadar devam ediyor," diyor. "Ayaklarımı içine sokmak için sabırsızlanıyorum."

"İstersen şimdi de gidebiliriz ama ben düğünden sonra aşağı inip çıplak yüzeriz diye düşünüyordum."

Kafasını bana doğru çevirdi. "Ne?"

"Listende "bir düğünü basmak" mı vardı, yoksa son madde gibi onun da üstünü mü çizdin?"

Şakacı bir şekilde omzuma vuruyor. "Düğünü kazımadım, seni tehditkar."

Mırıldanıyorum. "Güzel. Bu öğleden sonra için planladığım bir şey daha var, ama bunu yapmak için buradan yaklaşık on beş dakika uzaklıktaki bir yere gitmemiz gerekiyor."

Bana şüpheyle bakıyor. "Neymiş o?" "Bir dans dersi."

Gözleri fincan tabağı gibi açılıyor. "Bütün nasıl planladın? Sahip olduğun şey büyü falan mı?"

"Sihir yok. B&B'yi özel erişimi olan plajlar ararken buldum."

"Deniz fenerlerine karşı bir ilgin olduğunu söylediğini sanıyordum." "Bu sadece bir bonus." Kaşını kaldırıyor.

"Tamam,

İyi. Beni yakaladın. Deniz fenerlerini severim ama bu planladığım bir liste maddesi değildi. Burayı gördükten ve tarihini okuduktan sonra ekledim ama deniz feneri koleksiyonum falan yok."

Kıkırdıyor. "Bunu kabul ediyorum. Ama düğünden nasıl haberin oldu?"

"Ben yapmadım."

"Yani bunun tamamen şans olduğunu mu söylüyorsun?"

"The evren işler içinde gizemli yollar.

Belki de Çünkü sen Tanrı'nın hediyesisin."

İnliyor. "Bu ismi geride bıraktığımızı sanıyordum." "Şu an için uygun görünüyor," diye cıvıldıyorum.

"Peki ya dans dersi?"

"Google'da bölgede ne var diye ararken stüdyo karşıma çıkınca bunun olması gerektiğini düşündüm. Öyle görünüyor,

Düğün resepsiyonunda yeni dans hareketlerimizi deneyebiliriz." Küçük bir boogie hareketi yapıyorum ve o da kıkırdıyor.

"Tüm bunları gerçekten benimle yapmak istiyor musun?"

"Başka ne yapacağım, burada hayaletlerle mi takılacağım?"

Titriyor ve öğürür gibi bir ses çıkarıyor. "Lütfen bana hatırlatma."

Bu sefer omzuna vuruyorum. "Merak etme, iki kişi olursa uzak duracaklarını söyledi."

Jesse gözlerini devirir. "Evet, eminim hayaletler böyle çalışır. Bunu söylemesi için ona para mı verdin?"

. "Hayır, asla yapmam."

"Suuuuuure."

"Tamam, belki bu benim yapacağım bir şeydi ama yapmadım." Jesse'yi bana bakacak şekilde çeviriyorum, ellerim üst kollarını kavırıyor. "Söylediğimde ciddiydim. Eğer bu seni rahatsız ediyorsa, burada kalmak zorunda değiliz. Gidip GusGus'ın kaka fantezisini yarıda kesebiliriz."

Burnunu kıvırıyor. "İğrenç." "Ben de bunu söylüyorum."

Dudaklarında içten bir gülümseme beliriyor ve başını sallıyor. "Burada kalabiliriz. Tüm planlarınla birlikte, bu gerçekten mantıklı."

İçim mutlulukla doluyor. Bu küçük gezi planladığım her şeyden daha iyi gidiyor. Elbette bir centilmen olup o isterse kanepede ya da yerde uyuyacağım ama ona yakın olmak hoşuma gidiyor. Ve birlikte geçirdiğimiz son bir haftadan sonra, en azından onun yanında bir odada uyumaya alıştım. Birimiz burada kalırken onun ya da benim karavana geri dönmemizi istemem. Ve onun da böyle bir yerde kalma fırsatını kaçırmamasını istemiyorum - hayaletler olsa bile.

Saatime bakmadan önce "Mükemmel," diyorum. "Dans dersine kadar birkaç saatimiz var. Etrafı kolaçan edip düğündekilerle arkadaş olmaya çalışmak ister misin, böylece daha sonra kaldığımızda sürungen gibi görünmeyiz?"

Jesse nefes verir ve başını sallar. "Kulağa bir plan gibi geliyor."

Yirmi Yedinci Bölüm

/esse

Ash, "Tamam, bir itirafta ," diyor.

Yatağın yanında durduğum yerden ona bakıyorum ve neredeyse salyalarım akmaya başlıyor. Melissa'nın nişanında giydiği takım elbisenin aynısını giymiş, sadece elinde ona uygun kahverengi bir kravat var. Daha iyi bir kelime bulamazsam, seksi görünüyor. Özellikle de ceketini henüz iliklemediği ve ayakkabı giymediği için. Daha rahat bir görünüm hoşuma gitti ve bu, onun yanındayken bütün gün gizlemeye çalıştığım ve başaramadığım kızarıklığımı yardımcı olmuyor.

Bu sabah onu ilk gördüğüm andan itibaren, dün gece dudaklarımda onun adıyla geldiğimi duyduğuna dair hiçbir işaret vermedi. Ama yine de bu beni daha az utandırmıyor. Ve sadece iki saat önce dans dersimiz sırasında beni saran kollarının hayali hissiyle karışan şu anki görüntüsüyle, düşünebildiğim tek şey kirli düşünceler.

Banyodan çıkmadan önce, beni yatağa yatırdığını ve kendi ellerim yerine onun ellerini üzerime koyduğunu hayal ediyordum. Şimdi diz çökmüşken takım elbisesinin yanında yerde olduğunu ve bileklerinde tuttuğu kravatı hayal ediyorum.

Ash boğazını temizliyor ve ben gözlerinin içine bakıyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve yanaklarımın kesinlikle kırmızı olduğunu bilerek yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum. "İtirafın nedir?" diye soruyorum.

Sırıttıyor. "Kendi kravatımı hiç bağlamadım." Alay ediyorum. "Yalan söylüyorsun."

"Ben değilim." Bir adım daha atıyor ve onu bana uzatıyor. "Nasıl olduğunu biliyor musun?"

"Eski sevgilim için birkaç kez yaptım ama anlamam biraz zaman alabilir. Uzun zamandır yapmamıştım."

Eski sevgilimden bahsedince Asher'ın yüzünün ekşidiğine yemin edebilirim ama bir saniye sonra gülümsüyor. "Yine de bunu benden daha iyi yapacağına eminim."

Kravatı elinden alıyorum ve dik durmasını sağlıyorum, kumaşı boynuna dolayarak düz durmasını sağlıyorum.

"Kendi kravatını bağlamayı nasıl bilmezsin? Milyoner falan olduğunu sanıyordum."

Kıkırdıyor. "Bunu benim için hizmetçilerime yaptırıyorum."

Kravatın geniş ucunu dar ucunun üzerinden geçirirken "Ha ha," diye söylendim.

"Doğrusu, konsantrasyon gerektiren şeylerden biri, beni aşırı uyaran türden ve hayal kırıklığına uğruyorum. Başka birine yaptırmayı ya da hiç takmamayı daha kolay buluyorum."

"Bu mantıklı."

Ash bundan sonra sessizleşiyor ama ben çalışırken gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. Bunu yapmayalı uzun zaman olduğu için tüm adımları tam olarak hatırlamam bir saniye alıyor. Sonunda her şey yerine oturuyor ve geniş ucu dar ucu altına getirip ön tarafa sarıyorum. Birkaç adım daha attıktan sonra düğümü doğru atıyorum ve yakasına kadar kaydırıyorum.

"İşte, hepsi tamam." Sıcak bakışlarıyla karşılaşıyorum ve hiç düşünmeden ellerimi gömleğinin altından geçiriyorum. Kumaş parmaklarımın altında nişastalı bir his uyandırıyor ama teninin sıcaklığı avuçlarımın arasından sızıp beni ısıtıyor.

"Jesse onaylı mı?" diye soruyor, sesi bir an öncesine göre daha boğuk.

Ellerimi kaldırıp başımı sallıyorum, biraz yer açmak ve resmin tamamını görmek için geri çekiliyorum. "Jesse onayladı. Güzel görünüyorsun."

"Sadece güzel mi?"

Gülüyorum. "Pekâlâ, güzelden de öte görünüyorsun. Çok yakışıklı görünüyorsun. Düğündeki nedimeler ellerini senden çekemeyecek."

Burnunu kıvırıyor. "Sen benim randevumsun."

Asher'ın gözlerine bakıyorum ve gözlerinde gördüğüm samimiyetten etkileniyorum. Şaşırmamam gerektiğini biliyorum - hala benimle ilgilendiğini saklamaya çalışmadı - ama dün geceki küçük kendi kendime zevk seansıma ve bugün yaşadığım tüm hayallere rağmen, hala silahlarıma sadık kalmaya çalışıyorum.

"Eğer bu gece onlardan biriyle takılmak istersen, seni suçlamam." Cümle ağızından çıkar çıkmaz boğazımda safranın yükseldiğini hissediyorum. Bunu söylememeliydim. İstedğim son şey ama onu yönlendirmek de adil değil. İstiyorsa eğlenebilmeli ve beni beklememeli, düşüncesi bile ağlama isteği uyandırır bile. Asher gözlerini kırpmadan bana bakıyor ve kendimi berbat hissediyorum. Öğleden sonrayı birlikte dans ederek ve gülerek geçirdik. Bugün birbirimizi tanıdığımız süre boyunca olduğundan daha fazla birbirimize dokunduk. Dans eğitmeni daha fazla deneyim kazanmak için eş değiştirmek isteyip istemediğimizi sorduğunda bile birlikte kaldık. Daha karmaşık danslara geçtiğimizde birkaç kez onun ayak parmaklarına bastım ve bir noktada benimle dans etmek için bir balon almak zorunda kalacağı konusunda şaka yaptı ama asla eş değiştirmede. Ben de bundan memnundum. Onun tarafından tutulmak hoşuma gidiyordu. Şimdiye kadar yaptığım en eğlenceli şeylerden biriydi.

Bana ilk tanıştığımız zamanı hatırlattı. barda o kadar insanın önünde.

Düşüncelerim karmakarışık. Bir an onu istiyorum, sonra onu itiyorum. Bu onun için adil değil. Ve şimdi, bana bakma şekli göz önüne alındığında, gülümsemesi gitti ve

gözleri cansız, duygularını incittiğimi biliyorum. Bir şey söylemem gerekip gerekmediğini tartışıyorum. Ağzım birkaç kez açılıp kapanıyor ama hiç ses çıkmıyor.

Bir saat kadar birbirimize baktıktan sonra Asher bir adım öne çıkıyor, böylece birbirimizin vücut ısını hissedebilecek kadar yakınlaşıyoruz.

"Jesse," diyor. Sesi sert ve emredici ve neredeyse farklı bir insan gibi geliyor. "Bunu söylediğimde beni duymanı istiyorum."

Tekrar duraklıyor, kahverengi gözleri her zaman bana ve sadece bana verdiği yoğunlukla benimkileri delip geçiyor.

"Sen benim eşimsin. Bu düğüne senin için geliyorum çünkü bunu istiyorum. Bu takımı senin için giydim çünkü kız kardeşimin partisinde giyerken bana nasıl baktığını gördüm."

"Ash-"

"Lütfen. *Lütfen*, bitirmeme izin verin."

Omuzlarım gerginlikle doluyor ama başımı sallıyorum.

"Dün bana neden sürekli böyle pozisyonlara girdiğimizi sormuştun." Dudaklarıma bakıyor ve ben de otomatik olarak dilimi dudaklarımı ıslatmak için dışarı çıkarıyorum. Sığ bir nefes çekiyor. "Bir nedimeyle takılmak istemiyorum. Bu düğüne seninle gitmek istiyorum. Seninle vakit geçirmek istiyorum. Eğer bunu istemiyorsan, karavana geri dönerim ve bu gece bu odayı sana bırakırım. Düğüne gidebilirsin-"

"Hayır." Başımı sertçe sallıyorum. "İstediğim bu değil." Nefes veriyorum ve yüzümü yere çeviriyorum. Şakaklarım zonkluyor ve karnım ağrıyor.

"O zaman söyle bana, Jesse kız. Ne istiyorsun?"

Bakışlarımı onunkilere kaldırıyorum ve kalbimle zihnimin farklı yönlerle çekildiğini hissediyorum. Kalbim kendimi ona doğru fırlatmak istiyor. Dudaklarımı onunkilerin üzerine koymak, onu yatağa geri itmek ve düğünü atlamak. Ama aklım bana tüm bunların kötü bir fikir olduğunu söylüyor. Yolculukta yapmamız gereken şeyler var ve o da yakında Londra'ya gidecek. Artık peri masalına sahip olamam.

Ayrıca düğünü onunla basmanın kalbimin onu daha çok istemesine neden olacağını da biliyorum. Bu yüzden bir uzlaşmaya ya da en azından her ikisini de bir şekilde tatmin edecek bir şeye razı oluyorum. Düğüne gideceğim, ama özlem dolu bakışlar ya da komik işler olmayacak. Arkadaş olarak gideceğiz.

"Seninle bir düğüne katılmak istiyorum Ash." Ona yumuşakça gülümsüyorum. "Dans hareketlerimizi sergilemek ve tamamen yabancıların önünde kendimizi aptal durumuna düşürmek istiyorum. I-"

Ash ayaklarının üzerinde kayar. "Sen...?"

tarafından tutulmak istiyorum. Senin tarafından öpülmek.

"Söylediklerim için özür dilerim. Aptalcaydı."

Asher'in bakışları yüzümde geziniyor ve saklamaya çalışsa da gözlerindeki hayal kırıklığını görebiliyorum. Beni istediğini söyledi ve ben cevap vermekten kaçındım. Ama yine de yıkılmakta olan duvarımdaki son tuğlaları sağlamlaştırmaya çalışıyorum ki onun için sert bir şekilde düşmeyeyim. Çünkü eğer yıkılırlarsa, duvarı tekrar inşa edebilir miyim bilmiyorum

-Ve hem kalbimin hem de zihnimin iyiliği için o tuğlaları oldukları yerde tutmam gerekiyor.

"Lütfen," diyorum. "Beni affedebilir misin?"

Ash bir adım geri atıyor ve istediğim bu olsa da canımın yandığını inkâr edemiyorum. "Affedilecek bir şey yok." Elini kravattan aşağı kaydırıyor ve bana bakmadan önce inceliyor, yüzünde yine çarpık bir sırıtış var ama bunun gerçek bir sırıtış olmadığını anlayacak kadar gördüm. İşleri kolaylaştırmak için benim için takıyor. "İyi görünüyor. Teşekkür ederim."

"ederim," diye neredeyse fısıldıyorum.

"Şimdi, bunu mu giyeceksin yoksa daha önce aldığın elbiseyi mi giyeceksin? Bu takımı beğendim ama içimden bir ses dikkat çekeceğini söylüyor."

Tişörtüme ve şortuma bakıyorum, sonra tekrar Ash'e dönüyorum. "Banyoyu işgal ediyordun. Ben bekliyordum." Onu kızdırmaya çalıştım.

İşe yarıyor, çünkü odadaki hava biraz hafifliyor ve gülümsemesi daha samimi bir hal alıyor. "Hazırlanmamın uzun zaman aldığını mı söylüyorsun?"

"Eğer ayakkabı uyarsa, Sindirella."

Bir kahkaha attı. "Çok komiksin."

"Deniyorum."

Ash saatine bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor. "Saat yediye yaklaşıyor. Üçüncü kuzenim James'in bahsettiği kokteyl saatine yetişmek istiyorsak yirmi dakika içinde aşağı inmeliyiz."

James'ten bahsedince güldüm. Ash ve ben daha önce araziyi kontrol etmek için aşağı indiğimizde, deniz fenerini keşfetmeye gittiğimizde düğün partisinden bazılarına rastladık. Ben aldım. için bulmak dışarı sadece nasıl iyi Asher Jamison o ve onlardan bilgi alma konusunda çok başarılı. İzlemesi etkileyiciydi ve nasıl bir işadamı olduğuna ve neden bu kadar başarılı olduğuna dair iyi bir fikir edindiğimi hissettim.

James' konuştuktan on dakika sonra Ash, adamı onunla akraba olduğuna ve benim de onun düğün arkadaşı olduğuma ikna etmişti. Şaşkınlık anını atlattıktan sonra James, üçüncü dereceden kuzenleri unutmanın kolay olduğu konusunda Asher ile hemfikir oldu, özellikle de onları on yıldır görmüyorsanız.

James, Asher'ı tanıdığına ve onu unuttuğuna ikna olduktan sonra, gelinin ve damadın isimleri, kokteyl saatinin kaçta başlayacağı ve en yakın otel yirmi dakika uzaklıkta ve virajlı bir yolda olduğu için kız kardeşinin düğünü burada yapmasından ne kadar rahatsız olduğu da dahil olmak üzere bilmemiz gereken her bilgiyi anlatmaya başladı.

Dürüst olmak gerekirse, söylediklerinin çoğuna dikkat etmedim çünkü Asher tüm zaman boyunca kolunu bana dolamıştı ve erkek arkadaşım rolünü oynayarak beynimi pelteye çevirdi. Bir noktada alnımdan bile öptü. Bayılmaktan bahsediyorum.

Başımı tekrar belaya sokmadan önce bu düşünceden kurtuluyorum ve banyoyu işaret ediyorum. "Ben gidip hazırlanayım o zaman." Asher bana başını sallıyor ve ben de onun yanından geçip daha önce ikinci el mağazasında bulduğum ve yatağın yanındaki dolaba astığım elbiseyi alıyorum.

Bugün bir düğüne gideceğimizi bilmediğim için gece çantamda düğüne uygun bir şey getirmemiştim. Ash bizi karavana geri götürmeyi teklif etti ama dans dersinden sonra mağazayı gördüm ve büyük beden bölümü olduğunu görünce şaşırdım ve çok sevindim. Dantelli bir malzemedan yapılmış üç çeyrek uzunlukta kolları olan ve uzun boylu, yuvarlak formuma çok yakışan soluk sarı renkte mükemmel bir boho tarzı maksi elbise bulduğumda daha da şaşırdım.

Ash'e ne düşündüğünü sormadım, ona sürpriz yapmayı tercih ettim. Şu anda sorguladığım bir düşünce, çünkü duygu beslememeye çalıştığım bir adamı şaşırtmak ya da ona iyi görünmek istememeliydim. Aptalca bir nedimeyle yatmasını söylediğim birine.

Tanrım, bu işte berbatım.

Elbisem ve makyaj çantam elimde, banyoya girip biraz makyaj yapıyorum. Banyoda bulunan saç maşasını kullanarak omuz hizamdaki saçlarıma hoş dalgalar ekliyorum. Kendimi iyi hissettiğimde aynada yara izime bakıyorum.

Dün gece fark ettiğim gibi, bunu saklamıyordum. Ama bir düğüne gidiyoruz ve Ash damadın akrabasıymış gibi davransa bile yabancıların soru sorması isteyeceğim son şey. Beni ya da Ash'i tanımayan insanların benim iyiliğim için endişelenmesine ihtiyacım yok.

Bir kat fondöten sürüp üzerine sabitleyici sprey sıkıyorum, ardından bir kat daha sürüp pudra sıkıyorum ve daha fazla sabitleyici sprey sıkıyorum. Memnun kaldıktan sonra elbisemi giymeden önce bir çift sahte elmas küpe takıyorum.

Abartılı bir şey değil, zaten yirmi dolarlık bir elbisenin abartılı olmasını beklemiyordum. Ama üzerimde iyi duruyor, kıvrımlarımın üzerinden akıyor. V yakası göğüs dekoltesini doğru miktarda gösteriyor ve makyajlı yara izimin neredeyse tamamını kapatıyor.

Tatmin olmuş bir şekilde yirmi dakika sonra banyodan çıktığımda Asher'ı pencereden dışarı bakarken, Oregon sahil şeridi üzerinde batmaya başlayan güneşe bakarken buluyorum.

"Hazırım," diyorum yine ikinci el mağazasından bulduğum bir çift alçak topuklu ayakkabıyı giyerken. Ayaklarımdan başımı kaldırdığımda Asher

arkasını döndü ve gözlerini bana dikti. "Vay canına, sen..." Sözünü kesiyor.

Cümleyi bitirmek için bir hamle yapmayınca kaşlarımı çatıyorum. "Kötü mü? En iyi düğün kıyafeti olmadığını biliyorum."

"Hayır, sen..." Elimi tutacak kadar yaklaşıp bana doğru birkaç adım atıyor. Hiçbir uyarıda bulunmadan, dans dersinde öğrendiği gibi beni döndürüyor. Hareket beni hazırlıksız yakalıyor ve neredeyse kollarına düşerken kıkırdıyorum. Gözlerimiz tekrar buluştuğunda, bana bakıyor, gözlerinde önceki yoğunluk geri gelmiş.

"Neye benziyorum?"

Yutkunuyor, Adem elması boğazında sallanıyor. "Güneş gibi."

Tenim karıncalanıyor ve daha iyi görebilmek için beni tekrar dışarı itiyor. "Dans pistinde hareketlerimizi göstermek için sabırsızlanıyorum. Herkes sana bakıyor olacak."

"Bir kez daha düşündüm de, belki de düğünü atlamalıyız," diyorum.

Ash susuyor ve elimi bırakıyor. "Kesinlikle olmaz. Ölmeden önce yapılacaklar listesinden bir maddeyi siliyoruz. Ve bunu yaparken eğleneceğiz."

"Gerçekten iyi görünüyor muyum?"

"Çok güzel görünüyorsun. Tanrı'nın hediyesi gibi."

Homurdanıyorum ve dirseğimi ona uzatmadan önce göğsüne bir fiske vuruyorum. "Gidelim, Dişbudak Ağacı ya da Dişbudak Korusu Yanında Yaşayan Kişi. Cesaretimi kaybetmeden önce."

Dirseğini benimkine geçirerek kahkahalarımıza katılıyor. Önde gitmeye çalışmadığını fark etmekten kendimi alamıyorum. Kokteyl saatine kadar kolunu rahatça benimkine dolayarak bize rehberlik etmeme izin veriyor.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Asher

Zambaklar ve pırıltılı ışıklarla süslenmiş büyük beyaz bir çadırın içinde MUHTEŞEM DÜĞÜN TÖRENİ uğulduyor. Bu sırada ben barda durmuş, kutlama etrafımda devam ederken düşüncelerimin içinde kaybolmuştum.

Neredeyse odadaki her şeyi mahvediyordum. Sözlerimde çok ileri gittiğimden ya da çok duygusallaştığımdan endişeliyim. Ama bir nedimeyle yatabileceğimi söylediğinde neredeyse kendimi kaybediyordum. Biraz öyle oldu. Bunu atlattığımızı sevindim, çünkü hayal kırıklığına uğramış olsam da, yapmak istediğim son şey beni uzaklaştırmaya çalışan tuzağına düşmek. Özellikle de birbirimize her yaklaştığımızda, hareketleri istediğini söylediğı şeyin tam tersi olduğunda.

Bugün yanaklarım her zamankinden daha fazla pembeleşmekle kalmadı, dans dersimizde başka birinin partneri olmayı da reddetti. Ben de başka biriyle dans etmek istemiyordum ama bu bir gerçektir.

Aramızda daha fazla bir şey istediğine beni gerçekten ikna eden şey ise kız arkadaşımışı gibi davranması - kesinlikle kusursuz. Sadece elimi tutmuyor ya da kolumu beline dolamama izin vermiyor. Bana sevgiyle bakıyor, kravatım yamulduğunda düzeltiyor ve hatta kimse bana bir lokma kek yediriyor. O kadar iyi ki

Ben bile çıkmadığımızı hatırlamakta zorlanıyorum.

Bu düğüne katılacağı için gergin olduğunu asla tahmin edemezsiniz. Burada benimle birlikte olan Jesse, barda tanıştığım, kimse izlemiyormuş gibi dans eden, bana onunla eve gitmemi teklif eden Jesse. Ve sadece beni değil, gelinin babası da dahil olmak üzere tüm düğün ekibini avucunun içine almış durumda. Yirmi dakikasını onunla peynir hakkında konuşarak geçirdi. Evet, peynir. Adam onun Wisconsin'li olduğunu öğrenince, kendisinin de UW Madison mezunu olduğunu söyledi. Sonra lor peyniri konusuna girdiler. Peynir hakkında konuşmayı kesmelerinin tek nedeni karısının dans etmek istemesiydi.

Jesse şu anda dans pistinde. Bardaki yerimden onu görebiliyorum, iki çocukla dans ediyor. Onu izlerken bir bardak viski ve su yudumluyorum. Cildi yaz havasının teriyle nemlenmiş, okyanustan gelen esinti onu serinletmek için hiçbir şey yapmıyor. Kurulan süslü dans pistinin parlak ışıkları altında çok fazla dans ediyor ve çok fazla gülüyordu. Şikayet ettiğimden değil, güneşe benzediğini söylerken yalan söylemiyordum.

Dans ederken etrafında dönen dökümlü sarı elbisesi ve yüzündeki parlak gülümsemeyle parlıyor. O kadar parlak ki, neredeyse beni kör ediyor. Belki aptalca ama zihnimde fikirler ve hayaller yeşermeye başlıyor. Jesse ve benim nasıl bir düğün yapacağımızı merak ediyorum. Böyle küçük ve samimi bir düğün mü, yoksa büyük ve abartılı bir şey mi? Belki Vegas'a gidip bir Elvis taklitçisiyle evlenmek isterdi. Bunu yapabileceğimizi kesinlikle görebiliyorum.

Çocuklardan biri, küçük bir kız, Jesse'nin ayak parmaklarına basar. Dört ya da beş yaşından fazla olamaz ve sevimli, pofuduk pembe bir elbise giyiyor. Birlikte dans ettikleri görüntüsü, aklımdan geçmemesi gereken düşüncelerin daha da artmasına neden oluyor. Hatıralarım Mısır Sarayı'ndaki zamanımıza geri dönüyor. Jesse çocuk isteyip istemediğine hiç cevap vermedi. Bildiğim her şeyle

Şimdi, cevap vermekte tereddüt etmesinin kalbiyle ilgili olduğunu düşünmem daha da anlamlı hale geliyor.

Ona bu soruyu sorduğum için kendimi aptal gibi hissediyorum - bu son derece kişisel bir soru. Bana sormuş olsaydı, sanırım cevabım o ne isterse o olurdu. Onunla bir aile kurmayı ya da ailemizi sadece biz ve GusGus olarak tutmayı çok isterdim. Tek bildiğim, onun güneşi için dünya olmak istediğim.

Göğsüm ağrıyor ve viskimden bir yudum daha alıp hepsini içmemek için kendimi zor tutuyorum. Sarhoş olmak istemiyorum, hele ki Jesse'yi daha sonra okyanusa götürüp bir maddeyi daha kontrol etmeyi planlıyorken. Bunun nasıl sonuçlanacağını merak ediyorum ama bu konuda fazla düşünmemeye çalışıyorum. Ya da ikimizin de çıplak olacağı gerçeğini.

"Bu aileyle bir yok, değil mi?"

Derin sesin sahibine döndüğümde ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Gözlerim, kaşları soru sorar gibi havaya kalkmış olan damat Matt'e takılıyor. Boyu bana benziyor ama adam kahvaltıda bir düzine yumurta yiyor ve hafta sonları kedi yavrularını kurtarıyor gibi görünüyor, sarışın bir Süpermen gibi. Ben güçlüyüm ama o istese beni yere serebilir.

"Bunu sana söyleten nedir?"

"Karımla konuşuyorduk ve yeğeniyle bir soy ağacı projesi yaptığını söyledi, şuradaki küçük kızla"- Jesse ile dans eden kızı işaret ediyor-"bu yılın başlarında. Asher adında bir adamı hatırladığını söyledi, eğer gerçek adın buysa."

"Bu benim adım."

"Ama sen karımla akraba değilsin." İkinci kez *karım* dediğini fark ettim. Ve bunu her söylediğinde aşk acısı çeken bir aptal gibi sırtıyor. Mide bulandırıcı derecede tatlı ama tamamen anlıyorum. Jesse ile evleniyor olsaydım ben de aynı şekilde davranırdım.

"söylersem, bizi mısın?" "Duruma göre değişir."

"Açık mı?"

"Sürüngen misin yoksa sadece musun diye." "Sürüngen değilim."

"Doğru. Bu içki pahalıydı," diyor bardağıma bakarak.

"Param var." Arka cebime uzanmaya başlıyorum ve Matt gülüyor.

"Hayır, dostum, ben sadece seninle dalga geçiyordum. Her şey yolunda. Düğünü basanlar olduğunu söylemek eğlenceli bir anı ve karım senin kızıdan hoşlanıyor. Sanırım buradaki herkes seviyor."

"Onu sevmek kolay."

"Uzun zamandır mı birliktesiniz?"

Gözlerim şu anda kızla aynı yaşta görünen küçük çocukla dans eden Jesse'yi buluyor. "Biz aslında birlikte değiliz."

"Benimle dalga geçiyorsun!"

"Hayır, değilim," diyorum neredeyse üzülererek. "Birlikte bir yolculuğa çıktık, uzun hikâye."

Kafasında bir şeyler tasarlıyormuş gibi bana bakıyor. Bir an sonra omzuma sertçe vuruyor. "Arkadaş bölgesindeydim, dostum. Aslında karımla."

"Gerçekten mi?" İçkimden bir yudum daha alıyorum.

"Biz birlikte büyüdük. Hayatım boyunca onun karşısında oturdum. Annelerimiz arkadaş."

"Ne zaman çıkmaya başladınız?"

"İki yıl öncesine kadar, ikimiz de otuz yaşına girene kadar." "Hadi canım? O kadar uzun süre mi?"

Kıkırdıyor. "Yıllarca onun peşinden aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi koştum. Pislik üstüne pislikle çıkmasını izledim. Neredeyse biriyle evleniyordu."

Onun yerinde olmayı ama Jesse ile olmayı düşünüyorum. Bu beni hasta ediyor. Dramatik olmak gibi olmasın ama bu adamın yaptıklarını yaşamak zorunda kalsaydım, sanırım ölürdüm.

"Ne değişti?" Ben sordum.

"Bunun ne anlama geldiğini anlayabildiğim andan itibaren onun benim olması gerektiğini biliyordum. Ben de beni görmesini bekledim. Zordu ve neredeyse pes ettiğim anlar oldu."

yukarı. Ama sabrettim ve bir gün dışarı çıkıp kafayı bulduk. Kalbimi ezmesi için ona açtım ama o çıkmayı kabul etti. İki yıl sonra, işte buradayız."

"Kulağa... zor geliyor."

"Ama buna değdi. Bu bizim hikâyemizin bir parçası ve buraya gelmem anlamına gelseydi yine yapardım." Gözleri babasıyla dans eden gelinini buluyor. Onu izlerken gözlerindeki aşk o kadar net ve gerçek ki, aşka inanmayan bir insanın fikrini değiştirmesine yetiyor.

Kalbim göğsümde çarpıyor ve bana bakan Jesse'ye odaklanıyorum. Bana nazik bir el sallıyor ve dans pistine gelmem için işaret ediyor. Yeni arkadaşşıma döndüğümde, inci gibi beyaz -ve çok düzgün- dişleriyle bana gülümsüyor.

"Ne?" Dedim.

"Ona benim karıma baktığım gibi bakıyorsun."

İçkimden bir yudum daha alıyorum. "Komik bir hikâye, daha bir hafta önce tanıştık."

" be. Kötü durumdasın, adamım." "Hiçbir fikrin yok."

Eliyle omzuma vuruyor. "Acını hissediyorum. Ama içimden bir ses benim kadar uzun süre beklemek zorunda kalmayacağını söylüyor." Omzuma bir tokat daha attı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Asher. Ve iyi şanslar." Gitmek için döndü ama sonra durdu. "Ve bedava içkinin tadını çıkar. Sadece hepsini içme." Göz kırıyor.

Tüm dikkatimi tekrar Jesse'ye vermeden önce onun gidişini izliyorum. Kibarca dans pistinde ona katılmamı istemek yerine, başıyla çocuklara doğru bir işaret yapıyor ve "Beni kurtarın" diyor.

Gülmemek için kendimi zor tutarak içkimi barın üzerine bırakıyorum ve önünde bir DJ'in olduğu, ip ışıklarla aydınlatılmış piste doğru ilerliyorum. Işığın yumuşak parıltısı Jesse'yi daha da öne çıkarıyor. Bekâr sağdıçlardan bazılarının bütün gece ona baktığını fark etmezsem ihmalkâr davranmış olurum.

"Araya girebilir miyim?"

Çocuklar dönüyor ve küçük kız yanakları pembeleşmeden önce kocaman yeşil gözleriyle bana bakıyor. Yanındaki çocuk suratını asıyor ve tartışmaya başlıyor ama sonra müzik yavaş bir şarkıya dönüşüyor. Jesse'yi bana vermesi için ona yalvaramadan önce, gülerek yerden kaçıyorlar.

Elini tuttuğumda "Teşekkürler," diyor. Sağ elim sırtının alt kısmına geldiğinde yüzünü buruşturuyor. "Kusura bakma, terledim. Beklediğimden daha sıcak."

"Biraz terlemekten korkmuyorum." Burnunu kıvırıyor ama ben ciddiğim. Vücutlarımız neredeyse birbirine değecek şekilde onu kendime çekiyorum ve ona gülümsüyorum. "O dans derslerini gerçekten iyi kullanıyorsun."

"Yine de ilk kez yavaş bir dansı test ediyoruz."

"Daha önce dans ettiğimizi hatırlatmama gerek var mı?" Sol elimi kaldırıyorum ve onu döndürmek istediğimi işaret ediyorum. Çenesi eğiliyor ve onu tekrar kendime çekmeden önce hafifçe kolumun altına alıyorum.

Şimdi çekingen bir şekilde gülümsüyor ve biliyorum ki o da benim gibi o geceyi hatırlıyor. Farklı bir dansı, bir düğünde çocukların ve tanımadığım insanların önünde yapmayacağım türden bir dans. Keşke baş başa olsaydık da onu döndürüp arkasından kendime doğru çekebilseydim diyorum.

"Biliyorum," diyor, sesi hüzünlü.

Yavaş şarkı devam ediyor ve ben onu yerde gezdiriyorum. Bir noktada gözlerim aşağı kayıyor ve bu gece ilk kez yara izini tekrar kapattığını fark ediyorum. Makyajı çıkarmak için başparmağımı kullanma dürtüsü çok güçlü. Bu Jesse'nin bir parçası, onun ne kadar güçlü olduğunun bir işareti ve bunu görmek hoşuma gidiyor.

Nereye baktığımı fark etti ve yakalandığım için neredeyse kızaracaktım. O kadar uzun süre bakmak istememiştim.

"Parti misafirlerini tanımadığımız için herhangi bir soru sormalarını istemedim. Aksi takdirde, bıraktırdım."

"Yapar mıydın?" Bakışlarımı onunkilerden ayırmadan soruyorum.

Başını sallıyor, eli benimkine sürtünüyor. "Sanırım bu konuda daha rahat olmaya başlıyorum. Bir tane bile gönderdim

videoyu dün gece sosyal medya hesabıma yükledim. Kimsenin izleyip izlemediğini kontrol etmedim."

"İmplantınız hakkında mı?" Diğer misafirlerden kaçınarak katta ilerlerken söylüyorum.

"Evet, diğer şeylerin yanı sıra. Geçen gün sosyal medya ve onu başarılı kılan şeyler hakkında konuştuk."

"Hatırlıyorum." Gülümsüyorum.

"Bağlantı, samimiyet. Hikayemi, kanalıma neden Change of Pace adını verdiğimi anlatmanın zamanı geldi diye düşündüm. Kimsenin umurunda olur mu bilmiyorum ama-"

"Umursayacaklardır," diye onu temin ederim. "Daha sonra benim için çalmak zorunda kalacaksın."

Dudağını ısırtıyor ve bir saniye sonra çenesini eğiyor. "Tamam."

Ağzım bir gülümsemeye dönüşüyor ve o da nefes veriyor, omuzları gevşiyor. Müzik eşliğinde sallanıyoruz ve onu tekrar kendime çeviriyorum, bana döndüğünde bedenini kendime yaklaştırıyorum.

Jesse geri çekilmeye çalışmıyor; onun yerine kollarıma gömülüyor.

O bana yaslanmışken, etrafımızdaki sinyal kayboluyor. Yorgun olduğu için mi yoksa rolümüze uymak için yaptığı bir seçim mi bilmiyorum ama başını omzuma yaslıyor.

Bu hareket burnumu başının tepesine yaklaştırıyor ve onu içime çekiyorum. Tıpkı tanıştığımız ilk gecede olduğu gibi, kokusu sarhoş edici -tatlı ve çiçeksi, sürekli dans etmesinden kaynaklanan bir miktar tuzlu.

Başını geriye doğru eğip bana bakıyor. "Az önce beni mi kokladın?"

Sırıttıyorum. "Belki."

Jesse gülüyor ve bu ses dünyadaki tüm seslerden daha iyi. Bu konuda herkesle kavgaya ederim. Başını omzuma yaslıyor ve ben bu anı unutmamak için elimden geleni yapıyorum. Sol elim onunkini biraz daha sıkı kavlıyor ve parmaklarım hafifçe beline bastırıyor.

Onu tekrar içime çekiyorum ama bu sefer daha yumuşak, uysal bedeninin sıcaklığının tadını çıkarıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve açtığımda

Karısını kucağına alıp gezdiren damatla göz teması kuruyorum. Önce Jesse'ye sonra da bana bakıp göz kırpmıyor.

Midemde bir endişe yumağı oluşuyor ve Jesse'yi daha yakın tutuyorum, parmaklarım elini daha sıkı kavlıyor ve sırtındaki elim onu yakın tutmak için esniyor. Bu hareket Jesse'nin başını geriye çekmesine neden oluyor, böylece tekrar gözlerimin içine bakıyor.

"İyi misin?" diye soruyor.

Boğazımda hissettiğim kalınlığı yutuyorum ve gülümsemeyi başarıyorum. "Evet. Sadece anın tadını çıkarıyorum."

Gözlerinde bir şey parlıyor ve pembe dili daha önce birçok kez yaptığı gibi dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor.

"İşte yine buradayız," diye neredeyse fısıldıyor. "Öyle görünüyor."

Geri çekilmesini ya da duyularımın tamamen bana gelmesini bekliyorum, böylece uzaklaşacağım ve ona istediğini söylediği mesafeyi vereceğim, ama hareket edemiyorum. Dansımız neredeyse var olmayan adımlara kadar yavaşlıyor. Uzaktan bakıldığında muhtemelen yerimizde duruyormuşuz gibi görünüyoruz.

Saatler gibi gelen bir anın ardından Jesse'nin dudakları aralanıyor ve başı öne eğiliyor. Kalbim kulaklarımda yüksek sesle atıyor ve nefesim göğsümde duruyor.

Bakışları dudaklarıma kilitlenmiş, gözlerimi kaçırırsam anın bozulacağından endişelenerek gözümü kırpmıyorum. Arka planda bir sesin ya da belki de seslerin öpüşmemiz için tezahürat yaptığını duyuyorum. Matt mi yoksa tüm konuk grubu mu bilmiyorum, tek bildiğim Jesse'nin çekilmediği. Kirpikleri kelebek kanatları gibi dalgalanırken dudaklarında şakacı bir gülümseme var.

"Öpüşmemizi istiyorlar," diyor.

Dans pistindeki insanların tezahürat sesleri kulaklarımda daha da netleşiyor ve bunu başlatanın yeni arkadaşım olduğundan hiç şüphem yok çünkü en yüksek tezahüratı onun yaptığını duyuyorum.

" görünüyor." Hafifçe gülümsedim.

Öpücük! Öp! Öp! Öp! Küçük kalabalığın tezahüratları şimdi daha da yükseliyor.

"Muhtemelen yapmalıyız." Dudaklarını tekrar yalıyor. "Onları hayal kırıklığına uğratmak istemeyiz."

"Hayır, bunu istemiyoruz," diyor.

Aradaki mesafeyi kapatmasını beklerken kalbim göğsümde duracak gibi oluyor. Parmaklarım vücudunda seğiriyor ve onu beklemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Öpücük! Öp! Öp! Öp! Öp!

Bakışlarım dudaklarında kalıyor ve bir an için nefes almayı unutuyorum. Gözlerim kapanıyor ve ben onları yeniden açmadan Jesse'nin dudakları benimkileri buluyor. Kalbim ancak o zaman atmayı hatırlıyor.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

/esse

ASHER'I TEKRAR ÖPÜYORUM. Onu sadece öpmekle kalmıyorum, yabancıların önünde öpüyorum. Çıktığımızı ve onun bir şekilde unuttukları üçüncü kuzenleri olduğunu düşünenlerin. Benim hayatım ne böyle?

Dudakları benimkilere karşı çekingen, ilk öpüştüğümüzde olduğu gibi buyurgan değil. Bir an için bunun içinde bulunduğumuz durumdan ya da az önceki yorumumdan dolayı hâlâ üzgün olduğunu düşünüyorum ama dudaklarımı ayırdığımda ve dillerimiz buluştuğunda beni serbest bırakıyor. Elimi bırakıyor, diğer elini belime koyup beni kendine çekiyor, böylece onun nerede bitip benim nerede başladığımı bile anlayamıyorum.

Etrafımızdaki parti kayboluyor ve ben sürekli hayalini kurduğum dudaklara kapılıyorum. Son ayrıldıkları andan beri tekrar benimkini bulmayı hayal ettiğim dudaklara. Beynimin bir kısmı bana durmamı söylüyor, kendime bunun neden kötü bir fikir olduğunu söylediğimi, neden direnmeye devam ettiğimi hatırlatmaya çalışıyor. Ama onu itiyorum, vücuduma verdiği hislere, dilinde viskinin tadını nasıl alabildiğime kendimi fazla kaptırıyorum.

"Tamam, öpüştünüz!" diye bağılıyor
bir adam. "Bir oda bulun!" diye
ekliyor bir kadın sesi.

Dudaklarımı onunkilerden çekiyorum, vücudum tepeden tırnağa alev alev yanıyor. Ash alnını benimkine yaslıyor ve ben gözlerimi açıyorum

onunkiyle tanıştım. Kahverengi gözleri gülmekten parlıyor ve başımı kaldırdığımda damat Matt, eşi Jessica ile dans ederek yanımdan geçiyor. Asher'ın sırtına bir şaplak atıyor ve ben de küçük, mahcup bir kahkaha atıyorum.

Başımı Asher'a doğru eğiyorum. "Buradan çıkmak ister misin?" Gözlerindeki ısıltı sıcaklığa dönüşüyor. "Öyle mi?"

Sorduğum soru beni çarpıyor ve ilk tanıştığımızda barda ona söylediğim sözler olduğunu biliyorum. Öpüşmelerimizden dolayı büyümüş sıcak gözlerine bakıyorum. Onun da teni kızarmış ve yüz ifadesindeki umudu görebiliyorum. Elleri hâlâ belimde ve daha da aşağılara inmelerini istiyorum.

Melissa'nın nişan partisinin olduğu geceyi, ona nasıl mesaj atacağımı, birbirimizi tekrar görme teklifini nasıl kabul edeceğimi düşünüyorum. İşler şimdi daha karmaşık, ama ben zaten pamuk ipliğine bağlıydım ve az önce paylaştığımız öpücük bunu kırdı. Peki ya tekrar birlikte eğlenirsek? İkimiz de yetişkiniz. İki insanın seks yapmasından daha fazlasını ifade etmek zorunda değil. İnsanlar bunu peri masalı gibi bir sona yol açmadan her zaman yapıyorlar - kendime bir kez daha sahip olamayacağımı hatırlatıyorum.

"Evet," diye cevap veriyorum.

Ash elimi tutuyor ve beklediğim gibi beni yerden kaldırmak yerine parmak eklemlerimi öpüyor. Öptüğü deri karıncalanıyor ve ben karşılık veremedim beni yanına çekiyor, böylece dans eden gelin ve damada bakıyoruz.

"İkiniz de gidiyor musunuz?" Matt dans etmeyi bırakıp Jessica'yı yanına çeker ve Asher'a eski bir arkadaşımı gibi bakar.

"Evet, dostum, tebrikler." El sıkıştılar ve ben de Jessica'ya veda ettim. Bana sarılıyor ve geldiğim için teşekkür ediyor, sonra Matt'in elini sıkıyorum.

Matt, "Gelecekte herhangi bir partimize katılmaktan çekinmeyin," diyor. "İkiniz de çok eğlencelisiniz."

Midem bulanıyor ve gözlerim yuvalarından fırlayarak çifti güldürüyor. Asher omuzlarımı sıkarak ona bakmamı sağlıyor.

"Yakalandığımızı sana söyleme fırsatım olmamıştı," diyor.

"Tanrım," diye mırıldandım. "Çok özür dilerim."

"Olma!" Jessica gülüyor. "Matt ve ben bunun eğlenceli olduğunu düşünüyoruz. Şimdi de yapmayı planlıyoruz. Fikir için teşekkürler."

"Bir değil mi?"

Çift tekrar gülüyor ve biz de son kez vedalaşıyoruz. Jessica bana sosyal medyada onunla arkadaş olmamı ve fotoğrafçıdan geri aldığımda bana bazı fotoğraflar göndereceğini söylüyor. Bundan sonra, Jessica'nın babası da dahil olmak üzere arkadaş olduğumuz insanlarla vedalaşırken ayrılmamız asırlar sürüyor gibi görünüyor. Tüm bu süre boyunca Asher elimi tutuyor ve ben de elimi çekmek için hiçbir harekette bulunmuyor, onun sabit sıcaklığının tadını çıkarıyorum.

Dışarı çıktıktan sonra, kumlu patikanın çatallanan kısmına geliyoruz. Sahile giden bir yolu ve B&B'ye geri dönen başka bir yolu gösteren bir tabelanın önünde duruyoruz. Resepsiyonun gürültüsü hafif bir müzik ve kahkaha uğultusuna dönüşmüş, okyanustan esen rüzgâr saçlarımı yüzüme savuruyor. Boştaki elimle saç tellerimin bir kısmını kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve Asher'a bakıyorum.

"Hâlâ dalmaya hazır mısınız?" diye soruyor.

Patikayı kaplayan zayıf ışık, odaklanmış bakışlarını görebilmem için yüz hatlarını yeterince aydınlatıyor. Paylaştığımız öpücükten sonra, bu gece listemden çıkarmayı planladığı bir sonraki maddeyi unutmuştum.

"Hiç havlumuz yok."

Ash sırtıyor. "Macera anlayışın nerede Jesse kız?"

Jesse kız. Bana böyle seslenmesine bayılıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, takım elbiseni mahvetmenden daha çok endişeleniyorum."

"Takım elbisenin canı cehenneme." Bir kahkaha attım ve o da elimi sıktı.

"Muhtemelen soğuk olacak."

Boştaki elini uzatıp yüzümden bir tutam saç çekiyor. "Seni sıcak tutacağım."

Parmağıyla çenemde iz bırakırken vücudumdan bir ürperti geçiyor. "Yapacak mısın?"

"Eğer istediğin buysa."

"İstediğim bu," diyorum.

Parmağı dudağımda gezinirken birden elini bırakıyor ve beni okyanusa doğru çekiyor. Ani sarsıntıya gülüyorum, neredeyse ayağım takılıyordu. Beni sabit tutuyor ve sonra suya doğru yola çıkıyoruz. Ash sahile inen merdivenler boyunca beni tutuyor ve loş ışıktaki düşmediğimden emin oluyor.

Suya ulaştığımızda, kumsal artık basamakların ışığıyla aydınlanmıyor. Artık sadece kuma vuran dalgaları vurgulayan ay ve yıldızlar ve kayalıklardaki deniz fenerinin kendi ürkütücü ışıltısını katan ışığı var. Esintiden, resepsiyon ışıklarının sıcaklığından ve tüm dansımın bedenimi terk etmesinden ürperiyorum.

Ash elimi bırakıyor ve ben de dönüp onun takım elbisesinin düğmelerini açtığını görüyorum. Gözlerim çarpık sırtışıyla değişime uğramış yüzüyle buluşuyor. Ceketini sahile fırlatıyor, sonra gömleğinin kuyruklarını pantolonundan çıkarıyor.

"Orada öylece durup seyredecek misin?" diye soruyor. "Daha fazla kıyafet çıkarmanı bekliyorum. Sadece elbisemi, sütyenimi ve iç çamaşırimi giydim."

Ash'in gözlerinin rengini tam olarak görebilseydim, sanırım şimdi daha koyu olurlardı. Işığın yokluğunda bile, gömleğinin ucunu daha sıkı kavrarken kollarının nasıl esnediğini görebiliyorum.

Pantolonundan tamamen kurtulduğunda düğmelere uzanıyor ve yavaşça çözüyor. Bu bir işkence ve yüzünü incelediğimde bunu bilerek yaptığını düşünüyorum. Bu anı ayakkabılarımı çıkarmak için kullanıyorum, sonra tekrar ayağa kalkıp Ash'in gömleğini silkmesini izliyorum. Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarmadan önce kumaşın ceketle birleşmesine ve kumda bağlanmasına izin veriyor.

"Şimdi benden daha fazla giyiyorsun," diyor pantolonunu .
"Bende sadece bir parça kaldı."

"Komando mu oldun?"

"Belki." ".."

"Yaptım."

Gözlerim pantolonunun önüne düşüyor, esinti kumaşı orada görebildiğim şişkinliğe doğru çekiyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve dudaklarımı yalıyorum. Serin esintiye ve tenimde oluşan tüylerim diken diken olmasına rağmen yine sıcak hissediyorum.

Ash bir süre sonra, "Arkanı dönmemi istersen dönebilirim," dedi.

Bakışlarım tekrar onunkilere kayıyor ve başımı sallıyorum. Ölmeden önce yapılacaklar listeme "okyanusa çıplak dalmak" yazdığımda kimsenin benimle olacağını düşünmemiştim, hele ki bir zamanlar yattığım ve aklımdan çıkaramadığım bir adamın.

Bir yanıma ona arkamı dönmem gerektiğini söylüyor ama dönmesini istemiyorum. Ash'in beni güzel bulduğunu biliyorum ve özellikle fotoğraf çekimimizden ve bugünkü dans derslerimizden sonra onun yanında kendimi rahat hissediyorum. Bana hiçbir zaman vücudumdan utanmam için bir sebep vermedi. Belki tanışmadan önce ona dönebilirdim ama şimdi değil.

"İzleyebilirsin." Cevabım esintiye karışıyor.

Gömleğinin düğmelerini açarken kullandığı yavaşlığı taklit ederek sarı elbisemin kumaşını sarmaya başladığımda gözleri benden ayrılmıyor. Kumaşı yukarı ve başımın üzerine doğru çekerken dudakları aralanıyor. Bir an elimde tutuyorum, gözlerim tekrar onunkilerle buluşuyor. Ash usulca gülümsüyor, sadece benim içinmiş gibi hissettiren bir gülümseme.

Elleri kemerine uzanıyor, kemerini çözüyor ve ardından fermuarını açıyor. Pantolonunu yere bırakıp içinden çıktığında yalan söylemediğini anlıyorum. Altında tamamen çıplak, uyarılmışlığını gizleyen hiçbir şey yok. Bakışları arzusundan utanmadığını gösteriyor. Omuzları geride, kendinden emin bir şekilde duruyor ve kendini saklamak için hiçbir hareket yapmıyor.

Onun cesaretini kullanarak üzerimdeki yüksek belli beyaz iç çamaşırını çıkarıp elbisemin yanına atıyorum. Sütyenim onlara katılmadan önce gözleriyle karşılaşmıyorum ve ben

Nefesini içine çektiğini duyuyorum. Sanki her an kaçacak bir geyikmişim gibi bana doğru bir adım atmadan önce bir süre tereddüt ediyor ki sanırım bunu hak ediyorum. Ona fikrimi değiştirmeyeceğimi ve odaya geri dönmeyeceğimi düşünmesi için herhangi bir sebep vermedim. Beynimin bir kısmı hâlâ bunun kötü bir fikir olduğunu söylemiyor desem yalan olur.

Yeterince yaklaştığımızda gözlerindeki tanıdık yoğunluğu görebiliyorum, duruyor ve elini uzatıyor. Tutuyorum, tutuşunun gücü artık tanıdık geliyor. Boştaki elini yanağıma götürüyor ve sanki değer verilmesi gereken bir şeymişim gibi yüzümün yan tarafını tutuyor.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor. "Sen de öylesin, Sindirella."

Gülerken eli yanağımda duruyor. "Ben balkabağına dönüşmeden önce içeri girmeye ne dersin?"

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "İyi ki gece yarısından önce vaktimiz var."

Benimkiyle eşleşen bir gülümsemeye elini bırakıyor ve parmaklarıyla boynumdan aşağıya, sonra köprücük kemiğimin üzerinden, parmak uçları sertleşmiş meme uçlarımdan birinin üzerinde hafifçe gezinene kadar ateşten bir iz bırakıyor. Dışlerimin arasından hava emiyorum, onun ilgisinden dolayı uyluklarımda arasında uyarılma birikiyor.

"Ya da istersen seni içeri taşıyabilirim."

Nabzım hızlanıyor. "Lütfen, bunu yapamazsın!"

Ne olduğunu anlamadan beni yukarı kaldırdı. Bir çılgılık attım, göğüslerim şimdi onun göğsüne bastırılmıştı. Bu hızlı hareket bana kollarımı boynuna, bacaklarımı da beline dolayarak tutunmaktan başka seçenek bırakmıyor.

"Ash! Aman Tanrım. Asher! Sırtını dışarı atacaksın."

Derin bir kıkırdama bedenimde gümbürdüyor ve sonra hareket ediyoruz. "Seni yakaladım, Jesse kız."

O bir adım atarken benim iri gözlü bakışlarım onun eğlenen bakışlarıyla buluşuyor. Çıplak vücudunun benimkine bastırılmasının verdiği dikkat dağınıklığı ve ilk kez kucağa alınmanın verdiği şaşkınlık

Çocukluğumdan beri çok geç olmadan suya girdiğimizi fark etmemi engelliyor.

Dalgalardan gelen soğuk su kışıma çarpıyor ve Asher'ı havuzun derinliklerine ilk kez girmekten korkan bir çocuk gibi kavriyorum. "Asher!" diye bağıriyorum.

"Okyanusa çıplak dalmak istemiştin!" Neredeyse kıkırdayacaktı.

"Belki ben-"

Bizi içeri sokarken sözlerim kesiliyor, soğuk su sırtıma değıyor ve beni ağlatıyor. "Aman Tanrım, buz gibi!"

"Bu bölgedeki Pasifik Okyanusu yaz aylarında genellikle elli altı ila elli dokuz derece arasında seyrederek."

"Aman Tanrım." Soğuktan kaslarım tutuldu ve titredim. "Bunu bana neden söylemedin?"

"Soğuk olacağını söylediğinde, bildiğini düşündüm." Dalgalar göğsümüze değene kadar bizi daha da içeri alıyor. Ona olabildiğince sıkı sarılıyorum, vücudunun sıcaklığının ve kollarında hissettiğim güvenin tadını çıkarırken neredeyse çıplak olduğumuzu unutuyorum.

"Sadece nefes al, buna alışacaksın," diyor suyun şırıltısı eşliğinde.

Uzun bir nefes alıp veriyorum, çenem açılana ve bedenim suya alışana kadar bunu birkaç kez daha yapıyorum. Kaslarım gevşemeye başladığında konuşmaya başlıyorum. Ağzıma bir parça tuzlu su sıçırıyor ve burnumu kapatıp neredeyse öğürüyorum. "Oh, bu tuzlu. Kaplıcadan bile daha tuzlu."

"Daha önce hiç okyanusa girmediğini unutup duruyorum," diye cevap veriyor, yüzü gülmemeye çalışıyormuş gibi seğıriyor.

Kıyıya bakacak şekilde dönüyor ve ben de gece yarısı dalgalarına, deniz fenerinin parıltısına ve suyu aydınlatan ay ışınlarına bakabiliyorum. Gerçekten sonsuza kadar devam ediyor. Dışarıda ne olduğunu bilmemenin biraz korkutucu olduğunu itiraf etmeliyim.

Su göğsümde ve kollarımda geziniyor, tuz ve deniz kokusunu içime çekiyorum. Büyüdüğüm göllerden farklı bir koku bu; daha topraksı ve bazen de balık kokulu.

"Burada olmak gerçeküstü hissettiriyor," diyorum. "Sabah tekrar gelmeliyiz ki gün ışığında görebileyim. Eminim kumsal daha da güzeldir."

Mırıldanıyor ve başımı okyanustan Asher'a çeviriyorum. Bana bakıyor, su damlacıkları sakalına yapışmış. "Teşekkür ederim," diyor.

Başımı yana eğiyorum. "Ne için?" "Bunun bir parçası olmama izin verdiğin için."

"Skinny dipping?" Alay ediyorum.

"Hepsi." Ses tonu ciddiydi ve duraksadım.

"Rica ederim" diye cevap verebilirdim. Bunların hiçbirini onsuz yapamayacağımı söyleyebilirdim ama kelimelerimi kullanmak istemiyorum. Bunun yerine bir elimi ensesinden çözüp parmaklarımı saçlarının arasından geçirebilmek için yukarı kaldırıyorum. Aynı zamanda bacaklarımı beline daha sıkı sarıyorum. Aleti soğuk suya girmeden önceki gibi sertleşmemiş olsa da, kalçalarımın tepesinde hâlâ hissedebiliyorum.

Göğsü kıpırdamıyor, nefesi boğazında düğümleniyor. Başımı eğiyorum, böylece ağzım onunkinin üzerinde geziniyor. Kışımındaki elleri etimi sıkıyor ama beklediğim gibi dudaklarıma yapışmıyor. Benim önden gitmemi bekliyor, bu gece birden fazla kez yaptığı bir şey bu. Dudaklarım okyanustan ıslanmışken, dalmak için bir an daha beklemiyorum.

Ağızlarımız bu gece ikinci kez birleşiyor, parmaklarının uçları beni tuttuğu deriyi kazıyor, bedenlerimizi birbirine yaklaştırıyor - mümkün olduğunu düşünmediğim bir şey. Sert meme uçlarım göğsüne bastırıyor ve tereddüt etmeden ağzımı açıyorum. Bu sefer seyirci yok. Şu anda biri sahile gelip bizi görse bile umurumda olmazdı. Ash'e o kadar dalmışım ki.

Dillerimiz kıyıdaki dalgalar gibi çarpışıyor. Ağzımın içine doğru inliyor ve bu ses bana bir şeyler yapıyor, beynimi yeniden düzenliyor. Daha önce bileklerinde kravatıyla ve ayaklarımın dibindeyken gözümde canlandırıdığım görüntüleri

zihnimde ön plana çıkıyor. Uyarılmışlığımın benden sızıp suya karıştığını hissedebiliyorum. Ash'e sürtünüyorum ve iki elimi de saçlarının arasına sokuyorum.

Bizi kıyıdan biraz daha uzaklaştırırken su sırtımda daha da yükseliyor. Nefesim kesiliyor ve o da soğuk suyun şokunu kullanarak sanki beni tüketiyormuş gibi ağzımın içine giriyor. Öpüşmeyi kesiyor ve ağzımın köşesini ve kulağımın altındaki deriyi öperken başımı yana eğiyorum.

"Seni yere bırakacağım," diyor boynuma karşı. Tadı tuzlu olmalı ama umurunda değil. "Ellerime ihtiyacım var."

"Tamam." Ayaklarım kuma geliyor, serin taneler ayaklarımın altında eziliyor. Kısa bir an için içimde aşılmaz bir sevinç hissediyorum. İlk kez okyanusa giriyorum. Ama Asher'ın parmakları bacaklarımın arasına uzanırken diğer eli dış uyluğumu kavıyor.

"Bana tutunmaya devam et," diye emrediyor.

Tekrar nefes alıyorum ve ıslak omuzlarını tutuyorum, parmakları klitorisimi buluyor ve diğer eli bacağıma kalçasının üzerinden geçiriyor. Ona daha iyi erişim sağlamak için beni orada tutuyor.

Dudakları boynumun derisini okşarken, "Bu kadarı fazla mı, söyle bana," diyor.

"Daha fazla."

Talebim basit ve Ash de beni takip ediyor. Onu daha sıkı kavriyorum, klitorisimi çimdiklediğinde boynuyla omzu arasındaki deriyi ısırırken onu kendime yaklaştırıyorum. Daha büyük bir dalga sırtıma çarparak bizi sarsıyor. Vücutlarımız daha da yakınlaşıyor ve Ash parmaklarını önce daha hızlı, sonra daha yavaş çeviriyor. Hareket dalgalar gibi metodik ama öngörülemez.

"Ash," diye inledim. "Öp beni." Başımı kaldırıyorum ve çarpık gülümsemesi benimkiyle buluşuyor.

Dudaklarımı ısırırken "Bu gece talepkarım," diyor.

"Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Açgözlü de. Ama ben seni böyle seviyorum." Beni öpüyor ve elleri serbest olan olduğum için saçlarını tekrar kavriyorum. Sıkıca.

Kısık ığlığı ağzıma doluyor ve dillerimiz keşfe çıkıyor. Asher'in parmakları istediğimi yapıyor, içime hafifçe dalmadan önce daha da sertleşiyor. Nefesim kesiliyor ve o da bunu yutuyor, orgazmımın bir dalga gibi yükseldiğini hissedene kadar tekrar yapıyor. Serbest bırakılmam çok erken oluyor ama aynı zamanda yeterince hızlı değil.

Ash'i daha derinden, daha sert öpüyorum, göğüs uçlarımı göğsüne sürtüyorum ve hayatımda hiç hissetmediğim kadar çok duyguyu aynı anda hissediyorum. Burada olmanın mutluluğu, Asher'in dokunuşu, serin su, tenimizdeki küçük tuz ve kum taneleri, gece havasının esintisi ve şehvet. Hepsi o kadar fazla ki, sanırım patlayabilirim.

"Ash." Dudaklarına karşı inliyorum. "Ash, sanırım-"

Alt dudağımı ısıyor, parmakları klitorisime bastırıyor. Başıımı omzuna yaslıyorum ve boşalırken ısıyorum, vücuda onunkine karşı sarsılıyor. Orgazmım vücuda yıkarken beni tutuyor. Duygu her parmağımda ve ayak parmağımda, başımın tepesine kadar karıncalanıyor.

Ash nabız noktasını emiyor, parmakları hala klitorisime baskı yapıyor ve diğer eli o kadar sert kavıyor ki, arkasında küçük bir çürük olup olmayacağını merak ediyorum. Dakikalar sonra, nihayet konuşabileceğimi hissettiğimde, geri çekiliyorum, böylece onun kapüşonlu ay ışığıyla aydınlanmış gözlerine bakıyorum. Elini klitorisimden çekip kalama koyuyor, diğer eli ise kalçamı bıraktıktan sonra usulca yanağımı okşuyor.

"Merhaba," diye

mırıldanıyor.

"Merhaba."

Islak saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve gülümsüyor. "Sanırım bundan sonra sana Rán demem gerekecek."

"Rán?" Nasıl söylediğini taklit çalışıyorum.

Başını sallıyor. "İskandinav deniz tanrıçası. En güçlü tanrıçalardan biri olduğunu da eklemeliyim."

"Denizcileri ölüme mi götürüyor?"

"Bir siren gibi değil ama o ve kocası denizdeki tüm fırtınaları yaratıyor. Yani diyebilirsin ki

denizcilerin ölümüne neden olabilir."

Kalbim göğsümde güm güm atıyor. "O kadar güçlü olduğumu mu düşünüyorsun?"

Baş ve işaret parmaklarıyla çenemi kavıyor. "Hiçbir fikrin yok."

Gözlerim dudaklarına kaydı ve onu öpmeye hazır bir şekilde dokunuşuna doğru eğildim ki bacağıma bir şey sürtündü. Bir çığlık atıyorum ve Ash'in kollarından o kadar hızlı çıkıyorum ki neredeyse düşüp suyun altına girecek.

"Jesse?" Asher ağlıyor.

"Bacağıma bir şey dokundu! Çık dışarı!"

"Jesse!" Ash tekrar sesleniyor ama ben devam ediyorum.

Yaklaşık uyluk derinliğindeyken, serin esinti çıplak tenime çarpıyor ve beni titretiyor, Asher bana yetişiyor ve elimi tutuyor. Beni kendisine doğru döndürüyor ve yüzündeki eğlence ifadesi karanlıkta bile görülebiliyor.

"Neden gülümsüyorsun?" Ben ağlıyorum. "Neredeyse bir köpekbalığı tarafından yeniyorduk!" Kıkırdıyor ve ben ona ters ters bakıyorum. "Gülme!"

Serbest eliyle uzun bir bitki tutuyor. "Deniz yosunuydu."

Daha önce hissettiğim soğukla mücadele eden ısı boynumda geziniyor. "Oops."

Asher yine kıkırdıyor ve otu bırakıp beni kendine çekiyor, böylece bedenlerimiz birbirine karışıyor. "O kadar hızlı koştun ki, B&B'ye kadar çıplak koşacaksın sandım. Yine de manzara hoşuma gitti."

Yüzümü omzuna bastırıyorum ve göğüs ucunu çimdikliyorum. "Ah!"

"Bunu hak ediyorsun."

"Bir kez daha düşündüm de, belki de Rán senin için en iyi lakap değildir."

Meme ucunu tekrar çimdikliyorum ve inliyor. "Bunu da hak ettim."

Başımı kaldırıyorum ve daha gözleriyle buluşmadan bedenim ondan uzaklaşıyor. Havada yüksek bir şaplak yankılanıyor ve kığım sızlıyor. Geri dönmeden önce geri döndüm

cevap veriyor ve sonra dudakları benimkilerin üzerinde, şaşkınlığımı yutuyor. Her şey kafa karıştırıcı ve Asher bana tekrar sırtmaya başladığında ben de ona gözlerimi kırıştırıyorum.

"Az önce bana şaplak mı attın?"
diye sordum. "Evet."

Ondan uzaklaşıyorum ve ellerimi kalçalarımın altına koyuyorum. Gözleri kıvrımlarımda geziniyor ve o anda çınlıplak suyun içinde durduğumuzu hatırlıyorum. Bunu da yapacağımı hiç düşünmediğim şeyler listesine ekleyin. Bu aynı zamanda Ash'le ne kadar rahat olduğumun da bir kanıtı. Tanrı aşkına, resepsiyondan herhangi birinin yürüyebileceği okyanusta beni boşaltmasına izin verdim.

İnsanın bu durumda hissedeceği doğal utangaçlık devreye giriyor ve kendimi örtmek için hareket ediyorum. Ash bir adım öne çıkıp bileklerimi tutuyor. "Yapma."

"Herkes gelebilir."

"O zaman odaya geri dönelim. Bu gecenin bitmesine hazır değilim."

Asher'ın ellerini tutuyorum. Bu gecenin bitmesine ben de hazır değilim ama tüm bunların -yaptıklarımızın- bizim için ne anlama geldiğini ve bundan ne beklediğini onunla konuşmam gerekiyor... bizden. Hâlâ aklımla ve kalbimle savaşıyorum ama bunun için daha sonra zamanım olacak. Şimdilik bu gecenin tadını çıkarmak ve diğer her şey için yarın endişelenmek istiyorum.

"Hadi odaya geri dönelim," diyorum.

Bölüm irtı

/esse

ASHER odamızın kapısını iterek açıyor ve neredeyse tökezleyerek içeri giriyoruz, dudaklarımız birleşiyor. Yol boyunca bana dokunmayı ve öpmeyi bırakmadı.

Kapı kapanır kapanmaz beni yatağa doğru itiyor. Havlu olarak kullanıldığı için hala ıslak olan yarım düğmeli gömleğini tutarak onu durduruyorum.

"Duş almalıyız ki her yerimiz kum olmasın."

Kulak mememi ısıyor, sıcak nefesi tüylerimi diken diken ediyor. "İnternet sitesinde iki kişi için yeterince büyük olduğu yazıyordu."

"Öyle olmadı."

Güldüm. "Oldu."

Elimi kıkırdıyorum, banyoya girerken ışığı açıyorum. Duş iki kişi için yeterince büyük ve bacaklarımın arasında sürekli olan uyarılma daha da güçleniyor.

"Sanırım duşta seksi yapılacaklar listeme ekliyorum," diyorum.

Asher kıcımlı lavaboya yaslamam için beni geriye doğru itiyor. Kalçaları benimkilerle birleşiyor ve ereksiyonunu elbisemin ıslak kumaşına sürtüyor.

"Düşünce tarzını beğendim. Ben de kendiminkine ekliyorum." Dudaklarımı tekrar arıyor, dillerimizin düello etmesi için ağzını açıyor.

Ellerimi saçlarını kavramak için yukarı kaldırıyorum ve o da öpücüğe hükmetmeme izin verip rahatlıyor. Geri çektiğimde gözleri tıpkı yüzündeki sırıtış gibi hınzır.

"Prezervatifin var mı?" Başını sallıyor. "Git getir. Ben duşu başlatacağım."

Daha geniş gülümsüyor ve dudaklarıma kısa bir öpücük konduruyor. "Evet, hanımefendi!"

Sadece sevişmek üzere olan bir erkeğin sahip olabileceği bir hevesle banyodan çıkarken gülüyorum. Islak ve kumlu kıyafetlerimi üzerimden çıkarmadan önce suyu ısıtmak için duşu açıyorum. Aynadaki yansımamı yakalıyorum ve yüzümü ona dönüyorum.

Bir zamanlar uzun süreler boyunca aynaya bakmaktan nefret ederdim. Hâlâ yapmayı en sevdiğim şey değil ama ben bile mutlu göründüğümü kabul . Ash yanımdayken yüzümde her zaman varmış gibi görünen bir gülümseme var ve saçlarım dağınık olsa da, tuz ve kumla kaplı olsam da, bu durum şu anda nasıl hissettiğimi azaltmıyor: güzel. Aranıyor.

"Sik beni, Jesse kız." Ash arkamdan yaklaşıyor ve elindeki kare paketi ve kıyafetlerini bir kez daha çıkardığını görüyorum.

Prezervatifi lavabonun üzerine koyuyor, çenesini omzuma yerleştiriyor ve kollarını ortama doluyor. Sanki bunu daha önce milyonlarca kez yapmışım gibi ona doğru gevşiyorum. Beynimin onunla bunu yapmanın bu kadar kolay olmaması gerektiğini -bu çizgiyi hiç geçmemem gerektiğini- söylemek isteyen kısmı tekrar çevrimiçi olmaya çalışıyor, ama onu itiyorum.

Eli kalçamı okşuyor ve aynadaki yansımamıza bakıyoruz. "Büyüleyici." Önce omzumu, sonra boynumu öpüyor. "Seni tekrar becermek için sabırsızlanıyorum."

Kıçımı tekrar onun uzunluğuna bastırıyorum, bunun sıcaklığı neredeyse beni inletiyor. Dudağımı ısıriyorum ve aynadan gözlerinin içine bakıyorum. "O zaman ne bekliyorsun?"

Sırıttırıyor ve elini belimden göğsüme doğru götürüyor, ta ki parmakları artık serbest olan yara izinin üzerinden geçene kadar

makyajlı, okyanus suyundan kurtulamamış. "Büyüleyici," diye fısıldıyor.

Aniden gelen ağlama isteğine karşı koyuyorum ve birbirimize bakacak şekilde dönüyorum. Eğer çok fazla şey hissetmeme izin veririm, kalbime zaten başardığından daha fazla girmesine izin veririm, bunun ne anlama geldiğini konuştuğumuzda daha zor zamanlar geçireceğim. Ama bunun sadece yolculuk için olduğunu bilmeli. Başka türlü hiç plan yapmadık. Ne de olsa yakında Londra'ya gidecek ve ben de yeni işime başlayacağım.

Dudaklarını dudaklarıma bastırıyorum ve onu sertçe öpüyorum, tekrar liderliği ele alıyorum. Öpücükleri aklımdan başka düşünceleri uzaklaştırdığında, prezervatifi lavabonun üzerinden alarak geri çekiliyorum. Bundan sonra ne yapacağını söylememe ihtiyacı yok. Elim onun elinin içindeyken buzlu duş kapısını açıyor. Suyun sıcaklığını kontrol ettikten sonra içeri giriyor ve beni de sürüklüyor.

Kare şeklindeki duş kabinine girdiğimde sıcak su akıyor ve Asher kapıyı arkamızdan kapatıyor. Alan iki kişi için yeterince büyük ama bu dar olmadığı anlamına gelmiyor. Vücutlarımız arasında sadece birkaç santim var ve birimiz her hareket ettiğinde tenimiz bir yerlere değiyor.

Su saçlarımdan üzerinden akarken bana bakıyor, ben de gözlerimi kırıştıtararak suyu uzaklaştırıyorum. "Tekrar merhaba."

"Merhaba."

Eli uzanıyor ve yanağımı avuçlamadan önce ıslak buklelerimin bir kısmını yüzümden itiyor. Dudaklarımız bir kez daha buluşuyor ve su ikimizin de üzerine sıçrayarak kumları temizliyor. Folyo paketini tutuyorum ve daha fazla ön sevişme istemediğime ya da ağırdan almaya karar veriyorum. Onu tekrar içimde hissetmek istiyorum.

Boştaki elimle parmaklarımı Asher'ın yumuşak karnının üzerinde kasık kemiğine ulaşana kadar gezdiriyorum. Tırnaklarımı nazikçe kullanarak hassas deriyi kaşıyorum, ağzıma doğru inlemesinin ve kaslarının gerilmesinin tadını çıkarıyorum. Avucum sikiyle buluşana kadar aşağıya doğru ilerliyorum. Parmaklarımı sıcak aletin etrafına doladığımda öpücükleri kesiliyor.

"Bu iyi hissettiriyor." Alt dudağımı ısıyor.

Onu okşuyorum, elimdeki sıcaklığının tadını çıkarıyorum. İlk kez birlikte olduğumuzda ne kadar tok hissettiğimi hatırlayınca karnımın alt kısmı sıkışıyor.

"Seni daha da iyi hissettirmek istiyorum," diyorum. Elimin hareketleri güçleniyor ve başı omzuma düşüyor. Başparmağımı şiş ucuna sürdüğümde bana karşı seğiriyor.

"Kahretsin, Jesse kız. Eğer bunu daha fazla yaparsan, boşa gideceğim."

Baskıyı azaltıyorum ve elimin darbelerini hafifletiyorum. "Bunu istemeyiz, değil mi?"

"Hayır." Göğüslerimi avuçluyor. "Yapmıyoruz." Meme uçlarımı parmaklarının arasında yuvarlıyor ve başım geriye savruluyor, böylece su boynumdan ve göğsümden aşağı akıyor. Bir süre daha oynadıktan sonra ellerini belime koyuyor ve gözlerinin içine bakıyorum.

"Prezervatifi bana tak," diyor.

İsteğine gülümsüyorum ve paketi açıyorum. Beni inceliyor, su etrafımızdan akıyor, tenlerimiz duşun sıcaklığıyla kızarmış durumda. Sert uzunluğunu avucuma aldığımda tıslıyor, lateksi aşağı yuvarlamadan önce onu iki kez daha pompalıyorum. Yerine oturur oturmaz beni pazılarımdan tutup hareket ettiriyor, beni döndürüyor, böylece göğsüm serin fayans duvara bastırılıyor ve o da sırtıma yapışıyor.

"Bu iyi mi?" diye soruyor.

Aletin kıcıma girdiğini ve meme uçlarının sırtıma sürtündüğünü hissediyorum. Daha önce hiç bu şekilde arkadan götürülmemiştim ve eğer uzanıp bacaklarımın arasına dokunsaydı, beni tahrik olmuş bir halde bulacaktı.

"Becer beni, Ash. Lütfen." Sesimde ilk seferimizdeki gibi tereddüt yok. Ne istediğimi biliyorum.

Bir elini başımın yanına koyuyor ve ucunu giriş yerimde hissediyorum. İçeri ittiğinde alnım duvara çarpıyor. "Aman Tanrım."

"Kahretsin, Jesse," diye inliyor. "Mükemmel amını özledim."

İğrenç sözleri kıcımlı geriye itmeme ve sikini tamamen içime sokmamı sağlıyor. Elleri başımın iki yanındaki duvara bastırmak için uzanıyor ve kalçalarını geri çekip sonuna kadar sokmadan önce nefesini tutmak için duraklıyor. Birleşmenin verdiği hisle ikimiz de inliyoruz ve ellerimden birini onun için uzatıp parmaklarımızı kenetliyorum. Şimdi mümkün olan her şekilde birbirimize bağlıyız.

"Jesse," diye inliyor. "Siktir."

"Daha sert," diyorum ona. "Her şeyi hissetmek istiyorum."

Başını omzuma bırakıyor ve homurtularının sesi benim çığlıklarına karışarak boşluğu dolduruyor. Orgazmımın bir yük treni gibi üzerime doğru geldiğini hissedene kadar girip çıkıyor. Amım onun etrafında kenetleniyor ve Ash boşdaki elini hareket ettirerek ön tarafıma doluyor. Parmakları klitorisimi buluyor ve etrafımda dönerek doğru miktarda baskı uyguluyor.

"Tanrım, parmakların benimkilerden çok daha iyi hissettiriyor."

Asher tekrar itiyor. "Beni düşünürken kendine dokunuyor musun Jesse?"

Tenim zaten pembe olmasaydı, şimdi olurdu. Tekrar sertçe itiyor ve ben bir küfür savuruyorum. "Oh lanet olsun. Evet!"

"Ne zaman?"

"Dün gece."

"Bugün yanımda bu kadar utangaç olmanın sebebi bu mu?" Tekrar itiyor, tenlerimizin birbirine çarpma sesi etrafımızda yankılanıyor.

"Tanrım!" Ağlıyorum. "Evet!"

"Tanrım, bu çok ateşli." Bir kez daha itiyor. İç duvarlarım onun etrafında kenetleniyor ve sırtıma doğru geriliyor. "Boşalacağım Jesse. Siktir, çok iyi hissediyorsun." Omzumun derisini emiyor ve kanım kulaklarıma hücum ediyor.

"," diye inliyorum. "Daha hızlı, lütfen."

Ash kalçalarını pistonluyor, teninin benimkine çarpma sesi muhtemelen komşularımızı uyandıracak kadar yüksek. Sonra klitorisimi çimdikliyor ve Ash'in gözlerinin arkasında yıldızlar patlıyor.

Benimle birlikte salıverildiğini homurdanıyor, prezervatifin içine boşaldıkça itiş gücü daha da artıyor.

Daha fazla hareket edemediğinde sırtıma yaslanıyor, alını omzumda duruyor ve parmaklarımız hâlâ birbirine kenetli. Tenime bir öpücük kondurup içimden çıkmadan önce nefes almak için bir dakika duruyoruz.

"Kesinlikle iyi bir fikir," diyorum, neredeyse nefesim kesilmiş bir halde. Beni kendisine doğru çeviriyor. "Hangi kısmı?"

"Bunu yapılacaklar listesine ekliyorum."

Ash buharın içinden bana göz kırpmıyor, su tenine ve kirpiklerine yapışıyor. Bir an için üzgün ya da hayal kırıklığına uğramış gibi görüldüğünü düşünüyorum ama sonra dudaklarına bir gülümseme yapıştırıyor. "Hadi seni temizleyelim Jesse kızım. Yatakta kum istemiyorum."

Bölüm irty-One

Asher

Yatakta ani bir hareket ve bir soluk sesiyle uyandım. Sabahın erken saatleri ve oda donuk bir ışık parıltısıyla aydınlanıyor. Başımı çevirdiğimde Jesse'nin çarşafı çıplak göğsüne çektiğini ve odaya baktığını görüyorum.

"Jesse?" Sersemlemiş bir şekilde . "Ne oldu?"

Tekrar nefesi kesildi ve bana baktı. "Beni korkuttun."

Gözlerimdeki uykuyu kırıştırıp doğruluyorum ve bir elimi onun sırtına koyuyorum. "Neyin var?"

Parmakları çarşafı kavırıyor. "Gülme."

"Tamam... Ne oldu?"

"Yemin ederim banyodaki lavabonun açılıp kapandığını duydum."

Göğsümde kabardığını hissettiğim kahkahayı bastırıyorum ve elimi sırtının pürüzsüz derisinde gezdiriyorum. "Gidip kontrol etmemi ister misin?"

"Ya hayalet hâlâ oradaysa?" Şimdi

kıkırdıyorum. "Sanırım iyi olacağım."

Yanıt beklemeden çarşafı üzerimden çekiyorum. Yatağın önünden geçip banyoya yürürken Jesse'nin gözleri çıplak halimi takip ediyor. Ahşap zemin ayaklarımı serinletiyor ve banyoya ulaştığımda lavaboyu kontrol ediyorum. Musluk kapalı ve lavabo

kuru. Bir hayalet olabileceğini söylemek zorunda kalmadığım için mutlu bir şekilde nefes alıyorum.

Odaya geri döndüğümde Jesse'yi hâlâ çarşafı göğsünde tutarken ve gözlerini kocaman açmış bana bakarken buluyorum.

"Lavabo kuru. Hayalet yok."

Gözle görülür bir rahatlama sesi çıkarıyor ve ben de ona doğru ilerliyorum, zıplaması için yatağa dalıyorum. Yorganın altına girdiğimde onu kendime çektim ve bir gıcirtı çıkardı.

"Nefes al, Jesse kız. Hayalet yok. Ayrıca, ben buradayım. Missy odada iki kişi varken gelmeyeceklerini söyledi."

Jesse yüzüne düşen bir tutam saçı üfleyerek nefes alıyor. "Seni korkuttuğum için özür dilerim," diyor. "Gerçekten lavabonun açıldığını duyduğumu sandım."

"değil. Yine de bu kadar cesur olduğum için ödüllendirilmem gerektiğini düşünüyorum."

"Şimdi biliyor musun?"

"Bu ve dün gece seni yosundan kurtarmam arasında, evet."

Jesse gülüyor. "Duş seksi yeterince iyi değil miydi?"

Hızla dönüyorum ve onu yatağa sabitliyorum. Çıplak vücudu altımda sıcak ve yumuşak ve yarı sert olan aletim daha da sertleşiyor. "Seninle seks yapmak her zaman yeterince iyidir."

Bakışları dudaklarıma ve tekrar gözlerime kayıyor. Eğiliyorum ve ağzımı onunkinin üzerine kapatıyorum, uzunluğum şaşırtıcı derecede ıslak olan amının dudaklarında geziniyor.

Ondan uzaklaşıp boynuna ve göğsüne doğru öpücükler gönderiyorum, bir meme ucunu ağzıma alıyorum. Çılgılık atıyor, eliyle saçlarımı kavırıyor. Ona bakıyorum, meme ucunu bir patlamayla serbest bırakıyorum. "Hassas mı?"

Başını sallıyor, ben de üzerine nazik bir öpücük bırakıyorum. Karnını yalamaya ve emmeye devam ediyorum, ama daha ileri gidemeden saçımı tekrar çekerek beni durduruyor. Ateşli bir bakışla karşılaşacağımı düşünerek bakışlarımı kaldırıyorum ama onun yerine gergin görünüyor.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

"Bir şey denemek istiyorum," diye cevap veriyor kararsızca.

Midem bulanıyor ve ne denemek istediğini anlamak için dahi olmaya gerek yok. "Oh?" diye soruyorum.

Saçlarımdaki tutuşu sıkılaşıyor ve beni yukarı çekiyor, böylece tekrar onun üzerinde duruyorum.

"Tanrım, bunu yapmaktan bu kadar korkmamalıydım ama korkuyorum," diyor.

"Ne yapacağım?" Sırıtiyorum.

Beklentiyle bana bakıyor. "Ne olduğunu biliyorsun." "Biliyor muyum?"

Nefes nefese kalıyor, parmakları kafa derime doğru seğiriyor. "Dün gece kravatını gördüğümde aklıma bir fikir geldi." Aletim Jesse'nin karnında zıplıyor ve yüzünde tembel bir gülümseme belirmeden önce gözleri açılıyor. "Bu fikir hoşuna gitti, değil mi?"

"Söz konusu sen olunca her şeyi severim," diye cevap veriyorum.

Jesse'nin yanakları pembeleşir. "Gerçekten senin sorun olmaz mı? Kontrolde olmamak mı?"

"Kontrolün bende olmasına ihtiyacım yok. Aslında, sanırım birçok kez senin liderliği ele almana izin verdim." Dudaklarını ıslatıyor ve ben de beynimden sikime doğru akan kanın hareketini izliyorum. "Sana güveniyorum Jesse."

Jesse bir eliyle çenemi tutuyor. Vücudu benimkinin altında hafifçe kayıyor ve kalçalarımız birbirine doğru hareket ederken onun ne kadar ıslak olduğunu hatırlıyorum. Başım aşağı eğiliyor ve beni öpmesini bekliyorum ama öpücük gelmiyor. Ne olduğunu anlayamadan beni bırakıyor ve hala altımdayken uzaklaşmak için elinden geleni yapıyor.

"Sorun nedir?" diye sordum.

"Bence konuşmalıyız."

Yanağım seğiriyor. "Yapmadığın bir şey yüzünden gergin olman normal."

Jesse hafifçe göğsüme bastırıyor ve istemememe rağmen onun üzerinden yuvarlanıyorum. Yan dönüyor ve ben de onu takip ederek yanına uzanıyorum. Biraz geri manevra yaptığında, fiziksel mesafe koyduğunu görmek için dahi olmaya gerek yok.

aramızda. Gözlerini kapatıp birkaç dakika sonra açtığında midem bulanıyor.

"Haklısın, gerginim," diyor sessizce. "Ama Ash, başka bir şey yapmadan önce, dün gece aramızda olanları ve bundan sonra olacakları kabul ettiğinden emin olmalıyım..." Gözlerini tekrar kapatıyor ve çenesini sıkıyor. Kirpiklerini açtığında, "...sıradan." derken gözbebeklerinde gözle görülür bir acı var.

İçimde akıp giden şehvet sanki büyülenmiş gibi bedenimden uzaklaşıyor. Jesse düğünde beni öptüğünde, iyimserlikten yana olmak yerine, bunun umduğum anlama gelmediğini bilmeliydim. Sadece bu değil, aynı zamanda onun düşündüğü şeyin de bu olduğunu bilmeliydim. Ve doğrusu, biliyordum.

Duşa girmeden önce, yapılacaklar listesinden bahsetti. Hatta daha sonra listeye zihinsel "duş seksi" eklediği için mutlu olduğunu açıkça belirtti. Buna ek olarak, yolculuğumuz sırasında, tekrar bir çizgiyi aşarsak benimle sıradan bir şeyden daha fazlasını isteyeceğini ifade ettiği hiçbir nokta yoktu, sadece bana çalınan bakışları ve neredeyse öpüşmelerimiz. Ama hiçbir zaman duygularını doğrulayacak bir söz söylemedi.

Yavaşça sırt üstü dönüyorum ve mavi boyalı tavana bakıyorum. İçimdeki delik her geçen dakika büyüyor. Jesse hâlâ beni izliyor ve ikimizin de nefes aldığını sanmıyorum.

Bir yanımda siktir et demek istiyor, yolculuğun geri kalanında bana istediği her şeyi yapmasına izin vereceğimi söylemek istiyor. Ama birlikte geçirdiğimiz zamandan ve paylaştıklarımızdan sonra bunu yapabileceğimi sanmıyorum. Ona istediği her şeyi verebileceğimi sanıyordum, ama bunu değil.

"Ash," diye fısıldıyor. "Garip sessizliklerden nefret ettiğimi biliyorsun."

Başımı ona doğru çevirirken dudaklarımı hüzünlü bir gülümsemeye zorluyorum. Gözlerine bakıyorum, ela irisleri ruhuma işlemiş gibi görünüyor. "İtiraf edeyim," diyorum, "dün gece düğünde beni öptüğünde içimden bir ses belki de..."

"Belki ne?" Kaşları çatıldı ve yüzümü tamamen ona dönebilmek için kendimi çeviriyorum.

"Belki sıradan olmaktan daha fazlasına açık olursun diye."

"Asher, bilmiyorum. Özür dilerim, ben-"

"değil," diye durduruyorum onu. "Açıklamaya çalışmana gerek yok. Umutlandığım için bu benim hatam. Bucket-List Yardımcın olacağıma dair verdiğim sözü tutmalıydım. Bu sana verdiğim ikinci söz ve başarısız olduğum için üzgünüm."

Jesse doğruluyor, çarşafı göğsüne bastırıyor ve bana bakıyor. "Hayır. Başarısız olmadın. İstemediğim hiçbir şeyi yapmadın. Dün gece seni öpen bendim. Başarısız olan benim. Bir şey yapmadan önce seninle konuşmalıydım. Ve..." Bir sonraki sözlerini söylemeden önce düşünüyor, parmakları elindeki kağıda karşı esniyor. "Lütfen anla. Senden hoşlanıyorum, Asher. Gerçekten seviyorum ama..."

"...daha fazlası olamayız," diye bitiriyorum. Aynı seviyede olabilmek için doğruluyorum. Aramızdaki gerilim giderek artıyor, o kadar kalın ki ikiye bölmeniz gerekebilir, ama ben zorluyorum. "Eğer sorularımdan birini neden yapamadığını sormak için kullanırsam, hemen şimdi cevap verir misin?"

Jesse kırışmış yorgana bakarak alt dudağını kaşıyor. O söylemese de yapmayacağını biliyorum.

"Özür dilerim Asher," diye yumuşak bir sesle cevap veriyor.

Ona bana Asher demeyi bırakmasını söylemek istiyorum. Bana Ash demesi daha çok hoşuma gidiyor. Asher sanki aramıza mesafe koymaya çalışıyormuş gibi hissediyorum, reddetmesine rağmen istemediğim bir mesafe. "Olma, gerçekten."

Başını iki yana sallar. "Kahretsin, kendimi berbat hissediyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım ve bu konuda kafam karıştı."

"Duş seksi mi demek istiyorsun? Biliyorum," diyerek ortamı yumuşatmaya çalışıyorum.

"Bu. Ama biliyorsun ki sen benim ilk tek gecelik ilişkimdi. Ondan önce pek cinsel deneyimim olmamıştı. Bu sıradan şey, spontane şeyler yapmak, bana göre değil. Bunu nasıl doğru yapacağımı bilmiyorum."

Doğru yaptığını, duyguları olanın ben olduğumu söylemek istiyorum. Ya da en azından onları kabul etmeye gerçekten istekli olan tek kişinin ben olduğumu. "Ama olmak istediğin kişi bu mu?" diye soruyorum.

İç çekiyor, çarşafı hâlâ göğsüne bastırıyor. "Sanırım öyle." İnliyor. "Bilmiyorum. Tek bildiğim, daha önce yaşadığım hayata geri dönemeyeceğim. İstedğim bu değil. Sıkıcı olmak istemiyorum. Masa başı bir işte oturup hayatımı boşa harcamak istemiyorum - son tatilimmiş gibi yaşamak istiyorum."

Söylediği şeydeki ironi benim için kayıp değil. Ona belki de istediği şeyin bu kadar kısa bir süre içinde birlikte inşa ettiğimiz şey olduğunu söylemek istiyorum: onu destekleyecek ve sevecek biri. Güvendiği, samimi bir bağ kurabileceği, onu asla yargılamayacak ve ona hayatının işaretlenmesi gereken bir dizi maddeden çok daha fazlası olduğunu gösterecek biri. Masa başı bir işten bahsetmesi de ilginç, çünkü birlikte olduğumuz süre boyunca bu konuyu pek açmamıştı.

Beni reddetmeye devam etmesi karşısında göğsümde hissettiğim keskin acıyı görmezden geliyorum ve usulca gülümsüyorum. "İyi haber şu ki, bunu yapıyorsun. Yaşıyorsun. Çoğu insandan daha fazla."

"Öyleyim ama bu süreçte seni incittiysem özür dilerim. Dün gece o çizgiyi aşmam ve senin de aynı fikirde olmanı ummam yanlıştı. I-"

"Dur, Jesse. Anlıyorum, tamam mı? Bu yolculuğa çıkmamızın bir sebebi var."

Gözleri kapanıyor ve açtığında biraz hüzünlü ama aynı zamanda mutluluk da görüyorum. "Sensiz yapamayacağım bir yolculuk."

Ona el salladım. "Yapardın. Bir yolunu bulurdun." "Belki. Ama burada, bu olmazdım. Olmazdım.

kaplıcaları bizim yaşadığımız gibi yaşayamazdı. Düğün özeldi, dans dersleri, seks-" Kızardı. "Şimdiye kadar hepsi senin sayende oldu. O yüzden teşekkür ederim Asher."

"Bana Ash demen daha çok hoşuma gidiyor," diye itiraf ediyorum.

Jesse kirpiklerinin altından beni inceliyor ve kalbim göğsümde hızlanıyor. "Teşekkür ederim Ash," diye tekrarlıyor.

"Dediğim gibi, teşekkür gerektirmez."

Jesse yatağın üzerindeki görünmez tiftik parçalarını topluyor. "Yolculuğu erken bitirmek istersen anlayışla karşılarım."

"Bunu neden yapalım ki?" Ben soruyorum.

Gözleri tekrar benimkilere kaydı. "Sadece aramızdaki ilişkinin gariipleşmesini istemiyorum."

"Sadece biz öyle yaparsak öyle olur. Hâlâ , değil mi?" "Arkadaş" kelimesi midemi bulandırıyor ve Jesse' yüzünün hafifçe düşmesini kaçırmıyorum, göğsümde bir parça umut ateşliyor, belki de hala sıradan olmaktan daha fazlası olabileceğimizi gösterecektir. Bunu düşündüğüm için beni aptal yerine koysa bile.

"Elbette öyleyiz," diyor. "Ayrıca, yapacak çok işimiz var." "Ne için çalışacaksınız?"

"Tüm bu yeni sosyal medya takipçileriniz göz önüne alındığında, belki de masa başı bir işe geri dönmek zorunda kalmayacaksınız."

Yatakta daha dik oturuyor. "Sen neden bahsediyorsun?"

Ona çarpık bir şekilde sırtıyıyorum. "Uyandığında sana söyleyecektim."

"Bana neyi anlatacaksın?"

Yatağın yanındaki komodine uzanıp telefonumun fişini çekiyorum. Sonra yastıklara yaslanıp Jesse'nin sosyal medya hesaplarını açıyorum ve yeni takipçi sayısını gösteriyorum. Ağzı açık kalıyor ve yatağın ortasına yakın olmasaydı sanırım yataktan yere düşecekti.

"İki yüz bin mi yazıyor?" diye soruyor. "Yazıyor."

Telefonumu aldı ve göz kırptı. "Ash, videom beş milyondan fazla izlenmiş."

"Biliyorum."

"Aman Tanrım." Nefes veriyor. "Aman !"

Elimi omzuna koyuyorum. "Panik yapma, bu iyi bir şey. Gerçekten iyi bir şey."

"Ama nasıl?!"

"Bunları nasıl açıklayacağımızı gerçekten kim bilebilir? Algoritma sizin lehinizydi, videonuz duygusaldı ve insanlarla konuştunuz. Sadece bazı yorumlara bakın."

Jesse hâlâ çarşafı göğsüne bastırarak sayfayı karıştırıyor. Birkaç dakika sonra gözlerinde yaşlarla bana bakıyor. "Bu şimdi ne anlama geliyor?"

"Para kazanmaya başlayabiliriz. Biraz araştırma yapmam gerekiyor ama sanırım sizin için mantıklı olan markalara ulaşmaya başlayabiliriz. Ama daha fazla içerik üretmeli ve aynı etkileşimi elde edip edemeyeceğinizi görmelisiniz. Bu şekilde, şirketlere verebileceğimiz analizlerimiz olur ve onlardan para kazanabiliriz."

"Bu konuda bu kadar çok şey bildiğine inanamıyorum."

"Dahi, unutma." Başımın yan tarafına vuruyorum. "Ama ciddiyetle söylüyorum, ben de araştırma yaptım. Bunların çoğu benim için yeni ve bir şeyi bilmek istediğimde, bu konuda biraz takıntılı oluyorum. Mitoloji gibi."

Yumuşakça gülümsüyor. "Sana teşekkür gereken bir şey daha." "Saplantılı olmak mı?" Alay ediyorum.

Bu onu güldürüyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Hayır. Bu tavsiye için Google'a teşekkür edebilirsin."

Jesse sırtıyor ve telefonumu bana geri veriyor. "Giyinmeliyim."

"Ben de."

"Tekrar özür dilerim-"

"Hayır, başka özür yok. Biz iyiyiz, Jesse Jesse'yi aradı. Yolculuğun bundan sonraki kısmını seni masa başı işinden kurtarmak için kullanalım. Belki kendine bir Winnie bile alabilirsin."

"Belki bir minibüs."

Bensiz seyahat etmesi fikri beni hem üzüyor hem de mutlu ediyor. Orada onunla birlikte olmak isterdim ama aynı zamanda

düşünebileceği bir şey olduğunu sanmıyorum. Onu kesinlikle bir minibüste görebilirim.

"Bunlarla idare etmek daha kolay, ayrıca bir yere gitmeniz gerektiğinde otostop çekmek için araba almanıza da gerek kalmıyor" diyorum.

Gülümsüyor. "Bu çok doğru. Şimdi gözlerini kapat, kalkmam gerek."

"Ama ben her şeyi gördüm," diye dudak büküyorum.

Gülüyor ama beni şaşırtarak yataktan çıkıyor ve çıılçıplak kıyafetlerini toplamaya başlıyor. Yatak başlığına yaslanıp ellerimi başımın arkasında birleştiriyorum ve telefonumu kaldırıyorum. "Sayfan için bir fotoğraf çekmemi ister misin? Eminim çok fazla görüntülenir."

Jesse gömleğimi yüzüme fırlatıyor ve ben onu çıkarana kadar banyonun kapısının kapandığını duyuyorum. Kendi kendime kıkırdıyor ve sonra banyo kapısına bakıyorum. Şakalaşıp gülebildiğimiz için memnun olsam da, beni reddetmesinin göğsümde yarattığı acı geçmedi. Duşun açıldığını duyuyorum ve telefonumu elime alıyorum. Hâlâ onun videosu açıktı. Dün gece o uyuduktan sonra uyuyamadım, ben de gidip izledim. Tam olarak birkaç kez. Ama tekrar oynatmasına izin verdim.

"Merhaba, benim adım Jesse ve Kawasaki hastalığından kurtulan biriyim. Ve hayır, bunun motosiklet markasıyla hiçbir ilgisi yok." Gülümsemek için duraklıyor ve ben de onunla birlikte gülümsüyorum. *"Dört yaşındayken KD hastalığına yakalandığımı düşünüyoruz ama emin olamıyoruz. Teşhis konulamadığı için vücudumda, özellikle de kalbimde iltihaplanmaya neden oldu. İki yıl önce, yirmi altı yaşındayken kalp krizi geçirdim. İşte o zaman kalbimde nadir görülen bu hastalıktan kaynaklanan anevrizmalar olduğu ortaya çıktı. Aslında o kadar nadir ki Kuzey Amerika'da bir çocuğun bu hastalığa yakalanma ihtimali yüzde bir. Ne !"*

Hüzünlü bir şekilde kıkırdıyor ve göğsüm sıkışıyor.

"Tedavi görmeme rağmen geçen yıl bir kalp krizi daha geçirdim ve iki ay önce, kalbimde ataklardan kaynaklanan yara dokusunun neden olduğu ventriküler taşikardiyi tedavi etmek için bir ICD implantı taktırdım. Hikayemi paylaşmak için bu sayfayı hazırladım"

ve değişiklik yapmak için zaman geç olmadığını bilmenizi istiyorum. Her anı son anınızmış gibi yaşayın."

Telefondaki kadına, sonra da banyo kapısına bakıyorum. Neden benimle sıradan bir ilişkiden fazlasını yaşamak istemediğini anlamak için sorularımdan birini kullanmama gerek yok. Yazı duvarda asılı.

Ama reddetmesine rağmen, göğsümde bastıramadığım o sinir bozucu umut var. Her şeye rağmen bizim hakkımızdaki fikrini değiştireceğini düşünen bir umut. Bana neden daha fazla olamayacağımızı söyleyecek ve ben de onun yanıldığını görmesine yardımcı olacağım.

Herkesin saati işliyor. Bu gezegende yaşayan hiçbir canlı, bir gün zamanının dolacağı gerçeğinden kaçamaz. Her şey geçiciymiş gibi yaşamaya devam etmek zorunda olmadığını bilmesini istiyorum.

Gözlerim videodaki güneşin öptüğü yüzünde geziniyor ve Matt'in gelinini onlarca yıl nasıl beklediğini düşünerek uzun bir nefes veriyorum. Günlerce değil, *on yıllarca*. İçim burkuluyor ve telefonumu göğsüme koyuyorum.

Jesse'nin kendi koyduğu kuralların ve kısıtlamaların dışına çıkmasına izin verip vermeyeceğini, bir listeyi kontrol etmeyi bırakıp istediğı gibi yaşamasına izin verip vermeyeceğini gerçekten bilmiyorum. Ama Matt'in direncini, Jessica'yı bekleme isteğini düşününce, pes edemeyeceğimi biliyorum. Mantıklı yanım bana vazgeçmem gerektiğini söylese bile.

Belki aptalca ve muhtemelen kalbim kırılacak ama Jesse'yle on günüm daha var. Boşa harcamayacağım on gün daha.

Bölüm irty-Two

Asher

"ÜNLÜ KADIN bu sabah nasıl?" Yeni duş almış bir halde Winnie'nin mutfağına girerken Jesse'ye soruyorum. Nebraska'da bir kamp alanındaız ve bugün Maine'e gitmeden önce Indiana'ya doğru yola çıkıyoruz.

İlaç kutusundan birkaç hap alıyor ve bana da ilaçlarımı almam gerektiğini hatırlatıyor. Onun durduğu yere doğru yürüyorum ve şişemi alıp bir hap çıkarıyorum.

"Ben ünlü değilim," diyor yutkunmayı bitirdikten sonra.

"Bilmiyorum. Dün yayınladığın videoyu gördüm. Bununla bir günde beş bin takipçi daha eklemiştin. Güzel anahtar kelimeler bu arada."

Bana sırtıyor. "En iyisinden öğrendim."

Ona komik parmak tabancaları fırlatıyorum. "Çok hızlı öğreniyorsun. Hepsi senin sayende, Jessie kız." Hapımı dilimin üzerine koyup ona göz kırptıktan sonra buzdolabından bir şişe su alıp içiyorum. Kapattığımda, Jesse'nin yapılacaklar listesi gözümün içine bakıyor ve bana neye teslim olduğumu hatırlatıyor: arkadaş ve yapılacaklar listesi yardımcısı. En azından şimdilik.

Aşağı çekip ona gösteriyorum. "Yeni eşyaları kontrol gerekiyor. Diğerleri için ateş töreni yapmadığımız için hâlâ hayal kırıklığına uğradım." Yalandan surat asıyorum.

Kıkırdıyor. "Eğer ateşin başında oturup listedeki maddeleri işaretliyorsan bu bir tören değildir. Ayrıca, seninkini hâlâ görmedim."

Yüzümdeki somurtmayı siliyorum. "Peki, tamam. Ama diğer yaptıklarımızı da kontrol etmeliyiz."

"Notlar uygulamamdaki kopyada üzerlerini çizdim." "Bekle, bekle. İkinci bir versiyonun mu var?"

Çenesini mahcup bir şekilde eğiyor. "Bazen bakıp bir şey eklemek isteyip istemediğimi görmek istiyorum. Dijital bir versiyonunun da olması işimi kolaylaştırıyor."

Kalçamı tezgâha yaslıyorum. "Benden yeni eşyalar mı saklıyorsun, Jesse kız?"

Kaşlarımı oynatıyorum, o da . "Hayır. Hepsi orada. Her iki versiyonda da."

Listeye bakıyorum ve utanmadan "duşta seks yapmak" ifadesini eklediğini görüyorum, bu da bana özgüveninin bu kadar kısa sürede ne kadar arttığını gösteriyor.

"Bana seninkini gösterecek misin?" diye soruyor.

"Benimkini zaten gösterdim." Göz kırıyorum.

"Ash!" diye azarlıyor. "Ciddi ol."

Gülümseyerek sırtıyorum. " gelince sana listemi göstereceğim. Ama onlara sürpriz yapmalıyım."

"Dünkü Carhenge gibi mi?"

"Hey! Bu eğlenceliydi. Artık Stonehenge'e arabalardan yapılmış bir duruşu gördüğünü söyleyebilirsin. Hatta bir anahtarlığın bile var."

"Bu doğru. Eğlenceliydi." Jesse kanepeye doğru ilerliyor, GusGus'ın yanına oturuyor ve başını kaşıyor. GusGus Jesse'nin onu okşamasına sadece birkaç saniye izin sonra aşağı atlayıp uzaklaşıyor ve Jesse'nin suratını asmasına neden oluyor.

"Sanırım onu geceleyin bıraktığımız için bize hâlâ kızgın."

"Muhtemelen. Birkaç gece önce olmuş olabilir ama kin tutabilir."

Yanına oturduğumda iç geçiriyor. Yapılacaklar listesi hâlâ elimde, benim de çekmecedan aldığım bir kalemim var.

"Tamam, bunu elektronik ortamda yaptığınızı biliyorum ama geri kalanları da kontrol etmeliyiz. Bu OG listesi," diyorum. "Ayrıca Bucket-List Yardımcınız olarak bunları kontrol ettiğinizi görmem gerekiyor."

Gülümsüyor. "Elbette, hadi yapalım." Ona listeyi uzatmaya çalışıyorum ama başını sallıyor. "Sen yap."

"Emin misin?"

"Evet, bunun çok büyük bir parçası oldun. Bu artık senin de listen sayılır. Özellikle de bana gerçek listeni göstermediğin için."

"Pekâlâ." Listeyi dizimin üzerine koyuyorum. "Bir gecelik ilişkiyi iki kez mi işaretlememiz gerekiyor?" Alay ediyorum. "Yoksa her şeyi mahvettiğimiz için o da mı karartılıyor... kelime oyunu olsun diye."

Jesse gözlerimin içine bakıyor ve başını sallıyor. "Bunun önemli olduğuna karar verdim. Bunu yaptığımızda neyse oydu. Öyle kalacak. Kuralları biz koyarız, unuttun mu?"

Dudaklarım ağzımın kenarından yukarı doğru çekiliyor ve listenin geri kalanında ilerleyerek Oregon'da yaptığımız maddelerin üstünü çiziyorum: *dans kursuna gitmek, bir düğüne katılmak, okyanusta çıplak yüzmek, duşta seks yapmak*. Bitirdiğim tüm maddelere bakınca gurur duyuyorum.

"Çok şey yaptık! Ama daha yapacaklarımız var." *Dövme yaptırmak, Maine'deki Cadillac Dağı'nda güneşin doğuşunu izlemek, iyi bir glütensiz pizza bulmak* maddelerini . "Dövme hakkında daha fazla düşündün mü?"

"Aslında, sen duş alırken, bugün yolda durabileceğimiz bir yer buldum. İstedğim şey uzun sürmez. Var mısın?"

"Dövme yaptırmamı mı istiyorsun?"

Gülüyor. "Kastettiğim bu değildi, ama istersen yapabilirsin."

Çeneme şakacı bir şekilde vuruyorum. "Birkaç fikrim var." "Kıçında benim adım olmasa iyi olur."

Alay ettim. "Beni yaraladın, Jesse kız. Planım buydu." Omzuma bir tokat attı, ben de kıkırdadım. "Ama ben varım."

"Dur tahmin edeyim, bana ne alacağını söylemeyeceksin."

"Hayır. Sen?"

"Eğer sen değilsen."

"Sonra birbirimize gösterelim."

"Anlaştık."

"Anlaştık," diye cevap veriyorum.

"Dvmecinin hemen yanında en iyi glütensiz pizzayı yapan bir yer bulmana hâlâ şaşırıyorum. Kader gibiydi. Gerçekten sihirli falan olduğuna inanıyorum."

Otoparkın arka tarafında duran Winnie'ye doğru yürürken ellerimi ceplerime sokuyorum. "Bakın, tek yaptığım Google'da aramaktı. Ben de şok oldum. Pizzanın lmeden önce yapılacaklar listesine girmeye değer olması beni daha da şaşırttı."

O da benimle birlikte gülümsüyor. "Sanırım Google tanrılarına teşekkür etmeliyim. Sırf o pizza için bile buraya gelirdim."

"Bulduğuma sevindim o zaman." Ellerimi dua eder pozisyona getirdim. "Ve teşekkürler Missouri, harika glütensiz hamura sahip olduğun için."

Karavanın kapısını açıp önce onun girmesine izin verdiğimde Jesse başını bana doğru sallıyor. İkimiz de içeri girdikten ve kapı kilitlendikten sonra bana dnd.

"Bu gece Indiana'daki kamp alanına kadar yolun geri kalanını sürecek kadar iyi olduğuna emin misin?"

"Evet, ben iyiyim. Ama önce dvmeni görmek istiyorum."

"Bandajı yirmi dört saat boyunca açık bırakmamız gerekiyor. G mleğimin altında olduğundan bahsetmiyorum bile."

"Benim için fark etmez."

Homurdanıyor. "Tabii ki ."

"Fotoğrafını çektin mi?" diye soruyorum.

"Ben yaptım."

"Benim de bir tane var, ikisini aynı anda gönderelim."

"Heveslisin, değil mi?"

Başımı sallıyorum. En çok da ona benimkini göstermek istiyorum. Ona ne olduğunu söylediğimde tepkisini görmek istiyorum.

"Peki, tamam. Hadi yapalım şu işi." Jesse telefonunu çıkartıyor, ben de aynısını yapıyorum. İkimiz de d vmelerimizi sıraya koyduktan sonra   e kadar sayıp gönder tuşuna basıyoruz.

Jesse'nin gönderdiği mesaj telefonumda beliriyor ve açıyorum. Ne olduğunu görünce gülümsedim. Seçtiği yer sol göğsünün altında ve bir kalp atışı dövmesi.

"Bu senin gerçek kalp atışların mı?" Başımı kaldırıp ona baktığımda gözlerinden yaşlar süzüldüğünü görüyorum. "Jesse?"

Başını kaldırıyor ve gözle görülür bir şekilde yutkund ğunu görüyorum. "Kalbinin üzerinde 'kalp' anlamına gelen İskandinav rune'u mu var?"

Vücudumda şok dalgaları dolaşıyor. "Bunun ne olduğunu nereden biliyorsun?"

"olabilirim. Neredeyse ben de aynı şeyi buluyordum."

"Ne?"

Jesse önce telefonundaki fotoğrafa, sonra da bana bakıyor. "Sana yeterince anlatmadıysam diye söylüyorum, bu yolculuk benim için çok şey ifade ediyor. Thor'dan, tüm İskandinav tanrılarından ve mitolojiden bahsettiğini duyunca kalp sembolüne baktım ve neredeyse buluyordum. Ama düşündüm ki-" Ayaklarına bakıyor.

"Ne olurdu?" Ona bir adım daha yaklaşarak soruyorum. Boğazını temizliyor. " ok fazla."

Geçen gece hissettiğim o umut, arkadaş olma anlaşmamıza rağmen, Oregon kayalıklarındaki bir deniz feneri gibi parlıyor. Dövme yaptırmadığını biliyorum ama bunu düşünmüş olması bile bir şey ifade ediyor. Bir anı yaptıracaktı.

sonsuzu dek sürecekti. Ben de bu yüzden kendiminkini aldım. Sadece bu yolculuğu anmak için değil, aynı zamanda onun kalbini onurlandırmak için. Ondan bir parçayı her zaman yanımda taşımak için.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum. "Çok fazla olmazdı."

Jesse'nin gözleri daha önce pek çok kez olduğu gibi dudaklarıma takılıyor. Nabzım hızla atıyor ve ne yapacağımı düşünüyorum. Oregon'dan ayrılalı iki gece üç gün oldu, bu da demek oluyor ki bana hâlâ sahip olabileceğini görmesi için önümde bir hafta var. Ellerim yanağını avuçlamak, öne doğru eğilip dudaklarımı dudaklarına bastırmak için kaşınıyor.

"Sanırım her zaman bir sonraki dövmem var" diyor.

Göğsümde sıcaklık çiçekleri açıyor ve umut daha parlak yanıyor. "Bu doğru."

"Ve haklısın, bu benim kalp atışım. Son EKG'mde bir kopyasını istemiştim."

Jesse boğazını temizlemeden önce gözlerim otomatik olarak dövmenin olduğunu bildiğim gömleğine kayıyor. "Buraya bak dostum."

Yüzümü çarpık bir sırtıma kaplıyor. "Bunun neresi eğlenceli?"

Homurdanıyor ve telefonunu cebine koyuyor. "Hadi, yola çıkalım. Sana sormam gereken bir soru var."

"Ooh, . Bana iyi bir tane olduğunu söyle."

"Londra'daki bu iş hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum."

"Sıkıcı," diye inliyorum. Ama aslında ona takılıyorum çünkü yapmak istediğim son şey Londra'yı düşünmek. Beni ona yaklaştıracak bir soru sormasını, gitmememi ya da benimle gelip gelemeyeceğini sormasını tercih ederim. Sanki masa başı işi için heyecanlanıyormuş gibi.

Kıkırdıyor. "Peki, sana masanda bulduğum erotik koleksiyonu soracağım."

Jesse utanacağımı sanıyor ama utanmıyorum. "İşte bu daha iyi."

"Sapık." Gülüyor.

"Daha çok edebiyat uzmanı gibi. Kadınların nelerden hoşlandığını bilmek isterim."

"Az önce 'kliteratür' mü dedin?"

"Dedim."

"Aman Tanrım, sormayı unuttum. Şimdi gidelim, kat etmemiz gereken çok yol var."

Selam verip Winnie'nin önüne kadar onu takip ediyorum.

"Emredersiniz, hanımefendi."

Bölüm irtı- ree

/esse

Bizim için hazırladığı kamp ateşinin etrafında otururken Ash'e "Yapılacaklar listende dünyanın en uzun dosya dolabının olduğuna hâlâ inanamıyorum," diyorum. Maine'de bir kamp alanında kalıyoruz, Wisconsin'e, gerçekliğe dönmeden önceki son resmi durağımız.

"Doğru hatırlıyorsam, gördüğünüzde 'Vay anasını, bu gerçekten harika' demiştiniz."

"Ben yapmadım."

"Videoya çektim. Milyonlarca yeni takipçine göndermelisin."

"Bir milyarı yok. Ama dün yayınladığım videodan sonra birkaç bin tane daha aldım."

"Yara izinden bahsettiğin mi?"

"Evet." Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum.

"Pek çok insan bu konuda hissettiklerimi anlayabildiğini söyledi. İlk başta bakması zordu ama şimdi onu ve temsil ettiği şeyi sevmeye başladım."

"İşte bu!" Ash çok uzakta olduğu için elini hava beşliği için kaldırıyor. Onu gülünç bulsam da gülümsüyorum ve hava beşliğiyle karşılık veriyorum.

"Şimdi bu kadar yeter. Dosya dolabına geri dönelim. Havalı olduğunu kabul ediyorum ama yine de seni dünyanın

Indiana'daki en büyük boya topu. Bu yol kenarında bir cazibe merkezi bile olmamalı."

"Bekle, bekle, bekle. Bunun da havalı olduğunu söylemiştin!"

Sandalyemde doğruldum. "Ben öyle bir şey demedim! Top kesesinin bir cevzine benzediğini söyledim."

Ash içkisini yudumlar. "Yaptığını biliyorum. Sadece 'bir taşak kesesi' dediğini tekrar duymak istedim."

Kucağımda duran çantadan bir lokum alıp ona fırlatıyorum. Koluna isabet etti ve alay etti.

"Benden hoşlandığını zaten biliyorum, Jesse'nin adı Jesse. Şiddete başvurarak benimle flört etmene gerek yok."

Yanaklarım kızarıyor ve ona bir lokum daha fırlatıyorum. Kedi gibi bir refleksle onu havadan kapıyor ve ağzına atıyor.

"Teşekkürler," mırıldanıyor. "Lezzetli."

Ona başımı sallıyorum ve sandalyemde arkama yaslanıyorum. Hâlâ eskisi gibi benimle dalga geçip flört ettiği için, B&B'deki o sabahdan ya da İskandinav rune kalp dövmesi yaptırdığını öğrendiğimden beri değişmediği için minnettar olmalıyım. Ama daha çekingen olmasını ve aramızdaki ilişkinin biraz daha garipleşmesini istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

En azından o zaman kendimin bu yeni versiyonu olmak benim için kolaymış gibi davranabilirdim, yaşadığımız şeyi artık bitmiş olan sıradan bir kaçamak olarak yazmakta sakınca görmeyen biri.

Geceleri yanımda olmasını dileyerek, birlikte yapabileceğimiz her şeyi hayal ederken kendime dokunma savaşını kaybederek uyansam bile. O parmağını benimkinin üzerinde gezdirirken ben onun kalbindeki dövmeyle nasıl öpebilirim. Gerçi artık kendimi tatmin ederken ağzımı kapatmayı ve sessiz kalmayı öğrendim.

Ash'e cilveli davrandığı için içimden lanet okuyorum ve tam karşımda otururken uykusuz gecelerimi düşünmek istemediğimden konuyu değiştiriyorum. Sandalyeme dayadığım sopayı elime alıyorum ve torbadan bir lokum çıkarıp kızartmak için ucuna koyuyorum. "Biliyorum

Buraya gelirken size işinizle ilgili daha fazla soru sordum ama sonraki sorularımdan birini size hiç sormadığımı fark ettim. Şimdi sormamın sakıncası var mı?"

Ash kendi sopasını alıyor ve şekerleme torbasına doğru bir hareket yapıyor. Ona bir tane attım ve kolayca yakaladı. "Vur, Jesse kız."

Çubuğu ateşe koyarken kalbim küt küt atıyor. "Winnie, ülkenin bir ucundan diğer ucuna seyahat etmek, aileni sık sık görememek... Neden bunu seçtin?"

Kendi çubuğunu ateşe sokuyor. "Seyahat etmeyi, yeni şeyler görmeyi, ne istersem onu yapmayı seviyorum. Hareket halinde olmayı ve tek bir yere bağlı kalmamayı seviyorum."

Söyleyiş şekli kulağa alıştırmış gibi geliyor. Muhtemelen kolay bir soruya kolay bir cevap. Ama onunla seyahat ettikten, onu tanıdıktan ve evet dersem, olduğumuzdan daha fazlası olabileceğimizi açıkça ifade ettikten sonra, bunun doğru olmadığını düşünmeme neden oluyor.

"Bunu hep biliyor muydun?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Rutinlerle aşk-nefret ilişkim var. Bazen iş için iyi oluyorlar ama günlük hayatımda onlardan nefret ediyorum. DEHB ilacımı aldıktan sonra derslerde ve öğrenmede başarılı oldum ama aynı zamanda sıkıcı olmalarından da nefret ettim. Okula gitmekten ve her gün aynı şeyleri yapmaktan nefret ediyordum. Herkes zeki olduğum için erken mezun olduğumu düşünüyor ama ben hızlı çıkmak istiyordum. İlk uygulamam üzerinde çalışmaya başlamamın nedenlerinden biri de buydu - beni meşgul tutmak."

"Karavanla seyahat etme fikri ne zaman aklınıza geldi?"

"Teyzem ve amcam Nevada'da bir parkta yaşıyor. Eskiden mobil evler satar ve ülke çapında kongrelere giderdi. Çocukken bana tüm hikayelerini anlatır ve ziyaret ettikleri yerlerin resimlerini gösterirdi. Bu fikir hoşuma gitti ve okulu bitirdiğimde bunun yapmak istediğim bir şey olduğunu hep biliyordum."

"Bu harika."

"Winnie'yi bulmama yardım etti. Benden süslü ve yeni bir şey almamı istedi ama ben onu tamir etmenin eğlenceli olacağını düşündüm. Bazı tuhaflıklar benim için sorun değildi. Son zamanlarda onu satmayı da düşündüm, bu yüzden satması daha zor olabilecek yeni ve pahalı bir şey almadığım için memnunum."

"Onu satmak mı?" Gözlerim ona kaydı.

"Evet, hayatta ne olacağını asla bilemezsin." Bakışlarımla buluşuyor, gözleri odaklanmış ve yoğun. "Seyahat etme konusundaki fikrimi değiştirebilirim. Belki Orta Batı'ya yerleşmek ve eğlenmek için seyahat etmek isterim. Bir araba kiralar, uçakla gidip gelirim. Tek bir yerde olmak ama yine de spontane olmak."

Bu ima midemi bulandırıyor. Sanki olan benmişim gibi bana bakıyor. Sanki fikrini değiştirecek kişi ben olabilirmişim gibi. Orta Batı'ya yerleşeceğini söylemesini de kaçırmadım.

"Bir aile istiyor musun?" Bunu neden sorduğumu bilmiyorum. Bilmek istememeliyim. Yine de bir parçam istiyor. Mısır Sarayı'nda da sormuştu ama ikimiz de cevap vermemiştik.

"Bir aile mi?" diye sormadan önce duraksıyor. Tabii ki bir aile. Ama kürk bebek olmayan çocukları kastediyorsan?" Başımı sallıyorum. "Bu partnerimin ne istediğine bağlı," diye bitiriyor.

Gözlerim onda kalıyor, aklımdan binlerce düşünce geçiyor. Çocuk mu istiyor, yoksa ne istediğimi bilmediği için mi böyle söylüyor?

Merak ediyorsa diye ona çocuk istemediğimi söylemeliyim, ama nedenine girmek istemiyorum: nasıl çocuk sahibi olabileceğimi, ama vücudumdaki stresi riske atmak istemediğimi. Onları büyütme için boş zamanımdan vazgeçmek istediğimden emin değilim.

Onunla aramdaki her türlü fikri daha da uzaklaştırmak için bir şeyler söylemeliyim. Sadece onun için değil, kendim için de.

". " Göz

kırpıyorum.

"Ne?"

"Marşmelovun ." Sırıttıyor. O zaman onunkinin ateşten çıktığını, benimkinin ise alevler içinde olduğunu fark ediyorum.

"Kahretsin!" Çubuğumu çıkardım ve yanan şekerlemeye üfledim. Ateş söndüğünde çıtır çıtır yanmıştı.

Ash kıkırdar ve çubuğunu uzatır. Ucundaki marshmallow mükemmel bir altın sarısı renginde. "Benimkini al."

"O senin."

"Ve şimdi senin."

Başımı salladım. "Ye onu. Sonra bana her tarafını nasıl mükemmel şekilde kızarttığını göster."

Tekrar gülüyor ve sandalyelerimiz olabildiğince yakın olsun diye bana yaklaşımadan önce şekerlemeyi çıkarıp ağzına atıyor. Yanmış olanı ateşe attıktan sonra iki marshmallow daha çıkarıyorum ve ikimiz de çubuklarımıza birer atıyoruz.

"İşin püf noktası köz bulmaktır, doğrudan alev değil. Doğrudan alev eşittir yanan lokum" diyor.

". "

Ateşe odaklanıyorum ve közleri buluyorum. Onu parlayan yongaların yanına koyuyorum ve Ash koluma dokunarak derimin karıncalanmasına neden oluyor.

"Közden en az beş santim uzakta tutun. Ne çok yakın, ne de çok uzak."

"Altı inç. Mükemmel uzunluk."

Ash yüksek sesle kahkaha atıyor. "Bu iyiydi."

Sırıtıyorum. "Zeki olabilirim."

"Bunu biliyorum," diyor. "Şimdi piliç çevirir gibi çevirin. Dışının kızarmasını ve kabarmasını bekleyin. O zaman tamamdır."

Tüm süreç birkaç dakika sürüyor ama işe yarıyor. Mükemmel marshmallow'u geri çektiğimde parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Marşmelov kızartmada bile bir dahi."

Kıs kıs gülüyor. "Deniyorum."

Şekerlemelerimizi yiyoruz ve ikinci şekerlememde yine doğru yapmama rağmen Ash sandalyesini hareket ettirmiyor. Onun yakınlığından keyif alıyorum ama aynı zamanda bundan nefret ediyorum.

Karnımı doyurduktan sonra sessizliği yumuşatmaya karar verdim. "Sürekli seyahat ederken yalnızlık çekiyor musun?"

Ash elindeki sopayı yere bırakıyor ve gözlerini ateşe dikeyor. "Elbette, bence bu çok doğal. Ama benim GusGus'ım var. Benim işim."

Sesinin tonu ve bana bakmayışı, bana belki de söylediğinden daha yalnız olduğunu düşündürüyor. Ya da belki de ne kadar yalnız olduğunu fark etmedi.

"Yoldayken size eşlik etmesi için sık sık barlara gider misiniz?" diye sordum.

Asher'ın kafası bana doğru dönüyor ve sanırım kalbim göğsümde duruyor.

"Kadınları tavlamaktan mı bahsediyorsun?" Sesinde sorumla ilgili ne hissettiğini anlatan bir ton yok - bu basit ve anlaşılır bir soru. Ama ses tonunun olmaması onu kızdırıp kızdırmadığını merak etmeme neden oluyor, tıpkı aptalca davranıp ona bir nedimeyle takılabileceğini söylediğim zamanki gibi. Görünüşe göre, bu yeni versiyonumda ağızda ayak sendromu var.

"Özür dilerim," diye geri çekildim. "Bu kişisel bir soruydu. Neden sorduğumu bilmiyorum." Yine de neden sorduğumu biliyorum, çünkü yaptığımız şeyin onun sık sık yaptığı bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum.

"Birbirimize kişisel sorular soruyoruz," diye yanıtlıyor. "Ama gerçekten bilmek isteyip istemediğini merak ediyorum."

Cevap midemi bulandırıyor çünkü onun cevabını ima ediyor. "Belki de değil."

Asher ve ben birbirimize bakıyoruz ve onun ne görmeye çalıştığını merak ediyorum. Sonra gülümsememek için mücadele ederken dudağının kenarı seğiriyor ve kaybediyor.

"Neden gülümsüyorsun?"

"Çünkü önemsiyorsun."

Sözleri zihnimde dönüp duruyor ve tüm alarm zillerim çalışıyor. İşte buradayız, duygular hakkında konuşuyoruz. çok yaklaşıyoruz. çok yakın oturuyoruz. *Tekrar*. Oregon'da bir çizgi çekmeye çalıştıktan sonra ve dövmelelden sonra bile.

O zaman onu kolayca öpebilirdim. Ayrıca gece odasına gidip ondan daha fazlasını isteyebilirdim,

Ama kendimi uzak tuttum çünkü ona saygı duyuyorum ve onu zaten sahip olduğumu düşündüğümünden daha fazla yönlendirmek istemiyorum. Kazara olsa bile.

Asher vücudunun üst kısmını çeviriyor, yüzünün yan tarafı kızgın parıltıya gömülmüş, gözleri daha önce hiç görmediğim kadar ateşli. "Barlarda kadın tavlamamı neden önemseddiğini bilmem gerek Jesse," diyor.

"Umurumda değil,
ben-" "Lütfen yalan
söyleme." "Yalan
söylemiyorum."

"Böyle düşünmediğinizi biliyorum ama öylesiniz. Sorduğun soruyu sormanın bir nedeni var. Nedenini senden duymak istiyorum."

"Bunu neden bastırıyorsun?" Çenem sıkıştı.

"Arkadaşın olabileceğimi söylediğimi biliyorum. Ve Jesse, deniyorum. Olmak istiyorum ama senin yanında olmak, benim alanımda olman... Aramızdakileri hissettiğini biliyorum. Benden hoşlandığını kendi sözlerinle bile söyledin ve bunun sadece birlikte yattığımız için olmadığını biliyorum. Aramızda *hoşlanmaktan* öte bir şey var, değil mi?"

"Ash, ben..." Kotumu karıştırıyorum. "Ne diyeceğimi bilemiyorum." "Dürüst olabilir ve bana gerçekten nasıl hissettiğini söyleyebilirsin. Söylemeyeceğim.

Seni yanlış anlıyorsam kızabilirsin ama artık duygularımı inkâr edemem ve bana karşı dürüst olmana ihtiyacım var. En azından o zaman sonuçlarıyla başa çıkmaya çalışabilirim."

Sonrası. Ona duyduğum hayal kırıklığından, birbirimizle yatabileceğimizi, birlikte bir yolculuğa çıkabileceğimizi, sonra tekrar birbirimizle yatabileceğimizi ve bundan ikimizden birinin ya da her ikimizin de zarar görmeden çıkabileceğini düşündüğüm için kendime kızmaya başladım. Özellikle de iki yıl önce kalbim beni yarı yolda bırakmadan önce tek istediğim bir peri masalında yaşamaktı - ta ki artık öyle olmayana kadar.

"Söyle bana Jesse. Arkadaşlık için barlara gitmemi neden umursuyorsun?"

Cevap vermediğim uzun bir sürenin ardından iç geçiriyor. Yer değiştirdi ve sandalyesinden kalkmaya başladı. I

konuşmayı kestiği için memnun olmalıydım ama onun yerine panikledim.

"Gidiyor musun?" Ben soruyorum.

"Londra'daki ofisten gelen bazı e-postaları yanıtlayacağım. Burada işiniz bittiğinde bana haber verin, ben de ateşle ilgileneyim."

"Bekle," diye yalvardım. "Tamam, bekle."

Duruyor, hala sandalyesinde, vücudu tekrar benimkine dönüyor. "Bu soruya cevap veremem," diye nefes alıyorum.

"Neden, Jesse?"

"Çünkü." Cesaretimi topluyorum. "Umursamamaya çalışıyorum. Umursamak istemiyorum."

Gözleri benimkilere dikilmişti. "Söyle bana neden umursamak istemiyorsun?"

"Asher. Bana arkadaş olmaktan memnun olduğunu söylemiştin."

"Yaptığımı biliyorum. Öyleyim ama sen bana aksini düşündürüyorsun. Kendini geri çekiyorsun ama sonra bana ailemle ilgili sorular soruyor ve geçmişteki ilişkilerini kıskanıyorsun. Geçen gün neredeyse yine öpüşüyorduk-"

"Ben yapmadım! Ve kıskanmıyorum!"

İnançsızca kıkırdıyor. "Eğer kendine söylemek istediğin buysa."

"Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum... Ne söylememi istediğini bilmiyorum."

"Dürüst olmanı istiyorum. Bana neden umursamak istemediğini söyle?"

"Çünkü!" Sandalyemden kalkıp ona bakarak bağıyorum.

"Çünkü ölebilirim, tamam mı? *Ölebilirim*. Gerçekten ölüp gidebilecek biriyle birlikte olmak istiyor musun?!"

"Jesse," diyor sessizce.

Ateş ışığında bile gözlerindeki hüznü, acımayı görebiliyorum. Tam olarak ondan görmek istemediğim şeyi. Bu yüzden Melissa'ya, Kate'e ya da herhangi birine tek gecelik ilişkinin neden ölmeden önce yapılacaklar listemde olduğu konusunda dürüst bile değildim. Neden kendim için yeni bir hayat hayal etmeye başladım?

Ash'in sahip olduğu hayat gibi - spontane seyahatler ve bar ilişkileri -Bir daha istemeyebilirmiş gibi geliyor. "Yapma-" diyorum.

"Bana acıma."

Ash beni karşılamak için ayağa kalktı. "Sana acımıyorum."

"Ama sen öylesin. Kendi lanet bedeninden korkan zavallı kız için üzülyorsun. Bir gün onu yüzüstü bırakacağından korkuyorsun. Ve daha kötüsü ne biliyor musun? Haklısın."

"Seni nasıl gördüğümü söylemeyi bırak. Bana ne hissettiğimi söylemeyi bırak."

"Sana söylüyorum çünkü görüyorum. Şu anda gözlerinde görüyorum."

"Bunu görüyorsun çünkü görmek istediğın şey bu. Bana karşı hissettiklerinden kaçmak için bir bahane istiyorsun."

"Peki ben senin için ne hissediyorum?" Meydan okuyorum.

"Önemsediğini biliyorum. Diğer kadınları merak edecek kadar biliyorum. Neden sürekli böyle olduğumuzu sordun."

Gözleri dudaklarıma düşüyor ve o zaman hayal kırıklığı ve öfke içinde bile birbirimize yöneldiğimizi görüyorum.

"Çünkü biz sadece arkadaş değiliz, Jesse. Ne kadar öyle olduğumuzu söylemek istesen de."

"Beni isteyemezsin Ash. İsteyemezsin."

"Bunu sadece korktuğın için söylüyorsun."

"Korkuyorum!" Ağlıyorum. "Korkuyorum." Gözlerim yaşlarla doluyor. "Ya çıkmaya başlarsak ve sen benim için tüm hayatını değiştirirsen ve sonra ben ölürsem?"

"Bu herkes için bir risk, Jesse kızım. Hayat hiçbirimiz için garanti değil."

"Belki öyle, ama kalbim durabilir. Zamanında hayata döndürülmezsem tepki veremez duruma gelebilirim. Ölüm benim için senin için olduğundan daha gerçek. Ve sen kusurlu birine sahip olmayı hak etmiyorsun. Sen bütün birini hak ediyorsun."

"Jesse." Pazularımı ellerinin arasına alıp beni sıkıca tutuyor. "Sen kusurlu değilsin. Bunu nasıl düşünebilirsin?"

"Çünkü bu doğru. Bu benim gerçeğim."

Yanağımdan bir damla yaş süzölüyor, sonra bir tane daha. Asher'in elleri kollarımı sıkıca kavlıyor, sanki bırakırsa yok olacağımdan korkuyor. Belki de öyle olur.

"Yaşadıklarının çoğu insanın hayatı boyunca başa çıkmak zorunda kalacağı şeylerden çok daha fazlası olduğunu asla inkâr etmeyeceğim. Ama sen kusurlu değilsin. Güçlüsün, yeteneklisin, beceriklisin. İyileşiyor olabilirsin ama kusurlu değilsin. Hem de hiç. Bana inanmıyorsanız, şu anda sizi takip eden insanlara sorun. Sana tapan ve hayran olan kız kardeşime sor. Başına korkunç bir şey geldi ve şimdi bunu inanılmaz bir şeye dönüştürdün."

"Ne dediğini duyuyorum ama bu söylediklerimin doğru olduğu gerçeğini değiştirmez. Yalnız bırakılmak için bana aşık olmana izin vermeyeceğim."

Asher gözlerimin içine bakıyor ve ben de onun gözlerinin yaşlarla dolduğunu görüyorum. Bir an sonra alnını benimkine dayıyor. Gözlerimi kapatıyorum, duman ve ateş kokusuyla karışık kokusunu içime çekiyorum.

"Çok geç," diye fısıldıyor. Kalbim küt küt atıyor ve Asher çenesini kaldırıp alnıma bir öpücük konduruyor. "Ben içeri giriyorum. Burada işin bittiğinde bana haber ver."

"Ash-"

"yok," diyor. "İyi olacağım."

Geri çekiliyor ve Winnie'ye doğru yürüyor. Attığı her adımda kalbim parçalanıyor. Güvenli bir şekilde içeri girdiğinde, oturma alanı penceresinin panjurlarından ışığın yanmasını izliyorum, panellerin arasından Kül'ün parçacıklarını görüyorum. Parmaklarını saçlarında gezdiriyor ve yatak odasına doğru yürümeden önce yüzünü ovuşturuyor.

O gözden kaybolunca gözyaşlarım serbestçe akmaya başladı. Sandalyeme geri gömülüyorum, bakışlarım önümde titreyen alevlere sabitleniyor. Sesim ancak fısıltı halinde, sanki beni duyabiliyormuş gibi Asher'la konuşuyorum.

"Sanırım benim için de çok geç."

Bölüm irty-Four

Asher

Yatağıma uzanıp tavana bakarken Jesse'nin banyodaki hareketlerinin belli belirsiz sesleri bana doğru geliyor. Saat sabahın dördü ve ikimiz de kuşlardan önce kalkmışız, Jesse'nin yapılacaklar listesindeki son iki maddeyi kontrol etmeye hazırız: Amerika Birleşik Devletleri'nde güneşin doğuşunu görebileceğiniz ilk yer olan Maine'deki Cadillac Dağı'nda gün doğumunu görmek ve henüz bilmediği diğer madde.

GusGus yatağı ve göğsüme atlıyor, kocaman gözlerle bana bakıyor. "Ton balığı gibi kokuyorsun." Miyavlıyor ama bana bakmaya devam ediyor. "Sana daha fazla vermeyeceğim." Kaçıp gitmesini bekliyorum ama onun yerine göğsüme yerleşiyor.

Yumuşak tüylerini okşuyorum ve mırıltıları içime işliyor, dün gecedan beri var olan gerginliği hafifletiyor. Jesse'nin itirafı zihnimde dönüp dururken zar zor uyuyabildim. Benimle ilgili en büyük takıntısının kalbiyle ilgili olduğunu tahmin etmişim ama bunu ondan duymak bambaşka bir şeydi.

Bütün gece kendimi onun yerine koymaya çalıştım ve anladım. Neden korktuğunu, neden bir eşe ya da hatta arkadaşlarına yük olmak istemediğini anlıyorum. Ama aklımda dönüp duran tek şey onun umursadığı.

Eğer böyle hissetmeseydi, bize bir şans verirdi.

"Ne düşünüyorsun, GusGus?" Koyu renk gözleri benimkilere bakıyor, sevimli küçük kafası yana eğik. "Vazgeçmiyor musun?" Miyavlıyor ve ben de kıkırdarak kulağının arkasını kaşıyorum. Jesse'nin mırıldanmasının yumuşak sesi kapalı kapımdan içeri süzülene kadar dünya bir dakikalığına sessizliğe gömülüyor. Daha önce mırıldandığını duymamıştım ama bu rahatlatıcı melodi gözlerimi kapattırıyor.

Jesse ile tanıştığım andan beri onunla bir gelecek hayal ediyordum. Onunla evleneceğimi söylemiştim ve rüyalarım da hala bunu görüyorum. Birlikte umudumun ölmesine izin vermememin nedenlerinden biri de bu. Ve şimdi, dün gece bana bir aile isteyip istemediğimi ve gelecek için ne istediğimi sorduğu sorularından sonra, onunla olan bu gelecek daha da canlı.

Sabahları onun kollarıma sarılmış haliyle ya da mırıldanma sesleriyle uyanırdım. Kahvemizi dışarıda ya da belki yatağımızda içerdik. Her eyalette güneşin doğuşunu ve batışını izlerdik. GusGus'ın çimlerde oynamasını izlerdik ve sosyal medya sayfası için fotoğraf çekmesine yardım ederdim ve kendisiyle ne yapacağını bilemeyeceği kadar çok marka anlaşması ve ortaklığı alırdım.

İstersem hâlâ çalışabilirim ve Gus'ı da yanıma alarak birlikte denizaşırı seyahatlere çıkabiliriz. Ya da onun asistanı olup yükselmesine yardımcı olabilir, bir daha asla masa başı bir işe dönmek zorunda kalmamasını sağlayabilirim. Zaten benimle birlikte olsaydı dönmezdi ama çalışmak isteyeceğini biliyorum.

Ayrıca Londra'yı boş verip yerlerine birini bulmaktan da çok mutluyum; paraya ihtiyacım yok. Yaptığım işten keyif alsam da, bunu farklı bir şey olduğu için, beynimi meşgul edecek bir şey olduğu için yapıyorum.

Jesse haklı, yolda yalnızlık çekiyorum. Ama Jesse'yle ne işe ne de dikkat dağıtıcı şeylere ihtiyacım olurdu. Kendi yolumuzu çizebilir, kendi kurallarımızı koyabiliriz. Birlikte eğlenceli ve spontane bir hayatımız olur.

Miyav.

Gözlerim yeniden odaklanıyor ve kedimin yargılayıcı bakışlarına bakıyorum. "Abartıyorum, değil mi?" Tekrar miyavlıyor ve ben iç çekiyorum. "Haklısın. Ama elimde değil, sanırım seviyorum-"

Tak tak. Tak. Tak.

Sesle birlikte Gus yataktan fırlıyor ve kapıya yöneliyor. Doğrulup yorgun gözlerimi ovuşturuyorum ve kendime zihinsel olarak toparlanmam gerektiğini söylüyorum. Not defterimi alıp her şeyin üzerine "Bay Jesse" yazmaya başlayabilirim.

"Ash? Tekrar mı uyudun?" Jesse kapıdan sesleniyor.

"Hayır, üzgünüm, geliyorum!" Kapıyı açıyorum ve bana gülümsüyor, hiç hoşlanmadığım sıkı bir gülümseme.

"Gitmeye hazır mısınız?" diye soruyor.

"Evet," diyorum, kıyafetini hızla tarayarak. "Ama bir ceket al."

"Dışarısı serin ama fena değil, kontrol ettim. Ve üzerimde uzun kollu bir kapüşon var."

Var ama şu hafif pist tarzı olanlardan. "Güven bana, bir ceket al."

Jesse benimle tartışmak üzereydi ki, kamp alanımıza yanaşan ve muhtemelen çevremizdeki tüm kampçıları uyandıran motosikletlerin kusursuz sesi duyuldu. Oops.

Sıkı gülümsemesi yumuşuyor ve gözleri parlıyor. "Yapmadın mı?"

"Ben . Bizi parka götürüp getirmeleri için onları tuttum."

"Google gerçekten de size her şeyi buluyor, ha?"

Sırıtıyorum, içten içe Google bana ürkek bir kadının kalbini nasıl kazanacağını söyleyebilir mi diye merak ediyorum, üstelik sadece çiçeklerle, glütensiz pizzayla ve motosiklet gezintileriyle değil.

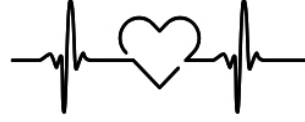
Jesse bir adım öne çıkıyor ve bir anlığına beni öpeceğini sanıyorum. Öpüyor ama dudakları yanağıma konuyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda göğsümdeki delikte sıcaklık çiçek açıyor. "Teşekkür ederim Ash. Sen gerçekten sihirlisin."

Sıcaklık boynuma tırmanıyor ve göğsümdeki o umut kendime rağmen hâlâ titriyor. "Rica ederim," diyorum sessizce.

Gözleri ağızıma kayıyor ve bakışlarımla buluşmak için geri dönüyor. Nefesinden çıkan ılık hava dudaklarımla arasından süzülüyor ve alt karın kaslarımla geriliyor. Kim bilir ne kadar süre bu şekilde durduk, ta ki bir motor sesi onu geri adım attırana kadar.

"Onları bekletmemeliyiz" diyor.

Başımı sallayarak onaylıyorum ve o da benden uzaklaşıp kapıya doğru yürürken, "Motosikletlerden biri kırmızıysa, benimdir" diye sesleniyor.

Bisikletçilerin bizi bıraktığı halka açık park alanından Cadillac Dağı'na kadar olan kısa mesafeyi yürürken Jesse sırtımı ovuyor.

"İyi olduğuna emin misin?" diye soruyor bastırılmış bir kıkırdamayla.

"Ben iyiyim," diye mırıldanıyorum. "Ama sanırım geri yürüyeceğim."

Jesse kıs kıs gülüyor ve ben de ona şakacı bir şekilde ters ters bakıyorum. Bana güldüğü için ona kızmak istiyorum ama o çok mutlu görünüyor. Gökyüzü daha yeni aydınlanmaya başlamışken bile, kocaman gözleri ve pembe yanaklarıyla kendinden geçmiş durumda. Öte yandan ben hâlâ iri yarı motorcu Dave'in kıyafetlerime sinmiş misk kokusunu alıyorum ve midem bulanıyor. Motosiklet sürmenin bu kadar korkunç olduğunu kim bilebilirdi?

"Geri yürüyemezsin; çok uzak ve Dave seni özler. O yolculukta ona çok yaklaştın - belki de lakabın koala ayısı olmalı."

"Kapa çeneni," diye inliyorum, bu da onun daha çok gülmesine neden oluyor.

"Ama ciddi, teşekkür ederim." Dirseklerini benimle birleştiriyor ve sıkıyor. "Bunun üstünü çizebileceğimi sanmıyordum ve sen bunu başardın."

Onun dokunuşuyla tüm vücudum canlanıyor. Bunun dostça olduğunu bilsem de, o aptal umut sönük bir titreşimden aleve dönüşüyor. Dave bizi buraya manyak gibi getirirken ona tutunmaya geçiyor.

"Rica ederim. Bir maddeyi işaretlemeyi bırakamazdım." Kabul ediyorum, hala bir madde var, yapmadan önce üzerini çizdiği madde. Ama bunu onun için gerçekleştiremeyeceğimi biliyorum.

-Buna karar verecek kişi o olmalı, çünkü bedenimi hiçbir koşul olmadan ona teslim etsem , sonrasını kaldırabilir miyim bilmiyorum. Ya da o da yapabilir mi?

Dağın zirvesine tırmanırken Jesse ne düşündüğümü biliyormuş gibi kolumu tekrar sıkıyor.

"Çok fazla insan var," diyor.

"Maalesef, turizm sezonunda halka açık bir parkı kapatamam." *Yine de denedim.*

Jesse kıkırdıyor ve benim hoşnutsuzluğuma rağmen kolunu benimkinden çekiyor. " değil, hoşuma gitti. Çocukluğumdan beri baktığım resimler gibi. Şimdi bir tanesinin içindeyim."

"Bunun nasıl ölmeden önce listesine girdiğini bana hiç anlatmadın."

Hatırladıkça gülümsüyor. "Dördüncü sınıfta bir proje yapmıştım ve Maine'e atanmıştım. Turizm ofisine yazıp broşür gönderilmesini sağlamamız gerekiyordu. Broşürlerden biri burası hakkındaydı ve ABD'de güneşin ilk doğduğu yeri görmenin çok güzel olacağını düşünmüştüm."

"Ve bunca zaman hatırladın. Buna bayıldım."

Çenesini eğiyor. "Bazen bazı şeyler aklınızda kalır. Genel olarak gün doğumu ve gün batımını sevmem de yardımcı oluyor."

Onun hakkında bu bilgiyi zaten bildiğim için başımı sallıyorum. "Ön tarafa mı oturmak istersin yoksa burada mı durmak istersin?" Tüm insanlara bakarken soruyorum.

"Ön taraf," diyor.

Kalabalığın arasından manevralarla ilerliyoruz ve saatimi kontrol ediyorum. Bulutlar güneşin yaklaşan yükselişinden dolayı aydınlanmış durumda ve insanların ve ailelerin heyecanını havada hissedebiliyorum.

Bir grup arkadaş ve bir çiftin arasında soğuk bir taşın üzerinde oturacak bir yer bulduğumuzda Jesse gökyüzüne bakarak rahatlıyor. "Burası çok güzel."

"Öyle," diyorum ona bakarak. Dağ çok güzel. Maine'in kıyı şeridinin, ormanlık tepelerin ve Atlantik Okyanusu'nun panoramik manzarasına sahibiz. Gökyüzü aydınlandığında, kıyı boyunca yanaşmış teknelerin bulunduğu aşağıdaki limanı görebiliyoruz.

Ama o daha güzel ve bunu ona söylemek istiyorum. Hissettiklerimi ifade etmek için ağzımı açıyorum, yapmamam gerektiği halde, ama Jesse'nin nefesiyle kesiliyorum.

Bakışlarımı bakmam gereken yere kaydırıyorum ve derin mavilerin ve turuncuların gökyüzünü aydınlatmaya başladığını görüyorum. Etrafımızdaki herkes sessizleşti ve ben de bir anlığına telefonumu çıkardım. Jesse'nin bunu görme hayalinin bir anını bile kaçırmamasını istemiyorum, bu yüzden onun için anıyı yakalayacağım. Fotoğraf çektiğimi fark etmiyor ya da fark etse bile bir şey söylemiyor.

Bir dakika daha geçiyor ve güneşin tepesi yükselirken kalabalık "ooh" ve "aah" sesleri çıkarıyor. Jesse kolumu tutuyor. "İşte orada," diye fısıldıyor.

Gözlerim onun elinden tekrar manzaraya kayıyor. Dakikalar ilerledikçe güneş yükselmeye devam ediyor ve gökyüzünü pembe-sarı bir renge dönüştürüyor. Tüm alana bir parıltı yayıyor, Jesse'nin yüz hatlarını ve cam gibi olmuş ela yeşili gözlerini aydınlatıyor.

Elimi onun kolunun üzerine koyuyorum ve o da küçük bir nefes alıyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda usulca gülümsüyor. "Yüz yüze daha da güzel," diyor.

"Bu çok güzel." *Sen güzelsin.*

Birlikte otururken elim onun elinin üzerinde geziniyor, güneşin canlı renkler içinde eriyene kadar yükselişini izliyoruz.

Gün ışığı. Kalabalık dağılana kadar kalıyoruz, sabahın erken saatlerinin sessiz sakinliğinde sadece Jesse ve ben kalıyoruz.

Başını çeviriyor, kollarımız birbirine değiyor ve parmaklarımız kenetleniyor. "Öp beni," diyor, sesi nazik bir fısıltı.

Gözlerim hafifçe ayrılmış dudaklarına ve tekrar ela havuzlarına kayıyor. Dün gecedan beri bir şeylerin değiştiğine, bunun uzak kalamadığımız başka bir andan daha fazlası olduğuna dair herhangi bir işaret arıyorum. onun yapılacaklar listesinden çıkaracağı bir maddeden daha fazlası.

Kalbim göğsümde çarpıyor ve kan kulaklarımda uğulduyor. "Bu aramızdaki her şeyi değiştirecek mi?" diye soruyorum.

Jesse'nin çenesi kıpırdıyor ve bakışları benimkinden yere kayıyor. Hayır demesine gerek yok; hareketiyle bunu söyledi. Elimi onunkinden çekiyorum ve geri çekiliyorum.

"Özür dilerim, sormamalıydım," diyor zayıf bir sesle. "Bunun adil olmadığını biliyorum." Jesse'nin yanağından tek bir damla gözyaşı süzülüyor. Parmaklarım onu fırçalamak için kaşınıyor ama elimi yanımda tutuyorum.

"Haklısın; bu adil değil," diye cevap veriyorum.

Ağzı konuşmak için açılıyor ama hiçbir şey çıkmıyor. Hafif bir rüzgâr saçlarını yüzüne savuruyor ve saçlarını geri topladığında şimdi ya da asla diye karar veriyorum. Bu hareketin beni neye tetiklediğini bilmiyorum ama kalbimi şimdi ve burada ortaya koymam gerekiyor. Tamamen. Bu benim tek şansım olabilir.

"Bir şey söyleyebilir miyim?" Sesleniyorum.

"Elbette, her zaman yapabileceğini biliyorsun."

Nemli avuçlarımı kotumun kaba kumaşında gezdiriyorum. "Seni barda gördüğüm andan itibaren gidiciydim. O gece eve birlikte gitmemiş olsaydık, numaranı alırdım. İzin verseydin sana çıkma teklif eder ve her gece seni yemeğe götürürdüm. Londra'ya gitme zamanım geldiğinde, kız kardeşime sapık olup olmadığımı sorana kadar sana saplantılı bir şekilde mesaj atardım. Daha da iyisi, seni daha iyi tanımak için seyahatimi erteler ya da iptal ederdim."

Jesse sanki iki kafam varmış gibi bana bakıyor. "Yapar mıydın?"

"Sana aşık olduğumu söylediğimde ciddiydim Jesse. Ne yazık ki benim için dalışa yasak bir bölgeye balıklama atladım." Bu benzetme karşısında irkildi ve elini tuttum. "Bu senin hatan değil. Bu benim seçimimdi. Banyo aynanda yapılacaklar listeni gördüğüm andan itibaren senin için ne olduğumu biliyordum. Ama mesajımı bıraktığımda mesaj atacağını ya da bir şekilde seni tekrar bulabileceğimi, fikrini değiştirmenin kolay olacağını umdum. Sonra bu yolculuğa çıktık, kurallarını koydun ve benim senin için hissettiklerimin bir kısmını bile sen benim için hissetseydin belki her şey farklı olurdu diye düşündüm. Ve Jesse, bence hala olabilir."

Jesse elime bakıyor, alnı sıkışık ve gözleri yine sulu. "Bu çok fazla," diye fısıldıyor.

"Biliyorum, çok fazla olabilirim-"

"Hayır, hayır Ash. Sen olduğun gibi mükemmelsin. Ben sadece-" Jesse elini geri çekiyor ve gözlerini suya dikeyyor. Ona iyi olup olmadığını sormak bana bakmadan konuşuyor. "Küçükken bir prens tarafından kurtarılmayı hayal ederdim. Bir prensle evlenmeyi ve büyük şatomuzda koşturan bir sürü küçük çocuğum olmasını hayal ederdim. göz ardı edildim, çekici olmadığım, erkeklerin benden hoşlanması için fazla büyük olduğum söylendi."

"Ama yine de bir prensin gelip beni ben olduğum için sevmesini diledim ve hayal ettim. Sağlık sorunlarım başlayana kadar bunu diliyordum. İmplantı taktırmak sonunda peri masallarının bana göre olmadığını görmemi sağladı. Prensine masalsı bir son veremeyecek bir prensesi kim ister ki? Ben de istediklerimi değiştirdim. Ölmeden önce yapılacaklar listemi yaptım ve tek gecelik bir ilişki yazdım."

Bir nefes aldı. "Bedenime sahip olmak, farklı biri olmak istediğim için olduğunu söyledim ve bu doğru olsa da tam olarak nedeni bu değildi. Eşya ve etrafındaki kurallarla kendimi koruyordum, kalbimi ve potansiyel olarak bir başkasınınkini koruyordum." Başını bana çevirdi. "Sonra sen geldin. Sen geldin ve beni umutsuzca istediğim peri masalına inandırdın. Ama ben

bunlara sahip ol, Asher. Benim mutlu bir sonum yok."

"Jesse." Adı dudaklarımdan acı dolu bir nefesle dökölüyor.
"Buna inanamazsın."

". Dün gece de , seni kendimle birlikte lanetlemeyeceğim."

Zaten çatlak olan kalbim paramparça oldu. "Sen bir lanet değilsin. Sen bir hediyesin."

Gönderme yüzünden yanağı seğiriyor ama aramızda gülümseme yok.

"Bana bak, Jesse kız." Gözlerimiz buluşuyor ve elini tutup başparmağımı parmak eklemlerinin üzerinde gezdiriyorum.
"Ölüyormuş gibi yaşamak istediğini söylemiştin ama ölmüyorsun. Yaşıyorsun. Lütfen, benimle yaşa."

Yanağından bir damla daha yaş süzülüyor. Onu silmek için boştaki elimi uzatıyorum, ama o benden önce davranarak aramızdaki bağı koparıyor. Ve bu basit hareketle, cevabımı biliyorum.

"Yapamam Ash. Çok özür dilerim." "Jesse-"

Ayağa kalkar ve pantolonunun arkasının tozunu alır. "Ben yürüyüşe çıkıyorum. Birazdan burada buluşuruz."

Ayağa kalkmak için hamle yapıyorum ama elini uzatarak beni durduruyor. "Lütfen, biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var. Takip edilmek istemiyorum."

Sözleri kalbimin parçalarını eziyor ve istemesem de dinliyorum, uzaklaşmasını izliyorum.

Bölüm irty-Five

/esse

ONE MONTH & FIVE DAYS LATER

"BAŞARDIM, işimi bıraktım!" Melissa'nın yatak odasına girdiğimde haykırıyorum. Son eşyalarını topluyor, onları beş gün sonraki düğünlerinden sonra Jordan'la birlikte yaşayacağı yere taşıtıyor. En azından gelecek yıl yeni evleri tamamlanana kadar.

"Şu bak, kendi işinin patronu olmak için bir ay sonra masa işini bırakıyor." Melissa ellerini çırpıyor ve bana sarılmak için yanıma geliyor. "Sen de mi başka bir şey yaptın?"

"Henüz değil." Geri çekiliyorum.

"Neden? Bu dairenin kira kontratı yakında bitiyor. Minibüsü satın alabilir ve olduğun gibi harika bir influencer olabilirsin."

Bana olan inancı karşısında gülümsüyorum. "Minibüs almak büyük bir karar."

Melissa parmaklarını kemerinin üzerinde birleştiriyor, kahverengi gözleri Ash'in baktığı gibi bana bakıyor. Yoğun, sanki aklımı okumaya çalışıyor. "Büyük karar mı? Ya da şöyle

başka bir şeye kapı mı kapatıyorsunuz? Yoksa başka *biri* mi demeliyim?"

İnledim. "Yine mi bu?"

"Sadece söylüyorum." Sanki kardeşiyle çıkmam en ufak bir sorun teşkil etmeyecekmiş gibi umursamaz bir tavırla omuz silkiyor. Ona göre değil. Bu şimdiye kadarki en iyi şey olurdu.

"Sana milyonlarca kez söyledim-Ash ve ben sadece arkadaşız. Bir daha onunla seyahat etmeyeceğim."

Melissa çıplak yatağına doğru yürür ve oturur, kot pantolonundaki görünmez tüyleri toplar. "Yapabileceğinden değil zaten. Winnie'yi satıyor."

Mideme bıçak saplanmış gibi hissediyorum ve gözlerim açılıyor. "Ne?"

"Evet, düğün için buradayken görüşmesi gereken bazı alıcılar var. Sana söylemedi mi?"

Ash'in bana gönderdiği son mesajı düşünüyorum. Winnie ile hiçbir ilgisi yoktu. Sadece işimden bu kadar erken ayrıldığım için beni tebrik ediyordu. Hayatlarını değiştiren bir yolculuktan "arkadaş" olarak ayrılan insanlar arasında geçen basit bir mesaj.

"Birbirimizle her zaman konuşmuyoruz ki," diyorum, parmaklarım bileğimdeki kendim için aldığım yeni bilezikle kurnazca oynuyor.

Melissa kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Evet, doğru." "Öyle değil," diye karşı çıkıyorum. "Biz arkadaşız."

"Sen öyle diyorsan."

"Ben de öyle diyorum. Arkadaştan öte bir şey olsaydık, Winnie'yi satacağını bana söylemez miydi?" Bunu söylemek bile içimde kasma isteği uyandırıyor. Olmamalı. Winnie üzerinde hiçbir hakkım yok, şu anda en güzel anılarımdan bazılarını barındırsa bile.

Melissa üzgün bir şekilde iç geçirir. "Bu bir son dakika olayıydı. Londra'da daha uzun kalacağını düşünüyor, GusGus'ın İngiliz farelerini sevdiğini söylüyor. Fazladan bir ısırıkları olmasıyla ilgili bir şey."

Gülsem mi ağlasam mı diye düşünürken bir yandan da midem bulanıyor. Bana bu detayları vermedi. Ama sanırım bilmeyi hak etmiyorum, etmemeliyim de. Asher'la Maine'deki dağda yaşadığımız içten konuşmadan sonra, ilişkimiz

değişti. Wisconsin'e dönüş yolumuz, o zamana kadar hiç yaşamadığımızı fark ettiğim garip sessizliklerle doluydu.

Döndükten sonra bir haftadan fazla konuşmadık. Ben işim için eğitim alıyordum, o ise Londra'ya gitmişti. Her gece telefonumu elime alıp ona mesaj atmayı düşünüyordum ve her gece, benden haber almak isteyip istemediğini merak ettiğim için ulaşamıyordum. İrtibatta kalmak istediğini söylemişti ama onu incitmiştim. İşleri garipleştirdim.

Sonra bir Cuma gecesi bana mesaj attı. GusGus'ın Londra'da ilk faresini yakaladığı bir fotoğraftı. Daha keskin peynir yedikleri için onları sevmesi gerektiğine dair bir espri yaptı.

Okuduğumda güldüm ve neredeyse ağlayacaktım. O gittiğinden beri kalbimde sadece onun doldurabileceği bir boşluk hissediyordum. Sonra mesaj attı ve her şey yeniden yoluna girdi. Bu, hissetmeme ya da analiz etmeme tam olarak izin vermediğim bir duyguydu. Kendimi sadece konuştuğumuz için mutlu olmaya bıraktım.

Son üç hafta içinde yavaş yavaş gerçekten arkadaş olduğumuzu hissettim. Hatta Change of Pace kanalını desteklemeye devam etti, ilk marka anlaşmamı inceledi ve daha fazla para için pazarlık yapmama yardımcı oldu. Açıkçası hak ettiğimden çok daha iyi bir arkadaş ve ona minnettarım. Ama yalan söylemeyeceğim ve mesajlaşmaya devam etmemizin ilişkimizle ilgili doğru kararı verip vermediğimi sorgulamama neden söyleyemem. Beynim verdiğimi bilse bile.

"İyi misin?" Melissa sorar.

Meraklı ama bir o kadar da endişeli bakışlarıyla karşılaşıyorum ve yatağın üzerinde yanına oturuyorum. "Gus İngiliz farelerini seviyor," diye cevap veriyorum, başka ne söyleyeceğimi bilemeden. Melissa cevap vermiyor ve bu sessizlikte düşüncelerim Asher'la ilgili haberlere geri dönüyor.

Winnie'yi satmak istiyor. Londra'da daha uzun süre kalabilir. Arkadaşlığımız ve paylaştığımız her şey göz önüne alındığında, bana neden söylemediğini gerçekten merak ediyorum.

Üzüleceğimden mi korkuyordu? Yani, üzıldüm. Buna hakkım olmasa bile. Sorularımızdan birinde

Winnie'yi satıp Orta Batı'ya yerleşmeyi düşündüğü seanslar. Ama bunun ilişkinin ne durumda olduğunu görmesi için bir yol olduğunu düşündüm. Ama eğer Londra'da kalmayı .

"Bu bilgi hakkında çok üzgün görünüyorsun. Birlikteymişsiniz gibi davranıyorsunuz-"

"Başka bir şey söyleme." Onu durdurdum. "Tekrar ediyorum: Biz sadece arkadaşız. Bana Winnie'den ya da Londra'da kalmaktan bahsetmediğine göre o kadar da iyi arkadaş değiliz."

Melissa kolunu omuzlarıma doluyor ve beni yanına çekiyor. "Yolculuğunuzda aranızda ne oldu?"

"Sana söylemiştim: Harika vakit geçirdik, yapılacaklar listemizdeki her şeyin üstünü çizdik." *Sonuncusu hariç.*

"Evet, bana o kısmı anlatmıştın. Ama bunun ötesinde bir şeyler olduğunu biliyorum. İkiniz de farklısınız. Asher bana hayatında hiç olmadığı kadar çok mesaj atıyor. Bu çok garip."

"Bunun iyi bir şey olması gerekmez mi?" Ben soruyorum.

"Öyle, ama çok garip. Ve sen." Beni sıkıyor. "Bulduğun bu özgüveni ve kendini bu kadar geliştirmiş olmanı seviyorum. Giden kadın, marka anlaşmalarından kazandığın parayla bile işini bu kadar çabuk bırakmazdı. Ayrıca daha dar kıyafetler giyiyorsun ve kıvrımlarını gösteriyorsun. Ve yayınladığın videolar çok dürüst ve açık. Kendine güvenin çok ateşli."

Yüzüm kızardı. "Um, teşekkürler?"

Melissa gülümser. "Ama değişen bir başka şey de, sanki çalmasını bekliyormuş gibi telefonuna bakıyor olman. Çaldığında ve arayan Ash olduğunda tüm yüzün aydınlanıyor. Eğer o değilse, biri köpeğini çalmış gibi görünüyorsun."

"Benim köpeğim yok."

Melissa ellerini havaya kaldırır. "Gördün mü, o seyahatte 'yapılacaklar listesi yardımı' dışında hiçbir şey olmadığına inanmıyorum. Kardeşimin yaptığı gibi bana ukalalık bile yapıyorsun."

İnledim. "Lütfen başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz? Yakında gerçekleşecek düğününüz gibi mi?"

"Hayır. Hayır. Bu konuda yeterince konuştuk. Asher'a neden aşık olduğunu bilmek istiyorum ama o Londra'da yaşıyor ve o karavanını satmayı düşünürken sen burada bir karavan alıp onsuz seyahat etmeyi düşünüyorsun!"

"Ona aşık değilim," diye karşı çıkıyorum.

"Evet, ben de Jordan'a aşık değilim."

Nefesim kesildi. "Sen değil misin? Seninle baş başa kalmadan önce ona söylemeliyim."

Melissa koluma vurdu. "Gördün mü, çok bilmiş."

İç çekiyorum. "Bu işin , değil mi?" "Eninde sonunda seni yıpratacağımı düşünüyorum."

"Ash'e sorabilirsin."

"Denedim ama bana söylemiyor. Bunun senin hikayen olduğunu söylüyor."

Düşünceli oluşu, bana hâlâ değer veriyor oluşu göğsümü ısıtıyor. "Tam ona göre," diyorum.

"Hmm, peki bana söyleyecek misin? Yoksa bütün gece düğünümde Jonas Brothers çalarak sana işkence mi etmem gerekiyor?"

Nefesim kesildi. "Korku! One Direction'ın en iyi erkek grubu olduğunu biliyorsun."

"Sen öyle san," diye cıvıltıyor. "Şimdi dökül, yoksa ben , yemin ederim!"

Melissa'nın yapacağından hiç şüphem yok. "Eğer sana söylersem, kusmayacağına söz vermelisin."

Melissa'nın ne dediğimi anlaması bir saniye sürüyor, sonra gülümsüyor. "Yine mi yattınız?!"

"Yaptık."

Nefesi kesiliyor. "Aynı anda hem *yaşasın* hem *de iğrenç* diyebilir miyim?" Gülüyorum. "Evet."

"Yaşasın!" diyor garip bir şekilde.

Başımı salladım. "Gerisini duymak istediğine emin misin? Biraz zaman alabilir."

"Zamandan başka bir şeyim yok, bebeğim."

Bunun doğru olmadığını biliyorum. Ailesi düğün için şehre geliyor ama ben yine de her şeyi ona anlatıyorum. "Ew" detayları hariç.

"Tamam, bu çok fazla," diyor Melissa. Yatak odasından çıktık ve şimdi elimizde bir kadeh beyaz şarapla yemek masasında oturuyoruz. Saat daha sabahın on biri ama ikimiz de sohbetin biraz şaraba ihtiyacı olduğunu düşündük.

"Bir de bana sor," diyorum bir yudum alarak. "Sen iyi misin?"

Bardağımın sapıyla oynuyorum, gümüş bileziğim sabah güneşinin ışığını yakalıyor ve gözüme yansıyor. Taze bir duygu dalgası burnumun direğini sızlatıyor ve yutkunuyorum. "Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum."

"Yolculuğunuz sırasında Ash ile aranızda geçenleri neden anlatmak istemediğini anlayabiliyorum. Ama anlamadığım şey, neden bana bir ilişkiye girme konusunda böyle hissettiğini söylemediğin... hayatın hakkında."

Parmaklarımı bileziğin üzerinde gezdiriyorum, soğuk gümüşü ve parmaklarımın altında kordona yaptığım özel işlemeyi hissediyorum. "Sanırım ölüm hakkında konuşmak insanları rahatsız ettiği için. Bir gün başıma gelebileceklerin gerçekliğini duymak."

"Ne dediğini duyuyorum ve anlıyorum. Ama bu duyguları yalnız hissetmek zorunda değilsin, biliyor musun? Ben senin için buradayım. Benimle konuşamayacağını düşünmeni asla istemiyorum. Özellikle de bunun gibi ağır konularda."

Masanın üzerinden elini uzattım ve kavradım. "Biliyorum, teşekkür ederim. Sanırım bunu yüksek sesle söylemekten bile korkuyordum çünkü gerçek olacaktı ve insanların bana acımasını istemiyordum."

Ben. Hayatımı yaşamak ve numaram geldiğinde kendimi iyi hissetmek istiyorum."

"Peki bu konuda kendini iyi hissediyor musun?"

Sorusu beni olduğum yerde durduruyor ve elimi çekiyorum. "Tabii ki biliyorum. Artık masa başı bir işim yok. Her şeyi kendi yöntemimle yapıyorum. Çek hesabımda para var ve yapılacaklar listemdeki her şeyi yaptım. İyi hissetmeyecek ne var?"

"Yani şu anda ölecek olsanız, hiçbir şeyden pişmanlık duymaz mısınız?"

"Hayır." Arkadaşıma bakıyorum, kıvrıkcık saçları ve kahverengi gözleri Asher'inkilere çok benziyor. "Yani, hiç sanmıyorum."

"Hayır mı? Yoksa hayır, öyle düşünmüyor musun?"

"Pişmanlıkların var mı?" Sorusuna cevap vermek istemeyerek karşılık veriyorum.

Melissa parmaklarını dikleştirir. "Bunu düşündüm. Benim hiç yok."

"Ciddi misin?"

Başını olumlu anlamda sallıyor. "Yarın ölecek olsam, pişmanlık duymazdım. Nasıl yaşamak istiyorsam öyle yaşadım, seçimlerimi yaptım, hayatımın aşkıyla tanıştım. Umarım yarın ölmem çünkü Jordan'la evlenmek isterdim ama yaptığım, söylediğim ve yaptığım her şey beni bugüne getirdi. Ve ben mutluyum. Gerçekten mutluyum." Gülümsemesi parlıyor ve gözeneklerinden ışık sızdığına yemin edebilirim. O çok mutlu.

"Tek bir pişmanlık yok mu?" Tekrar ediyorum. Ama bu sanki kendime sorduğum bir soruymuş gibi geliyor.

Melissa'nın parlak gülümsemesi yumuşar. "Pişmanlık duyman sorun değil Jesse. Tabii istediğin bu değilse."

"Hiç olduğunu düşünmemiştim. Olmasını da istemiyorum. Ölmeden önce yapılacaklar listesinin tüm amacı bunu yapmamamdı."

"Yani bu sadece bir 'hayır' ya da 'düşün' değil, bir 'evet', pişmanlıklarınız var mı? Ya da 'bir' pişmanlık mı demeliyim?" Sesinde beni neredeyse gülümseten bir umutla soruyor.

Bakışlarım yine bileğimdeki bileziğe düşüyor. İlk marka ödememi aldıktan sonra satın aldım. Kazınmış

WWTd ile, yolculuktan bu yana, işler zorlaştığında zihnimde tekrarladığım mantra.

Nabzım yavaşlıyor ve Asher'in anıları zihnimi dolduruyor. Orantısız gülümsemesi. Alnındaki sarkık kıvrımı. GusGus ile kucaklaşması. Beni saran güçlü kolları. Beni her zaman rahat ve güvende hissettirmesi. Mutlu. Güzel. O gittiğinde, kalbimde bir delik varmış gibi hissetmem.

Düşüncelerim değişiyor ve bir daha asla onunla ilgili yeni anılara sahip olamayacağımı hayal ediyorum. Zaman geçtikçe o boşluğun sadece dostça mesajlarla dolması nasıl bir şey olurdu. Ölüm gibi hissettiriyor. Ash söz konusu olduğunda hiçbir şeyden asla pişmanlık duymasam ve duymayacak olsam da, kalbim yerine aklımı takip ettiğim için pişman olur muydum?

"Siktir." Yüzümü ellerimin arasına alıyorum ve Melissa sırtımı ovabilmek için daha da yaklaşıyor.

"Hayatınızı yaşamak sadece bir listedeki maddeleri işaretleyip günü bitirmek değildir. Hayatınızı yaşamak kalbinizi mutlu eden, ruhunuzu mutlu eden şeyleri yapmaktır. Her şey tam burada, şu anda sona erseydi, en azından Asher'la bir ilişki denemediğin için pişman olur muydun?"

Yorgun bir nefes veriyorum ve Melissa'nın bakışlarıyla karşılaşıyorum. Ash'le birlikte olmak konusunda yaşadığım tüm korkular, onun bana verdiği tüm güzel hislerle birlikte yüzeye çıkıyor.

"Son bir aydır hayatıma devam etmeye çalışıyorum," diyorum. "Kendime bunun en iyisi olduğunu söyleyip duruyorum. Ama Melissa... ya ona yük olursam? Ya benden pişmanlık duyarsa?" Sesim kırılıyor.

Konuşmadan önce duraksıyor. "Şöyle düşünün: Eğer işler tam tersi olsaydı, Ash'i bir yük olarak görür müydün?"

"Tabii ki hayır!"

Melissa elini omzuma koyuyor ve sıkıyor. "O zaman neden olarsın ki?"

Bir nefes çekiyorum, sözleri beni bir yük treni gibi çarpıyor. "Cevabım yok."

"Jesse, bırak seni seven insanlar seninle ilgilensin. Sen bir yük değilsin. Asla da olmayacaksın. Lütfen ölüm korkunun seni yaşamaktan alıkoymasına izin verme."

"İroni." İnledim. "Sen de Ash gibi konuşuyorsun."

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum; o çok zeki."

Hafifçe kıkırdıyorum ve Melissa'yı kucaklıyorum. "Düşünmem gereken bazı şeyler var."

"ne var ki?" diye karşı çıkıyor.

Son bir savunma olarak ellerimi havaya kaldırıyorum. "Yolculuk boyunca onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım ve son bir aydır duygularımı kontrol altında tutmaya çalışıyorum. Fikrimi öylece değiştiremem."

"Peki neden olmasın? İstiyormuşsun gibi geliyor. Başlangıçta duyguların olmasaydı kontrol altında tutamazdın. Bu kadar çok düşünmeyi bırak!"

"O kadar kolay değil."

"Ya da öyle," diye karşı çıkıyor.

"Melissa..."

"Sana bir tavsiyede bulunabilir miyim?" "Nasıl olsa bana söyleyeceksin," diye takılıyorum.

Kıkırdıyor. "Doğru. Ama eğer onu seviyorsan, bir hamle yapmak istiyorsan, bunu bir an önce yap. Bence Londra'da kalıp Winnie'yi satmayı düşünmesinin tek nedeni seni özlemesi. Bunu asla kabul etmez ama onu tanıyorum. Her şeyi göze alan bir adamdır, o yüzden Londra'ya giderse ne zaman geri döner bilmiyorum. Eğer onunla birlikte olmak istiyorsan Jesse, bunu ona söylemelisin. Hem de hemen."

"Londra'da asla sonsuza kadar kalmaz. Seyahat etmeyi sever," diyorum hemen.

Melissa omuz silkiyor. "Avrupa'yı gezebilir."

Asher'ın onun dediklerini yapması fikri kalbimi durduruyor. Eğer Londra'da kalırsa.

Burnumun direği tekrar sızladı ve Winnie'nin satıldığını düşündüm. Onun GusGus ile Londra'da olduğunu. Benim onlarla olamayacağımı. Bileziğime bakıyorum ve zihinsel olarak tanıdık mantrayı söylüyorum: *Thor olsa ne yapardı?*

Onun ne yapacağını biliyorum ve bu korku dolu bir hayat yaşamak olmazdı.

Ash'i dışarıda tutmak için ördüğüm zayıf duvarın son tuğlaları da düşüyor ve onunla tanıştığım andan beri ona karşı hissettiklerimi kucaklıyorum - sadece mutluluğu değil, doğruluğu da. Asher benim için doğru kişi, her zaman bulmayı hayal ettiğim kişi. İhtiyacım olmadığı halde kendimden uzaklaştırmak çok zaman harcadığım kişi.

Kalbim sinek kuşu kanatları kadar hızlı atıyor ve bunu düzeltmek, ona karşı ne hissettiğimi göstermek için ne yapmam gerektiğini biliyorum - ona karşı her zaman nasıl hissettiğimi düşünüyorum.

Ellerimi masaya vurarak Melissa'yı korkutuyorum. "Bir fikrim var!"

"Ne oldu?"

"Sana yakında söyleyeceğim ama yardımına ihtiyacım olacak."

"Lütfen bana bunun kardeşimi kazanmak için romantik bir jest yapmanla ilgili olduğunu söyle."

"Evet."

"Teşekkürler Tanrım, bebek İsa. Ben de !"

Gülüyorum. "Güzel. O zaman başlayalım."

Bölüm irty-Six

Asher

WISCONSIN'E GERİ DÖNMEK hem güzel hem de acı verici. Bu eyalete hiçbir zaman evim demedim, ancak olan biten her şeyle birlikte burayı sonsuza kadar Jesse ile ilişkilendireceğim. Ve bununla birlikte, özellikle de yolculuğumuzdan arkadaş olarak ayrıldığımızı düşünürsek, sahip olmamam gereken bir ev hissi geliyor. Şu anda hayatımda hiç kimseyle mesajlaşmadığım kadar çok mesajlaşan arkadaşlar.

Sırılsıklam aşık olduğum bir kadınla ilişkiyi sürdürmem aptalca mı? Muhtemelen. Ama Maine'de olanlara rağmen, tamamen bırakıp gidemedim. Denedim. Gerçekten denedim. Ama inatçı kalbim kazandı. GusGus'ın bir fotoğrafını bahane ederek pes etmem yaklaşık bir hafta dört gün sürdü.

Matt ve gelini Jessica'yı, hazır olana kadar onu nasıl beklediğini düşünüp durdum. Sonsuza kadar bekleyebileceğimi biliyorum ama ne zaman mesajlaşsak ya da bu mesajlardan biri biraz flörtleşmeye dönüşse, haklı olduğuma dair umutlanıyorum. Jesse benim ve her zaman benim olacak.

Telefonum çaldı ve Jesse'nin adını görmeyi umarak çıkardım. Onun yerine kız kardeşimin adını gördüm. Yüzümde bir gülümsemeye telefonu elime aldım.

"Hey, Gelinzilla. Bir sorun mu var?"

"Ha ha. Ben gelinzilla'nın tam tersiyim. Ben bir gelinçillayım."

Kıkırdıyorum ve otel odamın aynasında takım elbisemi kontrol etmek için ayağa kalkıyorum, bana ihtiyacı olursa ayakkabılarımı almaya hazırım. "Bir şeye ihtiyacınız olursa birkaç dakika içinde odanızda olabilirim."

"Hayır, burada her şey yolunda. Ama otoparka gitmeni istiyorum."

"Ne var? Neden? Bir saat içinde düğünde olmam gerekmiyor mu?" -saatimi kontrol ediyorum- "bir saat?"

"Winnie için ancak şimdi görüşebileceğim bir alıcım var. Onu görmek istiyorlar."

Beynimde kafa karışıklığı alevleniyor. "Winnie için bir alıcı mı?"

"Evet, madem Londra'da daha uzun süre kalmayı düşünüyorsun. Onu satıyorsun."

"Düşüp kafanı falan mı çarptın? Bunu yaptığımı hiç söylemedim."

"Bilmiyorum, ben de öyle dediğini sanmıştım." Sesinde bir gülümseme duyabiliyorum ama neler olduğunu anlamıyorum.

"Eninde sonunda onu satmayı düşündüğümü söyledim. Londra'da kalacağımı da hiç söylemedim. Düğününüz için buraya gelmem gerektiğinden belki birkaç gün daha kalabilirim ve işim bittikten sonra biraz gezebilirim dedim."

"Winnie'yi satıp Londra'ya taşınacağını duydum. Belki Avrupa'yı gezerim."

Uzun bir iç geçirdim. Jesse'ye yolculuğumuz sırasında Winnie'yi satmayı düşündüğümü söylerken, bunu onu ölçmeye, aklının nerede olduğunu görmeye çalıştığım için söyledim. Çünkü eğer isteseydi Winnie'yi satar, bir ev alıp yerleşir, eğlenmek ve spontane olmak için seyahat ederdim. Ama bunu birlikte verdiğimiz bir karar olsaydı yapardım. Onu sırf bu yüzden satmazdım-özellikle de artık anılarla dolu olduğu için. Mümkün olduğunca uzun süre tutunmak istediğim anılar.

"Adama mesaj atıp satmayacağımı söyleyebilirsin. En azından şimdi değil."

"Yetişmem gereken bir düğün var. Sadece oraya git ve ona defolup gitmesini söyle."

"Benim de senin düğününe gitmem gerekiyor."

"Dakikalarınızı boşa harcıyorsunuz. Git hadi! Yakında görüşürüz."

Melissa telefonu kapatıyor ve ben içimde bir düğüm ve kafa karışıklığıyla kalakalıyorum. Odaya geri dönmeye vaktim olmayacağı için hızlıca görünüşümü kontrol ediyorum; kravat takılması gereken siyah bir takım elbise giyiyorum. Sessizce küfredip cüzdanımı ve anahtar kartımı cebe atıyorum. Umarım törenden önce birinden bana yardım etmesini isteyebilirim.

Winnie'yi park ettiğim otoparka ulaşmam sadece birkaç dakika sürüyor. Düğün nedeniyle sadece banyo ve duş için kullanmaya karar verdiğim bir otel odası tuttum.

Saatimi tekrar kontrol ettim. Kız kardeşim bunu yaptığı için delinin teki - üstelik düğününe bu kadar az bir zaman kala. Ama buna şaşımamalıyım; Melissa her zaman spontane davranmış ve şüpheli şeyler yapmıştır. Sanırım bu bizim DNA'mızda var.

Başımı kaldırıp Winnie'yi satın almak isteyen adama onun satılık olmadığını söylemeye hazırlanırken bir nefes veriyorum.

Ama bir sonraki nefesim göğsümde sıkışıyor ve olduğum duruyorum. Karşımda duran kişi beklediğim kişi değildi.

Jesse'ydi. Koyu kahverengi saçları mükemmel bir şekilde kıvrılmış ve tapılmak için yaratılmış vücudu yere kadar uzanan ışıltılı bordo bir elbiseyle sarılmış. O

Çarpıcı.

"Sen bir erkek değilsin," diye kaçırdım.

Jesse usulca gülüyor ve bana doğru bir adım atıyor. "Hayır."

Gözlerim yine vücudunda geziniyor, modern İskandinav tarzı olarak tanımlayabileceğim şekilde kesilmiş, kollarını göstermek için yırtmaçlı uzun kollu ve çukur yakalı elbiseyi inceliyor. Belinde, yuvarlak altın bir klipsle bir arada tutulan ince, ip tarzı bir kemer uzanıyor.

Gözleriyle karşılaştığımda ve dudaklarını kıpırdatıyordu. Ona ne kadar büyüleyici göründüğünü söylemek istiyorum ama bunun yerine "Burada ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Winnie'yi satamazsın."

"Jesse, ben-"

Bana doğru bir adım attı. "Winnie'yi satamazsın. Onu satamazsın ve lütfen Londra'ya taşınma. Biliyorum.

GusGus oradaki fareleri seviyor ama ona bir olmaz. Winnie'yi satamazsın," diyor neredeyse nefesi kesilmiş bir halde.

Kalbim göğsümde çarpıyor ve beni ele geçirmekle tehdit eden bir gülümsemeyi zapt etmeye çalışıyorum. GusGus için endişelenmesine bayıldım.

Dudaklarımı ıslatıyorum, hareketleri nasıl izlediğini kaçırmıyorum. "Neden onu satamıyorum?"

Jesse bileğindeki gümüş bilezikle oynuyor ve konuşmadan önce ondan güç alıyor gibi görünüyor. "Çünkü bunu yapmanı istemiyorum."

Ona doğru dikkatli bir adım atıyorum; aramızdaki küçük mesafe, aramızda sadece birkaç santim kalana dek giderek azalıyor.

"Peki neden yapmamı istemiyorsun?"

Jesse onun bileğini kavradı. "Çünkü önemsiyorum."

Kalbimin paramparça olmuş parçaları onun sözleriyle tekrar bir araya gelmeye başlıyor. Göğsümde, onunla tanıştığımdan beri tutunduğum umut ışığı alevlenmeye başlıyor. "Ne hakkında?"

"Senin hakkında. Gus hakkında... bizim hakkımızda. Lütfen Ash. Anılarımızı satma."

Anılarımız.

"Winnie'yi satmayı planlamıyordum. Ya da Londra'ya taşınmayı."

Dakikalar önce hissettiğim şaşkınlık Jesse'nin yüzüne yansıyor. "Ama Melissa dedi ki-" Sonra Jesse gülüyor, göğsünden gelen yüksek sesli bir kıkırdama. "Şu işgüzar. Bunu yaptığını biliyor muydun?"

Başımı salladım. "Şu ana kadar benim de kafam en az senin kadar karışık."

Jesse başını sallıyor, yumuşak bir kahkaha daha atıyor. "Tamam, vay canına, bu utanç verici." Çenesi aşağı doğru eğiliyor ve yanaklarının kızardığını görüyorum.

"Yani söylediklerinde ciddi değil miydin?"

Jesse kafasını kaldırır ve başını sallar. "Hayır, ciddiydim. Tanrım, Ash. Bana senin olduğunu söylediğinde çok korkmuştum.

Londra'da kalmayı düşünüyordum. Düğün için burada olmasaydın, bir bilet alıp oraya uçacaktım."

"Ama Melissa'nın müdahalesi olmasaydı peşimden gelmeyecek miydin?"

Jesse'nin bakışları elimdeki kravata kaydı. Tek kelime etmeden kravattı benden alıyor ve boynuma doluyor. Vücudu, parfümünün ve kıvrılmış dalgalarını yerinde tutan ürünün kokusunu alabileceğim kadar yakın. Öğleden sonra güneşinin ışığı bileğindeki gümüş bantta parıltıyor ve bir yazı olduğunu görüyorum: *WWTd*.

Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve usulca gülümsüyor. "Bileziği birkaç hafta önce aldım. İlk marka ödememi onu almak için kullandım." Jesse kravattımı düğümlemeyi bitiriyor ama geri adım atmıyor. Onun yerine ellerini takım elbise ceketimin yakalarına koyuyor.

"*Thor olsa ne yapardı?*" Sessizce soruyorum.

Başını sallıyor. "Son bir ay içinde ne zaman zor bir şey olsa ya da normalde yapmayacağım bir şey ortaya çıksa, aklıma sen geliyorsun ve *Thor olsa ne yapardı* diye soruyorum."

"Yardıma oldu mu?"

Başını sallıyor. "Melissa'nın Winnie'yi satıp Londra'ya taşınacağını söylemesi beni buraya gelmem için son bir itici güç olmuş olabilir ama dürüst olmam gerekirse haftalar önce Londra'ya bilet bakıyordum."

"Öyle miydin?"

"Kendime yalan söylüyordum. Sana da. Herkese, gerçekten. Kendime senin sahip olamayacağım bir peri masalı olduğunu, ulaşamayacağım bir yerde olduğunu söyledim, ama seni ulaşamayacağım bir yere koydum. Kendimi böylesinin daha iyi olduğuna ikna etmeye çalışıyordum ama bunu yaparken sadece kendimi incitmedim, seni de incittim. Ve özür dilerim. Seni incittiğim için çok üzgünüm."

"Neden yaptığını anlıyorum."

"Biliyorum ve bunun için seni seviyorum. Ama hatalıydım. Seni kendimden uzaklaştırmakla hata ettim. Ölüyormuşum gibi yaşadığımı söylediğinde haklıydın ama . Yaşıyorum ve

Hayatımda hiç bu kadar canlı hissetmemiştim. Özellikle de seninleyken."

Beynim söylediği her şeyi hesaplamaya çalışıyor ama beni sevdiğini söylediği kısımda takılıp kaldım.

Yutkunuyorum, boğazımdaki kaslar geriliyor. "Bizi denemek istediğini mi söylüyorsun?"

Gülümsemesi yumuşak ve parmakları ceketimin yakalarını kavıyor, sanki bırakırsa kaybolacağımdan korkuyor. "Seninle yaşamak istediğimi söylüyorum Ash. Eğer beni kabul edersen."

"Ciddi misin?"

"Çok ciddiyim." Ona ters ters bakıyorum ve o da hafifçe gülüyor. "Hayatımı bir kontrol listesi gibi yaşamak istemiyorum. Sadece yaşamak istiyorum."

"Benimle mi?"

Gülümsemesi daha da parlaklaşıyor. "Seninle... ve GusGus'la. Londra'da olsa bile."

Göğsümdeki umut ıslıl ıslıl yanıyor ve iki aydır hayalini kurduğum gerçeğe dönüşüyor. "Londra'ya taşınmıyordum," diye onu temin ediyorum. "Ve seni suçlamıyorum; Gus çok tatlı. Eminim bunu kaçırdığı için üzülecektir."

"Neyi kaçırdım?"

"Kedi babasının kedi annesine onu sevdiğini ilk söylediği an."

Jesse'nin tüm göğsü ve yanakları koyu pembeye dönüyor. Kollarımı beline doluyor ve sıcak bedenini kendime bastırıyorum.

"Tüm bunlar için biraz erken, öyle değil mi?" diye soruyor. "Çözmemiz gereken çok şey var. Telafi etmem gereken çok şey varmış gibi hissediyorum. Ve sen beni sadece-"

Dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor ve cümlesini etkili bir şekilde kesiyor. Hiçbir şeyi telafi etmesine ihtiyacım yok, çünkü nedenlerini anlıyorum. Tek umursadığım burada olması ve beni istemesi.

Ayrıca beni sevdiğini zaten söylediğini belirtmeme gerek yok. Yakında söyleyeceğini biliyorum.

"Seni tekrar öpmemi iste, Jesse."

Gözlerimin içine bakıyor ve ben de onunkilerin cam gibi olduğunu görüyorum. "Beni öpecek misin Ash?"

"Evet." Dudaklarım onunkilerin üzerine kapanıyor ve ağzı benimkine yapışıyor. Elim sırtından aşağıya doğru kayıyor, onu daha da içime çekiyor, ta ki onun nerede bittiğini ve benim nerede başladığımı bilemeye kadar. Tadı naneli diş macunu ve tatlı bir şey gibi, nane şekeri gibi. Hiç ayrılmak istemediğim bir ev gibi.

Dillerimizi birbirine doluyorum ve o ağzımın içinde inliyor. Elimi daha aşağıya indiriyorum, belinin altında gezdiriyorum, içinde kayboluyorum.

Daha kıcıını avuçlayamadan, alkış sesiyle birbirimizden ayrılıyoruz. "Oy! Evlenmemi izlemeye gelecek misin, gelmeyecek misin?"

Jesse ve ben ikimiz de dönüp kız kardeşimin gelinliği ve tüm ihtişamıyla her zamanki gibi güzel görüldüğünü ve yüzünde geniş bir gülümseme olduğunu görüyoruz.

"Bir dakika içinde orada olacağız!" Bağırıyorum.

"Eğer ikiniz de isterseniz bunu çifte törene dönüştürebiliriz!" Melissa geri arar.

Jesse'ye bakıyorum, kocaman gülümsüyor, başı omzumda ve eli kalp rününün dövmesinin olduğu yerde duruyor.

"Evlenmek ister misin?" Ona sordum.

"Bugün değil ama belki başka bir gün." Sırıttıyor.

Bakışlarımı tekrar kız kardeşime çeviriyorum ve başımı sallıyorum. "Bu gün tamamen senin, abla. Ama gelecek yıl aynı saatte kalem al."

Melissa parlak bir şekilde gülümser. "Düğünde görüşürüz. Sen de, müstakbel baldız."

Dikkatimi asmadaki olgun bir domates kadar parlak olan Jesse'ye veriyorum.

"Çok mu fazla?" Ben soruyorum.

Jesse dudaklarımız birbirine değene kadar beni aşağı çekiyor. Öpücük kısa sürüyor ama daha önce hiç hissetmediğim bir yoğunlukta. "Asla çok fazla değilsin, Asher Ash'i aradı. Bence sen tam olarak doğrusun."

Bakışlarım onun parlak ve hayat dolu ela gözlerinin içine giriyor. "Sadece düşünmek mi?"

Ağız şakacı bir gülümsemeye dönüşüyor. "*sana göre*. Ve sen de tam bana göresin. Bunu söylemem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim."

Dudaklarımı onunkilere değdiriyorum ve her şeyimle onu öpüyorum. Onunla alay ediyorum ve tadına bakıyorum, elim yanağını kavıyor, saçlarının yumuşak buklelerinin parmak eklemlerimi okşadığını hissediyorum. Geri çektiğimde, gözlerimin üzerine dökülen bukleyi çekmek için uzanıyor.

Alnından öpüyorum ve elini tutuyorum. "Düğünü atlamak ister misin? Ölmeden önce yapılacaklar listesindeki son maddeyi kontrol edebiliriz?"

Jesse'nin başı geriye düşer ve güler. "Kız kardeşinin düğününü atlamayacağız. Ve sana söyledim, başka liste yok. Yaşamak istiyorum."

"Tamam, ama ya sana bunun yapılacaklar listemde olduğunu söylesem?" "Gerçekten mi?"

Arka cebime uzanıp katlanmış bir kâğıt çıkarıyorum ve ona uzatıyorum. "Bakmak ister misin?"

"Yanında mı?"

Parmağımı bileğindeki gümüş bileziğin üzerinde gezdiriyorum. "Bir gün sana gösterebileceğimi umarak senden bir parça saklıyordum."

Jesse'nin gözleri tekrar cam gibi oluyor ve kâğıdı açıp tek bir maddeye bakarken yüzünü izliyorum.

"Burada öyle bir şey yok."

Yumuşakça gülümsüyorum. "Şimdiye kadar sadece bir tane oldu."

Jesse kâğıda bakıyor ve parmağıyla sayfadaki tek maddemin üzerinde geziniyor.

Ash's Bucket List

☐ Follow your heart

Takım elbisemin ceketini açıyorum ve içindeki tükenmez kalemı ona uzatıyorum. "Benim için kontrol eder misin?"

Gözleri önce kâğıda, sonra da bana kayıyor ve usulca kalemı alıyor. Kontrol ederken nefesini tutarak izliyorum, kalemı bana geri verdiğinde yanağından bir damla yaş süzülüyor. Kağıdı almaya gittiğimde, göğsüne doğru tutuyor.

"Bende kalacak."

"Bir ateş töreninde yakabiliriz."

Başını iki yana sallar. "Kesinlikle olmaz. O artık benim."

Dudaklarımda orantısız bir gülümseme beliriyor ve onu usulca öpmeden önce yanaklarındaki gözyaşlarını siliyorum.

"Her zaman senindi." Kolumu uzattım, o da dirseğini benimkiyle birleştirdi. "Şimdi gidip bir düğünü basalım."

"Buna davetliyiz."

"Bu biraz kaos yaratamayacağımız anlamına gelmiyor. Karıştığı için Melissa'yı geri al."

Jesse gülüyor ve bana kalça kontrolü yapıyor. "*Thor Ne Yapardı?*" "Bu gece için *Loki Ne Yapardı?*" olarak değiştirebiliriz.

O, diğer şeylerin yanı sıra, fesatlık tanrısıdır."

"Hayır, bunu yapamayız."

"Tamam, ." İç çektim. "Yaramazlık yok. Şimdilik."

"Her zaman yarınımız var," diye şarkı söylüyor Jesse.

Yarın. "Ve ertesi gün. Ve sonraki gün. Ve ondan sonraki gün, Jesse kızım."

Jesse dirseğimi kavıyor ve başını sallıyor. "Evet, öyle."

Onu gördüğüm andan itibaren onunla evleneceğimi bildiğimi söylemek için çok mu erken? Belki de.

Ama yapacağım... yakında.

Epilogue

JESSE

One Month Later

"Pembe olanla mı gittin?" Kate telefonda soruyor. Ellerimi geçen hafta seçmeme yardım ettiği küçük iç çamaşırında gezdiriyorum. Belimi saran ve göğüslerimi olduğundan daha büyük gösteren bir korse üst.

"Evet. Yeşil olanı başka bir geceye saklayacağım. Belki doğum gününe."

"Bu seçime kesinlikle katılıyorum. Pembe, kadınsı ama otoriter diye bağırıyor. İçindeki tanrıçaya dokunmaya hazır hissediyor musun?"

Telefonda kıs kıs gülüyorum, bu konuda konuşabileceğim biri olduğu için mutluyum.

Kate'e davranışlarının ve sözlerinin zaman zaman beni nasıl etkilediğine dair yazdığım mesajdan sonra Kate ile aramız biraz gerildi. Fakat

Arkadaşlığımız üzerinde çalışıyorduk ve daha dürüst olmaya çalışıyorduk. Birbirimizi gençliğimizden beri tanıyoruz ve arkadaşlığımız bir şans daha vermeye değerdi. Özellikle de onu aradığım için kendimi kötü hissettirmeye çalışmadığı için.

Ash ile ilişkimin daha seksi unsurları hakkında biriyle konuşabilmek de güzel, çünkü Melissa ile kardeşiyle seks hakkında konuşmayacağım. Konuşmayacağım.

"Ben hazırım. Zaten ," diyorum.

"Onunla Londra'ya gitmediğine şaşırdım."

"Hastanede her şeyi halletmeye çalışmakla meşguldü, böylece uzatmak zorunda kalmadan geri dönebilecekti. Benim boş boş oturmamı istemedi. Teklif ettim ama gelecek yıl Avrupa'yı birlikte keşfetmek için geri dönmeye karar verdik. Ayrıca geçen hafta büyük beden outdoor giyim şirketiyle marka anlaşması yapmak için Boundary Waters'a uçmak zorunda kaldım."

"Ah, evet. O resimlerin ne kadar seksi olduğunu söylemeyi unuttum. Onları senin sayfanda gördüm. Şu anda beş yüz binden fazla takipçin olduğuna inanamıyorum."

"Ben de öyle. İnsanların beni bu kadar ilginç bulacağını düşünmemiştim."

"Sen tanıdığım en ilginç insansın Jesse. Yeni keşfettiğin influencer statüne sahip çık. İnsanlar seni seviyor! Ben de öyle."

Beni görmemesine rağmen kızardım. "Peki, teşekkürler. Deniyorum."

Dışarıdan gelen bir araba sesi duyuyorum. Winnie'yi göl kenarında tam donanımlı şirin bir Wisconsin eyalet parkına park ettik. En iyi tarafı hafta ortası olması, yani burada neredeyse hiç kimse yok. Bu da bize umduğum mahremiyeti sağlıyor. Belki Ash ve ben göle çıplak girebiliriz.

Okyanus kaçamağımızın anısı zihnime girerken vücudumu sıcaklık kaplıyor. "Kate, gitmem gerek. Jordan az önce Asher ve Gus'la geldi."

"Tamam, iyi şanslar. Detayları sonra anlatırsınız, Hanımefendi." "Kapa çeneni." Güldüm, vedalaştım ve telefonu kapattım.

Kate'in kıkırdamalarını kesiyorum. Sessizlikte, Jordan'ın dışarıda Asher'in çantaları için yardıma ihtiyacı olup olmadığını sorduğunu duyuyorum, ama o hayır diyor.

Erkeğimin sesi bedenimi sarıyor ve onu göreceğim için duyduğum heyecan artıyor. Sadece bir ay oldu, ama çok uzun bir ay.

Kate'e de söylediğim gibi, Melissa'nın düğününde bir araya geldikten sonra, ne konusunda ciddileşmemiz gerekiyordu. Geleceğimizi tartışırken her şeyin çok hızlı ama aynı zamanda çok yavaş ilerlediğini hissettiğim zamanlar oldu. Sonunda, dairedaki kira kontratımı feshettim ve Winnie'ye taşındım.

Ash'ten alıntı yaparsak: Başka bir seçenek yoktu.

Winnie'yi satıp Londra'ya taşınacağını düşündüğümde, istediğimin bu olduğunu biliyordum. Bazen ikimizin de bu kadar hızlı adım atması biraz korkutucu gelebilir ama ikimizin de istediği buydu. Tekrar söylüyorum, en azından bizim için başka bir seçenek yoktu.

Son bir aydır karavanda yalnızım. Güzeldi, sadece yalnızdım. Asher'in uzun süre yaşadığı hayatı biraz olsun tattım ama artık evde olduğu için mutluyum.

Ancak, ayrı olmamız birlikte mümkün olduğunca çok zaman geçirmediğimiz anlamına gelmiyor. Görüntülü sohbet üzerinden seks yapılacaklar listemde olsaydı, bunu listeden on kez daha fazla işaretlerdim.

Ayrıca hayattan ne istediğimiz hakkında çok seksi olmayan sohbetler yaptık. Ona neden çocuk istemediğimi söyledim ve bu konuda uzun uzun konuştuk. Seçtiğimiz herhangi bir yolla bir aile kurmaktan mutlu ve bu şimdilik mükemmel.

Her şeyi günü gününe yaşıyoruz ve gelecekte ne istediğimize karar vermeden önce Güney'deki bölgelere seyahat etmek, dünyayı görmek ve birlikte zaman geçirmek için planlar yaptık.

Gelecekte. Asher ile. Seçtiğim için asla pişman olmayacağımı bildiğim bir şey.

"Tatlım, ben !"

Ash'in selamıyla tüylerim diken diken oluyor ve yüzümde bir gülümseme beliriyor. Bir an sonra, bir kedi karavanının içinden geçip yatağa atlıyor, bir zamanlar Asher'in olan ama şimdi ikimize ait olan yatağa. Seksi bir kıyafet giydiğimi unutuyorum ve özlediğim küçük kediye selamlıyorum.

"Merhaba, GusGus," diye mırıldanıyorum. Başını ve sırtını kaşırken mırıldanıyor. "Beni özledin mi?"

Miyavlıyor, ben de kıkırdıyorum ve eller belimi kavrayana kadar onu birkaç kez daha sevmeye devam ediyorum. "Vay, vay, vay. Burada neyimiz varmış bakalım?" Ash'in dudakları boynuma yapışıyor ve nabzımı emiyor.

Dudaklarımdan neredeyse bir inilti çıkıyor ve ona daha iyi erişim sağlamak için başımı yana yatırıyorum. "Sürpriz." Daha sert emerken inliyorum.

"Hepsi benim için mi?" diye soruyor yalamalar ve emmeler arasında. "Kedi için değil."

Asher kıkırdar. "Hmm, o zaman evime hoş geldin."

Dokunuşuna gömülme ve akşamki amacımı unutma hissiyle savaşıyor kollarında dönüyorum. Çok yakınız, burunlarımız çarpışıyor ve özlediğim kahverengi gözlere bakmak için geri çekiliyorum.

"Merhaba," diye fısıldıyorum.

"Selam, Jesse kız." Şekillendirilmiş saçlarımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Kıyafetine bayıldım."

"Özel olarak aldım, sadece senin için."

Önce göz kapaklarımı, sonra burnumu ve son olarak da dudaklarımı öpüyor. "Bunu seviyorum. Ama yerdeyken daha da çok seveceğim."

"Tam bir erkeksin," diye takılıyorum.

Dudaklarıma tekrar bir öpücük konduruyor ve beni yatağa doğru götürüyor. Dizlerimin arkası yatağa çarptığında, GusGus atlıyor ve eskiden uyuduğum arka odaya koşuyor - şimdi onun kedi alanı ve benim ofisim.

Ama Ash beni geri itmeden önce elimi göğsüne koyuyorum.
"Hayır," diyorum basitçe.

Ash kaşlarını çattı. "Hayır mı?"

Gözlerim yatağa kayıyor ve Asher da bakışlarımı takip ediyor. Ortaya koyduğum şeyi, yani kahverengi kravatını gördüğünde nefesini tuttuğunu duyuyorum.

"Oh," diye sırtıyor. "Gerçekten mi?" Ash etki yaratmak için bir kaş sallama hareketi ekliyor.

Ben de gülümsüyorum.

"Eğer ." "İstiyorum."

Elimi göğsüne bastırıyorum, böylece geri adım atmak zorunda kalıyor ve içimdeki tanrıçayı yönlendiriyorum. Bunu yapabilirim. Bunu yapmak *istiyorum*. Ve bunun yapılacaklar listesini kontrol etmekle bir ilgisi yok.

"Soyun." Emrim basit ve Ash bana göz kırpmıyor.

Ağırbaşlı bir şekilde gülümsüyorum, tırnaklarımı kıyafetlerinin altındaki kasıklarına hafifçe batırıyorum. "Soyun, yoksa seni yatağa bağlar ve kendime dokunuşumu izlemeni sağlarım."

"Kulağa hiç de fena gelmiyor," diye takılıyor.

Derisini çimdikliyorum ve tısladığında sırtıyorum. "İşim bittikten sonra seni orada bırakırsam olmaz."

"Ne kadar ?"

"Bütün gece."

Asher'in boğazındaki düğüm sallanıyor ve elleri giydiği tişörtün eteklerine gidiyor, onu yukarı ve başının üzerine çekiyor.

"İyi çocuk," diyorum. Kelimeler yabancı geliyor ve bir an için utançtan kızarmak istiyorum. Ama Asher'in meme uçları sıkışıyor ve övgü karşısında nefesi ağırlaşıyor. Sadece bu tepki bile devam etmek istememe neden oluyor.

"Şimdi gerisi," diyorum. "Beni bekletme."

Asher önümde çırılçıplak kalana kadar soyunmaya devam ediyor, aleti neredeyse tamamen kalkmış durumda. O benim her hareketimi izlerken ben de yataktan kravatı kapıyorum. Kumaşı uzatıyorum ve o da iyi bir çocuk gibi bileklerini uzatıyor.

Ders veriyorum. "Elleriniz yanlarınızda diz çökün."

Asher'ın çıplak vücudu yere düşüyor ve ben onu tekrar övüyorum. Bir adım öne çıkıyorum, ağzının istediğim şey için doğru yükseklikte olmasından memnunum. Kravatı boynuna geçirip düğümlerken beni izlemeye devam ediyor. Nasıl görüldüğünden memnun olduğumda, onu çekiştiriyorum.

"Çok mu sıkı?" Başını sallıyor. "Kelimelerini kullan."

Ash "Hayır, iyi hissettiriyor" derken gözleri neredeyse huşu ile doluyor.

Başımı sallıyorum ve yüzünü seksime yaklaştıracak şekilde çekiyorum. "Beni boşalt."

"Memnuniyetle," diye yanıtlıyor. "Parmaklarımı kullanabilir miyim?"

Başımı sallıyorum, bir an için kumaşı bırakıp şeffaf iç çamaşırımı bacaklarımdan aşağıya doğru itiyorum ve sonra dışarı çıkıyorum. Bir elimle kravatını kavıyorum, sonra bacaklarımı biraz açıyorum. "Kravat çok sıkarsa bana haber ver."

"Yapacağım," diyor boğuk bir sesle.

Ona gülümsüyorum, boştaki elimle parmaklarımı buklelerinde gezdiriyorum, sertçe çekiştirerek yüzünü kaldırıp doğrudan bana bakmaya zorluyorum.

Dudaklarından bir inilti kaçıyor ve şimdi zorlanan aletin ucundaki döl incisini kaçırmıyorum.

"Beni sadece dilinle boşalt, ben de sana bir ödül vereyim." O daha cevap vermeden kafasını bacaklarımdan arasına sokuyorum. Sadece bu hareketten bile hissettiğim güç, daha ağzı üzerimdeyken boşalmama neden oluyor. Bu anı hayal etmişim, hatta rüyamda görmüştüm ve şimdi gerçekleşiyor. Ve neredeyse terk edip gideceğim bir adamla gerçekleşiyor.

Dili klitorisimin etrafında dönüyor ve ben onu kalçalarımdan arasında ilk kez gördüğüm ana geri dönüyorum. Gerçekten de sadece üç ay önce mi birlikte ilk gecemizi yaşamıştık? Beni yere serip daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissettirmesi?

Ağzı hassas sinirlerimi emerken inliyorum. Ellerini üzerimde hissetmeyi özlüyorum, ama onun

Dinlemek. Tam ve mutlak kontrolün bende olduğunu.

İlk kalp krizimden bu yana kendimi o kadar kontrolsüz hissettim ki, sanki hayatım ve bedenim bana ait değilmiş, hastalığımın yansımalarının hizmetkârıymışım gibi. Şimdi fark ediyorum ki, yapılacaklar listesiyle bile ona hizmet ediyor, maddeleri kontrol ediyordum çünkü zamana karşı bir yarış içindeymişim gibi hissediyordum.

Olabilirim ama artık hiçbir şeyin garanti olmadığını görüyorum.

Hayat çok değerli ve ben yaşamak istiyorum. Her anını sevdiklerimle birlikte yaşamak istiyorum. Pişmanlıklarla ölmek istemiyorum ve Asher'la yaşadığım hiçbir şeyden pişmanlık duymayacağımı biliyorum. "Evet," diye bağırarak başını amımın içine doğru itiyorum. Bildiği her hareketi ve hileyi kullanarak yalıyor ve emiyor. "Daha sert," diye emrediyorum. "Daha fazlasına ihtiyacım var." Dudakları emiyor ve ben aşağıya, buklelerinin tepesine bakıyorum. Bana bakıyor, ısı Gözleri ve burnu benim uyarılmamdan ıslanmıştı.

Kravatın düğümünü biraz daha yukarı çekerek boğazına hafif bir baskı uyguluyorum. Bu hareketle klitorisimin etrafında mırıldanıyor ve bacaklarımı biraz daha açıyorum. Dili girişime doğru ilerliyor, içime giriyor ve beni tadıyor.

Tırnaklarımı kafa derisinde gezdiriyorum, kravatı çekiştirerek kalçalarımın arasına gömülmesini sağlıyorum. Tekrar inliyor, ben onu klitorisime yönlendirmeden önce içimi yalıyor. Gözlerimiz bir kez daha birleşiyor. "İyi bir çocuk ol ve beni boşalt."

Asher'ın koyu renk gözleri parlıyor ve dili şişmiş klitorisimin üzerinde küçük hareketler yaparak beni milyonlarca parçaya ayırıyor. Başımı geriye atıyorum, adını haykırıyorum ve onu hassas seksime tutuyorum. Orgazmım boyunca yüzünü sürüyorum, göz kapaklarımın arkasında beyaz kıvılcımlar parlarken kalçalarım ağzına karşı dalgalanıyor.

Kalbim kulaklarımda güm güm atıyor ve nihayet aşağı baktığımda yüzü hâlâ kalçalarımın arasında, onu hareket ettirmemi bekliyor. Başını nazikçe çekip kravatı bırakıyorum ve titrek bir parmağımı ıslak sakalının üzerinde gezdirerek şişmiş dudaklarında gezdiriyorum.

"Ödülünü şimdi mi istiyorsun?"

"Evet," diye yanıtlıyor. Ses tonu sert, omurgama bir ürperti gönderiyor.

Kravatını çekiştiriyorum ve ayağa kalkıyor, doğrulurken sertleşmiş siki sallanıyor. Elimle sikini kavırıyor ve pompalıyorum, gözlerinin neredeyse başının arkasına yuvarlanmasını izliyorum.

Onu nazikçe geriye doğru itmeden önce sırtı yatağa dönük olacak şekilde döndürüyorum. Yatağın üzerinde zıplıyor ve ben ona gülümsüyorum. Alnında ince bir ter tabakası var. Boynuna doladığım kravat göğsünde yamuk duruyor. O mükemmel ve tamamen benim.

"Seni bağlayıp hayatının en iyi oral seksini yapmayı düşünüyordum," diyorum yeni keşfettiğim güvenle. "Ama sanırım bunun yerine sana bineceğim."

Asher dudaklarından benim tadımı yalıyor. "Ne istersen, Jesse kız."

Lakabım tenimi alevlendiriyor ve komodinden bir prezervatif alıyorum. Yatağa çıkıyorum ve onun üzerine binerek yumruğumu sikinin etrafına sarıyorum. Ben prezervatifi aşağıya doğru yuvarlayıp sabitlerken o kapüşonlu gözlerle beni izliyor.

"Madem bu kadar iyiydin, seçmene izin vereyim." Elimi korse üstümde gezdiriyorum. "Üstü açık mı kapalı mı?"

"Bırak kalsın. Göğüslerinin içinde zıpladığını görmek istiyorum."

Daha önce ıslanmadıysam bile şimdi ıslanmıştım. Kovboy kız pozisyonuna geçmeden önce sinsice sırtıyorum. Bu şekilde ilk kez seks yapıyorum ve bunu yapmak için daha iyi bir an ya da kişi düşünemiyorum.

Bir elimi rün dövmesinin olduğu göğüs kafesine koyuyorum ve diğer elimi aletin etrafında tutarak onu girişime yerleştiriyorum. Onun uzunluğuna battığımda ikimiz de zevkle tıslıyoruz. "Tanrım, Ash," diye inliyorum. "Çok iyi hissediyorsun."

"Lütfen Jesse, sana dokunabilir miyim? Kendimi durdurabileceğimi sanmıyorum."

Onu inkar edemeyeceğimi bildiğim için şiddetle başımı sallıyorum. Ben de onun ellerini üzerimde istiyorum. "Lütfen."

Elleri kalçalarımı kavırıyor, parmakları yumuşak etimi kazıyor. Kendimi tutmak istemeyerek shaftını aşağı yukarı kaydırıyorum,

denge ve kaldırma için göğsünü kullanıyor.

"Çok güzel," diye inliyor. "O kadar benim ki."

Onu öpmek için alçalıyorum, elleri kışıma gidiyor ve sıkıyor. İhtiyaçlarım artana kadar yukarı ve aşağı zıplamaya devam ediyorum.

"Bana daha fazlasını ver Ash. Seni derinden hissetmek istiyorum."

Ben aşağı inerken kalçaları yataktan kalkıyor, artan sürtünme ve basınç ikimizin de çığlık atmasına neden oluyor. Onun yanması ve gerilmesi neredeyse beni çözüyordu.

"Uzun sürmeyecek, bebeğim."

Bebeğim. Bana daha önce hiç böyle seslenmemişti. Dudaklarını arıyorum ve onu öpüyorum, dillerimiz birbiriyle savaşıyor, böylece onu her yerde hissediyorum - ağızda, içimde, tenimde. Bir an sonra geri çekiliyorum, bir elimle boynundaki bağı tutarken diğer elimi klitorisime koyuyorum. Eklenen his iç duvarlarımdan onun sikinin etrafında sıkışmasına neden oluyor.

"Siktir, ," diye inliyor neredeyse. "Beni bekle," diye emrediyorum.

"Seni sonsuza dek bekleyeceğim."

Gözlerim yanıyor ve üzerinde küçük daireler çizmeden önce klitorisime güçlü bir baskı uyguluyorum. "Siktir!" Ağlıyorum. "Geliyorum."

İçim çırpınarak ve onu sıkarak uçuşumun kenarına geliyorum. Asher içime doğru itiyor, boşalırken dudaklarından bir inilti çıkıyor ve ismimi haykırıyor. Elleri kalçalarımı tutuyor, morluklar bırakacak kadar güçlü, solana kadar memnuniyetle takacağım morluklar. Sonra onları yenileriyle değiştireceğiz. *Aldığım kan inceltici ilaçlarla bunu yapmak zor değil.*

Bu aptalca düşünceye gülümsüyorum ve Asher da bana gülümsüyor. Kalçalarım eforla titrediğinde ve nefeslerimiz sakinleştiğinde, onun üzerinden yuvarlanıyorum ve komodinden mendil kutusunu almak için uzanıyorum. Prezervatifi atıp bacaklarımın arasını sildikten sonra onun yanına kıvrılıyorum ve hâlâ boynunda duran kravatıyla oynuyorum.

Aramıza uzun süre sessizlik girdiğinde, başımı kaldırıp ona bakıyorum. Ash bana huşu içinde bakıyor ve gözleri

Islak. "Sorun ne?" Panikledim. " mı yaktım?" Eğilip boynunu inceleyerek soruyorum.

Elimi tutuyor ve sıkıyor. "Hayır, hayır. Ben iyiyim. Mükemmel, aslında."

"O zaman neden ağlıyorsun?"

"Çünkü sen buradasın."

Gözlerimdeki sızı kendi gözyaşlarıma dönüşüyor ve yanağını okşuyorum, sakalının tüyleri avucumu çiziyor. "Ben buradayım. Sen beni artık istemeyene kadar burada olacağım."

"O zaman sonsuza kadar burada kalacaksın, Jesse kız."

Kalbim göğsümde o kadar yüksek sesle atıyor ki kulaklarım duyuyor. Elimini yanağından göğsüne doğru kaydırıp kalbinin üzerine koyuyorum. Kalbinin hızlı atışı benimkini yansıtıyor ve dudaklarımı tenine kazınmış rün dövmesine indiriyorum - onu seveceğime sessiz bir söz. Sonsuza kadar.

"Güzel," diye fısıldıyorum gülümseyerek. "Çünkü o kadar uzun kalmayı planlıyorum."

Acknowledgements

İTİRAF ETMELİYİM Kİ, bu kitap şimdiye kadar yazdığım en zor kitaplardan biriydi. Bir süredir Kawasaki hastalığı hakkında yazmak istediğimi biliyordum, sadece nadir olduğu ve farkındalık yaratmak için değil, aynı zamanda günlük yaşam deneyimimin çok büyük bir parçası olduğu için. Benim deneyimim tam olarak Jesse'ninki olmasa da, ona kendimden o kadar çok şey verdim ki bazen yazmak zor oldu. Umarım ona ve diğer KD'den kurtulanlara ve ICD savaşçılarına haksızlık etmemişimdir.

Bana inanan ve yolun her adımında beni destekleyen insanlara büyük bir teşekkür borçluyum. Arkadaşım Nic, alfa okuyucum Taylor, arkadaşım Bailey ve terapistim Nicole. Ayrıca rahmetli arkadaşım Sally'ye de teşekkür etmeliyim. Kendisi 2023'ün başlarında kanserden öldü. İlk kalp krizimi geçirdiğimde beni her gün kontrol etti. Birlikte yürüyüşlere çıktık ve sağlık mücadelelerimiz hakkında konuştuk. Sally'nin hayatı kanser yüzünden çok erken elimizden alındı ve onu her gün özleyorum. Bana devam etmeyi, güçlü kalmayı ve hayatı dolu dolu yaşamayı öğretti. Umarım bu kitap onu gururlandırır.

Bu kitap aynı zamanda inanılmaz alfa, beta ve duyarlılık okuyucularımın yardımı ve desteği olmadan bu hale gelemezdi. Taylor, Nic, Kylie, Emily, Jennifer, Siobhan, Sara, Brittney, Shay, Starleisha, ve

Kamisha. Kendi kişisel deneyimleriniz ve kitap hakkındaki düşünceleriniz hakkındaki görüşleriniz kitabın bu hale gelmesine gerçekten yardımcı oldu. Tabii ki editörüm Mason Frey'e de teşekkür etmeliyim. Bir kitap daha yaptık! WOO!

Siz okuyucularıma teşekkür etmem de çok önemli. Bu kitabı okuduğunuz ve bana sadece en iyi hayatlarını yaşayan büyük beden insanlarla ilgili hikayeleri paylaşmak için değil, aynı zamanda Kawasaki hastalığına bir ses vermek için bir platform verdiğiniz için teşekkür ederim. Bu hastalık pek bilinmiyor ve eğer bu kitap bir kişinin bile bir çocuğu benim hayatımda yaşadıklarımdan kurtarmasına yardımcı olabilirse, bu benim için dünyalara bedel olacaktır. Kawasaki hastalığı hakkında daha fazla bilgi edinmek ya da önemli araştırmalara bağışta bulunmak isterseniz <https://kdfoundation.org/> adresini ziyaret edebilirsiniz.

Bu kitapta Asher'in DEHB'sini de ele aldım, bu da pek çok insanın yaşadığı çok önemli bir başka bozukluktur. DEHB hakkında daha fazla bilgi edinmek, yardım ve destek almak ya da araştırmalara bağışta bulunmak isterseniz <https://chadd.org/> adresini ziyaret edebilirsiniz.

Okuduğunuz için tekrar teşekkürler ve umarım Jesse & Asher'in aşk hikayesini beğenmişsinizdir. Bir dahaki sefere kadar...

Xoxo,

Kayla

P.S. Patreon'daki House of Smut üyelerimi unuttuğumu sanmayın. TEŞEKKÜRLER. Çalışmalarına olan sonsuz sevginiz ve desteğiniz için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız yaptığım şeyi yapamazdım ve yapmak istemezdim. Smut Obsessed ve Smut VIP üyelerime özel teşekkürler: Michelle Culver, Tracy Christianson, Lilly Naughton, MoonViolet33, Glow Lariago, Crystal Ingle, Amanda Summerfield, Natalie Del Rio, Raquel M., Danielle Piepho, Blair Nicole, Leeanna Johnson, Tamara Schnüriger, Alyssa Cates, Roksy, Holly Daymude, Breana, Miranda, Hollyn Alyse, Necia M, SeeCherylRead, MGN, Jessica Mincey, Jackie Braam, Jee Kwon, Jenn, Lindsey Morrison, Sarah V Smith, Kasandra Raux ve Carlee Rhodaback.

Daha Fazla Jesse & Asher İster misiniz?

[Bonus Bölümlerini Buradan Alın](#)

Kayla Grosse Yazarına Ait Diğer Kitaplar

[AXES & O'S](#)

süper baharatlı bir MMF karlar içinde odun krakeri romantizmi

[GÜMÜŞ KÖPÜKLÜ](#)

Bir babanın en iyi arkadaşı, büyük beden bir kadın başrol ve onun seksi gümüş tilkisi ile baharatlı yaş farkı romanı

[HİLELİ ATIŞ \(BROTHER PUCKERS KİTAP #1\)](#)

Büyük beden kadın başrol ve erkek başrol ile baharatlı bir MMF romanı... ve onların ateşli hokey oyuncusu

[PUCK SHY \(KARDEŞ PUCKERS KİTAP #2\)](#)

Büyük beden bir kadın başrol ve onun golden retriever hokey oyuncusu ile baharatlı bir roman

[DİZGİNLE BENİ \(NIGHT HAWK KOVBOYLARI #1\)](#)

rahmetli kardeşinin en iyi arkadaşı, küçük bir kasaba, büyük beden bir kovboy kıızıyla kovboy romantizmi

[BENİ İPE BAĞLA \(NIGHT HAWK KOVBOYLARI #2\)](#)

Büyük beden bir kadın başrol ile küçük bir kasabada, taşralı bir oğlan şehirli bir kızla tanışıyor

[SENİ BÖYLE SEVİYORUM.](#)

büyük beden bir kadın başrolle ikinci bir şans, rock yıldızı romantizmi

[MANNY'YE AŞIK OLMAK](#)

Yazar ikilisi Kayla Nicole'den bekar bir anne, çağdaş romantizm

**Özel Bonus Hikayeler, Sanat Eserleri ve Daha Fazlası İçin
Ziyaret Edin:**

www.patreon.com/kaylagrosse

Kayla'yı bul:

Web sitesi: <http://www.kaylagrosse.com/>

Instagram: [@kaylawriteslife](https://www.instagram.com/kaylawriteslife)

Facebook: [Kaylaholics Facebook Grubu](https://www.facebook.com/Kaylaholics-Facebook-Grubu) TikTok:

[@kaylagrossewriter](https://www.tiktok.com/@kaylagrossewriter)

Twitter: [@kaylagrosse](https://twitter.com/kaylagrosse)

About the Author

Kayla Grosse, uluslararası best-seller Trick Shot'ın yazarı: A Spicy Christmas Novella ve tatlı ve baharatlı büyük beden aşk romanları koleksiyonunun yazarı Kayla Grosse, Madison, Wisconsin'in bir banliyösünde büyüdü. Büyük bir üniversite kasabasının yakınında yaşamasına rağmen, arka bahçesi bir mısır tarlasıydı ve en sevdiği hobisi atına binip sırtında bir pelerin ve elinde bir kılıçla tarlalarda uçtuğunu hayal etmektir. Aşırı aktif hayal gücü çok sayıda FanFiction, senaryo, ve

birkaç kitap yayınladı. Kayla, yazmadığı zamanlarda genellikle ata binerken veya süslü espresso içerken bulunabilir. Los Angeles, Kaliforniya'da papağanı Fiyero ve Quarter Atı Atlas ile birlikte yaşıyor.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

